

105

151.

RA
te
ate
S.

0

180

180

180

R. 145

~~302~~

~~354~~

~~99~~

151

Mamotaxeto febre la materia de hereditate o un farrago de
varias leies mal digeridas.

—
—

32A

~~32~~

42A

[Faint, illegible handwriting]

J. N. y J.

1 2
folio 6

De Hereditate lib. 1. inquitibus a D. D. Didaco de Surra y Tenzaga

Capit. 1.º

124 fº

Ubi de Hereditatis definitione Disceptatur

Hereditatem enim ueris testate leg. in leg. p. c. 1.º de leg. 1.º
 S. et ideo huius nominis origo, et origo a legibus p. c. 1.º de leg. 1.º non a gram-
 maticis, seu rectoribus, qui a libris ac iurisconsulti de hereditatis accep-
 tione sentiebant, et optime observat Cuiac. lib. 7.º in leg. in leg. S. de
 pet. leg. quare non oportet, ut definitionem, aut etiam nom. leg. in
 hereditatis auctoribus petamus a D. D. Disputant de hereditatis
 denominatione: alii dicunt hereditatem ab herede ductam
 1.º quia cum hereditas sit successio in omnibus rebus, seu herede
 si unde videtur originem sumpserit quare ideo hereditas dicatur,
 quod sit herede dependens, et pro hac sententia adducitur D. Zidonius
 2.º etiam in leg. Cap. 1.º Vide Richard. in tit. D. de adqui. hereditate Cap.
 2.º et 1.º Sed huic fundamento opponitur ex supra dicta observau. Cap.
 cu. in dicta leg. S. de pet. hereditatis, quod non potest probari her-
 editatis origo ex alio, quam J. C. 1.º. Secundo huic sententia opponitur, quod
 si hereditas denominaretur a Diabo herede, non scriberetur cum app-
 ratione, ut notat Petrus Gregor. Syn. iur. p. 3.º lib. 4.º Cap. 1.º H. S. Pe-
 char. dicto H. 1.º. Hecque huic sententia fauere opinio alexandrum
 non dari hereditatem sine herede aliquo, hoc est sine aliquo iure, aut
 corpore, quam tenet cum pluribus Castillo tom. 2.º Controu. Cap. 17.º
 4.º. Cuius admittitur hac opinione pro nunc, de cuius veritate alibi
 disputatur, non recte valet: hereditas nondatur sine herede leg.
 ab herede ducta: alii dicunt, quod non dantur, quin duo, aut plures heredes
 concurrant, seu praedant tot habentur denominationis, et ideo
 experientia denominaretur a pluribus. Habet denominationem de herede
 atque: Ultra quam sententia a Castillo tradita non fiat heredi-
 tatem posse dari ex solo iure actionis in hereditate relicta; quo Casu
 tamen hereditas non potest ita appellari cum vult herede in ea fuerit =

2. Alii dicunt hereditatem nomen a verbo herere de receptam esse
 quod sicut heres dicitur Dominus, ita et hereditas, quam a verbo herere
 sicut Dominus denominari oportuit, quod Constantinus
 ex l. 1. ff. de ad leg. qui. l. 1. c. 1. n. 1. in d. de hered. qualitate
 sententia: et hanc opinionem tenent plures, quos refert, et sequitur
 Richardus in d. de ad qui heredit. Cap. 2. ff. 2. Valentia in d. de ad
 Cap. 1. ff. 14. et 15. Sed huius sententiae fundamenta parum pro
 bant: dicitur enim obicitur qd locus sine distictione scribitur, loquitur autem cum
 eo. Opinor tandem probabilius dicitur, hereditatem a verbo herere deductam,
 quia heres defuncto: indeque loquitur dicitur, quatenus loquitur, et est succe-
 sor defuncti, qd non improbat a Petrus, Greg. d. c. 1. et admittit Leseum
 Calvini creato heres. Obicitur in titu d. de hered. inst. neque obicitur qd obicitur
 Richardus d. c. 2. n. 1. Obi id est tantum hanc sententiam rejicit, quia non
 semper succedit defuncto ille qui proximus est: hoc enim factum atamen
 negare non potest quin simul ac heres sit quilibet, licet extraneus, succe-
 dat, et loquat defuncto. Sed de hoc statu, parum enim ad rem faciunt; con-
 stat enim argumenta ab origine vocis deducta levissima esse, et ad summi
 tantum negative concludere vide Alciatum in l. taberna ff. de U.S. dicitur
 de mutuo. c. 1. n. 4. et d.

3. Verbo hereditas, vel accipitur pro successione in universum defuncti iuxta
 l. 24. de U.S. l. 62. de R. I. l. 30. in prin. de petit. hered. et parum, vel
 pro ipsius rebus, quas relinquit testator. Simul sumptum, et per modum quid
 Universalium et in l. 20. ff. de U.S. Richard. d. cap. 2. n. 28. et 34. Valent.
 d. c. 1. n. 13. quo sensu accipit definitionem Cicero in l. 1. qui dicitur
 hereditatem esse pecuniam, quae alicuius morte ad quospiam pervenit: et his duabus
 acceptionibus recte qd hereditatis nomen aliquando proxime hereditarij, se-
 quitur pro vera successione accipitur, et in hac acceptione distinguitur a rebus her-
 editarij. l. 1. ff. de div. res. d. 2. in d. de rebus, corpore. hoc sensu accipit heredi-
 tatis definitio, successio in universum, qd defunctus habuit. l. 62. de R. I. vel
 qd defunctus locavit. l. 24. de U.S. quae quidem loca praedicta continent sunt.
 quorum non ita plerumque crederetur.

Richardus; sed facta non capax solutionem; Nam in hunc
 nondatus hic supugnantia, qui datur in hereditate, Nam in he
 rudi ante aditionem datur in succedendi, non nisi actuali in
 omnibus in, post aditionem nondatus in herede in succedendi,
 quia tam ut successio actu in eius defuncti: at vero in hereditate
 defuntione prout Concupitur ad D. datur illa supugnantia
 qui non adit in herede, nam datur in ei, qui succedit, uncto
 qual hereditas est in successionem. 2. probo falsam esse Communionem
 opinionem ex l. 208 de U. S. ubi dicitur, quod in hereditate duo
 tantum continentur videlicet Universitas quaedam, ac eius Successio:
 cap. non continentur illa ei, qui succedit. 3. quia illud, quod ad D.
 dicitur succedere in omnibus in est persona quaedam ficta a iure,
 sed tali fictio non datur: cap. praefata exposito substitutione non la
 et: quod non datur, neque potest admitti praedicta fictio suo loco subima.

6 Sicut Oualdum in Hoty ad Comm. d. Donelli lib. 6. Cap. 2 lit.
 D. dicitur sententiam Ledu aperiunt, Verbum Successio pro causa
 successionem accipi debere: sed quid quid dicitur Oualdus Opi
 mo Ledu non est omnino Contraveniens: nam ita quimus de
 hereditate tacente ipsa dicitur Successio, quatenus respicit heredem
 cuius Successio est. Nam sicut heres futurus est in aptitudine Su
 ccessio in omnibus in eius defuncti: ita eodem sensu hereditas est
 in aptitudine heredis in omnibus in eius Successio: hoc probatur ex l.
 3. de bonor. poss. Nam in principio de l. dicitur bonorum po
 sessionem intelligi Universitatem cuius que Successionem, qua succ
 ditur in eius defuncti, et postea in d. 2. ait idem. l. C. bonorum
 possessionem ita dicit de finibus eius persequendi, retinendique Patri
 monii, seu rei, que cuiusque cum probatur fuit, ex quibus patet bo
 norum possessionem successionem dicitur sicut hereditas in d. l. 29 de
 U. S. et in l. 62 de R. 1. et simul constat ipsam Successionem non
 esse nisi quatenus causam succedendi tribuit, seu quatenus est eius
 persequendi a iura scribitur Bachou. ad tract. Vol. 2. disp. 14. the. 1.
 lit. D. et Vol. 2. disp. 12 the. 1. in principio. si loquimur de heredita
 te adquirenda dicit dicitur Successionem omnibus in eius defuncti, quatenus
 in persequendi, retinendique omnibus in eius defuncti tribuit heredi, si
 cut bonorum possessio adquirenda eius persequendi tribuit Bacho. dicitur in

et ind. Vol. 2. Dup. 25. Acceptum fuit apud iuris. et per effectus
 definitionis, ut de capitione de definitione. l. 3. de viucap. et in l. 3. de iurisdic-
 tione. l. 1. de legat. l. 1. l. 3. de bonorum. de bonorum potest. ut ex his
 scribitur notat. et in Rubrica de viucap. l. 1. 2. neque obicit, illud, quod
 tradit pro regula traditur: scilicet hereditatem aditam de iure heredi-
 tatem esse: quia hoc est omnino factum, ut in hoc diebus hoc cap.
 H. 24

7

Sed obicitur ex praedicta expositione didua nullq distinctione interloquiditate
 et bonorum potestatis augere posse. cuius difficultati resp. cum ad Bachos. ad
 Alex. l. 1. de. 2. Dup. 13. l. 1. l. 1. C. D. ubi loquitur; neque enim putabatur
 ratione loqui inter se, quod in civili, et praetorio. et aliusque remedia, et acqui-
 rendi modos opponi debent, civilia scilicet remedia, sunt actionum civilium
 vel actionum praetoriae, quibus caribus iuris civili
 ducuntur, nihil sunt; et successores praetoriae: nihil tantum actionum consequuntur
 commune autem genus in persequendi, et excipiendi, contraque iure commune
 et neque minus huius iuris civilis, in persequendi, id est actiones, quibus, et
 veritate, et in singulari sibi auerat, et defendat consequitur, ex ista stabili-
 ty legitime: in loquiditate recte confecta bonorum potestatis, q. d. est praetoria lo-
 quiditas; in loquiditate bonorum potestatis, q. d. est praetoria loquiditas; et in aditione loquiditas,
 agnitione bonorum potestatis. Per ista quae in consequuntur, sed
 q. d. dicitur modo, et dicitur remedia excipit, neque magis, quod bonorum potestatis loquiditas
 ex iure civili in persequendi, vel retinendi scilicet. Proculdubio scilicet dicitur
 definitio loquiditatis, quae dicitur successio in iuribus in definitio, sed in iuribus
 et dicitur in iuribus definitione dari possunt: et dicitur eodem modo bonorum potestatis dep-
 nari posse, sed dicitur loquiditas est genus loquiditas, loquiditas est successio in iuribus, sed est in-
 ventas, et collectio iuris dicitur in iuribus, id est in bonorum potestatis dicitur nulla successio, quo-
 niam loquiditas ad iuribus ducit in iuribus in eodem modo ad iuribus bonorum potestatis
 ex iure praetorio dicitur in iuribus iuris effectus. ~~et dicitur in iuribus dicitur~~
 bonorum potestatis definitio potest, et loquiditas, et dicitur in iuribus effectus dicitur loquiditas
 finit q. d. est in persequendi, vel retinendi, vel in iuribus dicitur: et ex his effectus q. d. est

2
Est hinc igitur tenendum, iuxta verba, et mentem d. l. et iuxta illam
 positam definitionem: hereditas aditum ibi definitum fuisse: nam illa verba et sunt
 eod. n. praevid. non violenta et opposita et contraria non conveniunt hereditati
 iacenti: nempe quod ibi figurate iacet. Successionis verby pro actu succedendi
 de sumptibus: nam eod. modo fiduciarum pro actu fiduciarum possessionem
 pro actu gerendi: stipulatio pro actu stipulandi, et similia fluxum alij
 vocis accipiunt (quo factum quod hereditas prope non dicitur ante ditionem;
 siquidem pendet ab aditione et ea confirmata, et ideo si nullus in quo
 adit non fuit hereditas: si adit verus fuisse videtur: et hanc sententiam ex
 praedicta ratione tenuerunt aliqui, quos refert Cyprianus in ap. tit. ad leg.
 de iure hereditatis. § 2. de leg. d. int. n. 43. scio tamen dubitari an
 hereditas pendeat ab aditione de qua Richard. in tit. de acq. heredit.
 30. praeque n. 6. et d.) factum tamen l. 2. C. ad leg. Julij de regulis
 successionis verby summum pro Successione iam quae sita: At l. 3. C. de
 impub. maxime iuncta l. 4. C. de postum. verby. et quibus constat
 non ab iure in d. l. verby Successio, aut pro actu succedendi, qualis
 est aditio: aut pro iure quod facta aditione hereditas acquiritur: posse accipi.

10
 In cap. quae in quo modo definienda dicitur hereditas: Respondio: esse
 Patrimonium defuncti (hoc est mortui) cum omnibus que defuncti
 iure et aditum et iacenti hereditati continentur, quamvis aliter, et aliter
 nam dum iacet hereditas, et Patrimonium defuncti seu mortui, sequi
 dum ipse adhuc retinet Dominium, et possessionem, et usum suarum, omnia
 que haereditaria sunt (quod Dominium retinet probabimus Cap. 3.
 quod etiam possessionem continet, et qualis illa sit Cap. 7) praedictorum
 vero quae hereditas Successio est in d. n. verby ius hereditatis, et hinc bona heredi-
 taria dicuntur patrimonium hereditatis: l. 23. de acq. possid. adhuc ponuntur
 patrimonium defuncti: cum heres omnia iura hereditaria habeat quatenus
 est Successio, et representat personam defuncti; maxime quia adhuc
 defunctus post aditum hereditatis, et ante quod heres occupat bona in particula-
 ri retinet aliquod ius in bona sua, sicutque patrimonium: et post aditum

l. n. 2. et Cap. fin. c. n. 24, sequitur n. 25. factum tamen bonum de finit
 proprioque conuenire hereditati iacenti: improprie hereditati adit. h
 cum definita a Cicerone in legibus: pecunia que morte alicuius adquisitam
 peruenit iure, nec caligabat. aut potius retenta: in hac definitione pecunia
 sumpta pro omni patrimonio iuxta l. 3. l. 7. l. 138. l. 222. &
 U. S. ea verba: neque caligabat. denotant, legata non habere uentum
 hereditatis: et docet. Valentinus d. tit. c. p. n. 13. Verby peruenit denotat
 aditionem factam: ex qua obita colligit, Ciceroni in eam fuisse intentionem,
 et existimant hereditatem aditum rerum hereditatis esse, imo eam dubitabat
 nomen hereditatis proprii habere, nam eam solam definitur conuenit hereditat.

En dicto infertur, non dari hereditatem rerum, nam de substantia heredi-
 tatis est q. sit patrimonium mortui seu defuncti, et hoc si loquimur de heredi-
 tate non de adquisita. Si vero loquamur de hereditate acquisita (per aditionem) tunc
 de substantia hereditatis est, q. sit pecunia seu patrimonium, q. morte alicuius
 seu propter mortem alicuius, adquisitam peruenit de q. probatur ead. l. 222.
 de U. S. et l. 62. de A. I. l. 1. q. defunctus habuit. et habuerit. et supra
 n. 8. ostendimus, neque obstat, q. d. U. loquatur de defuncto: q. defunctus habuit.
 q. defunctus habuerit: nam et hoc non requiritur, loqui de testatore, qui in vita
 habuit, habuit, et habuerit. loquuntur enim d. l. 2. (et supra dicimus) de
 hereditate adita, quod tempore: quamuis bona, non omnino per solam
 aditionem dicuntur esse defuncti: Aliquo modo eum esse dicuntur
 quo sensu fuit patrimonium hereditatis, et dicuntur non esse defuncti. Sed fuisse: neque
 obstat. l. 3. d. 2. de bonorum proventibus. l. 1. p. u. d. finit. ut peruenit, et non
 dicitur patrimonium: sive rei, que unquam cum mortuo fuit. Et quibus et hinc
 verbo notat d. l. 2. d. 2. de bonorum proventibus. l. 1. p. u. d. finit. ut peruenit, et non
 finitione hereditatis apposita fuisse illa Verba tempore mortis: neque
 inter partem dicitur, hereditatem esse successionem in uniuersum eius, quod
 defunctus habuit tempore mortis: Nam quamuis hec Verba non repe-
 riantur in dicta l. 24. de U. S. et 62. de R. I. iuxta emendationem
 dicitur, ut ipse Pichas: d. Cap. n. 36 potuerunt addi ex d. l. 3. d. 2

De bonorum possessione, hęc unum non obstant nam in d. l. 3.
 d. 2 De bonorum possessione in illis verbis: que cuicunque causa mortua
 fuerit: dumtaxat vult significare hęc iudicium prętoriam in aperi-
 aprius instanti mortuę, ut docet Pichard. d. n. 36. quasi eodem sensu
 accipit verba, que aduincunt d. l. 24. et 62. et certe a fortiori ratione
 ita debeant accipi, nam cum d. l. loquente de testatore iam mortuo,
 ibi: qđ defunctus habuit, regnauerunt verba tempore mortuę: Non acci-
 pientur de tempore, in quo iam est mortuus testator, neque ea aliter
 possunt accipi. Iniqua est significatio verborum, nam vita, et mors
 simul non concurrunt, et proinde tempus mortuę, non ut tempus
 vitę, alia, que ponit in eodem tempore vitę et mortuę, quod
 supponat, nam licet videntur mortuam, cum mortuus que adhuc
 et in vita l. fin. de condit. insti. l. 45. de U. O. l. 70 d. l. de condit. et
 demort. l. 12 de leg. 2. at vero dum quis ut in vita non est, in tempore
 mortuę: dicitur: cap. la verba de l. 3 d. 2 de bonorum possessione in illis
 accipienda sunt de tempore vitę. cap. bonorum possessione succedit in om-
 ni ius, quod testator habuit tempore vitę: cap. in iura personarum: super
 de omnia solutione Pichard. d. n. 37. que sustineri non potest, quod
 licet hęc verba cum mortuam stante iudice significent tempus vitę, ut
 constat ex d. l. 11. et ex l. 18. d. l. de manum. et. tamen quando ratio
 contra iura suadet ponunt illa verba cum mortuam accipi, sicut ab iura
 de tempore mortuę, seu de tempore, quo iam est mortuus, ut in d. l. 18
 d. l. 1 d. l. 19 d. de collat.: ita loquitur in repetitione ad l. 1 d. l. 1 d. l. 1
 de solut. matru: ex d. n. 32. hęc necessitas datur in d. l. 3 d. 2 de bo-
 norum possessione, ne alia ex illa l. deducatur: ius persequendi competit
 ad omnia iura videntis, quod est falsum: aut deducatur compete-
 re ad ipsa iura persequenda adhuc quando testator erat in iura, quod
 est dare hęc iudicium prętoriam videntis. Neque obstat l. 9 d. d. si mortuę
 verbum de legat. 1. ubi Patrimonium videntis hereditas dicitur. sed l. 1
 ponderatur hereditatem dicitur habito respectu ad id, quod futurum est. Va-
 luerit in lib. 3 tract. 1. Cap. 3. n. 4.

12
 si sine dicitur in facta hereditatis non datur nisi aliquid ab intestato relictum sit. sicut
 hoc dicitur in corpore, sicut in iure, sicut in actu, sicut in re, seu causa re-
 licta hereditatis ab intestato. non tamen dicitur, testatoris fuisse capacem ad qui-
 rendum, si nullus ex, nullus de ius adquirentis relinquit, saltem in causa.

cy pater nec uxore nec filios in hereditate relinquat; si aliunde heredes
 non habet, (hi enim et nomine familiae comprehenduntur toto test. si
 famil. fuerit fecerit dicatur) non potest sustineri. ff. de her. ed. l. si
 familia fuerit habuerit. siquidem non habuerit de her. de familiae que
 testatur. Dicit tamen cy communi nomine familiae intelligi laicum, et sacra nu-
 mma, que ad omnia relinquerentur successoribus suis, et sic de her. l. si
 daretur potuisse: sed contra hanc opinionem multa arguant. ff. de her. l. si
 laicum intelligunt, et probatur, ff. de her. l. si familia fuerit fecerit: et sic expe-
 dit ff. fam. l. si cum uxore de her. l. si uxore. deinde ff. de her. l. si
 quatenus ab herede ad facultatem testandi ita concepta erat. ff. de leg. l. si quis
 pecunia, l. si laicum super ita ius esto. et constat ff. de her. l. si quis
 vel ita pater familiae vel supra familiae, pecuniam suam legavit ita ius esto, ff.
 colligit. l. si quis. Verba super familiae idem significat ac de her. l. si
 verbi familiae reposita ab Ulpiano. d. si quis. et ideo D. in l. si quis
 O. S. cum loquatur de latissima potestate, quae l. si quis. habuit parenti-
 bus, et testamentis fuerunt. auarit hanc potestatem esse fuisse concessam illis
 verborum si legavit super ita ius esto, nulla facta mentione familiae, quae
 potestas de bonis supra familiae soly concessa fuit habito respectu ad filios
 testamentarios, quos pater testamento nominare potest familiae suae, id est
 filios suos = Sed dato quod nomine familiae laicum comprehendantur ff. de her.
 l. si quis in facta potuisse facere ff. de her. l. si quis laicum habuerit, quod nos
 non obstat, nam si aliquid testator potest transmitti in successoribus non
 necesse hereditatem adire.

M

tamen fatuimus ut quod dicitur supponit potestatem testandi
 concessam fuisse cum familia, et ideo filios hanc potestatem non habuisse, quia
 eis non fuit concessa familia: hoc enim probant ff. de her. l. si quis
 quam ita conceptam fuisse contendunt. Pater familiae vel supra familiae
pecunia sua legavit ita ius esto. Sed concedamus legem ita fuisse conceptam
 adiectam ff. de her. l. si quis ita concepta contrarium probatur, nam de casibus
 pecunia familiae intelliguntur. disiunctioe posita, et si ad d. particula
 de quo disiunctio est, et tunc sufficit alteri dari, vel familiae tantum,
 vel pecuniam tantum, quia haec est natura disiunctioe orationis.

Et ideo in facta exposita nec ipse potest facere H^{is}, vel quia tantum pe-
 cuniam habuerit sine familia, et contra: ex quo deducitur filium
 familiae potest facere testamentum = si illa Verba legi 22. tabularum Con-
 cipias Copulatiue, ut Vult Petri. opus. lib. Cap. 11. Vbi ait illam par-
 ticulam De molbi in Copulatiuam, ut probatur ex lo. Sige 53 de U. S.
 tunc ex ipa lo. in facta sine pecunia, que dicitur quatuor (sumpto Verbo
 pecunia in latissima significatione iuxta lo 222 de U. S.) testa-
 mentum fieri non potest: nam de Natura Copulatiue est, ut omnes
 eius partes verificentur, et ideo neque sufficit pecuniam habere sine
 familia, neque familiam sine pecunia. h^{oc}. qui Hallam rem, Hallam
 de pecunia in bonis habuerit nequit facere testamentum, si cap. 84
 sine ratione, obquam filius familiae non potest facere testamentum
 Vide D. Diaz Lib. 1. Cap. 5. et Prado in Elyses ad lo. 23. de acqui.
 p^{ro}u. in 2. aduocato ex. h. 1. et p^{ri}ncipue ex. h. 62. ubi Ho-
 lam exponat rationem, obquam filius familiae non potest testari.

15

Ex his facile ducuntur ad omnes sententias fundamenta: 1° de rebus et heredi-
 ta reprobantur, et in dicitur personam defuncti: lo. 34 de hered. inst. lo. 34.
 de adq. res dom. cum algi concordantibus: S^{ed}. hoc potest facere sine rebus,
 q^{ui}. sine illis datur: Resp. hereditatem induere personam defuncti, et autem sic
 quare; quatenus iuxta defuncti in ea concordant. Et ideo si datur iuxta q^{ui}
 constituant hereditatem, tunc ea quae dicitur defuncti. Sed non datur iuxta
 aut si in his datur non quae dicitur. Vel aliter respondet: hereditas quae dicitur
 defuncti: quando datur concubis, alia resp: et ad minor. Sed hoc potest facere
 sine rebus neq^{ue} suppositis: Sicut hereditas principaliter est iuxta q^{ui}. a
 rebus non dependet: Resp. quae dicitur concubis hereditatem non solum prin-
 cipaliter, sed substantialiter, iuxta eum: et omnes eius substantialiter eius iuxta: aduocato
 in facta et solo iuxta consistere potest; Sicut dicitur quod non consistit sine rebus
 q^{ui}. patet in obligatione cuius substantia consistit iuxta, q^{ui}. dicitur dicitur
 quo necessitate abstrahimus ex. in dicitur oblig. ita quae in substantialiter obli-
 gationes, non in re dicitur multa requisita sine quibus obligationem
 datur: nam obligationes, quae concordant, sine re non consistunt. h^{oc}.
 fit. inst. quib. mod. nequam modo dicitur obligationem substantialiter
 non consistat iuxta: Et dicitur dicitur: ex. dicitur n. l. et consistat in lo.
 3. de oblig. et act. Sic ad hoc est requisitus delationis quae modo delatio
 non in re dicitur substantialiter abstrahimus, quae dicitur iuxta argui hoc

ng etiam contrarius probati sequitur legi, qui probant hoc qd delicti de iuribus
 sunt. l. g. omniy De usufructu. et l. 3. de usufructu legato et quibus constat
 n. alibi legatum suo fructu omniy bonorū effecty haberi quam si possidendi qd tena
 tionem non occupavit. iuxta d. l. 3. qui loquitur universalia, et statim eius de
 iure et l. 2. temporaria est. q. constat. **U** d. l. hereditatem sine
 rebus non dari; quia non satis consulto dicitur fuit hereditatem nudam pro
 prietatem habere: male etiam in textu Vallent. d. cap. n. 1. 2. ibi heredi
 tatem non potest adquiri, aut peti nisi pro indiviso, quia intellectualis est, et gra
 tionem quandam continet, nam licet pro indiviso non possit peti, aut adquiri
 l. 7. si quis hered. pet. l. 8. de rei vindicat. l. 4. comm. divid. hoc non gra
 ditur neque etiam q. potest quid universale in quo et non continentur principa
 libus, et primariis: partes enim continentur primario hereditatis sunt partes
 quoty. et de ratione, et dicitur et. et ideo hoc ius invocata in quacumque tri
 stantia. l. 1. d. l. q. cuiusque dicitur. l. 3. in p. de adq. poss. l. 7.
 23. de iur. cap. neque pro Valentia dicit etiam in his invocata fictione
 quia hoc est falsy, et suo loco dicemus =

20

Similiter ex his profert, quod si hereditas sit vendita non
 tenetur heres de evictione pro singulari seu evictione l. 2. in p. de
 de hered. 3. act. vend. l. 1. C. de evictionibus. Suficit enim, quod heredi
 tas sit, ut evictio Cens. ut hereditas dum datur Patrimonii de functi
 cum oneribus, que et universali vendita fuit, et ideo heres dum tenet
 tenetur pro evictione huius universitatis in Casu quo tota hereditas fue
 rit evicta, ut potest quia non pertinebat ad venditorem Vallentia,
 d. Cap. H. H. ex l. 13 de hered. v. act. vend. l. 7. et 8. l. 1. d. Olla de Arona
 tit. 7. q. 5. H. 13. et 14. qui. d. H. 13. ex hoc videtur vendita hereditate
 debent pabellam etiam earum rerum, pro quibus rebus in particulari
 vendit non debentur; quod procedit, tam in venditione, quam in
 mone, quando est universitas venditur, seu ceditur, alia enim si ex
 enumeratis speciebus vendatur, aut cedatur, tunc ex singulis iusta con
 ditionem unicuique debentur pabellam, aut datur evictionis actionem
 locy. d. Olla d. H. 14. et 15. et hęc doctrina, et experientia inter res mi
 xtas, et indivisivas, ita apud iuris Consultos communis est, et negari
 non possit, et ita d. C. de iur. dicitur et Seneca. lib. 6. de beneficiis. Cap. 5.
 nam by cor videtur satis constat, hanc fuisse communem. parit tam en
 usari Seneca quia hęcque philosophus moralis copie hunc iuris
 Consultorum distinctionem cum ad effecty relata hereditas ipse constat et rebus
 indivisivas, aut quia Seneca, sequitur eam opinionem que auarit et non

Indignus: sive coheres, sive de iure sumantur. huc etiam factus pro
iudicijs ponit. 16. de iudi. cap. 10: quod bono non sicut tamen et non aliter.
Barbosa in d. tit. recte Hispania, ab Alex. lib. 3. cap. 10. ubi. Sicut
quibus =

Q. 1

Denique in supradicta definitione, et in doctrina prius tradita
circa cognitionem l. 24. d. d. s. et 62. de ad. l. infente. et supradicti
mus hereditatis post aditionem dari: et observant nonnulli, quos videtur
Dich. d. cap. d. n. fin. et alij apud Godey. et in omni supra n. 7. et deinde d.
Balthazar de iudic. in descriptione facti personae hereditatis. in l. huius. et n. 14. ad
n. 26. et n. 61. ad n. 56. ubi aliqua morit pro hac opinione quod tanquam sui
inventus fuerit: suspicant tamen non de iure. illud in l. 24. d. d. s. et d. pariter. l.
quod videtur. Quamvis in l. 1. s. 16. de adq. pariter. Valentinius fortiter in d. tit. de
de Succu. ab infort. lib. 1. sub quibus sit huius. et videtur in d. l. 24. in p. 10.
et d. s. nec non in d. d. d. s. ad huius. de iudic. l. d. p. 14. Huius. l. in fin. et alij locis
supra relatibus et precipue d. l. huius. in fin. ubi q. d. per aditionem reprobatur hereditas non omni-
no abollata videtur si de falcidia Altra huiusmodi agatur. q. d. recte maxime admitten-
ty dicit in casu quo hereditas cum bonis suis inventariis adita fuerit. Marta Summe
Succu. q. 4. q. 13. ad l. 1. per l. 1. ubi hanc partem efficaciter probat, et ab argumen-
tis contrariis defendit. id probat Santolana inter p. 5. d. 2. n. 1. 4. 22. et
d. ex q. d. si hereditas devenerit iudicialiter per aditionem sequente. q. d. quando dicitur
ex hereditate advenit, alij non possunt adire hereditatem, quoniam sit extincta, et
sequente, q. d. si dicitur ex hereditate iudicialiter devenerit, aut nunciatum nonquam iudicialiter
dicitur, quod a coheredibus possit adire q. d. ab iudice. et constat ex l. l. qui ad l.
ub. ead. (contendit tamen Santolana per aditionem evacuare hereditatem qua
liberibus personis, et dominatibus) de d. tit. lib. 1. cap. 2. opus. n. 25. neque
fictionem hereditatis per aditionem extingui contendit: et non movetur. q. d. ad
huc ad continuandos effectus personarum dicitur necesse fuisse; et illy d. x. d. huius
cap. fin. n. 30. ubi pariter Doctores placita iudicant nisi etiam ratione auctoritate.
que iuris suum adstruant auctoritate, libuit tamen huiusmodi propter aliquos,
qui notat in auctoritate que auctorioris dicitur, quas in vulgariibus iudiciis
non videntur. quo factus Alex. lib. 2. opus. C. n. =

22.

Probata huius auctoritate Altra dicitur in d. tit. supra hoc Cap. ex H. 8. usque
ad H. inclusive, et ex d. Cap. 4. et per totum. Secundo prob. l. 1. ex eo
quod crimen ex p. l. hereditatis Comendat huius huius hereditatis adita, siue non

l. 22. de uicag. ubi dicitur q. huius, et hereditas in uis personae sic funguntur. no
 hereditas adita est successio hereditatis in uis defuncti, et ideo tan heres, qui est uice
 uis in hoc uis, qui ipsa hereditas funguntur in uis personae sic quae non obstat.
 q. per aliter omnia uis transeunt in hereditate. l. 23. de adq. p. uis. nam transeunt
 omnia uis que defuncti. fluxunt hoc est habitualia. Anon primo et principaliter
 et singularia, sed et quid in uisualiter hoc est transeunt collectiue omnia uis diuise
 tam non transeunt statim nisi secundario, et implicite quo sensu procedit. l. 37.
 de adq. hered. ibi: in omni uis mortui non tantum singulari dominii succedit. id est
 potius in omni uis mortui, qui singulari uis, et indicat Richard. d. cap. 2. n. 27.
 et diximus cap. 3. n. 23. sic etiam eod. cap. n. 24. et et ibi dicta per Gregor;
 repetit eod. cap. n. 22. sed dicit in d. l. 37. ea uis: in omni uis mortui
 opponi illis uis singulari uis. quasi dubitanti, an heres succedat in corpora tantum
 an etiam in uis. respondet A. C. huiusmodi in omni uis mortui non tantum in ca-
 pora succedere. q. supponit A. C. huiusmodi succedere in dominii singulari uis;
 respondeo ita uis concipiendum dubium in d. l. 37. et constat in ultimo uis
 ibi: cum et ca. sed non deducit quodquam q. nobis officiat. nam A. C. huiusmodi
 ponit per dicto dubio locum huiusmodi succedere in omni uis mortui, non tantum
 in singulari uis dominii: quasi dicitur non tantum succedit in corpora, qui
 in uisualiter uis, in quo et corpora, et uisualiter uis. q. succedat in uisualiter
 uis probatur non q. succedat in uisualiter, et q. succedat in uisualiter probatur A. C. huiusmodi
 in ultimo uis uis; cum et ca, qui in uisualiter sunt ad hereditatem transeunt.
 q. auent. A. C. huiusmodi potius in uisualiter uis, quam in singulari uis domi-
 nii succedere;

ut supra
 huiusmodi
 succedat
 in uisualiter

25

Ergo non obstat q. hereditas adita fiat patrimonio hereditatis
 et constat. in d. 11. videndum. Ceteral. de uis. fil. 4. sup. 2. n. 2. 38. ubi plura
 ad primum iudicium tradit. nam filius cum patrimonio uisualiter substantia hereditatis
 factis: si quidem heres fit dominus uisualiter quatenus est successor in uisualiter uis,
 q. defuncti habuit: et ideo adhuc est successio hereditatis in uisualiter uis, q. defuncti
 habuit. q. adhuc data hereditas, in cap. fin. n. 22. ostendimus hereditatem per
 sola aditionem adquirentem hereditaria uisualiter et sub conceptu uisualiter et
 potius per personam occupando adquirentem in individuo, et uisualiter uis ibi
 uisualiter, sed adhuc in hoc casu quo in individuo sunt hereditas; hereditas manet.
 Sic non potest manere dominium uisualiter hereditatis salu esse dicitur, et dicitur hereditas
 dicitur esse potest quam sunt hereditas maxime si ab eo sint alienati. quo casu
 non potest manere hereditas, quia cum sint uisualiter. Respondet hereditatem
 aneque distinguere, et constat, et d. l. 4. §. 4. de uisualiter. et ideo potest uisualiter
 uisualiter; uisualiter quia ipse sunt adquirentem hereditas, uisualiter quia ab eo fuerunt alienati.

neque obstat. qd supra diximus. In. 12. hereditatem nomine q. rubei est, magi
 succedat heredi. quia sententia ibi pro pugnat. dicitur qd succedit de hereditate in
 qua nihil est inq. Succedat heredi, atam si aliquid fuerit, hereditas data est qd
 aditionem emanavit illud ipse, inq. Succedit. Et in hereditate damnosa, cuius rei ad hanc
 sunt creditore, qd etiam est hereditas postquam nihil genuit heredi remanuit. Sed dicitur
 postquam nihil est hereditarium, nil est hereditas, quia est in corpore. Merglo dicitur
 quo sublat, et igitur ius tollitur. Augondio hereditas est ius in re hereditarium
 quod est heredi per aditionem; q. ius non sublat. nisi in re aditionis aliquid est in
 quod succedat; atam postquam hoc ius succedendi deductum est in acty dictionis
 illud ius est ius sine corpore, aut sub hereditate. neque obstat in corpore.

utalio sit
 alij non ut
 lom. V. p. 10
 ac hereditas

utalio sit si
 alij non ut
 lom. V. p. 10
 ac hereditas

nam si quis ad hereditatem, qd postquam sunt contracta et generata non
 inquit de. de Substantia obligationis, et convenit et tamen semel contracta obligatio
 non potest sublat, etiam si convenit desinat. Fluxus xij. post aditionem (occupacione
 scilicet de qua quadru corpore) bona iuxta defuncti fuerit patrimonio heredi
 et cum eis bonis confunduntur q. p. h. manere hoc ius hereditatis, seu potest conveni.
 in ingratum heredi mixto, et confuso cum patrimonio defuncti. quare non desinat de
 sine corpore, de materia dictionis optimus fortis in. D. de buay materij. Et cum de
 quibus inst. de iur. dicitur. Et interpreti. et hoc est tutor, et tutor solutus. Neque obstat.
 q. dicitur de in hereditate veniente; neque obstat si dicitur hinc de iur. q. si heredi
 bona defuncti conunguntur, et nihil suum habeat, tunc non sit heredi, neque hereditas sit
 potest quia nulla materia hereditatis data. Aug. tunc ius hereditatis in habere, et potest
 quatenus ius habet, ad percipiendum quidquid cognoverit negotiorum ad defuncti, et
 quatenus adhuc creditore defuncti potest et conveniri; et hac doctrina in facta non
 obstat. l. 6. de sepulch. que sic induci potest. in quo dicitur. ibi. Et proinde dicitur bona
 venientia ac si hereditas adita non fuerit. q. quia si hereditas adita fuerit, non venientia
 bona tenentur. Aug. non illud deduci a contrario sensu, sed hoc si hereditas adita
 fuerit non venientia tenentur bona venientia, quia tenentur. Et consue, et sine se
 paratione si hereditas habetur et adita. Neque in facta bona consue adhuc
 est, et dicitur tenentur. Sed obstat, q. quatenus potest adita hereditatem, bona dicitur
 ad solvendis creditore defuncti, non defuncti bona, sed bona heredi venientia
 dicitur. l. 1. q. de hered. qualit. l. 1. q. de cau. manij. Aug. bona adquiri heredi
 non tamen aliter, qd sub qualitate heredi, id est successore repraesentantis
 defuncti. et proinde igitur. quasi nomine iura habeat heredi, quoniam dicitur esse defuncti.
 tenentur tamen nomine heredi, quia ipse est actu Dominus. Et venientia defuncti ad

qua p. 10
 si si m. h. y
 nece id
 ut p. 10
 q. d. d. d. d.

exp. d. d. d.
 ad m. l. d. d.

ciate, sed non negata bona aliquomodo ut testatorum tot. tit. de Rega. Similiter et
 hoc deducitur non solum q. graduum iura et actorum confundantur nam et non
 sequitur, q. solum confusio, et pro indiviso non debet materia hereditatis, neque
 solum q. obsequia de prima fide hereditatis, que dicunt potestatem et anu-
 et proinde et non possunt ut hereditas, quia sine illa fide non datur non
 solum huius, nam talis quomodo negamus, et sine fide aliqua iura de fidei con-
 sistentur. Et in capitulis sequentibus patet. =

An hereditas sit a iure gentium inducta

Capitulum II

Varia d.
 S. placita
 in hac q.

Hereditatem. seu ius testandi, relinquendi que hereditate eorum iuris gentium contra plu-
 res, quos referunt, tenent. D. Corax. lib. 3. de iur. cap. 6. n. 7. Richard. in rub. ibi. de iur.
 n. 7. Et in tit. D. de adq. hered. cap. 3. L. Molina de iur. et iur. dig. 124. in fine. alia.
 Molina de primogen. lib. 1. cap. 2. n. 6. Guzmanus de iur. in leg. 3. glo. 2. ff. 13.
 partit. 6. Aeneas dicitur Pinelus, qui late hanc sententiam trahit, et plura pro ea refert
 lib. 2. de iur. cap. 10. partit. Antiquus de donat. p. 3. q. 16. n. 20. Nouus. in tit. D.
 de iur. n. 8. Aibi Bachorus innoto. Manius de h. Valido, et innoto tit. 1. q. 3. n. 10.
 Mantia in summa iur. p. 4. q. 1. art. 1. innot. de iur. 2. dig. 10. ff. 1. lib. 3.
 Ibi itaq. Bachorus, que sententia vera est. et plerumque, validissimo quoque fundamentis
 comprobatur non tamen admittimus vulgarem modum explicandi hanc senten-
 tiam. Nullo traditua inquit Bachorus. d. ff. 1. lib. 3. ff. 1. testam. iuris gentium
 iuris gentium. Sed famam non potest admitti quia, et ibi dubitatur. Et solum addit de
 testam. iuris gentium. sine fama nequam potest dubitari, et proinde necesse fateri de-
 beant, qui originem huius iuris gentium tribuunt etiam a iure gentium testam. famam
 habuimus, licet iuris gentium ex illo iure habentur. Et illius iuris gentium ex illo iure
 quare sit nostra sententia testam. et hereditatem tam originem, quam iuris gentium
 ex eandem formam nunc habere ac originem habuerunt, licet in aliquibus admittimus
 ut fuerit ea aliquatenus immutata.

2

Probata nostra sententia h. quia ante que confesse leg. concordanti ius testandi
 illud iuris fuit. Et patet. D. de b. Genus ibi. Moriam dicitur dedisse hanc filio suo iure
 que possidebat; et filii concubinarum munera, q. et reliqua hereditate, et legata. Simi-
 liter et hoc et constat et cap. 2. D. Genus relinquunt hereditate et benedictione Jacobi.

aut contra rationem iuris civilis; non idcirco diffinitur potius sustinendi: hoc idem con-
firmo in sequenti argumento; quilibet potest facere amicum beneficii sibi iure civili
concedi. l. pen. C. de pact. sed nullo pacto potest quis facere amicum facultatis
sustinendi. l. ff. C. de pact. l. pen. C. de iur. et legit. hered. ff. de i. d. q. facult-
tas sustinendi non procedit a iure civili quoad substantiam sed hinc a iur. xugondae
Munij, ad iur. ff. de i. d. q. d. sed an satisfaciatur eius solutio sibi deca =

4

Pro contraria tamen sententia hae aduocantur quibus locuta dicto facig
t. obiectura pamea. in d. de testam. ubi subniamus supra promittit omnia, que
antiquita circa testamenta observabatur, et constat ex illis de his. sed et nihil an-
tiquitatis pendat ignorata: iuncto q. in d. t. dicitur: predicta nomina testamentorum
de quibus in d. s. lexat i ad ius civile relata sunt: q. quia nulla testamenti spe-
cies, que ad ius gentium referatur. Aug. Subniamus non loqui de ~~concreto~~ ^{reque}
de facultate testandi quia homini ante ius civile testabatur: sed dylaxat loqui
de forma, aut modo quo testamenta ~~faciebantur~~. Et hoc probatur ex rubrica que
est de his ordinandis, seu de forma accidentali, testamentorum, et de his ad formam
expectant omnia antiquitatis que secularium promittit imperator. probatur inu-
per in d. s. sed predicta t. ibi. probatur ex dicto p. l. t. formula fauendorum
introducitur est: q. quia q. antea dicebat denominibus, aut speciebus: hanc accipi-
ty est. propt. attinet: ad formam spectat: maxime quia de his talia sunt implicata
et constat ex aut. qui semel: (quomodo, et quando eodem sensu loquitur Subniamus
in d. s. sed cum paulatim sequenti. ubi ius h. t. trigantibus esse dicit, partem ex
iure civili, partem ex constitutionibus principis, partem ex iure gentium: nulla facta
mentioni iuris gentium. ^{ex quo inferuntur quod dicitur ius gentium non esse iuris gentium:}
quod dicit fuisse collectam ex illo trigantibus iure, et q. loquitur in d. de forma ordinandi
h. constat: ex supra dictis, et ex eo q. ibi agitur de solemnitatibus h. q. ipse sunt
que dicuntur collecte ex illo trigantibus iure =

5

Obiectura q. non in l. d. cum seq. ff. de iur. et iure iuris gentium indenta de his
tia, nulla fiat mentio testamenti: q. quia iuris gentium non est. Aug. in d. h. non
omnia que iuris gentium sunt relata fuisse, nec ex parte facile potuisse cum iure innu-
rabilia dicantur ac subniamus in d. ius actum gentium in d. de iur. nat. ibi et alij innu-
merabiles. Pinell. d. cap. n. 22. ubi aliqua ex, que iuris gentium sunt, refert, que que
innuq. sunt in ff. de iur. et iur. =

Ap. vol. 2. cap. 2. de iur. et iur. et iur.

6

Obiectura q. in auth. de nupt. nov. 22. cap. Lingx. ubi lex. Pa. fab. que facultas
testandi concedit antiquissima agellata: et proinde antequam aliud ius testandi non esset conu-

Siquidem antiquissima nihil quis citat. Sed aug. Superlativus in d. noi. absolute potestatem au-
 gustu aliam legum Romanorum cum quib. l. 12. tab. ibi comparatur et quorum Suppe-
 tum huc dicuntur antiquissimi: sed quamvis hoc non est ita Verum. Hic huc
 de teptu adversus Holtay Conclusionem deduci potest, Nam lex 12. tabularum non
 dedit hanc facultatem testandi, quasi de Holo Statuere, et Constitueri, quod
 antea non erat; sed eam dedit approbare id, quod iure gentium cuique Competebat
 ut Martinducimus:

7 Obijciunt L. Verb. legi. 220. de U. S. ubi facultas testandi tributaria dicitur
 a L. 12. tabularum. L. 1. de testam. tut. ubi hoc dicitur permissum. L. 2. sub. et
 App. ex l. p. inst. quib. non est permissum. Rursus ex Pinallo. ff. 23. de l. 2. ta-
 bularum non potestatem simpliciter testandi, sed aliam amplius tribuere. Hic
 atamen huc solutio, minus quam alij substitutionem potest, siquidem quoad legem
 non est facultas magis, aut saltem eam ampliam facultatem habebant Romi-
 nes de iure gentium, quam est. 12. tabularum: deinde quia huc solutio in fangi-
 tur ex d. h. inst. quib. non est permissum: sed id respondere oportet. d. l. 220.
 de U. S. loqui de potestate testandi, quam tribuit. l. 12. tabularum. Ideo et quate-
 nus iam approbavit, et ob id variavit: que solutio ex parte fundatur in l. obvi-
 re. l. 30. de U. S. ibi quia l. 12. tabularum testamentarum huc dicitur confirmata
 huc dicitur in d. l. 220. data huc facultas, quia confirmata: eodem modo
 intelligenda est. d. l. 1. de testam. tut. Nam quod ibi dicitur permissum, a
 l. 12. tabularum dicitur ab eadem lege confirmatum in l. 20. ff. eod. que sunt
 ff. for. inst. de testamentis: et ita explicanda erit. l. 18. de Cond. et demort. et
 quot. quot. similia Verba continent.

8 Ex hys dicitur potest solutio que dicitur in d. s. quos autem 2. inst. de bonor. possen. ibi
 per legem autem vel similem constitutionem huiusmodi sunt. Ad que leges. Pinallo Casus
 ab. B. in saq. iuris cap. 4. probat non potestatem facere huiusmodi: quia non po-
 testat facere legem, sine qua lex non fit. Respondetur tamen huiusmodi solutio, aut
 similem constitutionem fieri: quatenus leges confirmantur in hac parte ius gentium. seu fa-
 cultatem cuique anatura comuam; huiusmodi confirmatio iuris est in d. s. et d. i. g. p.
 dicitur illius huiusmodi; et h. romini licet eas non adimplerent: nam quicquid quilibet
 tenetur iuris gentium ad adimplendum. non tamen cogitur, seu adimplendum
 per iudicem, nisi ita prout fuerit a legislatore. Sicut nemo adimplendum dicitur do-
 manorum ad adimplendum q. nudo pacto promittit: quamvis iure naturali et gentium
 sit obligatus. l. 1. in p. de pact. l. 7. in p. eod. ratio autem cur prout non possit
 facere huiusmodi; et quia ipse iuris gentium. dicitur huiusmodi hoc est fieri i. legistato-
 ris officio: sed dumtaxat in iudice, et quoad aliquos effectus idem tribuit bonorum possessionem
 que in effectum est huiusmodi. l. 2. de bonor. possen. l. 134. de l. d. s. 2. inst. de bonor. possen.

Sunt, At qui carmen famosy composuerunt. dicta. l. 6. l. 18. §. 1. qui. Ita
 facere possunt. neque obstat, q. talu persony sint capaces iuris gentiy. d. l. 1. §. 1.
 degen. Sunt etiam in omnibus illis, in quibus ius nihil prohibuit; possunt
 enim alia iuris gentiy facere, in quib. nulla prohibicio adfuit. Sicut
 patet in testamento, qui potest esse iuri actus iuris gentiy. A civilis, quod ei in
 dicty est matrimoniy in pupilla. Ratio est, quia esse q. aliquam interdici-
 ta est non infertur omni actus ex eod. iure procedente prohiberi, maxime
 quando alterius sunt speciei, aut generis: Mentis de portati iuris gentiy,
 sed n. libere, neque quod ad ea, quae sunt excepta, aut prius interdita qua-
 lis est h. factio suspectu eorum. neque enim ne bona etiq. post de portatione, quae
 ista pertinent ad faciem. l. 2. C. de bonis proscriptoruy. l. 13. cum se-
 quenti de interdici. At reliq. At ideo si ius facti eradicaunt, et ad alig. xingua-
 blicam se conferunt, iure testandi ita possunt: ideoque sunt capaces h. fac-
 tionis passioy, si amilite instituantur. l. idem est. §. 1. de de portati §. 2.
 de h. militis. ^{quamvis} factio passioe sit iuris gentiy, et bene pronotata in ^{+ quae sunt}
 sententia arguit ex dicta l. 13. §. 2. de iur. eod. cap. 40. an. 16. et. factio
 h. pro iuris ideo pronotata n. posse capere in h. l. 2. C. de hered. inst.
 quatenus testamenti factio passioe sit iuris gentiy, nam hoc ideo procedit,
 quia et dicit potest ius civile addere, aut debet h. iuris gentiy.

13.

Oportet l. 3. ff. qui. Ita facere possunt, Ibi testamenti factio pu-
 blicy iuris dicitur, iurata q. ius publicy est. illud, quod ad staty rei Romany
 expediat. §. 1. ff. de iur. et iur. Sed respondetur h. non posse dici iuris pu-
 blicy consensu, quo ius publicy accipitur in dicto §. 1. ff. de iur. et iur. §. 2. ff. de
 iur. et iur. quia neque in sacris sacerdotibus, aut magistratibus consistit.
 h. tam iuris publicy quatenus publicy recepty est: opponitur testamenti
 factio iuris privato, non quatenus ius privatey dicitur (oppositioe ad ius
 publicy) collectum ex naturatibus personis, aut gentiy, aut civilibus. d.
 l. 1. §. 2. Sed prius quatenus ius privatey dicitur pro iure civili
 privatey, et h. privatey persony competens; nam testamenti factio ita est competens
 publicy recepta ut n. competat alicubi privatey persony pro arbitrio suo,
 sed iusta modum, et formam publicy persony. Ita Bachet ad.
 Aruill. Vol. 2. dig. fo. 4. lit. C. V. ff. de iur. lib. cap. 20.

20
 ponit tamq[ue] (sicut hi existant) admitti sententia Aluandi 3. var. 12. h[ic] fatens
 eo respectu iuribus publicis quod h[ic] olim non nisi apud populum calatis comitijs
 fiebant. D. 1. inst. de testam. ordin. Vbi intelligitur, quo casu ab ipso populo con-
 firmabuntur, quo facit doctrina D. deoz. lib. 3. cap. 3. Vbi ideo filijs familijs
 auarit denegatam fuisse facultatem testandi. dicit sed hoc admisso adhuc testa-
 menti factio requirit dici iuris publici, quia neque ad sacra, sacrosdotu[m], aut
 magistratus pertinebat iura d. lo. 1. D. 2. de iur. et iur. sed Augustus de iur.
 iur. publicis latius se extendere, quq[ue] ad sacra, sacrosdotu[m], et magistratus,
 quia h[ic] et omni gratia referuntur in d. lo. 1. Vt colligitur et dicitur D.
 4. Vbi definitio iur. publicis, quod ad staty xii Romanos impetant; et quod ad
 quod ad singulorum utilitat[em], igitur sicut privat[us] est, quod ad singulorum uti-
 litat[em], id est quod ad singulos, ut singulos pertinet; ita publicis accipiuntur
 est, de omni iure, quod ad miram[us] populy impetant, eto demum accipienda
 sunt illa verba, quod ad staty xii Romanos impetant. aliter Pinell. n. 24.

14
Primo obstat quod obijctur de h[ic] patris, in quo extraneus in-
 struitur, omni, aut calixidato filio; quam dignitat[em] dicit non posside de
 iure gentium cum ex ea extraneus locupletetur cum lactura filij qui dominus
 vero patris existimatur, et probatur ex lo. nam h[ic] d. de cont[ra]ct. in deb. l. unica
 lo. in iur. h. de lib. et post h[ic] cum difficultate respondetur 1. ex tali antiquitate.
 Dumtaxat concludit ad h[ic] in tali specie, non vero ad illud absolute aut in alijs spe-
 cibus, quare ex eo solum condemnari debent. 2. respondetur filij nomine proprio dominij
 sed dumtaxat in spe, neque si factus proprio dominus sufficit ad hoc et h[ic] patris
 aut proximus matris, nam quilibet potest proprium dominus res. cuius causa et in-
 terrogatione fit. quare cum ius civile dumtaxat approbet h[ic] in quo filius et
 iura causa fuerit supradatus. et tot. h[ic] de lib. et post h[ic] et inst. de est quod lib.
 et nos. h[ic] cap. 3. fatens est ius testandi neque et neque ad Romanos dicitur
 iure gentium.

15
Objicitur S. de iur. et habit. ibi: modo videmus quibus
 modis legitime, et civili iure adquirentur: iuncto q[ue] et habitamus ex d. S. de iur.
 de iur. et h[ic] in quibus infatur h[ic] de iure civili quia et habitamus ex d. S.
 de actum promittit de modis adquirendi iure civili: quod et fuisse constat, quia agit
 h[ic] de iur. et h[ic] q[ue] cum patre et h[ic] de h[ic] in iure h[ic] de iure civili. Pinell.

d. cap. n. 45. in Summa respondet Aulianus et d. d. in gothayaque et proximitate in d.
 d. fin. de modo adquirendi iure civili, non quasi omnes sint iure civili inuenti, sed
 quatenus sunt effecti per approbationem, aut modificationem iuris civilis. et in iure
 iure Romano per eos adquirenda possunt: non tamquam in hoc solutio sit faba. et
 ita in summa Aulianus, nam si sententia de quibus iam egimus, sunt modificationes
 iuris civilis, ita taliter et soly caputur (in magis, quam aliquid adquirendi
 de quibus in sequentibus titulis agitur) ad iure Romanos et deum est: nam duo
 sunt amittitur capitis diminutione: s. fructus iure de iure fructuorum. et quibus
 iure fructus amittitur. l. 26. cod. maxime quia ad legatum fructus emittitur,
 et legatarius est iure Romanus. l. 3. de decur. l. iure fr. ca. quibus qua
 ita tamen non emittunt possunt legatum sed in ingesta capacitate domini delu
 ti de iure legentur aliquid. l. 11. de alim. l. =

16

Quare huius respondendum fore credimus: Aulianus egit de iure
 dicitur. l. tit. lib. 2. et simul de eorum adquirendi in tit. 2. egit de rebus corporalibus, et
 in incorporeis, et rebus rebus corporalibus, egit de rebus incorporeis in d.
 tit. 2. enumeratis; et sic tit. 3. 4. et 5. et deo cum meminisset infra d. titu
 ti 3. de alijs speciebus rebus incorporeis, et ordine propriis in d. tit. 2. corporum
 et immediate de his et obligationibus agunt, ideo aut rebus factibus postea dicit
 iuris: ideo in loco, in quo operatum possunt collocari, non potest tunc agere de re
 rebus, aut his quia in soly agebat de iure. sed etiam de eorum adquirendi,
 et prius debet agere de adquirendi. singularium rebus, seu de modo, quibus rebus
 adquirendi, et postea de eorum, quibus per diuersitates adquirendi, et coram
 et d. fin. iure. per quas personas, cum q. et sit causa adquirendi diuersitatem
 ideo noluit de eo agere post de iure: his suggestis respondeo illa verba d. d.
 fin. de iure, et habit. in verbo respondimus: ubi promittit Aulianus de iure
 actum de modo quibus legitime, et civili modo rebus adquirendi; proxime dicitur
 ad tit. de iure cap. et de sequentibus. non tam ad tit. de his neque ad sequentes. ratio
 est quia verba, quibus modis iure gentium: et quae sequuntur sunt accipienda de
 modo adquirendi in singulari; et optime probatur et d. d. fin. per quas per.
 q. non pertinent ad rebus: sed dicit non conuenire verba d. d. fin. de iure, et ha
 bit. tit. de donat. quia donatio est iure gentium: respondeo non conuenire bene
 fieri simpliciter conceptis, sed conuenire per quia circa donationem

eorum que sunt supra omnia loca, et dominatus est ad eum, et ad alios. Ad hunc
 Cap. 3. ibi: in dicitur dicitur huiusmodi dicitur: et uno q. Abel dicitur obtu-
 luit de primo gentis proprio sui: dicitur id probat quia per actus iuris naturalis
 est sui cuiusque tribuere. Et quo fuerit iure naturali prohibetur. q. quia
 eodem iure dominus erat. ad lq. 5. de iure. et iure dominus erat. ad lq. 3. de iure
 et iure. ubi dicitur iure gentium dominia dicitur, respondet iure fidei dicitur
 in tamz ducta, aut constituta, nam dicitur xii dicitur xii dicitur xii dicitur
 p. xii dicitur, p. xii dicitur lq. lex accipi de dominis xii dicitur xii dicitur xii dicitur
 Ius dicitur in rub. C. dicitur. dicitur. part. 4. cap. 1. et n. 1. qui dicitur natu-
 rali dicitur in rub. immobilibus communionis admittit. dicitur cap. fin.
 n. 11.

12

Oportet potest quod dicitur, quod iure sanguinis ab intestato dicitur
 provenit a iure gentium; quare dicitur non potest quod dicitur est h. ab eodem iure gentium
 provenit. **S**iquidem incompatibili dicitur: nam filij fratres ceteri qui consanguini-
 nei iure gentium tenent ad dicitur, iure testandi per quod h. dicitur dicitur con-
 tra ius ius gentium est: Et dicitur tamz ius gentium tribuere facultatem testandi
 primo, et principaliter, et in defectu testamenti tribuere hereditatem consanguinis
 iure sanguinis: quare h. dicitur dicitur non dicitur et dicitur dicitur ad dicitur.
 dicitur 2. dicitur l. 1. dicitur. dicitur. nam cum bona defunctorum ab intestato dicitur per-
 tinent ad filios, et proximos cognatos, et dicitur, et dicitur ius dicitur dicitur, et
 quidem non dicitur, voluntate que dicitur; sed est tacita, et consuetudine ignomin-
 munda, in ea sit, et non aliter dicitur dicitur ab intestato, quam in defectu
 dicitur dicitur est h. et dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 causa, et voluntate dicitur, defunctorum dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur q. dicitur in casu quo dicitur factus est. et aliquo ratione infirmata;
 quia tunc est h. dicitur dicitur ab intestato dicitur. sed h. dicitur dicitur dicitur dicitur
 est, nam dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 qui in h. dicitur; dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 non dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur, dicitur dicitur ab intestato dicitur, et dicitur dicitur quod dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur: abamen dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur ab intestato, dicitur dicitur in substitutione dicitur dicitur dicitur dicitur
 dicitur primo dicitur dicitur dicitur, et dicitur dicitur, aut dicitur non dicitur dicitur dicitur
 dicitur dicitur: nullt tamen dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

10

Ex h. dicitur
 dicitur dicitur
 dicitur dicitur
 dicitur dicitur

P

stat argui hoc modo: si ius gentium sumitur ex eo solum quod testator voluit valere, sed ex eo solum non potest inferri quod contra testator id voluit valere. §. 7. int. quib. mod. in infirm. q. quia de iure gentium non est q. confirmatur ex lo. 36. §. 3. de milit. ff. lo. 22. C. de test. de iure gentium non potest iuris civilis confirmatione munitur contrahendum secundum eius regulas. non nisi de iure gentium valeat dummodo constat de voluntate: ius civile non a libere contrahi creditur: quamvis ad hanc solennitatem adhibitis statibus, sicut conventio que de iure gentium non a libere iure civili obligat que si fuerit facta comodo, quo iure civili confirmatur: non quia absolute non valet sed quia cum iuris auxilio deservit, non potest ex debito compelli ad conventionem servandam: ex eadem ratione ius civile munitur non a libere inferri creditur quam si constat de voluntate eo modo quo ius civile agnovit contrahi: licet enim per nudam voluntatem quod ius gentium negatur ff. de ha. non neg. et ius civile emittit tam et de hac voluntate legitime modo praescripto constat. aliter contrahi non creditur: et in eadem causa obligationem que iure gentium sunt certis legibus modis inferriatur lo. 44. §. 1. de oblig. et act. que facti lo. 48. de leg. 3. ibi: quod ita demum agnoscitur ff. de iur. iudi. si ius gentium valetur sit. facti q. ff. militis nulla voluntate sit, et sumitur. lo. 13. §. 1. lo. 34. §. fin. de test. milit. lo. de quest. et pariter ratio est quia secundum ius gentium testatur: et quia ius civile executioni mandat ff. militis iure gentium facti lo. 1. et pariter ibi. et vult. de milit. ff. in praes. et §. 1. Diminus ff. de iur. solennitatibus, a quocumque facti fuerint, valere esse de iure gentium iuxta probabilem sententiam de qua mos: quod res admittit contraria: ponit quae responderi dicendo ius civile posse addere, aut detrudere iuri communi iuxta emptionem publicae utilitatis; et ideo potuit facere et ff. minus solenne non valet; quoniam deo inferatur ff. non esse iuris gentium.

+ Credit

P

stat enim ius civile restringere ius gentium saltem indirecte, et moderate, et vult Cyprianus in lo. ex facto. ff. de C. de bell. quod probatur nam facultas testandi ab eo libera est. et de iure gentium et pacto tolli non potest. et ideo quolibet conventio hanc facultatem restringens dicitur contra bonos mores. lo. 61. de test. ita et neque pena debita. et d. lo. 132. cod. ubi promissio haberi aliqui et filii non inferri quod res ea restringatur remote, et indirecte libertas testandi; siquidem necesse est et qui tale promissum instituat vel emprehensum faciat illy qui et filii habere stipulatus fuerat. videndi Donell. in d. lo. et ibidem Duarenus.

R

stat etiam argumentum, in quo praecipue contrariae sententiae praescribunt
 OVA. BHSC

17
12

est tunc exorbitat. De iur. lib. 1. opus. cap. 21. n. 3. et cap. 22. in p[ri]mo quod dicitur pro-
 adest. testator disponit in tempore mortis confans dispositionem suam in tempore,
 que nihil sui habet. Sed iura gentium requirunt talis dispositio. q[ui]a non est
 iuris gentium. neque eo iure poterat subhiberi; hoc argumentum adhaerent ad l[egem].
 Ultima l[egum] 2. de iure dotium in p[ri]mo l[egum] 3. in p[ri]mo de donat[ion]e in l[egum] 2. ad m[odum] l[egum].
 quod sponse. A. C. de donat[ion]e ante nupt[ia]s. in quib[us] dicitur non datur donat[ion]e cal[og]o.
 facta sponse, et hunc perspicuatur cum matrimonio fuerit sequenti, quia constat
 in tempore, quo iuris cogere non potest. Custoditorem apud saronem in rub. C. qui
 ff. fac. pos. respondebat ius testatori competere in quacumque lege conuentione q[ui]a plu-
 rimis tenent apud d. velle d. cap. 12. n. 47. ipsi tamen in contrariis cum alijs abijt,
 quos in p[ri]mo d. n. 47. conuentionem dat haec opinionem contrarias. et quatenus
 atque ad ius gentium facultas testandi ex iure sine ulla gratia conuentione con-
 getat: atenta tamen infirmitate, quam ius civile atendit, et cuius iuris iudicium in-
 creta facta personarum necessarios falsum est. de equitate, et gratia hominibus testari
 permittit iur[is]. Sed talis conuentione penitus reijcenda est. 1. quia non datur talis
 persona facta et duo loco dicimus. 2. quia canon est necessaria cum sine ea ius
 iuris gentium valeret quare falso auerit ius civile talis infirmitate conuentione in l[egum]
 nam quomodo conuentione d. agnoscat. sine iure civili talia sunt omni fictione
 deficiente. 3. quia et si admitamus illi facti personarum canhil facit ad hoc et d. velle
 tas hominum disponere de rebus in tempore quo ius talia habeatur, nam si ius facti
 induitur post mortem, et facultas testandi, ipsi que l[egum] ante mortem existunt, nequit
 fieri et facultas, et de per illi fictionem, que postea induitur sub iurisdictione de iure
 civili habeant, et apte notat d. Bachoz. d. sup. th. 1. lit. B. =

23

Sed huic argumentum adponitur ex p[ri]mo n. 1. d. cap. 10. ubi ait
 cy. C. de voluntate testatoris non confans in tempore in habili quoad subhibentis actu
 ad quod ad exceptionem ita et voluntas est perfecta in vita q[ui]a ad hoc hominum retinet
 testator q[ui] probat ex eo quod in vita l[egum] non potest, iniurijs, et ex conuentione, q[ui]
 probat omnibus vulgaribus; et quos emittit conuentione in tempore in ha-
 bile, non p[ro]bat. infirmum dicit quia regula deducta ex l[egum] in argumentis
 deductio procedit dum tenet q[ui] actu ita colatus nulli estatum operatur in
 tempore habili: itaque cum l[egum] tempore habili habeat effectus enumeratos
 inde fit, et d. l[egum] n. obitunt. h[ic] d. nullus. sed de hac l[egum] cap. deq. ubi sequi
 ad solutionem huius argumenti trademus: pro nam tam respondet: dispositionem
 illam non confans in tempore in habili: quia defuncti voluntas retinet iura sua:
 et sic confans dispositionem in tempore que suauit: quod retinet iura sua

En hac sententia de origine iuris testandi, congrua habetur doctrina Gu-
 gex. Lopez in lo. 3^a. tit. 1. part. 6. Vbi q^d. principi potest disponere cum pupillis
 doli capace et q^d. faciat: nam potest eum substituere ad ius gentium disponere
 supra ius civile et bene notat Durellus d. cap. n. 57. quib^d. Ex parte itaq^{ue} insunt
 non posse lege fieri et omnibus ius testandi auferatur, quia nulla potest dari ratio
 ita restringendi ius gentium, et bene probat in requiritibus: hinc etiam pro ratione
 pertinet illa verba questio: an ff. de iur. et testator. de quib^d. Satis constat legu-
 dibus legitimis; aut testamentariis obligent in suo contentu: in qua plurimi ff.
 que p^{ro} habitator decernant, affirmatiue tamq^{ue} probata Polici a Sachor. d. dig.
 lo. the. 5. lit. A. omnino non dicitur; allegatam tenet. D. Corax. in cap. cum esse
 de testamentis n. 2. et lo. vbi plura p^{ro} utraque parte referuntur vides, nam
 in rei veritate (et supra notauit) sententia negans predictam voluntatem
 in suo animo non obligare: non intendit esse p^{ro} bene ff. non esse iuris gentium:
 neque hoc ex illa sententia deducitur: nam fundamentu^m eorum, qui eam sequuntur
 uno p^{ro}sequi consistit quod lex civilis iure potest conuictare modificarique ius
 gentium, et et talis debeat obsequari etiam in suo contentu. Et idem D. Corax.
 qui eam habet sententiam manum, sibi contra est, dum tenet ff. de iure gen-
 tium lib. 3. var. cap. 6. n. 1. et hinc etiam non obstat, quod filius familias non potest
 facere ff. quomodo bona habeat: nam licet ff. p^{ro}poniat iuris gentium et ex iure
 cuique competat testandi ius, hoc potest ius civile quoad aliquas personas restrin-
 gere: habet enim filius ius testandi, et voluntatem supponentem siquib^d sit,
 ne iudicij perturbationi laboret. Sed potest restringi ius civile ex causa
 de quib^d. parim d. d. et latissime dicitur in p^{ro}xiis. In iudicibus, seu alijs ad he-
 dita. in lo. cum liquidu 23. de adq. p^{ro}uen. in 2°. argumento em n. 62 p^{ro} plura.

Carden. de iura (qui ius gentium testari non potest) contendit de p^{ro} d. de. 141.
 n. 28. em n. 36 et in summa d. de. d. 4. em n. 1. aliqua exagitat quod hinc ex nomine
 exstat. ait enim ides p^{ro} d. comitum non posse ex contractu deberi quia facultas testandi ius
 civile concurrens confirmat et statuitur disponendi ultra mortem cuiusmodi non sit contractus
 ad id que allegat Menoch. cons. 567. et cons. 4023 vbi dicitur licet ius in iudicibus n. 3.
 Sed Menoch. ratione et secundariam assignans d. n. 8. nihil obstat, quia nullo iure
 id probat, tum quia falso supponit p^{ro} d. comitum non posse ex contractu deberi. que omnia
 debent probat Mentz in summa succu. part. 4. questione. 24. art. 2. p^{ro} catot. Vbi plura

refert in lingua Menochi (ubi contrarius cons. 325. n. 3.) et de magis commu-
 ni, magis que recepta habitur. id pluribus idem sententibus relat. probat
 Caponiis. l. 4. dicit. 320. con. 2. A tom. 3. dicit. 349. n. 1. A consolat. q. 1.
 quotu. C. de donat. que sub modo. ibique donat. est, alij restituitur. D.
 Vela dicit. 4). Numero 24. A 28. Instanula omnino conuincendus de
 pactis. l. 1. Clau. 4. of. 28. inquam. 28. p. 1. et 2. L. 1. in l. 1.
 si seruus. l. 1. de qui mancipia. l. 3. de l. 1. n. 2. et 3. ubi q. debentur h. 1. 1.
 sic commissa siue addita, siue non addita h. 1. 1. et 2. et 3. de l. 1.
 3. in p. 1. in l. 1. cum quis decidens 37. s. p. 1. 3. eod. tit. sed dato q. fidei
 committi non potest in contractibus, ratio est factio et informati, de qua
 si facta a iure civili potest ad eandem formam restitui et a iure in pluribus
 et contractibus ac iuris gentium conuentionibus. A hoc est prima ratio assignata
 a Menochio d. con. 1. 28. n. 4. dicitur ius civile constituisse eandem modum
 ad proponendi et tractandi quos non licet transgredi, quo ratio eque abas-
 tatur utriusque sententia siue affirmanti, siue neganti. alia quo dicitur locis
 moris Luca, iam diuimus in superioribus. Iny tam notate oportet,
 n. 1. male comparati que tradit Luca in d. Rem. n. 1. n. 1. n. 1. facultate
 putandi ius a iure civili, et q. in dispositionibus q. 1. in quibus. materiale
 statum attenditur n. 1. dicitur debuit forme p. 1. a iure civili: atq.
 si ius civile sub certa forma dedit facultatem illam, cur est eg. n. habere
 homini forme p. 1. n. 1. obuiauerit: male, atimproprie alia a iure
 homini morte annihilari n. 1. loquatur de supposito p. 1. sic emittenti
 ~~~~~

Voluntate morte n̄ revocari, et Capax esse substituendi, conuolvi
di que iuxta hereditaria

CAP. III.

Angelicus præceptor Divus Thomas in Summa contra Gentiles cap. 72.
Cum tribus sequentibus. lib. 4. probat omnibus animabus separati
a corpore immobiliter remanere voluntate in eo statu in quo mortem
vivente fuerint; et a nostris, hoc idem notat D. Cozza. practicar. cap. 41.
n. 2. Dendrit. Pirrell. lib. 2. Select. cap. 6. n. 12. Petrus Gregorius. Holo.
in Sirtag. ant. mir. lib. 4. q. 43. folio 686. ubi late et D. Thomas probat
voluntate post mortem in eod. habitu remanere, non solum non vitata auctori-
ta. sed tanquam, quæ morte non potuit retractari sicut in lognonny quam. 52.
de condit. et demort. in loq. 41. S. de vola. 13. de loq. 3. Et ad in loq. cum hys. 23.
de adq. p. n. 222. ubi docet nec dum morte voluntate sicut imo potius morti
confirmari. Probata. hęc verissima auctoritas a Divo Thoma plurimis efficacissimis
que fundamentis que apud ipsum videri possunt, et probatur iuxta canonicos excep-
cum martini de celest. muer. Sed dicit aliquis hęc verissima esse atque et ratio
incognita quare nulla modo prodegerunt ad interpretanda romanorum iuris-
consultorum responsa, nam igitur et ipse et nunc animæ immortalitatis ignora bgt, sed
hęc ratio coarctat dum ostendimus iuris consultos animæ immortalitatis cog-
novisse, et quare que docuere voluntatem morte n̄ sicut imo post mortem per-
manere ad conservanda iuxta hereditaria.

2.

Sed quod recommendandum est plurimum et nunc animæ immortalitatis
cognovisse: et latissime ostendit Petrus Greg. Sirtag. ant. mir. lib. 8. lib. 1.
cap. 10, et sequentibus. Sed hęc cognitio apud Romanos invaluit. Atque etiam
monumentis probat Petrus Greg. in testimonio testimonio continentis
eis, Ciceronis. Subest iuris civilis institutio qui ita in lib. de iur. iur. loquitur.
plus apud me valet nostrorum auctoritas, et nostrorum maiorum, qui mortuis
tam religiosa iura tribuerunt; quod non fuerit profecto sinihil ad eos per-
tineri arbitrantur. nunc an expresse ostendat igitur. Sicut. ibi. ita quod
illud erat in iuris quibus illis. q. Causa Ciceronis appellat esse in morte sensum, nec
cum sicut de deo hominum, et fundibus intaxat, id que cum multis alijs rebus,
et a pontificibus, et ceremonijs regulis intelligi licet, quas maxime ingenij
quod, nefant. cura solvant, nec violatas tam explicabiliter religioni sanctorum.

non habuerunt incongruentibus motibus non irrationabiliter. omnia talia et quodlibet
idemque probat Dougl. lib. 4. Comment. cap. 4. ubi dicitur religiose loca a barbaris
dicta auctoritate, quod crediderunt animas ad gloriam transire. Et ibi dicitur lib. 4.
Non plura conuenit heresimonia. ~ ~ ~

3

Siquid equus est aliorum testimonio, cum in legibus probant
t. quia voluntas iustitiam ambulatonia dicitur ad mortem. lo. 32. d. 3. de donat. unde
Vir. et Virg. lo. 4. de adim. lo. 7. quia post mortem est non ambulatonia, ita
Atrius. lo. 8. lib. 4. cap. 43. fol. 686 = De probant dum diuinit contra
voluntate, testatoris fieri quod eius dignitatem opponitur. lo. 11. d. item de 19.
de lo. 3. l. 11. de C. de lo. 2. C. de lo. neque dicitur tunc, quod dicitur locu-
tione accipienda cum de voluntate, quae fuit non deo probare cum post mortem
et testari; nam hoc enunciat conuenit et eo quod voluntate quae fuit, et nunc non est
nihil opponi nunc potest. nam et deo opponantur necesse est et simul sunt.
Augustinus dicitur fortasse iuris consultos non credidit voluntate aliquid et voluntate
opponi potest post mortem; atam cum voluntate conuenit et induit iuris fi-
tione ideo dicitur contra voluntate aliquid post mortem fieri. quatenus voluntate
fidei existebat. sed contra est. quod talis fides non datur. et suo loco pro ba-
bimus. Deinde quia et constat ex d. i. in test. de fideicom. huius fideicommissa
primis temporibus omni iuris vinculo detestata fuerunt, et tamen quodam
rogatorum relicta, et proinde nulla fideione potest repugnare voluntate
dependit; cum omni fideione iuris civilis dicantur iuris aut nihil tunc fidei-
commis cauebant. sed tunc non deficiat voluntate ultra mortem, neque ex
defectu voluntate fideicommissa infirma exant. sed ideo proxi quia licet
iuris erat, et rogatus fideicommissa adimpleat, non poterat ad id cogi iuris
civilis; et constat ex d. d. 1. quod voluntate sine fideione committit iuris
fidei post mortem permanet; quod iuris consulti non loquuntur de voluntate per
fideionem repugnantem, sed de voluntate existente. Alius de de voluntate fidei
loquuntur, id exprimentur, et faciunt quando de alijs rebus fidei loquuntur
hoc idem probat. l. 1. de 63. d. fin. d. pro suo. ubi dicitur; Scilicet omni
sive homines, sive res, sive voluntas, sive alio intencione. et postea dicitur
homine intencione morte, et voluntate, reuocatione. in quo constat voluntate
non intencione cy homine, et morte non intencione, cum aliter homine, aliter voluntate.
intencione docet iuris consultus. ~ ~ ~ ~ ~

4

Uterius probant in diuinit additione voluntate distincta et conuenit?
UVA. BHSC

lq. 55. d. 2. ad Trebel. lq. 31. s. 1. de iur. d. unde probatur quia post mortem na-
 citur actio institutio contra defuncti. lq. 47. s. 3. de inst. act. quia actio ex ty-
 tate nec aliter nascitur. s. ill. inst. quod dicitur. q. quia post mortem data de ty-
 ta supponitur defuncti. probatur in lq. 4. qui v. facit poi. ubi dicitur in-
 tentio voluntatis. sed huc sententia post mortem dicitur habet. q. voluntas etia
 mortis extenditur. confirmatur ex eo quod voluntas faciat et totum id quod est.
 in l. valet et dicitur in lq. 42. in fin. de lq. 1. valent. illud. lib. 1. tract. 4. q.
 2. n. 1. ubi male ad id probandum adducit lq. 25. s. xxiij. de leg. inst. lq. 24. de
 vulg. lq. 47. de condit. quae loquuntur de voluntate interpretanda, non deo de
 voluntate efficiunt et l. valet, de iur. d. ubi dicitur qui post mortem; melius tamq. id pro-
 bare potest in lq. 24. d. 8. de fideicom. libent. ibi minus testatoris tribuere libe-
 rantia fideicommissario. q. quia post mortem tribuit libertati, sicut heredi
 bona, legatariis legata. sicutur hoc idem assumptum ex eo q. si voluntas post ma-
 ty non est, non potest eius placitum commutari contra id, quod dicitur in lq.
 legaty. 16. de iur. et iusticia. lq. et iure canonico admittitur cas. non qui dem
 de l. 2.

5 **H**oc idem fulatur in auctoritate I. C. Pauli in lq. 3. de serui.
 in part. ubi agit de venditione serui, hac lq. facta et intra certum tempus manu-
 mitatur, et non sit manumissus liber est in quo casu resoluit voluntas huius
 venditoris exigenda n. vii, si is, qui vendit in ead. voluntate peruenit.
 q. supponit Paulus venditorem posse peruenire in ead. voluntate, tunc etia
 quando huiusmodi in se habet. q. supponit defuncti voluntate peruenire
 posse non solum post mortem, sed etiam multo post, scilicet post aditam heredi-
 tatem; siquidem dicitur Paulus voluntate huiusmodi exigenda n. vii. mani-
 fectum est. loqui de herede post additionem emphyteutis, etiam de voluntate huiusmodi
 ante additionem dubitari non potest. quid autem dicitur ad lq. 4. d. quid sit
 manumissus. (in qua probatur venditor serui in propria specie nec peruenire
 voluntate) non est propositi nostri inquirere. potest tamen legi oppositio con-
 ciliatio modo, et seruis libertati competere debeat, atq. si venditor mutaverit
 voluntate, iuxta d. lq. 4. et multo magis competit si dominus in ead.
 voluntate peruenit, et d. lq. 3. quo casu competit libertas neque heredi
 voluntate exigenda est et duplici ratione 1. quia dominus et si vult mu-
 tare voluntate, non potest impedire libertati. et constat in d. lq. 4. qui serui
 manumissus. et quia etiam potest, cum defacto in ead. voluntate manumissionem
 serui perueniret (ubi conuenire supponitur est in casu de quo loquitur d. lq. 3.)

UVA. BHSC

48
 L. n. 12. Inue fortissimo arg. adigipotit aliud neque minus effectus
 l. 4. D. de manumissio. Ind. Vbi pro gombetur de iure dicitur manumissi-
 tus a filio post mortem patris, qui filio manumittere permittit, et
 dicitur libertatis competere sicut favore libertatis, quod filius post
 mortem patris, qui ignorabat, manumissit, et hoc ex hac ratione.
 cum non appareat mutata esse domini voluntate: atque in casu, quo
 pater vero cauerit voluntate, et si filius ignorans reuocationem manu-
 missit: auarit Julianus libertatis non competit, quia operatur de iure
 patris voluntatem, nam si mutata fuerit non erit deus voluntate patris
 filij manumissio, et quo tempore infertur post mortem manumissi-
 tatis. quod probat nam ad liberandam manumissionem, etiam si adit et abon-
 datur fauor libertatis emittit Julianus et dicitur patris voluntate, Anihil
 minus post mortem patris facta manumissio subiecta: ergo quia tunc
 dicitur voluntate patris, et quia de iure est voluntate domini (patris si-
 licet qui adhuc est dominus uxoris suae post mortem et suo loco quo ba-
 tumus) de iure tunc manumissio. Fauor enim libertatis tantum procedit
 ad hoc ne manumissio evadit. q. filius, qui ignorat, et dominus
 iure civili, ignorans mortem patris, manumissit, non est leges, sed tanquam
 mandatarium, submittit patris, ad voluntatem proferendam nihil patet
 et constat ex d. l. vbi separatae duae rationes argunt N. C. ibi fauor
 libertatis, cum non appareat mutata esse domini voluntatem: q. Vbi
 duobus causis simul concurrentibus subiecta manumissio.

8
 Obiectum l. 15. et
 qui, tanquam
 manumissio.

Sed statim obijciat l. 15. §. Julianus ait l. D. quod agitur
 manumissio. Vbi testis Paulus N. C. Julianus ipse qui prohibet leges. 4. de ma-
 num. dicitur Auctor est. auarit deus non fieri libertas de quaquam
 filio permittit pater manumittere, filius ignorans patris decessu, manumis-
 sit dicitur, et dicitur pater, et voluntas mutata est non de iure vo-
 luntate patris filij manumissio. Et quo infertur patris voluntate, et
 mortem non extorserit sicut nec iure patris in casu domini: hinc di-
 ficultati respondere potest Julianus in d. l. 15. §. l. legi de filio, qui
 adhuc dum manumissit legi de facto non erat, aut quia emancipatus
 agere fuerat, quo, cum nunciat, et tanquam extraneus adit libertate
 patris, et quia extraneus, qui tamen ipse iure legi non est. quibus
 casibus filius non fit dominus statim post mortem patris, et ideo non potest
 manumittere dicitur, quia legi manumissio non fit nisi a domino test.

Ulp. in par. l. 1. §. quibantum in bono cum s. sequent. et ibi cum filius
 non aut dominus non potuit fieri et manumissio dicitur in persona filij;
 An ill. d. cap. 6. n. 11. Sed cum ingenuus non tenet manumissio? Et quoniam
 Pater, qui dominus est, et cuius voluntas morte non fuit reuocata: Huius
 l. 1. §. 1. in d. l. 1. §. 4. de manumissio. dicitur? Respondetur de sententia
 in eo stare qd in d. l. 1. §. 4. loquitur Julianus de filio, cuius pater ab inter-
 lato decussat quocumque filius statim sit legu, et ideo est persona capax
 manumittendi et persona patris eius qd qui voluntate, quae cum ipse sit
 actu suorum in unumque uis patris, et ad eum pertinet, quatenus legu est,
 adimplere voluntate patris; ideo tenet manumissio ab eo facta cum
 fiat et voluntate patris, adhuc perueniente, et fiat ab eo, qui potest
 voluntate patris adimplere, fiat que sine damno alterius, nam si
 talis manumissio alicui damnum generare potest, maxime ipse filius ad
 qui expectabat redire si manumissio non subintraretur: ad est tamen
 fauor libertatis, nam licet filius et legu potuerit manumittere, et
 tamen manumissio ignorans morte patris subintraretur dicens libertate
 non cogitatur in eo quod filij voluntas fuit errore ducta; nam ipse
 manumittit tanquam in mandato, cum in iurisdictione fuit legu.
 Dicitur ad est fauor libertatis in eo quod mandato nisi aut ex causa de-
 licti reuocata morte delicti non quia sola morte reuocata delicti
 Sed quia omnia mandata nisi aliud dixerit dicitur non plus uelle et ad
 mandatum, quam cuius uita duxerit. S. item si. 40. inst. de mand.
 l. 26. in pr. §. de mand. iurata d. l. 1. §. 4. de manumissio. dicitur. Adhibet
 dicitur secundum filij manumissionem non debere subintrare si quis
 manumiserat et mandata uis, et mandatum est fructu. Ad dicitur in
 d. l. 15. §. 4. §. qui, et agub. manij. agitur (et supponimus cum dicitur)
 de filio, qui adhuc non erat legu, et ibi manumissio non potuit subtri-
 nari, nam licet mandato fauore libertatis contra id, quod reuocata
 acerbis dicitur et tunc etiam morte et coniectura per voluntate pa-
 tris, qui manumitti mandauerat, iurata quod hoc non reuocatur
 cum naturaliter prout voluntate etiam morte et tunc etiam morte
 Julianus in d. l. 1. §. 4. tamen nequit dicitur libertas nam cum filius non
 sit legu et manumittendo se intramittat in id, quod ad legum
 expectat. inde est quod libertas non subintrat, etiam dato quod pater

soluit mandata Ultramaris p[ro]p[ri]a, et quod aliquando p[ro]p[ri]a p[ro]bit ex
 voluntate expressa, nam totum mandatum potest Ultramaris extendi, quo-
 tunc illud fit super et non p[ro]hibet p[ro]p[ri]a ad usum liquidum; totum non
 subditur etiam si adit expressa voluntas, quod si fit de re quae ad usum
 liquidum expectat necessarios. Et optime hanc questionem resolvit Fortiguere
 conciliat Paulus de Cast. in l. 2. de solutionib. de his autem p[ro]p[ri]a
 latius. nota tamen cavenda, ut solutionem quam p[ro]p[ri]a legit.
 accommodat Pinel dicto n. 1. cum eo enim convenio, in eo quod
 supponit videlicet in d. l. 4. agi de filio liquidus hoc quod constat in
 d. l. 2. ubi agitur de p[ro]p[ri]a in testamento; et cum eo quod supponit de debet
 in d. l. 15. s. 1. agi de filio qui adhuc liquidus non erat, quod necessarios
 ait Pinel. supponit et ne alia sibi ipsi contradicat Lufianus.

2
 Capitulum n[on]nullominus p[ro]ducta l. aliter conserbare p[ro]p[ri]a. nam in
 d. l. 4. agitur de p[ro]p[ri]a, qui absolute sine ulla temporaria limitatione iurata
 etiam manumitti, quo casu favore libertatis ita interpretanda voluntas
 patris et conserbare eum soluit mandatum etiam Ultramaris ex-
 tendi, quae conserbare non p[ro]p[ri]a cum p[ro]bit hoc fieri in mandato, et cum
 voluntas p[ro]bit Ultramaris extendi. Si commode accipiuntur ea verba
 d. l. 4. liberata favore libertatis contingit, cum non agatur multoq[ue]
ex homini voluntate, et ideo cum filius et liquidus p[ro]bit manumitti
 imo, et manumitti tenetur, et mandatum dicitur libertatis sensu con-
 p[ro]p[ri]a quamvis data sit a filio qui mortis patris exorabat. quod etiam
 confirmatur in d. l. sequenti ubi ideo non subdit manumitti, quia dicit
 expressa voluntas patris quo casu nequit conserbare, aut p[ro]p[ri]a ipsi,
 vel p[ro]p[ri]a mandati, cum in agitur de libertatibus non sit locus conser-
 bare. Et vero in d. l. 13. s. 1. agitur de mandato ad conserbare relictis,
 et colligitur, imo constare videtur ex d. d. ibi: disposita quam filius p[ro]mittit
patris manumitti: id est potest illud tempus in quod p[ro]mittit patris: hoc
 enim significat illud verbum p[ro]p[ri]a l. 4. s. dabo fin: Emanum.
 Et quod verby exequatur. sub p[ro]p[ri]a quam, et constat in d. l. 4. e. d. d.
 dabo. iunctio p[ro]p[ri]a, et d. l. cum d. l. 13. igitur verba p[ro]p[ri]a quam, et p[ro]p[ri]a
 cum sint exclusiva temporis, cui adiunguntur illud relictis, et ideo

ne verba postquam facta potuit concludunt tempus in quo facta sunt. *l. 2. de ad. in quo p. au*
 Signifi: Et ideo cum illa verba postquam facta quem filio permissit pater concludant facti et inclu- *mi in iur. it*
 tempus permissiois, et hoc sit tempus continui iuris dicitur potuit *duo aliquo*
 concludere omne tempus intra qd pater permiserat. Sicut dy dicimus *tempus*
 postquam loquatur, postquam dicitur, intelligimus tempus in quo neque
 legitur, neque docetur. hinc supponitur facilius, et plana est dicta *l. 4. §. 1.*
 nam voluntas patris ad certum tempus permittit, expresse post illud tempus
 negat, et ideo mandatum (quoniam locus sit per coniecturam. et potest quia voluntas
 aperta est) extinctus erat quando filius manumissus, et ideo libertas non
 competit; neque poterat competere etiam si filius ante hunc iuris iurati
 est quia ipse manumissus et mandatum postquam mandatum erat ex-
 tinctus: et ideo quod sit lex et ignorat patris dicitur non competit
 libertas ex mandato iam in vita patris extincto, sed neque competit
 quam vis filius ignorans patris dicitur sit dominus quia non et dominus
 neque nomine patris manumissus: in hoc tam poterat esse ratio dubitandi
 et statim dicam: propter d. *l. 4. §. 1. de manum. et ind. l. 4. §. 1. de dome-*
num. §. 1. ubi dicitur saltem libertatis licet in carcere carere datus dummodo
 a domino huiusmodi data sit: quare cum hic filius dedit libertatem, et de-
 libertas dicendum cum competit: hoc enim hic non obstantibus negat *l. 1.*
ind. l. 4. §. 1. nam aliud est dari libertatem a domino animo manumissioni
 et dominus de quo casu loquitur *l. 4. §. 1. de manum. §. 1. et d. l. 4. §. 1.*
de manum. et ind. Aliud vero est libertatem dari nomine alterius de quo casu lo-
 quitur Julianus dum agit de filio, qui loquitur ex mandato, et nomine pa-
 tris, qui adhuc vivax credebat manumissus: in hoc casu filius, qui manumis-
 sit non habet a se ipso dominum, et ideo non subicit libertas: in casu *l. 4. §. 1.*
et d. l. 4. §. 1. facta proposita manumissionis ab ipso qui nomine suo manumis-
 sionem voluit, et constat *l. 4. §. 1. et d. l. 4. §. 1.* ibi: nihilominus ratio est soly-
 tate domini secundum manumissionem, et ideo libera est: q. ratio quare libertas
 subicitur consistit in voluntate manumittentis = Sed inquitur
 unde colligitur filius in casu *l. 4. §. 1. et d. l. 4. §. 1.* non habuisse voluntatem manumi-
 tendi esse, et persona sua? *Supponatur tam hoc colligi esse quod agebat*
 UVA. BHS

Et quomodo voluntate patris, et hoc colligitur ex d. p. ibi: Sed si dicitur pater
et voluntas mutata est non dicitur volente patris filius manumissus: Ibi
notanda est particula Sed si, quae est reduplicativa, et facit, et hoc ultima
verba supra praecedentia reduplicant: quasi diceret d. c. non solum in progre-
ssu casu non competit libertas ex defectu scilicet voluntatis patris: sed
neque competit in casu quo pater dicitur non volente, quia in
nullo ex his casibus videtur filius voluntate patris manumissus: nam
voluntas patris in utroque casu deficiat: in primo quia ad tempus est
limitata mandatis: in 2. quia expressit ex utroque, licet agnoscenti-
um absolute sine designatione temporis. Et ideo cum filius ex voluntate
patris utroque casu soluerit manumittere non subicitur libertati, quia
voluntas patris deficiat.

10

Si nulla ex his rationibus placet ad huc aliter, potest cum dicitur
d. l. 13. si ita intelligendum fore, et dum dicit d. c. servum non fieri liberum in-
telligatur cum limitatione, quae postea subiungit id est non fieri liberum ex
mandato, neque ex voluntate patris dicitur postea dicitur in d. sed et ibi
non videtur voluntate patris filium manumissum, neque cum hoc duae decisiones
conueniendi sunt ad unum sententiam propter particulas Sed si: locus est
locus interpretationis, et limitationis et intelligamus Iulianum negare liber-
tatem competere ex voluntate patris, non vero absolute competere cum facta a
filio huiusmodi de quo creditur est habere voluntatem dandi libertatem et quod creditur
hoc potest fieri iuxta d. l. 4. §. 1. de manum. servid. quae quidem Iulianus est hanc
sententiam interpretationem duntaxat obstant d. l. 4. in prin. et d. l. 13. §. 1. in
eo quod in l. 4. competit libertas ex voluntate patris, in l. 13. §. 1. competit
ex voluntate filii quae differentia consistit in eo quod mandatis de quo agitur
in d. l. 4. fuerat absolute et dicitur, et probatur ex d. c. et interim q.
id est significat ac durante mandato, et voluntate perseverante: in d. l. 13.
§. 1. agitur de mandato limitato, et non praecedenti ostendimus: quae omnia
agere conabuntur. Si has Iuliani decisiones simul coniungas: apponitur enim
magis sensus, et mens d. c. lucet: Siquis filius permiserit se manum-
mittere et interim decuerit institutio, deinde filius ignorans patris sui mortem
libertatem imponere libertati servus favore libertatis contingit, cum non aga-
reat mutatus esse domini voluntate (ita Iulianus in d. l. 4. prin. dicitur).
UVA. BHSC

Sigolus quam filio paximul pater manumittit filio ignorans patre decedente
manumittit vendita non paxi ex libere, sed et si pater a libertate
mutata est non debet desente patre filij manumittit. ita ign. Julian.
in d. lo. 13. s. t. sed de his tam satis cogimus ad propostu referamus

11

Probatur ultimo voluntate post mortem imperij prosequere que
ad conservanda iura sua est. in lo. quod servus 36. de Neg. Neg. ubi
inter servum hereditarium, et libertum pro delictis hoc assignatur differentia
q. servus delictus merito dicitur ad domino. Servus vero hereditarius
non potest delictus dicitur, qui dicitur hereditatis iure continetur: cuius
q. servus delictus voluntate domini delictus est; q. in d. lo. infra
servi hereditarii nomine voluntate domini delictus quod indicat N. P.
in illis verbis, oportet pater ubi neque potest delictus dicitur qui dicitur
hereditatis iure continetur: quod etiam ratione probatur: nam causa
amittendi dominij dicitur delictus est: quod ^{domini} voluntate desinen-
quatur et in d. lo. dicitur: infra quod causa amittendi est voluntas
retinendi: q. Servus hereditarius (idem de alij rebus, qui dicitur heredita-
tio iure continetur) retinetur voluntate domini desenti: quod facit
lem 3. in p. de bonor. possen. ubi, qua succiditur in ius mortis, ~~tempore~~ cum
lo. 11. et 62. de D. S. et A. S. unctis his que dicitur cap. 4. n. 8. Anq.
Et postea cap. em. t. et cap. em. uncto quod iura hereditaria non conser-
vantur per fictionem et cap. Reg. proba bimus neque manent p. cadaver,
summatariam p. unq. et soluit et rado et ostendit in p. ad cap. 3. n. et loq.
quasi necesse est et p. voluntate manent omnia iura transmissibilia
de quib. agimus d. cap. et cap. =

12

Duxat post mortem voluntas, etiam quoad nos, et constat ex
d. 11. et rationibus, duxat tam in habitu et in p. facta fuerit: non tam duxat
quoad nos exercitij voluntate desenti, et ideo quando voluntas ita facta in
aliquo p. et catone duxat quatenus actu dicitur illa voluntate exercitio
cessat; quando exercitij voluntate cessat, itaque si absolute condatur p. p. ca-
rius, quia h. voluntas iam est ap. p. facta, et completa, duxat post mortem
et constat ex d. lo. 12. s. t. de p. p. iura iuncta lo. 2. s. d. eod. et d. deo si agimus
de voluntate non expedita, ~~magis completa~~ sed que exercitij cessat ad sui

voluntatis et similia significare voluntatis actu volenti seu exercitio voluntatis
ut in d. l. d. locati, et cum exercitio voluntatis morte quo ad nos finitur
inde est quod implore moriente adimpleretur conditio implorei adita. et
hoc sensu procedit et intelligenda est l. 11. s. 6. de leg. 3. =

14

Autus, et verius respondere potest huic et alijs difficultatibus. Si
alibi nota sunt verba cum voluit, et similia, que denotaverunt exercitio
voluntatis significacionem suam sique ad mortem extendere: A idea supri-
m. cogitabat mihi aliquid quo ad voluit, vel pro tempore beneplaciti sui
illa concussio morte principis finitur, quia eius actuali voluntate concussa-
batur: hoc tam regulariter procedit quando beneplacitum non interpreta-
tur pro eo, quod est: sique ad revocationem. Fontanula de pact. part. 1. Claud.
d. glo. 10. com. 148. itaque huic non pertinet questio de tempore, quo finia-
tur beneplacitum. Et enim tota dependet a coniectura morte, non a durandi
voluntate, ita ut tunc finiatum morte beneplacitum q. d. creditur, concedit
loquuti fuisse de beneplacito supposito dicentis, tunc non finitur quo abso-
lute acceptum fuit beneplacitum: de ver. d. Molina de iust. et iur. b. b. disp.
20. n. 6. Alexon. Gonzales in reg. Cancil. glo. 12. n. 62: voluntas autem ac-
tualis seu exercita morte finitur: et ideo similiter si arbiter me condonavit
in do, decem statim, decem cum voluit, si ipse deceverit ante que de clara-
tione voluntatis circa ea decem, non gony ad volendum obtemperare, quia illa pars
condemnationis non fuerat perfecta, et morte non potuit perfici: similiter
relegatio donec venis ad exim, me mortuo, non exprimat relegatio, et late pro-
bat, et ad plura causa adaptat Caponius tom. 2. disp. 110. per totam. glau
chiam in huius distinctionis confirmationem adducit Gonzales d. glo. 12. pro-
cipue an. 33. A Fontanula de pact. part. 1. clau. d. glo. 10. com. 148.
cum duobus h. sequunt. Vbi significanter dicitur morte non finiri beneplacitum,
nisi fuerit restrictum ad vitam. aliqua in contrarium (sicut in tam) modo
Munich. de arbit. l. 1. q. 69. com. 5. 12. ratio est. quia hic actus est perfectus,
cuius tam revocatio dependens a voluntate non fuit facta in vita, nec
morte potuit fieri, quia morte cessat voluntas licet ad ea que perfecta sunt non
extinguatur. ita Hospidus in l. 11. s. 13. de leg. 3. et ideo verum est mortem
nec revocare actum perfectum voluntatis, nec perficere actum imperfectum: sed dum
taxat concussione actum perfectum quia ita non videtur arbitrium l. 1. C. de sacros.
eccles. et quia est tunc iam voluntas redita, et dicitur esse ambulatio cu
immobilitate remaneat et tunc. De Thom. et de iur. long. d. locis. q. pro-

q. igitur donatio non tantum effectus est quae confertur. neque obstat q.
simili modo disponendi de rebus suis non solum confere in tempore nisi
executionis actus eiusdem effectus. Delicti si quis donet impuberi in tempore
pubertatis. nam licet hoc dicitur nihilominus cum simili dispositione
contractus promittit ita accipi et confertur substantia actu in aliquod
tempus, aut ita est solum effectus in illud tempus confertur; leg. contrahen-
ta interpretantur huiusmodi donationes, et omnis earum substantia
collata videatur in tempore matrimonii quod probat d. leg. 4. in quo
ibi magis est et in matrimonii tempore collata donatio videatur. unde
quod hae res magis est, videatur, et similia dicuntur in interpretatione
iurisperitorum = igitur cum in ultimis dispositionibus non sub-
stantia sit seu voluntas, sed eius executio confertur in tempore
mortis inde est quod praeter l. minime faciunt ad impugnanda
haec = Sed alterius respondere potest praedicta l. procedere ex pro-
hibitione iuris quatenus l. c. interpretante mente legis prohibet
donationes inter vivos, et uxoris, arbitrati sunt hanc leg. eodem modo
prohibere donationes post contractum matrimonii factas, hoc est,
quarum effectus in illud tempus collatus esset, et ideo haec donationes in-
validae esse non propter effectus in tempore inhabele collatum, sed q.
ipae immediate prohibite erant sicut etiam essent prohibite omni
donationes licet inter alios factae, in quibus et quatenus poterat alter ex-
coniugetis ditionis, alter pauperior fieri, et tota. leg. 3. d. de donat. inter
est parum. non est alia ratio nisi quia ex mente prohibitionis in da-
liis esse debeant. Tandem reuocare respondere aequat. dicentibus
confertur in tempore factae donationes, et haec: nam hae res promittunt
dici in tempore inhabele collata, cum deator etiam post mortem domi-
nii retineat: sed non ille, praeter iuris prohibitionem quae donationes
inter vivos, et uxoris impedit nisi dicam h. ideo in tempore inhabele
confertur, quia in id tempus confertur in quo non habet defectum
voluntatis exercitae, ita hoc parum obstat cum huiusmodi ditionis
non requiratur ad actus suum modo perfectos substantiando. =

16. *Ad* contritum alienationem ita factam et morte reuocata in huiusmodi
examinat reus dominus et huiusmodi de iur. belli. lib. 2. cap. 6. infra

non potest actu consentire, quando aliter legatarius
 optat, et aliusse obligatur actualis consensus in illis que legatarius inde
 est q^d dicitur iuris non fit sedus communis in predicta specie, de fuz-
 te dicitur consensus dicitur qui conventioni actu non potest; cum sentit or-
 dit incipit; at dicitur ille ex optione in ista facta creditur de cetero
 in ead^e voluntate ideo resoluit A. C. S. Ruy seu communis quasi simul
 electione facta, hoc est quasi credamus primis deliberate optare, et
 voluntate n^o quocumque tempore sit suo casu: si enim actu confirma-
 retur coⁿtraria confirmatio consisteret in eo q^d eius voluntas habitua-
 liter germana est voluntas eadem explicandi e^{dem} consensu, quare
 facilius confirmatur in hoc casu: at dicitur consensus communis habi-
 tualis non potest reduci ad actum ideoque dicitur videtur et estali volun-
 tate confirmaretur actu: in hoc casu consistit humanitas q^d voluntas
 habitualis que non potest reduci ad actum volendi tantum dicitur, quocumque
 voluntas dicitur que ad actum voluntatis dicitur est apta: in hoc
 enim presumptione est humanitas; non in eo q^d voluntas dicitur fingatur,
 sed in eo q^d creditur legatarius germana, de cetero que in ead^e volunta-
 te: quo potest voluntas dicitur sine illo iuramento iuris et dicitur
 extenditur, itaque fit et q^d ad actum voluntatis dicitur simul concurrat
 habitualis consensus primi iuramenti; ita fuit Cyprianus d. d. n. 40. =

17

Optio dicitur in d. l. 2. §. 2. agitur n^o potest redire ad tem-
 pus, quo primus optaverat. argumentis l. 3. §. 3. de stat. libor. Cyprianus.
 in d. d. 2. n. 42. et unum impendit, et imperfecta aut potius nullius
 momenti nisi confirmetur d. l. 3. §. 3. et ideo erigit consensus tempore
 quo confirmanda est: in negotiis etiam que ita pendunt hoc observan-
 tur, et n^o possunt confirmari si deficiat aliquod ex constitutis, et ideo
 cum duo debent concurrere si videri deficiat actu n^o confirmatur
 idem accidit si alium ex personis que debent concurrere ad actum
 superaverit impedimentum, quo potest requirunt talis actus effici, n^o
 cum hęc negotia proprie fiunt dum confirmantur necesse est et omnia
 constituta sine vitiis tunc concurrant d. l. 3. §. 3. maxime l. fin.
 communia predictorum dicitur et ideo ibi dicitur dicitur, et alio modo,

partesque alienaverunt. iuxta l. 4. eod. et ideo: si alicuius voluntas emittitur
ad proficiendum seu potius constitutum negotium, morte autem dicitur suspensum
se, negotium non confirmatur d. l. 12. de iur. dotum. l. 3. de donat. iuxta l. 4.
4. Cod. de donat. ante. iuxta cap. signationis de iur. sig. et l. 1. locat.
Et quo potest explicari quod dicitur in l. fin. communia per dicitur. ibi
neque enim sicut dicuntur ita defunctorum actu suspendi recipiunt
que verba ita ponunt exponi et ideo procedant quatenus (et constat ex tota
ca lege) agitur de actibus vivis et mortuis; actu vivis
ita pendentes suspenduntur quia ponunt adhuc gratia et iuxta l.
fin. explicatur, et in l. 3. §. 5. de stat. lib. et deo actu defunctorum
regulariter suspendi non ponunt quia potest morte raris confirmatur si
morte inveniuntur pendentes: nota tamen quod hae verba non negat
aliquando suspendi, sed dicitur sicut dicunt quod non est ita receptum seu amicum,
sicut ut in actibus dicuntur. l. 1. §. 2. in d. l. 8. §. 2. imo et aliquando
confirmantur, et et confirmabiles suspenduntur itaque in casu, in quo non
suspenduntur actu dicuntur et constat ex l. 21. de stip. iuxta. ibi non
valet neque suspenditur stipulatio; iuxta l. 4. §. 5. huiusmodi. 3.
delegat. 1. ibi in eod. specie actu mortuorum suspenduntur; et ratio
diferentia inter stipulatio, et legata est, quod legata favorabiliter adimplen-
da, cum legatarij sibi ipso providere nequeant; deus vero stipu-
latione, nam stipulari sibi impedit quod instiliter et non est et stipula-
ret, cum hoc facere potuerit. Unde rigide opinantur consulti circa
stipulatione, hac circa legata: ita l. 1. §. 2. in d. l. 1. §. 2. aut
l. 16. delegat. 2. n. 42. et 43. et plura de suspensione actus vivis
et mortuorum tradit in d. l. 16. et n. 36. propterea dicta verba fina-
lia legis finali commun. per d. ponunt aliter exponi et interpretari;
neque enim receptum est actu defunctorum suspendi sicut neque receptum
est actu viventium suspendi: nam hinc appellatio supra duas orationes
comparata inique distribuit negationem ita l. 1. §. 2. in d. l. 8. §. 2.
n. 41: quomodo accepta optime conveniunt illa verba cum immediate
precedentibus: ibi si dicitur tempore instiliter deo legati cedit: et
haec supposita expositione accipienda. Et contra illorum verborum usum

penam et non sit receptus absolute quoad omni casus.

18

Legatus leg defunctorum, quod videtur actu supponi potest licet non semper, licet immo practici id negent pro quibus videndum est de incompatab. l. 5. par. cap. 2. partem ubi gloria ad emanationem huius investigationis, et de intellig. l. fin. comm. proq. et in primo actu sub conditione collatus potest respondere et post mortem perfici, cum voluntas testatoris fuerit perfecta, soloque contineat effectus in cursum conditionis: quod probatur, nam legata contingunt factis conditionibus et hereditas adita fuerit l. 3. de leg. 4. de man. test. l. si testator d. quod quando de legat. ad. quibus non obstat. l. conditione. D. de cond. et dem. non factis conditionibus non faciunt legata conditionalia quoad transmissionem. d. l. 3. de leg. 1. sed dicuntur potest quoad acquisitionem domini et translationem legati, seu illius retentionem l. heredi. q. de legat. ad. et si deus mihi legaverit et servitibus quilibet de iudic. part. legando legatarij gaudent, et percipiuntur post mortem eorum, qui legata relinquunt, dum modo uno eorum que tempore istiusque institutionis aditus hereditatis et constat et l. d. fin. comm. proq. et idem ibi et pariter eorum aditus hereditatis quia actu defunctorum conditionalis (sic legata esse ostendimus) gaudent, et percipiuntur post mortem. eodem modo ac actu defunctorum hoc idem confirmat d. l. 4. §. 2. de off. leg. iunctis his que supra diximus n. 16. et quod legatus optionis quodammodo conditionalis erat. l. 13. cod. tit. §. 23. inst. cod. et ideo substituitur optio illius, qui decesserat quasi collata fuerit delibere in illud tempus, quo decesserit optavit. l. 32. de servit. proq. inst. in fine ibi: et potest cum in id tempus adquiratur quo pro pro meo fundus futurus est. hoc idem confirmant quoad actus mortuorum. l. 38. §. 1. de leg. 1. §. 15. de reb. dub. ex quibus istorum inferitur. Ultima voluntas potest esse potest quoad executionem, cum enim quodammodo conditionalis conferant effectus sui post mortem, et cum nulli detur obstaculum eorum confirmationem, eritque imperiosa.

19

His obstant l. 29. de vulg. l. 4. de cap. (sed de his cap. legibus vide de e. n.) Respondetur vero in casibus d. l. dispositionem non gaudere quod filio mortuo incerti status totus illi gradus sit nullus: vide de e. n. d. l. Bachov. ad Aru. vol. 2. dig. 11. §. 9. lit. C. Valer. lib. 1. tract. 3. cap. 9. partem. nunquam enim ex his l. probabitur tabularum regularum non gaudere quia sunt actus defunctorum. videndum circa explicationem de leg. et eorum materiam. Primum

dicendum est omnia solui. Mortu, qui similiter ac matrimoniu, non possunt
 sine vita contrahi. et quo colligitur male et hoc cap. regulis absolutis
 deuni; de ea tamq latissime agit Medicis integro tractatu quibuslibet. mor
 omnia soluit. Soluuntur etiam morte omnia iura que personalia. loy. 12.
 et. 13. soluit. matrim. loy. 16. et. 14. de iud. loy. 23. s. 7. de pactis. loy. 42 de
 adin. loy. inq. de admistrat. tut. loy. 28. de leg. 2. loy. 68. et. 17. de cal. et.
 et late agit de auosa in loy. 14. soluit. matrim. et aliqua conuenit. honore
 ad tit. de A. A. in expost. d. 11. ^{in quo} fit et morte fructuaris eligendi quod
 et que personale de quere doctrinam nec minus que in alij inq. de d.
^{perique} Castilla in mat. de iure eligendi ^{perique} cap. 4. et in eod. ratione fit et ma
 te fructua gabia potest. loy. 15. q. d. in loy. ad. loy. 237. in quo de A. A.
 s. in quo int. quib. mod. ius gabia potest soluit. tutela. loy. 3. s. fin. uen
 ta loy. 4. in quo de leg. tut. loy. 46. s. 1. de tutela. s. 3. int. quib. mod. tut.
 fructu soluit. vol. 2. disp. 4. tit. 1. de h. h. de hanc uidet rationem: quia mor
 et uoque, et alterutro deficit relatio que debet esse inter duas personas.
 Quia fructu morte fructuaris in ead. causa extinguitur. loy. 3. s. fin.
 quib. mod. fructu. amitt. s. 3. int. de fructu non repetitur et de iure
 constitutus. sit in fauore reuocari loy. 3. quib. mod. fructu. amitt. uenit h. per
 magis loy. 14. C. de sup. ne fructu perfructus a proprietate separatus cogit
 d. ad. = habitatio loy. 1. s. 3. de iur. et habit. loy. 14. C. de sup. = d. ius
 loy. 21. de iur. et habit. tit. 3. int. de sup. uenit quo int. de iur. et habit.
 et legat. in singulis annos. loy. 1. de cap. dem. denique in ead. ratione conuen
 mity soluit morte sui compromittit, sive arbitrarij. loy. 21. s. 1. loy. 20.
 de excep. qui arbit. cap. 1. cap. 2. in parte. cap. fin. et eod. nisi inq. loy.
 dy in compromisso flat. d. loy. 21. s. 1. loy. 32. s. 1. eod. d. cap. fin. et eod.
 hec omnia personalia sunt et geruntur in morte, et magis ad hunc, et ad hunc
 talia deficiunt q. persona defuit nec amplius exercitij actus rursus habere
 potest. an et que delicta morte extinguantur. et nominat. de iur. in
 praes. crim. t. p. quest. 1. c. 36. Calda de iura in comentario ad loy. 21.
 c. em. delict. de fructu =

22.

Itunde prouenit qd mortuus filius nequeat inherere.
 loy. 13. in fin. loy. 21. s. 1. de lib. et gollis. hoc enim quod et q ad eorum
 debet extendi ideo procedit quia mortuus non est heres, et ideo iura in
 hereditaria sunt iura inherere qui nungu fuerit institutus aut
 qui institutus fuerit in nullo. et quod mortuus potest esse heres ad huc

Dubitari potest an recte exheredari possit cum omnia sua delecta quo
 ad penam, et accusationem morte exheredantur. l. 6. de public. iudic. l. 7.
 l. de priv. delict. nisi accusatione pendente proba hinc fuerit deus de hinc
 sua de pena pecuniaria, quo Casu hinc deus cui tenentur. saltem inquam
 tum ad eos pervenerit, ne alio modo scilicet dicuntur de quo vide l. 1. un.
 C. ex delict. de functione de cuius expositione edidit Doctus Commentarius
 Caldas Perusa: Vide etiam l. 1. un. de iur. et temp. act. et ibi interq.
 presentim respectu: non tamen recte deponit filios motus exhereda
 re non potest ex ratione aionata in l. 33. C. de inoffi. testamento,
 in fine ibi: Satis enim crudelis nobis esse videtur, cum qui non sentit in
 prout exheredari: quia hinc ratio afixa ad alium Casu filii scilicet
 in famulatu exheredati in vita sua, que non recte exheredari idcirco pro
 bat d. l. 33. ex eo quod exheredatio fiat contra Calpa, que non potest
 dari in eo, qui Consensu nunquam habuit: quod autem nunquam habu
 it Consensu probat in d. l. ex eo quod Consensus procedit a sensu
 non a sensu sensibilitate, hinc enim habet in famulatu, sed a sensu inte
 ligentis ex iudicio, quod infans non habet. l. 14. de sponsalibus C. Val
 pat. =

23

Dicitur Voluntas morte exheredari in hinc in hinc nouo opere
 et proinde id dignum sit de alio rebus. antea. prob. in l. 6. de morte. 6. de novis
 nuntiat. ibi dicitur nuntiatione extinguitur morte eius, qui nuntiat: Sed resp. q.
 etiam nuntiatio morte nuntiatoris extinguitur non ex eo infertur voluntate morte
 extinguitur: siquidem etiam extinguitur alienatione et constat in d. l. 6. et constat
 in tali casu voluntate alienantis remanere: ratio autem obsequi nuntiatio morte
 finitua hinc communiter assignari solet, quia nuntiatio est parte nuntiantis
 personalis est: et in l. 5. de iur. iur. dominorum 6. eod. probat. Vallent. lib. 2.
 tract. 1. cap. 24. n. 11. que ratione communiter tradi ab inter prohibita ad d. l.
 5. l. 6. de iur. iur. ad hinc. vol. 2. sup. 18. l. 3. lit. 11. Sed hinc solutio
 ni obstat q. in d. l. non infertur nuntiatione personalis ut ab interius et
 in natura sua etideo plures tradunt quibus nuntiare potest prole heredib.
 que suis et hinc. Tamen in d. l. 8. l. 6. Col. 2. et hinc. d. vol. 2. sup. 18.
 l. 3. lit. 11. arg. l. 2. d. l. de iur. iur. arbita quibus factent l. 5. quibus mod.
 imp. ant. l. 11. C. de iur. iur. ratio autem obsequi nuntiatio simplicita
 facta morte extinguitur ex eo sequitur quia nuntiatio provenit a iure
 prohibendi ita et idcirco potest nuntiare qui ius prohibendi habet d. l. 8.
 l. 6. hoc ius prohibendi sequitur quibus dominis, q. d. caritatis am-

titulus mortis: et id est sit et morte contingatur nuntiatio. In rebus de iure
 et d. l. q. s. b. ibi: quia hoc modo finitur ius prohibendi; dicitur enim
 heredi, et executori, in quos tranxit ius prohibendi. hi procedunt in nuntiatio-
 tione igitur, non tamen legi habent quoad potestatem, namque post nuntiationem
 factam sine eo qui nuntiavit aliquid, contra dictum factum fuerat, hoc tunc
 est in herede illius qui nuntiavit tranxit ius in quibusdam casibus
 contra dicto demolitorio l. 2. s. b. cod. et cum pluribus docet Vallent.
 d. cap. n. 12. Bacho d. dicit. lit. h. in quibus constat quod in nuntiatio-
 ne iudicis in tract. moris omnia soluit, et post eum l. 1. s. b. in d. l. q. s. b. An.
 glo. ad nos. 22. cap. 2. in glo. lit. L. in tractu in d. l. q. s. b. et in fine
 et sic morte voluntate solui. igitur concludendum est nuntiationem id est
 contingit morte quia morte contingitur omni id quod in facto consistit
 quale est nuntiatio quod nulli ius tribuit quod transeat ad heredem et
 docet Sason. in l. 3. s. qui opus. 11. de nuntiatio nunt. d. mod. lib.
 13. cap. 45. lit. 2. est enim preparatio tantum ad iudicium seu factum
 preparatorum nulli ius tribuens d. uald. et Sason. qui id probant et mo-
 do ante satis dationem aut antequam edificari quod sit nulli ius habet
 qui nuntiaverat, et proinde necessaria est preterea providentia, in qua
 obla ius, seu actio datur quod datur est. l. 1. s. d. cod. neque obstat quod
 iudicium instantia transeat ad heredem, quia et ait d. uald. h. iudicium
 adus mere preparatio: sed et colligitur ex Sason in d. s. morte b. n. 1.
 hoc ius imperfectum sub hoc factum quod tale contingitur morte; et cum factum
 contingatur, antequam aliquid ius tribuunt nunc est dicere in post
 facto nulli ius in eo facto heredi competere potest. nota, quod tam est
 d. s. morte. procedere denuntiatione in quibus factis consistunt, quia
 si in herede non sit satis datio actio in illa transeat ad heredem nuntiatione
 et recte cum glo. docent Ammola et Alex. qui id probat ex l. 13. de
 procurat. cui non satis facit Sason n. 2. qui contrarium probat ex
 duplici ratione, prima quia satis datio et subrogata debet contingi
 quando factum nuntiatione. 2. quia ea est in temporibus ob causam nuntiatione
 nec et id causa curante curare debet. An mandatum simpliciter factum
 post mortem, aut reuocationem potest dationem d. uald. qui 2. mandata ius mortis

DVA. BHSQ

aut reuocatione ignorat. Sicut late D. Dela in q. fin. de procurat. in 6.
part. 4. primum cap. 6. ~~et de procurat. in 6. part. 4. primum cap. 6.~~

24

Nunc pro Cononide libet dicere illis difficultatibus quibus an
mandata (q. regulariter finitua morte sine mandatis, de manda-
tary §. 10. inst. de mand. lq. 26. in q. lq. 22. §. 3. D. mandati lq.
13. C. cod. de qua communem inter se ad d. §. 10. inst.) possit con-
trahere ex parte contractus ultra mortem extendi de qua questione agunt
peritiam d. in ill. lib. 2. delect. cap. 6. per tot. ubi negatiue pronuntiat
et sana exord. 1. et 2. ubi affirmatiue contra fundamenta d. in illi
valide protegit. De ca. et agunt antiquiorum peritiam d. de test. in lq. fin. ^{+ Paulus de}
de solut. dubius, et an agi circa resolutionem aliqua subtiliter pro modo tradi- ^{Castro}
dit Bachos. ad Inst. vol. 4. dig. 22. th. 6. lit. C. in hac questione
cum distinctione respondet; et ideo antequam ad alia traneamus
permittebat; mandata potius casu quando unquam adit voluntas
reuocandi illud sicut ex parte mandatoris et adhuc integra lq. 42. §.
16. D. mand. lq. 24. de procurat. cap. quibus 2. de regulis iuris in
6. Inst. et Bachos. d. th. 6. lit. D. sicut depositus lq. 4. §. 45. de qu-
isti. Societas lq. 32. §. 2. lq. 63. §. fin. D. pro solis. In omnia prout glo-
cyque reuocari negatiue contractus esse potest. Et constat ex d. l. et auq. lq. 42.
de procurat. et ideo si ille qui negotia soluit ultra mortem extendi in illa solu-
uit reuocari negotii siquid extinguitur, quia cum talis conuentione in eius gratia
facta sint potest fauore reuocari, ideoque quando instituit heredem exigent
vicesime in d. in q. ius eius cum omnia institutione tribuat heredem omnia sua
omniquere sua cum facultate de his libere disponendi hoc igitur quod voluntas
testamentaria effectus habet reuocantur omnia que hanc facultatem diminuerent
sunt, et si omnia mandata circa hoc aut iura hereditaria facta et conueni-
erunt sic de solutate contrahenda ex causa persona herede instituta ad hoc
et hoc pactum contrahunt libertatem testandi aut necesse erat et conuenienter
de herede inchoato, et hoc modo propter incertitudinem dicitur solutatis pactum.
Cuyac. to. 6. l. 1. q. 2. de solut. lib. 16. cap. 24. lit. D. et probat d. de solut.
inst. de solut. l. 1. centis personis quibus fuit quod ait d. in illi d. cap. 24. ubi
quod hoc pactum ideo est inutile quia contra regulas iuris precipuente centis sexag.
solutatis ob mala enim que in solutate ita contracta oriuntur igitur contractus
liberos qui ea forte non proevident merito suo reddunt libertatem contrahendi;

quod probatur exemplo debitatis ex l. 2. §. 2. pro suo ubi dicitur id est ob-
 utatis alia morte non potest extendi quia facultas supplexmudicij contingi
 non potest. Et quia nequit fieri et solvitur aliam quorum non reuocant. neque
 obstat l. 6. §. 2. Sed ibi non inuocanda debetate aliter conueniunt: nam
 huiusmodi a reprobantur ad id quod ibi dicitur de debitate eorum qui mortuo mo-
 tuo dignitate remanent. aut ibi est. morte suus debij debitate quo-
 ad omni suos duobus duobus inter igno conuictus fuerit et etiam mo. Deinde
 debita quoad exteros remanent. neque obstat. l. 5. in pro. l. 6. §. 2.
 ubi hoc limitatur in debitate vulgaris quia in debitate vulgaris adesse
 videtur locatio. Et ideo cum sint debij quoad locatorem propterea huius
 tenentur siquidem locatio fuerit finita. neque pacto potest extendi aliam
 et extra dicitur casu. l. 2. adco l. 2. pro suo. ratio est quia necesse erat.

25

Let hinc probatur auctio notua quoad primum partem. et
 quae ratione explicari debet. l. fin. de solut. nam cum huiusmodi succedat in omni
 actione etiam si competit actio contra debitorem cui defunctus uenerat et pot-
 mortis sui aliam soluit. et ideo recte dicitur non recte solui quia mandatum
 morte duobus. Debet in hoc casu quo factus est super et pertinent ad huius-
 modum, aliter ac in primo casu d. l. in quoniam agitur de mandato, sed de uocatione pro-
 pter quod ius quibus erat aliam demanidatu creditoris quo casu cum actio illa
 non remanet in liquiditate illius qui deliquit inde est et non potest quidquam
 iuris pertinere ad liquidem quod comprobatur arg. l. 8. C. de oblig. et act. et constat
 et d. l. ubi dicitur in dita mandante aliam quibus est actio et taliter
 et non potest contractus uocari, sed imo potest inuito eo recte solvatur ei, qui
 ubi dari stipulatus est. post mortem illius, qui mandauerat, aut deliquerat.
 Ita sine latius dicitur l. 2. in d. conuict. §.

26

Ne faciunt ad intelligentiam l. 18. §. 2. de mort. cau. donat. ubi
 chirographis traditis mandatarum et huiusmodi morte reuocata ea tradunt debitoribus
 quibus mandans donare mortis causa solebat. Debet liberatio debitorum
 et chirographis post mortem mandantis traditis, sed in d. conuictione, de
 ubi in captionem; adde l. 3. §. 2. de lib. legat. ratio est quia talis liberatio substat
 et eo quod fuit perfecta in donatio mortis causa, nam donare solens tradi-
 deat chirographa, et ideo omni ius asseruauit in casu quo decederet,
 ne conuictus, quare ea debita non contingunt in iure liquidis et potest expro-
 re conuicta propter traditionem chirographorum, aliud est, et non euent expro-
 conuicta veluti si creditor animo donandi in mortis causa mandauerit debitorum
 VA. BISC

Et donationis pecuniae debitor solueret: quod mandatum mortuus causa correctione
 adducta cyllius debitor quod neque fuit exceptio unius heredis iure conti-
 nuatur; Et ad heredes ex ultima voluntate pertinet, et ita procedit l. 1. d. s. magis
 6. deleg. 2. neque heredes tenentur huic donationi stare et potest quod neque fuit
 profecta, quia a traditione, stipulatione non incipit et exigitur teste d. d. s.
 d. ex iust. 8. cum multis quos ad id referat ipse latus de except. d. l. 1. 4.
 et refutat. solutionem d. d. s. d. n. 6. d. 8. et 7. et idem d. s. d. s. d. s. d. s.
 8. in fin. sed certum est quod (et si mandatum finitima et potest factum de obli-
 gatione pertinet ad heredes) donatio, de qua in d. l. 1. d. s. 6. substructa, et
 constat in d. s. 6. ubi dicitur q. si delegatus debitor ignorans soluit et dona-
 tione inter heredes, et heredes est questio de l. falcidia, q. non potest fieri si
 donatio erit inutilis et notat l. s. d. s. 6. neque obstat q. donatione
 sine acceptatione facta nulli q. neque ad traditionem loabunt. l. 1. de donat.
 Et enim admittit hac sententia ad hoc non infatur in casu d. s. 6. donationem
 non fuisse acceptatam, imo hoc supponendum est et de iure recte procedat: aut
 saltem dicitur est, illi donationem substructam ex voluntate testatoris et in fine
 huius n. dicitur est pro except. l. 1. d. s. 1. de iure dotum: et idem substructam q.
 traditis chirographorum facta mandatarie translati iure agendi quare hoc con-
 daty potius substructam potest factum de actionibus in potestibus ad heredes
 donantis in quo ipse tradiderat chirographa. anq. l. 2. ubi traditis a d. d. s. 1.
 C. de obligat. et act. neque licet certum sit donationem mortis causa non potest ante accep-
 tationem et optime defendit d. d. s. 1. de iure dotum: et idem xat. procedit l. 1. d. s. 1. mandati
 iure q. translatus fuerat dominus suum potestatis manumissioni, et suppo-
 nendum est ad validitatem manumissionis. anq. l. 3. C. de iur. libent. l. 1. l. 2.
 2. 3. 4. C. de iur. qui a non domino, quo facta certum est hunc d. d. s. non con-
 tineri in hereditate late de hoc l. 1. et de refutandi episcopi a d. d. s. d. s. d. s. d. s.
 D. d. d. d. n. 10. 11. et 12. = notari tam oportet q. si constaret de volun-
 tate testatoris ea confirmari debent per heredes quod in d. d. s. d. s. d. s. d. s. d. s.
 institutionis ad id pertinet dominus sui quod testator alicui voluit donare,
 q. tam in est presumendum nisi expresse constat, hoc notabile probatur
 in d. l. 1. d. s. 2. de mortis causa donat. ubi ille donatio in duplici casu
 substructa dicitur, et propter conyugium, et propter exceptionem d. l. 1. d. s. 2.
 et si deficeret illa conyugium sola voluntas defuncti, quod non fuisse revocato
 constat, sufficit ad obligandum heredes in propter mandatum, sed propter do-
 nandi voluntatem. = d. d. s. in casu d. l. 1. d. s. magis 6. deleg. 2.

+

32

ut optime de fidei Bachoerius ad tract. Vol. 2. Sup. 19. tit. 1.
V. in hac donatione. ut proinde donatio si qua in d. l. 18. §. 2. non
potest subtrahi post mortem; Respondere tamen potest illone accepta
hanc intransmissa, quod saponendum est, ut d. Apote Concordia meo Augaly
principium iury; neque potest dici post mortem donanti potestum acceptari
illa donationem, ut putavit Mohr. lib. 4. de Primog. cap. 2. §. 77. ubi
add. P. Sanchez de Matrim. tom. 1. lib. 1. sup. 6. §. 5. §. 6. Fontanelade
pacti. t. 1. claus. 4. §. 8. ex H. 1. quia ut bene Notat. P. Sanchez. l.
sup. §. 7. aliud est si donatur ignoranti, sed tamen de parente, aliud si
mandatum intransmissat de donando, quia in hoc ult. causa per mortem
simul cum mandato desinit posse per se donationem leg. 2. §. 6. de donat. Vera
exp. solutio dictae leg. 18. §. 2. est, quod illud mandatum fuit expressum celebratum
post mortem, quare inquit dubitari de Voluntate defuncti, et ad hunc
hoc mandatum esse de re tradita et translata in donatarium (alia non
essent liberati de iudicibus) arg. d. leg. 2. C. de oblig. et act. ubi traditum
a Donato inde est quod hoc mandatum non extinguitur morte, et con
sequenter, quod donatio etiam post mortem potest acceptari non obstan
te d. leg. 2. §. 6. de donat. quia idem in eo casu simul cum mandato ex
tinguitur illa donatio in fine, quia mandatum extinguitur ut potest simpli
citer celebratum, quare de non extinguitur inde leg. 18. §. 2. aliud est de
cedens. et si quis per cuius hinc finet donatio, non finet autem in leg. fin. de subd.
in. 2. Casu? Respon. quia in leg. fin. nulla traditio, seu nullis modo actio
ne extracte furant ab hereditate, quod sicut est in d. leg. 18. §. 2. prop
ter traditionem Chirographorum in qua Continetur actio, translata. l. leg. 2.
leg. 24. §. 5. de leg. 1. quod Mihi probat Topidus in leg. Mucia 29. de
solut. Matrimo. §. 1. ex leg. fin. C. de pacti. Conventu. leg. 35. de adm. tuto
rum, ex eadem ratione procedit leg. 27. §. 1. Mandati

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

UVA.BHSC

adonata voluntas donandi, et tam non tenetur hoc. Siq. ad hunc non tam p[ro]p[ri]e
 veniunt, neque voluntas quae explicit per aliquo modo, ut alicui
 detur, non aliter deliberata creditur nisi illi actus suomodo p[ro]p[ri]e
 actus. lo. 18. de leg. 2. d. Sed dicitur. Et ideo quando quis donat mortis causa
 non aliter velle donare videtur quae si donatio fuerit traditione perfecta. hanc
 notabile agere comprobatur est lo. 2. d. 1. de iur. testif. ibi necessitate imponi
 h[ab]ere contentum ei qd. defunctus fecit. in casu d. 8. 1. non potest sub h[ab]ere
 mandaty post mortem et p[ro]p[ri]e facty p[ro]p[ri]e, quae ad leges existititione
 p[ro]p[ri]e h[ab]ent quia cum dominus non fuerit traditay in mandatum. Et corbat
 est d. 1. p[ro]p[ri]e. Ad in legiditate remaneret, et ideo summo iure h[ab]ere mandaty
 reuaty agant p[ro]p[ri]e institutay, atam quia creditur testatoris voluntas
 quae mandataris deditur exipere, et ex h[ab]ere ab hereditate, ideo dicitur
 qd. in bonitate, id est in benigna conciliata mente defuncti h[ab]ere tenetur
 conciliata donationi, et q[ui] confirmare, gl[os]a de hoc d. De Anara lib. 2. ob.
 cap. 4. ibi d. lo. 2. d. 1. de iur. dot. conciliat cum lo. 2. d. 5. de donat. d[omi]no
 in d. lo. 2. nullius, vivente donante, fuit traditay in donatay, n[on] p[ro]p[ri]e
 mulier, cuius dos est h[ab]ere et ex legibus p[ro]bat. d. cap. 4. n. p[ro]p[ri]e. An h[ab]ere
 cuius donatio favorabiliter sub h[ab]ere in d. 8. 1. ibi: in mulier manuat in
dotatay. Unde maritus quicquid est mandataris in Specie d. 8. 1. non po-
 test post mortem mandantis donare, nam mandaty donandi morte extin-
 gitur, maxime si ante mortem non fuit perfecta donatio p[ro]p[ri]e non fuit in
 Specie p[ro]p[ri]e dicta, antequam nupty eligeretur: nam si nupty causa traditay
 intelliguntur, et ait d[omi]n[us] Bonus de dote. cap. 5. 2. n. 5. et antequam causa
 sequatur non perfecta donatio: neque si postea causa eligatur intelligitur
 perfecta in tempore traditionis, cum causa id est nupty non reuaty
 h[ab]erentur, quare neque si nupty causa tradita, aliud est causa, aliud
 conditio, actus pendens sub conditione reuoty h[ab]etur, quia donec potest
 consistere, actus vero pendens ab e[us]dem causay non reuoty h[ab]etur, cum non po-
 tuit consistere sine causa, et in Specie d. lo. 2. d. 1. si traditay ante nupty,
 non p[ro]p[ri]e nupty reuoty d[omi]n[us] dicit, ante quod d[omi]n[us], aut nupty sequantur, neque
 tunc credentur ante donatay, cum nupty non credantur ante contractay,
 neque obstat d[omi]n[us] h[ab]ere conditio. p[ro]p[ri]e in d. 8. 1. intelligendy enim est de causa
 nupty iuxta lo. 6. de condit. et h[ab]ere. Cibi: in d[omi]n[us] nupty, et quibus

infirma donationis sunt in d. nuptiarum collata. Et in traditione perfecta, videtur
 antea traditum adquirentem, quod si pro nuptiis. Et expresse prestat. lo. f. d. 7. d.
 fin. de iur. dot. in quibus patet solutio ad d. lo. 2. s. 5. de donat. ubi inquit
 in extinguenda donatio, quae dicitur donante fuerat traditione perfecta, quae
 soluta conditio, quae nihil potest in actus existantia, sed distinetur in confirmacione,
 unde retrotrahitur ad tempus traditionis, et tunc emptio sub conditione con-
 tracta, mortuus emptor, aut venditor. lo. 8. vers. q. si sub conditione de p. u.
 et commod. xii. d. d. Amara d. cap. 4. n. 46. d. de ag. u. lo. 3. cap. 3.
 n. 14. ait ideo in d. lo. 2. donationis non retrotrahitur, quia voluntas donantis
 non fuit suspendere distinetur quae donationis, sed lo. donationis in h. n. u. p.
 q. est idem ex supra dictis.

27

Nequis obstat lo. ubi quoniam 168. de A. d. u. con-
 cordantibus, non licet, et supponimus, institutio hereditas in qua transit in testatoris
 voluntate testatoris omnia bona, quoniam ex mandato in quo vel propter quod
 de aliquibus bonis disponit illi, qui mandat, tam non est locus pro dicto lo.
 168. de A. d. q. si solus lo. quando voluntas nullomodo concordari po-
 test. arg. lo. 168. ad lo. f. d. et ideo ex inoponibili facile potest quoniam solus
 satis sedari, cum agatur testatoris voluntate mandati subiecta, et potest
 quia super hoc non exigitur sufficienter sua voluntate; et voluit principa-
 liter hereditas habere, et ex succedere in universum ius sui inde est, q. nunquam
 dicitur talis quoniam, quae concordari non potest. De his dispositionibus requi-
 rantibus late egi in lib. de mutuo cap. 12. et n. 2. propter quod quod negari
 oportet q. in hoc casu dicitur aliqua quoniam nam sine quoniam potest testator
 aliqua legare aut donare collato effectu donationis post mortem; non enim de
 est in presenti questio: sed solus est questio de voluntate: in qua tenemus mag-
 d. tem in eo quod aliquis dicat remandare post mortem deduci voluit et
 mandati altera mortem existeretur: nam si hoc voluit, altera voluntate
 sua ostendit: dum enim agente, seu indubitabiliter constat de volun-
 te mandante, aliter statuendum est: nam aut heres cogitur agnoscere
 voluntate; aut mandati dicitur quomodo revocetur ab herede: nunquam potest
 fieri et heres nequeat revocare mandati quomodo sit facti. ratio est
 quia, licet testator indubitabiliter agnoscit mandati altera mortem suam

et rursus: aut uero sicut heredes id facere nolle: In quibus datus constat heres
 potest rursus mandatum morte non extinguitur, et per similitera mandatum confirmare
 huc fuit l. 2. §. 1. de iure dot. quatenus aut necessitas in generali heredi conuen-
 tui mandato defuncti: Sed dicitur l. 2. §. 33. de adq. puer. et d. l. 2. §. 1. de iure dot.
 huc non potest ut agant de mandato simpliciter liberato, quod regulariter
 morte extinguitur. d. §. 1. int. mandati: Sed rursus quod licet in d. l. non
 expresse fuerit apponita illa clausula post mortem mandatum extinguitur, id ta-
 cito intelligitur factum, et conuenit in d. l. 33. quia mandatum fuerat illud, quod
 ipse mandator facere tenebatur, in d. l. 2. §. 1. de iure dot. quia ita interpretati-
 onem dicitur testatoris fauore dote, alioquin quod non constat de dolo defuncti
 et actus fuit impediendi morte cuius mandatum est in d. l. 2. §. 6. de donat.
 anq. l. 4. §. 8. de donat. interuentu. l. 33. de mandati. — Man. tit. 1. m.

29

Sed his obstat l. 14. §. 1. cum finis. d. de iure. et legit. finis. ubi
 datur actio de dolo, et extraordinarium remedium propterea, si ille cum finis iura
 mandata fuerat accepta pecunia finis non daretur iuncto quod si actio de dolo
 datur nequit dari actio mandati l. 1. §. 4. l. 2. et seq. de dolo: quod tale mandu-
 ty post mortem non extinguitur, licet post mortem fuerit expresse collatum. Aliud
 actio de dolo non datur quando alia actio datur que non est que famosa: atamen
 Quando datur actio que famosa est actio de dolo, tunc utramque conuenire possit. anq.
 l. 1. §. 1. ait proptor cod. tit. de dolo. ita dicitur d. error. d. n. 5. Sed huc solutio conuenit
 videtur in l. 5. de dolo: ubi dicitur actio de dolo non conuenire cum actione tutelae
 que pupillus circumscriptus a tutore, sed actio tutelae est que famosa, ac actio de
 dolo, et actio mandati et constat in l. 1. de his qui notantur infamia: quod falsa
 est allata solutio. Aliud mandati actio conuenire cum actione de dolo, et non
 solum probatur in d. l. 1. §. 1. ait proptor de dolo. Sed etiam apertius in l. 1. C. cod.
 iuncta l. 5. §. 1. mandati. neque obstat d. l. 5. ff. de dolo, que loquitur de actu
 in quo dubitatur an dolo tutore fuerit circumscriptus pupillus, et que vis dolo
 hinc conuenire doli aduenit, tamquam cum evidenter de dolo non constat ideo de-
 negatur actio de dolo, que alia actione potest pupillus agere videlicet actione tutelae
 que certo ueritate conuenit: ideoque dicitur in d. l. 5. quod si solvens non sit tutor, id
 est si actio tutelae inanis est inopia tutore reddatur, tunc decerni debet de dolo
 actio, quia cum aliter non possit inter eum suum pupillum seruam sufficit eius pro-
 sumptio doli, que contra tutorem resultat, eodem modo statuendum iudicabam circa
 conuenire actiones doli, et mandati. — **DE DOLo** non constat de dolo mandatum

Ally detur actio mandati. q. probari dicitur in d. l. q. C. de dolo ubi dicitur
Fideiussor consultus adhibere, ne doli arguerentur. uncta d. l. q. d. s. l. ubi dicitur
hanc adhibitionem facere fideiussor actio mandati conugit. q. in statim actio
mandati de dolo argui potest. fuit etiam quod dily gongimus in d. l. q. probari
debet l. q. 6. C. de dolo, et q. huius actio est dactua a p. r. t. o. n. e, et ideo dily datur
q. p. r. t. o. n. e. e. n. c. u. m. s. t. a. n. d. i. s. i. u. b. i. s. i. n. f. u. e. r. i. t. d. e. c. o. n. c. u. r. s. u. a. c. t. i. o. n. i. s. d. e. d. o. l. o. u. y
alij actionibus aliqua tradit ad h. o. s. d. d. l. t. d. i. p. t. h. s. 6. l. t. c. =

30

Uximus tamq. respondem. p. u. e. t. d. i. c. t. q. d. l. q. 14. s. d. i. u. i. d. e. a. l. i. q. u. o. r. t.
ang. in ea ducto in quo n. p. r. a. d. i. c. t. a. m. u. s. a. c. t. i. o. n. e. d. e. d. o. l. o. d. a. m. q. u. o. b. i. d. u. b. i. t. a.
t. u. r. a. n. a. c. t. i. o. a. l. i. a. e. s. t. l. q. d. s. n. o. n. s. o. l. y. 3. ff. d. e. d. o. l. o. i. g. i. t. u. r. u. m. i. n. p. r. e. s. e. n. t. i. b. u. s.
c. a. s. u. d. u. b. i. t. a. r. i. p. o. s. s. u. n. t. d. e. d. e. c. t. i. o. n. e. c. o. m. p. e. t. e. n. t. e. i. n. d. e. e. s. t. r. u. c. t. e. e. x. t. r. a. o. r. d. i. n. a. r. i. a.
r. e. m. e. d. i. a. c. o. n. c. u. r. s. u. s. f. u. n. t. d. u. b. i. t. a. t. u. r. e. n. i. m. e. s. t. r. u. c. t. e. n. a. m. i. b. i. n. o. n. a. d. e. s. t. m. a. n. d. a.
t. y. n. e. q. u. e. d. i. c. t. o. c. o. n. s. t. a. t. n. a. m. e. a. d. i. c. t. a. t. e. s. t. a. t. o. r. m. a. n. d. a. u. i. t. a. c. c. i. p. i. u. n. d. a. n. t.
d. e. s. i. m. p. l. i. c. i. e. l. e. c. t. i. o. n. e. f. u. n. e. r. a. t. o. n. i. s. u. i. g. t. a. l. q. 12. s. d. c. o. d. q. u. e. s. i. p. e. u. n. i. a.
n. o. n. f. u. i. s. s. e. t. a. c. c. e. p. t. a. m. i. n. i. m. e. o. b. l. i. g. a. t. r. o. g. a. t. y. a. u. t. e. l. e. c. t. y. d. s. d. n. e. q. u. e.
o. b. l. i. g. a. t. u. r. q. u. e. r. i. t. u. i. a. l. i. q. u. o. d. l. e. g. a. t. y. f. u. i. s. s. e. t. s. e. d. d. u. m. b. a. r. a. t. a. m. i. t. t. i. t. l. e. g. a. t. y.
d. s. d. s. e. d. s. i. p. e. u. n. i. g. a. c. c. e. p. i. t. a. b. h. e. r. e. d. e. t. u. n. e. d. u. b. i. y. e. s. t. q. u. a. a. c. t. i. o. n. e. t. e. n. e. r.
a. t. u. r. n. o. n. e. n. i. m. t. e. n. e. t. u. r. a. c. t. i. o. n. e. m. a. n. d. a. t. i. q. u. i. a. n. u. l. l. y. m. a. n. d. a. t. y. f. u. e. r. a. t.
d. l. q. 12. s. d. a. l. i. q. u. i. u. m. t. e. n. e. r. e. t. u. r. a. d. i. m. p. l. e. r. e. c. u. m. h. e. r. e. d. e. n. o. n. c. o. n. s. t. a. t.
c. o. n. t. r. a. r. i. u. m. m. a. n. d. a. t. y. q. d. d. i. l. y. e. n. a. c. c. e. p. t. i. o. n. e. p. e. u. n. i. g. t. e. n. e. r. e. t. u. r. m. e. n. t. o. s.
q. c. u. m. d. u. b. i. y. s. i. t. q. u. a. a. c. t. i. o. n. e. p. o. s. s. i. t. c. o. n. u. e. n. i. r. e. e. t. a. l. i. u. n. d. e. c. o. n. s. t. a. t. u. y.
d. o. l. o. f. a. c. i. a. n. i. f. e. r. e. n. d. o. p. o. s. t. a. c. c. e. p. t. y. p. e. u. n. i. g. a. c. t. i. o. d. e. d. o. l. o. e. t. a. u. t. i. n.
l. y. p. r. o. t. o. n. e. d. a. n. t. u. r. a. d. e. y. c. o. m. p. e. l. l. e. n. d. y. =

31

Diximus heridem compelli a probare solentat. d. finit. d. l. q.
tis aliquis d. bonis. u. i. u. q. u. o. q. u. e. c. o. n. s. t. a. t. e. t. i. g. q. u. o. n. d. o. m. a. n.
d. a. t. y. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. u. r. r. e. u. o. c. a. t. y. a. d. d. e. f. u. n. c. t. o. p. e. r. i. p. i. a. m. i. n. s. t. i. t. u. t. i. o. n. e. h. e. r. e. d. i. s. q. u. o. d.
e. t. i. g. e. n. t. e. n. d. e. n. d. y. e. s. t. a. d. c. a. s. u. q. u. o. d. d. e. f. u. n. c. t. u. s. s. o. l. u. i. t. m. a. n. d. a. t. y. e. n. t. e. n. d. e. a. d.
t. r. a. m. o. r. t. y. n. e. q. u. e. e. s. t. l. o. c. u. s. c. o. n. i. e. c. t. i. y. a. l. i. u. i. n. e. q. u. a. a. p. a. r. e. a. t. s. e. t. a. t. o. r. y.
l. o. r. m. a. n. d. a. t. y. s. o. l. u. i. t. r. e. u. o. c. a. r. i. t. u. n. e. n. i. m. a. d. d. i. x. i. m. u. s. m. a. n. d. a. t. y. p. o. s. t.
m. o. r. t. y. d. u. r. a. t. q. u. e. r. i. t. a. b. h. e. r. e. d. e. r. e. u. o. c. a. r. i. n. e. q. u. e. s. i. s. o. b. s. t. a. n. t. l. q. 14.
i. n. p. r. o. l. q. 12. s. d. d. i. n. s. t. a. c. t. y. s. i. y. q. u. e. r. i. t. a. b. h. e. r. e. d. e. r. e. p. r. o. p. o. n. e. n. t. o. t. e. n. e. r. i.

in contractibus seu institutio; nisi expresse removerunt; et hoc quod
mox proponitur dicitur. d. l. d. s. 3. Aug. alig natione datur quod
ad institutio actione quod non datur quoad mandaty ratio enim consistit
in eo qd institutio minus publici esse emittant, et ideo non ponunt cau-
te reuocari per mortem sed comode reuocandi sunt et omnibus dex-
uocatione contrari ponit. d. l. d. s. 2. ibi propter stabilitate promittitur.
l. 11. d. 2. et seq. cod. et cum hoc sit lex prepositionis ideo dicitur quo-
visque heredes institutorum remouerant, et tenet contractus celebratus ab-
eo qui sciebat mortem proponentis. d. l. d. s. 3. qui male emittit
Ab. d. conuict. 11. Vbi per seu respondit reuerens; fundatur conu-
datio Ab. in l. 5. d. 1. pon. cod. tit. ibi et quum est ignorantia datur in-
stitutoriam actione. Et quo a contrario sensu deducit dicitur non datur.
Sed facile est solutio, nam quod a contrario sensu contra hoc exprimitur
nihil facit; et ideo recte Accursius in d. pen. subaudit maxime qua-
si sit sensus qui cum est maxime ignorantia actione institutoriam datur. neque
per Ab. facit hoc per. d. reb. cred. Vbi post mortem proponentis non sub-
stinentur facta ab institutore quia et recte respondet Iacobus in d. d. t. hoc
non procedit in eo quod proponens mortuum fuerit, sed in eo qd muta-
tus fuerat status seu prepositi: preterea in cau. d. l. institutor erat
prepositus ad finem emittendi in quo causam datur stabilitas publici
ius de qua in d. l. d. s. 2. et d. l. d. s. 3. procedit de instituta
mercatorum exerceente cuius stabilitas commendabilis est.

32.

Neque potest in l. m. C. et actione ab herede. in qua probatur
antiquitas nulli actione ab heredibus incipere posse; sed in mandaty post
mortem extendatur actio competere, et incipere ab heredibus: qd nequit
admitti tale mandaty, quod post mortem conferatur. hoc difficultas quod obicitur
et respondetur ad l. 27. d. s. 1. mandati tanquam dicitur. dubium est ad Bachod. ad
Fruitt. d. l. t. d. 2. d. 6. lit. C. et notum tanquam respondere posse in d. d. t.
na Cosper. ad l. 4. de leg. 4. ait enim et Iustinianus per seque compilatores
et in veterum monumentis aduertit, et debuerunt. et constat in l. 2.
C. de verborum iure enuct. d. tanta. dixit tanquam nomine auctoris, et ideo ita
eos facere credendum est et ius antiquum ad consuetudinem cum iure non Iustinia-
no reducunt, quam dicitur est ius illi dicitur propter illa regula de qua

Objurgat. l. 13. de indig. adu. in qua constat modus
 venditione meliori conditiorum, quae si placuit affixi non potest; quod si talis
 venditio facta fuerit et absolute quocumque tempore meliori conditio offer-
 retur prima venditio resoluatur. q. quae voluntas quocumque deliberata
 non extenditur ultra mortem. **P**ro voluntate in praesenti specie non sume con-
 nimo deliberata, sed pendet ab alio actu voluntatis et non venditio ita facta non
 resoluatur neque talis sit et resoluatur per id dicitur quod meliori conditio
 allata fuerit sed illius requiritur et voluntas venditionis, et in l. con-
 uentionis, et meliori conditio placuit ergo facta venditionis, et enim potest
 non admitti. l. 2. eod. si ergo dependat ab illa non voluntate actuali mor-
 tuo resoluatur, in d. l. 13. emphyteus constituitur post mortem et si meliori conditio offeratur
 non potest, quia illud contractus voluntatis quod tunc erat necessarium aduendit
 de prioris venditionis iam amplius non potest. ita Callent. lib. 3. tract. 1.
 Cap. 2. n. 4.

Sic et ratio qui uera defuncti abique fictione continuari con-
 dit. de quibus subiectis reale ponit quod uera substantia, auct illud esse in
 cadauere, conuexu, materia de defuncti, non inter. **N**o ignoratur exceptis sunt
 fontibus quae aut non sunt resolutionis neque admittuntur primum, de quibus deas
 dicitur in generali placitum admittit. **E**tenim quidquid est de ueritate illius
 controversiae q. **S**ubstantia relinquimus certus est. **C**onsulto cadit
 de mortuo homine nihil hominis in cadauere remanere, aut saltem non
 remanere. **S**ubiectis ponit quod uera substantia nisi dicitur in animi
 ma aut voluntate q. **S**atis constat ad dictum hoc cogit ueritate q. **D**omi-
 nus ponit dicitur ueritate, quare separata anima a corpore non po-
 terat ponit corpus, et animus simul, ueritate, q. **D**icitur probatur in eo quod
 mortuus bove qui ligatus ueritate, neque conuexu neque cauo debetur. l. 49.
 pro. de leg. 2. debetur si neque ueritate partes bovis, etenim q. **D**u-
 quat in legato debetur constat l. 22. de leg. 1. s. 15. et 18. in l. eod.
 neque in hac l. 42 potest dici quod similitera ac mortuus bove, nihil
 remanet bovis, ita mortuus homine, etenim in homine datur voluntas
 quae morte non extinguitur, in bove autem per mortem omnia deumunt ueritate.
Sed ratio id ostenditur, non potest q. **B**is dicitur resolutio neque ad manum

primus adhuc regnat iura defuncti pene cadastra remaneant, et in
 uita hominis casunt pene voluntatem, et voluntas mortem inuen-
 quatur, nec resuscitur, in de necessario inferitur omnia iura pene eandem
 voluntate remaneant, q. autem omnia iura sunt pene voluntate duntaxat,
 quatenus iura sunt, et quatenus ad eorum conseruationem aliter probatur.
 Et quia pene animo solo relinquitur l. 3. s. sed et animo. l. 6. in fin.
 l. 2. in fin. de adq. pene. Et quia idem dicendum est in eadem ratione, de do-
 minio et obligatione, aut actione alij de iuribus: nam et si neque illa dily-
 tate adquirentur, neque ea sola amittantur, aut semper conseruentur
 nihilominus certum est ea de conseruantur, dum aliter non interuenientia
 non in alio subiecto, quod in voluntate reuerat alioquin homo dicitur, qui
 corpore exiit non habet non potest de rebus suis digne querere
 eo quod Cardin. Castronius in 3. part. quest. 6. art. 3. s. nota. De animet
 animi separatae esse semper, non in facta q. dicitur. Praxo namque
 corpus esse semper, et pene voluntate esse imperium probant plures
 quod refert etiam D. P. Suarez lib. 4. de leg. cap. 5. n. 3. Et hanc opi-
 nionem hanc dicit D. Bonaventura. voluntate esse illud pene quod reuertit
 regni, et imperii eorum quod sunt in ipis dicitur, et ad huiusmodi conser-
 uationem plura conuenit. Causis de iuribus lib. 4. cap. 26. in n. 2.
 praxorem n. 4. Et adducit l. 1. l. 2. de officio. l. 1. de. Deus et actu,
 et dicitur antiquorum genuit animi eoque et domini, et imperant ob-
 dientia praxit corpus: hoc idem probat a. Molina tract. 2. de iur. et iur.
 disp. 16. n. 3. de auarit. fidei. et infanti dominum habere quia licet na-
 scant ex actu libere arbitrij, habet tamen potentia, pene quod dominum
 reuertit.

36

Factis conuenit omnia fundamenta Praxi, ipse enim dicitur opinionem
 probat l. 1. in l. 1. s. dicitur, de leg. 1. Et dicitur hereditate frangi dicitur
 defuncti, qui leg. relinquit. Sed defunctus solo relinquit res hereditarias
 in quibus non est hereditas (inquit Praxo) et cadastra. q. cadastra est her-
 editas, non immota in defunctis, et instans huius argumenti, cui
 dumtaxat respondet in dicit. n. praxid. defunctus non solo res, et cadastra
 relinquit, sed etiam voluntate in qua omnia iura defuncti conseruantur
 quaeque frangitur sicut defuncti. Et in d. l. 1. s. dicitur: 2. arguit
 in d. conseruatione corporum sanctorum toto tit. Pa. de relig. et vna. Sanct. cap. 2.
 in d. op. in uerbo eorum cura cadastra conseruantur, in quibus probat alij homines

38

39

Donque, Secundo in d. lo. 23. An. 13. Ita arguit
 in corpore Christi remanet eius hereditas: q. etq. in cadaueribus gla-
 xory, quod quid argumens non oportet ad hanc tractationem addu-
 mixon enim de reo ingenio, et pro argumentari de corpore Christi
 ad corpus ceterorum, et hereditate Christi et hereditate peccatorum com-
 parari. =

32

Ad hanc quodam fundamenta arguuntur sic modo. Modus homini,
 ita dicitur compositus, et amplius homo, aut persona non est. lo. 63. d. 2. h.
 pro dicitur: q. dominus, personis, cetera qui uia peccant tamquam accipere,
 que sine subiecto esse non possunt. Quia uia hinc inde actus et passus uia,
 actus quatenus inuenit subiecto, quod ea occupat et habet in sua potestate
 et fructus uia inest homini fructus uia; passus quatenus uia occupat
 subiecto et fructus inest fondo in quo constitutus est. =

40

43

Si uia inuenit passus modo personis modo non personis solent in sub-
 iecto cuiusque alia enim uia inuenit passus subiecto pro utramque infa-
 mato, et hoc continguntur et sic quod forma subiecti mutetur, et fructus
 possit si bonus deterior materia remanet. quo faciunt lo. 49. de
 leg. 2. et lo. paulus 63. d. quadring. cod. ubi dicitur equo mortuo possit legatus
 quadring. quia licet equi remanent equi, quadringa tamen constituta sunt: in quibus
 et hoc dicitur non, uerba illa que demonstrabat quadring. dom. significat
 acilla que constituitur quadring. nam ut in quatuor equis simul constituitur quadringa
 componatur recte potest dici quatuor equi et illi
 quadring. demonstrari, seu constitui aut facere; non enim oportet, et illa
 uerba accipiamus de equo principaliori quam in defectu illius constituitur ratio
 decisionis d. s. siquid in ratione illius recte deducitur id dicendum si equus
 principalior, seu minus principalis defuerit non pro quo casu defuerit qua-
 dringa. =

41

44

Alia quidem uia inuenit subiecto absolute, et in materia radicantur et
 dominus inest re dominata, et hoc uia permanet donec materia materia
 licet forma mutata fuerit, ideoque mortuo bove meo caro, et uia indi-
 cari possunt. lo. 21. de significatione act. lo. paulus 22. d. 2. de significationibus
 lo. si manus 14. d. bove. de concordit. sent. lo. si ego 14. d. fin. de quib. lo. meum 2.
 d. fin. de re iudicat. lo. 22. de leg. 1. =

romanae hominum, alias recte dicitur potestatem regulantibus; Augustinus. quod si quidem in
 gulari potestatis non est in se respectus non regulatur aliter a nobis. l. 33. de pact.
 l. 34. d. 12. de d. o. Valde q. si stipulatio sui ita corupta sit mihi, heredes quibus.
 d. 5. 12. siue ita corripatur, heredes meo dare potest, recte est quia dum
 mihi heredes quibus stipulor si fuerint heredes stipulatio est valida. d. 5.
 12. et conuicta in personam heredis quoniam in personam mea ad illud transire dicitur.
 d. l. 34. d. 12. Atque si in personam non substat ea stipulatio pro
 parte qua concepta est in heredes deducitur quod in se fuit si stipulatio heredes
 dicitur stipulatus fuit. Donell. in d. l. 34. d. 12. et l. 33. d. 12. q. 1. q.
 stipulatio tam non, quae dicitur recte est valida quoniam non obicit regula dicitur
 (aqua in l. 34. d. 12. et actiones ab heredes et contra heredes) quae stabat actiones
 ab heredes, aut contra heredes in eorum, nam id non absolute procedebat
 in omnibus negotiis, sed pro eorum ratione ad ea quae potestatem corripu-
 bantur. et dicitur in d. l. 34. q. 1. est intelligendum, et temperandum iuxta d. 5.
 12. in d. 12. et dicimus illi quibus dicitur habuimus l. 34. in stipulationibus
 aut alijs negotiis potestatem conceptis sub ea formula, et in ea impossibilitate
 quae dicitur in d. 5. 12. id est sub illa formula potestatem meam mihi dabo
 aut sub illa potestatem tuam mihi dabo in quibus est indubitanter dicitur
 sub illa impossibilitate, quod non poterat fieri et mihi daretur potestatem
 meam, aut q. ego potestatem tuam darem, intelligebant enim per ea verba proxi-
 cum demonstrari suppositum dicitur, suppositum, cui dari potestatem erat im-
 possibile, sicut dicitur erat pariter impossibile ipse dicitur potestatem tuam
 reddere. Donell. in d. 5. 12. n. 36. et sequuntur a cuius opinione in materia dicitur
 cum dicitur dicitur. Cusanus in notis ad lib. 12. cap. 1. l. 4. =

45

Est autem casus iure tam dicitur, quae non ab heredes, et contra
 heredes incipit potestatem actiones recte conceptas stipulatio in personam
 heredes. et in eius persona consistit impudicus et in d. l. 34. d. 12. et con-
 sequenter quilibet alia actio. q. si iam probatur esse q. stipulatio condi-
 tionata sequente conditione stipulator decedat producit actionem potestatem
 meam, nam licet adimpleta conditione extra dicitur obligatio quae
 non tam recte intelligitur quae actio et notat Donell. in d.
 l. 34. d. 12. n. 3. iure autem Justinianus dicit dicitur stipulationes antiquitas
 improbat d. 5. 12. in d. l. 34. d. 12. n. 3. C. de contract. sup. de quos dicitur,

43

quæ huiusmodi regulationes subintendunt. Augustinus: ratione indicat in d. l. m. in d. l. h. (non in d. d. de iust. lib. 1. ubi nulla aliaratio propter non constitutionem hanc regulacionem approbata) in d. l. m. ea additur ratio ne gratia namque subtilitate verborum latitudo voluntatis contrahentium impedatur. quæ verba hanc habent sententiam, et cum illa impossibilitas daretur in suppositione quod de iure mihi post mortem dabo et promittimus dandi fore. danti aut danti datur post mortem datur, dum pro mittimus post mortem meo datur. quæ impossibilitas tollitur si intellexerimus verba illa in alio, sed pro sententia, nempe quod de iure post mortem meo dabo intelligitur non quod dabo mihi danti post mortem, sed quod dabo mihi mortuo, hoc est hereditati meæ, aut potius hereditati meæ, et similita dum promitto post mortem meo datur, quod intelligitur, me daturum non per manus meas, sed per heredes meos, in quibus nulla adest impossibilitas, et nec vere adæquat antiquitas, etenim potius inventa fuit in omnia subtilitate, et dicitur in d. l. m. quæ in dicitur, idem quæ dicitur in d. l. c. de contrah. hinc huiusmodi regulaciones valere iustitiarum dispositiones, id est iustitiam propositam et danti, in quo deducitur prope loquendo mortuo pro danti in personam heredis mortui in consideratione esse, nec omnino morte obli. = ~ ~ ~ ~ ~

46

En hinc satis ad arguendum remanet, et dicitur dicimus de legat. ab herede heredi relicto de qua accipitur in d. l. h. in d. d. de legat. secundum et idem antiquitas non licuit ab herede heredi legare quia alieni heredes gravari non licebat cum ille non esset dispositionum testatoris honoraretur. Unde in d. d. d. quod quidem licet valere potest non cum in fiduciarius esset id ante germanum. l. 3. d. de leg. 3. et cum legata fuerint iniqua fiduciarius non esse dicitur et hinc huiusmodi legata subintendunt. licet expro alieni heredi gravari si non et alienus sed et heredi heredi gravari. d. l. 3. d. de iust. si et si hanc gravari heredi prope heres. l. qui fidei d. d. si quis filios d. ad l. fal. l. fin. de leg. 3. de qua dicitur materia, in qua nec expro, nec licet in memoriam, videndum hinc in l. in ratione d. d. si quis d. ad l. fal. n. d. in d. cum hinc sequentibus. = ~ ~ ~ ~ ~

Obi ostenditur solis voluntate
iura hereditaria sustinere
omni seclusa fictione ~ ~ ~

1 **Q**uoniam in precedentibus cap. plurima contra communem glauci Doctorum tradidit
rem quoniam aliquorum indignationem forte provocaret, cum in hoc cap. agamus de
ostendendo fictionibus liquidatis, quas omnia, uno, aut altero exemplo, in hereditate
dari, Anecessarias esse, et posse principum casus, docent, necesse habes utramque
non ideo quia solus sum magis debere contemnere sententiam, nisi ad tribunum
loquatur imperator sustinens in constitutione de conceptione Digestorum. 8.
sed regie 6. non debet et multitudinem auctorum iudicari, audi eius verba
aureo litteris digna, sed neque et multitudinem auctorum quod melius, et quare
et iudicatos et possit fieri et de ratione sententia, et multas et maiores
in aliqua parte sperare: igitur si ratione vincimus non ideo deneganda veritas
et multitudinem adversariorum observamus. =

2 **D**uas fisiones in hereditate ponunt communiter, et sunt omnia da-
torum. prima dicitur esse quodam ratione facta representantibus testatorum, a iure est
instanti morte inducitur, eo fine, ut sustineat iura de funeri usque ad aditorem;
post aditorem, dicunt hanc fisionem extinguere, et extunc secunda fisionem adire,
dicunt, per quam huius iure ad morte succedere fingitur, ita communem sententiam
explicat Pignorus l. t. Select. Cap. 11. ff. de Valentinia lib. 3. Cap. 1. de adq. her. lib. 6.
ubi de prima fisione, pluribus relatis. idem Valentinia lib. 1. tract. 3. Cap. 1. ff. de adq.
ubi de utraque fisione agit. Sed quia nullam ex his fisionibus in hereditate ad-
missionem de alterutra separationem agendum erit: et impium de prima scilicet de
ficta persona hereditatis. postea de secunda agendum erit. Sed quia parum oportet
aliqua de natura fisionum, supponere ideo antiqua ad probationem diuina, primum
tunda sunt plura, sive quibus veritas ostendi non potest.

3 Aliquos omnino iuris fisiones Hispanice; alios dumtaxat fisiones
legi Cornelie et post hunc in Concilio Constantino de iuris ante part. 3. Cap.
2. sed huiusmodi fisiones communiter de iure sunt contra
Veritatem ex iusta et necessaria causa utiliter Constitutio. ita cum pluribus Valen-
tia lib. 1. tract. 3. Cap. 1. ff. de adq. her. lib. 6. quamvis aliqui probabiliter ea verba in iuris
pili non admittant, contendentes eis impossibilia fingere, ita Constantinus de Cap.
2. quod probatur. l. ex sp. ita Valentinus lib. 1. 2. ad leg. Aquil. ubi homo a
duobus vulneratus fingitur mortuus duobus temporibus, quod est statu

Naturaliter impossibile. 2. pro natura. ex l. 26. de stat. Rom. ubi partus
 fingitur editus quousque de comodo eius agitur, quam multo tempore fingitur edi-
 tus ante quousque animatus, quo casu non possibile est ut hanc Capacitatem ad effectum
 sui fictionis: siquidem ad hoc (et si editus tunc esset) non esset editus homo, et quousque
 d. 2. anquid. ex l. 26. de stat. Rom. respondere potest leges finguntur impossibilia
 inquitur edentur, quousque tam possibile sunt antecedentia ex postulant aliter curantur
 et dicitur casu potest fieri et partus qui fingitur editus eo tempore conceptus fuerit
 et potest naturaliter nasci quando de quomodo eius agitur, et explicat Cal-
 lent. d. lib. 3. illust. tract. 1. cap. 1. n. 2. et melius Sarmiento lib. 2. de schol. cap. 1.
 c. n. 1. quousque op. ita d. l. 26. respondere potest non tam sollicita difficultas
 non in casu d. l. 26. eximie potest et adstanti omni impossibilitate tam antecedente,
 quousque consequente partus fingatur editus. non potest quod agitur de successione legiti-
 ma mortuus patris, relicto que post summo non dy animato concepto que est
 que matrimonium contrahat. fingitur naturaliter hic potest homo non dy homo, q.
 non dy animatus, et nihilominus fingitur homo, et capax comodi, quod est
 impossibile. si dicitur possibile fieri ex eo ante concepti, et fingi natus et postea
 eo tempore concepti, et postulant nasci quando fingitur natus. d. hanc dicitur impossi-
 bilitas, non dy ex in proposito casu fingimus prius concepti, necum est et hanc illa
 gendum factum. an l. 26. de capt. et post. Dicitur quousque predicta solutio
 solvant difficultates in d. l. 26. deductis non soluit ex quo 1. loco propositionum.
 in l. 31. d. 2. ad l. Aquil. non obstat quod dicitur et bonum, necum qui impossibile
 l. 3. d. in cont. de adq. posses. l. 186. v. t. de A. d. nam hoc pro audit secundum
 deatate, et sub respectu impossibilitatis, nam q. d. us fingit de impossibili tam
 ut possibilem deputat ad effectum que concedit, et tunc soluitur tribuendo eodem effectum
 ac illa si haberet impossibilem. Nota tamen nos non contendere omnem fictionem
 nec esse de re omnino impossibilem, sed hoc unum duntaxat scilicet posse aliquando
 fingi, aut aliqua fictionem suam dari de re omnino, tam antecedentem, quam
 consequentem impossibilem, quare non obstant. 11. in quibus datur fictio de re non
 ita impossibile. Vide infra h. 5. et 6. ubi de lade et aliqua traduntur.

4. Est igitur iuris fictio stilo constitutio contra veritatem esse
 iusta, et necessaria causa inducta quod sit ista veritas constat ex pluribus factis.
 l. 39. de oper. lib. l. 16. 18. et 19. et parim de capt. post. verum. q. sit consti-
 tutio iuris, et q. d. duntaxat constitutione fictio iuris non debet probata esse q. d.
 duntaxat quousque sit o tribuit. **QVA. B. H. S. C.** datur solutio iuris potestate conge-

sine potest. lo. 3. de casta. peccat. non enim dependent voluntate iurandi
 lib. 2. l. 8. aquo iure fictiones procedunt dubitari potest: Callistrus autem
 sed non probat modo auri comiti, modo auri gentium inductas fuisse. Ita d. lib.
 1. tract. 3. cap. 1. n. 1. et lib. 3. tract. 4. cap. 1. n. 2. probabilis tam sup-
 ponit dicit. lib. 2. d. l. cap. 10. n. 6. Soly auri civili cas fuisse inductas,
 neque simplicitate iuris gentium conuenire videntur, neque creditur quod
 condignis fictionis apud omnes exceptis fuisse, praeterea cum fictio sit species
 iuris singularis non potest dici auri gentium aliquam fictionem inductam fuisse, ne-
 que singulari totum iuris civilis. lo. 16. de leg. 1. ubi: autentate constitutionum.
 Denique si iuris gentium aliquam fictionem inducunt maxime potest dicitur et leg.
 Corneliae neque uel si iuris gentium inducta lo. 3. de iust. et iur. consequens
 erat et idem ex quo rata sunt iura inducunt modum captivitate sunt
 iuris inducta de iure remedium manumissionis inducit lo. 4. de iust. et
 iur. ibi: sed posteaque iuris gentium scriptus iudicis dicitur est bonum
 manumissionis. d. in p. iust. de libent.

5

Inductura fictio emissa, Annunciana causa, et iusta causa, q.
 cy sit constitutio iuris necessaria iustis causis emittit, ne sine iusta causa
 nulla constitutio dari profere debet: neque sufficit q. sit iusta, sed et
 tenus emittit et sit necessaria ad aliquem effectum qui sine fictione dari
 non potest. q. probatur in d. lo. 16. de leg. 1. de cuius expositione plura
 diximus de iure cap. 5. probatur itaq. argumentis testibus in lo. 1.
 §. 1. de adq. pot. ubi idem non admittitur questio de effectu prohibitorum
 donationis inter vivos et mortis q. in specie, de qua ibi agitur nulla
 utilitas, nullus effectus ex prohibitione resultare poterat, et idem erat
 prohibitio legis q. effectus legislatori propositus in eo resultare non
 poterat. probatur insuper q. fictio soly emittente inducatur in
 lo. 12. in p. de captiv. lo. 6. Cod. eod. tenet hanc conclusionem cy
 plerimum Valentinus d. lib. 4. tract. 3. cap. 1. n. 3. Annulli traditionum
 UVA. BHSC

12
invenio. et defectu huius requiriti fit et minor natus non potest adoptari
maior. l. 15. d. fin. l. 16. de adopt. l. 23. de lib. et posth. nec
dicat proximum in eo qd est impossibile per naturam maiorem natu
re filij quod sit pater, ne licet impossibile sit, tamen potest ius fini
gere super hoc impossibile, 1. in eo qd diximus subicit aliquando
finiri super id qd est omni respectu impossibile. 2. in eo qd hoc
n est impossibile antecedenter ne potest fieri et is, qui adoptatus fuit
prius natus fuit, et plena auctoritate procedat ex, quod dubitatur
tate, hoc casu dubium n est ius finiri potest et supra diximus. n. 3.

6.

Multum dubitatur factis a presumptione, seu coniectura, quia fingitur esse qd
n esse constat; et fingitur non esse, qd constat esse, aut e converso iuxta dicta n. 3. pre
sumitur, aut coniecturatur id qd certo n constat esse aut non esse non aliter tamen
quod si ita videatur esse pro ut opinamur, itaque contra veritatem cognitam n
datur presumptio, licet datur factis, et contra fictionem non datur,
nec admittitur probatio veritatis, ne ea probata factis induitur, at vero ista
presumptio admittitur probatio veritatis. Causent. d. lib. 1. tract. 3. cap. 4.
n. 3. et 4. Causent. d. cap. 2. de iuris ant. part. 3. in qua fit et non sit locus
presumptionibus in re impossibili, quod in eadem sit locus fictionibus. Item
fit et confessio, quae manifeste factae sunt, nulli effectus habeant, l. 12. d. fin.
de interogat. in iure fact. et ideo si quis constituta aliquis esse filij sui non alibi
obligatur quod si etiam probata et confessio facta potest esse vera. l. 13. cod. inquis
in eadem ratione procedunt. l. 14. locati. l. 6. de pignori in quibus agitur
de coniectura da conventionem est facta conventionem dicitur quod si filius
sui, aut mortuus sit unus in contractibus tempore quo renovandus
est contractus, non est locus coniecturae, aut presumptioni, siquidem mini
me possumus presumere ex actu conventionis qui sentiri non potest. Nihil ergo
et non loquantur de presumptione faciunda circa id quod natura non probatur
et ideo male allegantur ad probandum ius non finiri super id qd impos
sibile est omni respectu. Circa fictiones iuris plurimum exagitantur controversae
sq. 1. an duae fictiones simul dari possunt, sed de hac questione satis egi de
Nubus cap. 5. et n. 4. ubi dari posse sufficit auctoritate Barth. et J. Casilla.

Contende 2^a an us fringat circa ea quae sunt facti. de qua alibi dicendum est. 52
 ubi circa facti rei dari possit fictionis et hinc de Castella in mat^a de singulari
 mutuo. Sect. 2. n. 14. A 14. ubi est tunc id probat. An. in tit. de iurac. pro
 empt. in rub. n. 132. A 133. ubi id probat quo faciunt ab eo tradita. n.
 165. in ead. rub. 3. descriptis. An. contra verum est, an fictiones requirant ad-
 huc habita. de qua agunt. Covarrus de iuris art. 3. part. cap. 4. A Ba-
 nardinus de iure in repetit. ad l. 13. de iurac. denique plura de fictione
 tradunt Barthe. A alij. repetentes ad d. l. 13. A Goffredus ad l. 13.
 ad S. C. Scabularij. 43

Hic de breuiter propositis q^o non datur persona fictam
 in iudicio nullo modo. hinc de Barthe de iure in tract. id est ad
 l. cum heredes 23. de adq. possu. Causis quoque eand. fictione obiter admi-
 sunt in lib. ad l. 13. in l. 13. de iurac. F. hinc enim nullo modo
 facti in iudicio dari possit illy lib. ad d. l. 23. de adq. possu. et in alio
 tractatu incepto. Proscriptio facti personae hereditatis in his speculis plura
 mas probationes congerit quas breuiter propono. et alij ab eo proferuntur
 locus est ante factum l. 1. iuxta hanc fictionem eo q^o nullo modo
 facti asserat, nq^o eadem ad huc res erunt nullius q^o probat. quia subiecti
 facti non potest sic capere substituendi accidentia realia ubi sunt iura defuncti
 bonaque hereditaria. hinc argu. 3. debili est, quia facti laborat supposito. et cum
 fictiones iuris quatenus sunt constitutiones iuris aliquis effectus tribuuntur,
 sunt hinc in re iuris natura, possunt que substituere iuris effectus, nq^o quod
 ius fingit aliquid dumtaxat fingit. et sub eo proferat effectus tribuat, effectus
 tam immediate procedunt a iure, remote ab equitate, qua ius moritur ad con-
 stituend. effectus que constituit. Plura similitur argumenta congerit Barthe,
 que conuulso omnimodis quia facile illic responderi potest.

Secundo, Ariste id probat Barthe ex eo q^o hinc facti dicitur indu-
 ta a iure civili. Causa lib. 3. tract. 1. cap. 1. n. 3. quia sine ea alij soly-
 facti civilis habere non poterant idem Causa. d. cap. n. 3. A seq. etiam
 si ea necessaria non esset non potest dici inducta, et constat ex dictis n. 3. quo
 supposito sic arguit. ius testandi effectus habet a iure gentium q^o constat
 in dicto cap. 2. postquam, sed tunc effectus sine fictione habebat, et quia

iura hereditaria, non succedunt heredi defuncti, sed proximo, et immediate proximo,
 si defuncti non admittitur, ne alio necesse sit fieri hoc
 abunde, sicut heredes proximi non sunt immediati successores defuncti. hoc
 argumento utitur Bachovius qui hanc fictionem negat. ad hunc. lib. 1. dig.
 de her. lib. 1. et de her. de. dig. 12. lib. 1. tit. 1. et in notis ad hunc.
 in tit. de adq. hered. n. 101 hanc fictionem videt. neque potest respondere,
 et si dixeris hanc fictionem proximo representari defuncti, et ideo heredes
 proximos, et immediate succedere in iura defuncti representati. non enim
 est in illis difficultas, Anim heredes etiam representant defuncti post adq.
 hereditatis, et nihilominus heredes defuncti non succedunt immediate primo
 hereditati, quare idem dicendum est de primo herede respectu testatoris, et
 inter adq. proximi heredis, et mortis testatoris adfuit persona ficta ge-
 nus quod fuerit omnia iura defuncti. Aliter potest Bachovius ratio-
 nari. Primum heredes non succedunt in aliquid ius a morte defuncti, sed in
 illud quod testator reliquit. et non succedunt in hereditate defuncti, sed
 non datur talis fictio, etiam Bachovius qui hanc fictionem adstruunt, dicit
 eam esse partem substantiae hereditatis, et si deficiente ea, non datur
 hereditas, quare si ea deficiente ac adq. hereditas, heredes non potest
 dici successores in hereditate defuncti, sed in ius bonae fidei si bona de-
 functi secundum veritatem sunt nullius, nec iuris facti et heredes
 secundum veritatem, et secunda fictio non est successores defuncti.

S

Secundo probata qua sine fictione convenit ista voluntas obligat
 actus, et parvas et cap. 3. late ostendimus neque illud dicitur obligationes
 defuncti fieri conveniri, quod etiam, nec dici posse ostendo, nam in bonis et co-
 tribus, quae in defuncti heredes adquirentibus fieri non datur successores. et
 inquis de Successione edicto, non datur, et bona vacantia occupari opor-
 tet, nec in hoc casu fictio dari potest et potest modo necessaria, nam
 si eorum inducitur duntaxat bona sunt vacantia, et non dari duntaxat
 cantia fuerint, aut bona non possent vacantia dum ea facta datur. Sub
 int. ff. de adq. hered. cap. 6. n. 5. cum alij, quos refert latus Valentinus
 de lib. 3. tra. 1. cap. 3. n. 13. et seq. igitur in casu quo bona sunt vacantia
 nulla fictio adit per quae obligationes vacantia, et occupari conveniunt, sed nihil

omnino non continguntur, et non solum tenetur solvere debitor illud, cuius
bona occupat, et eundem debitorum conveniri potest. Et late Liberd. d. cap.
5. postquam Vallent. d. cap. 3. eor. 13. et paguque n. 2. q. quia, sine fi-
tione conveniantur, alioquin obligationes contractas non solvantur solum:
Sed non potest neque quicquid modo obligationes actus, et passus emigant
subiectis in quo radicentur, ac omnia alia hereditaria bona: quod eisdem modo res
iura que hereditaria sine fitione conveniri possunt.

42

Tertio si reuocaret in iudicio testator in tanta conditione
et quasi iure potestatis excludit heredem. Et post Bartol. tenent. C. 1.
13. sent. s. 4. q. 86. et Locuis in tit. de iure iusto n. 4. sed et per magis
amittit dominum, non potest de iure bona sua recuperare debere, aut ius ad
ea recuperanda habere. quod factum est quod ad hanc fitionem inducendum suppo-
nitur, et iure inducitur fuisse ad conservanda iura defuncti, et quidem si fictio
sola inducta dicitur ad conservanda hereditaria bona defuncti quod res ipse
revertitur non habet ius ad bona recuperanda. At enim fictio non defendit
neque ad defuncti commo. sed distinet ad commo. heredem. Atque heredes
bona conservare dicitur, siquidem eo proposito bona conservare dicitur et ad
heredem fitionem pervenire possunt. hoc argumentum confirmari potest ex pluri-
mis supra cap. 1. 2. et 3. traditis quatenus probant bona et ante aditionem
et post aditionem quod res aliter et aliter defuncti permanere, nam si bona
sine fitione permanerent pones voluntatem defuncti necessarium foret dicitur
hanc fitionem imo nullam fitionem necessarium fore, et quod in facta, nec daretur po-
tente, et vultus sit sine necessitate non daretur fitionem aliquam; constat autem domi-
nium pones voluntatem existere et dicimus cap. 3. n. et suo loco factus pro-
bandum est sicut cap. 5. sicut et voluntas possessionis potest, mortem con-
servat et probatur cap. 7. et amplius ex solutione argumentorum contra-
bit.

43

Primo tamque leges allegantur ad probandum hanc primum fitionem
autem civile inducitur fuisse et bona defunctorum pones et conservantur. Et
UVA. BHSC

non uno exalt q' dicitur dominus non locat alia nullo iuramento facta. neque
 uno quod erit in domino fidei hereditatis, ne constat de iuribus eorum qui fidei
 admittunt dicitur aliquo dubio multum capax a defuncto: d. 2. ult. liquid
 est lo. 116. de lo. 1. d. 1. s. 1. de hered. ult. cum alijs. Sed uno exalt, quod hinc
 tempore iuramento hereditatis erit in domino defuncto, et in loca parte ab eo
 capacitate accipi debet tam cum ipse defunctus non erit perceptor
 ad quibus per dicitur, dicit non erit ad commodum defuncti. Sed heredes, et postea
 ea cum ad huiusmodi capacitate dicitur emperatua quodam emperatua capacitate
 de, cum emperatua incapax defunctus inuenerit, ideo videbatur dicitur non po-
 se tribuere capacitate dicitur suo. et parte heredum obstat q' tempore iuramento hereditatis
 hereditatis non erit dominus, et quod dicitur post tribuere capacitate dicitur dicitur
 hereditatis, in hoc dubio, post multas difficultates obtinuit dicitur hereditatis
 accipi capacitate a domino et postea talis cap. dicitur. et explicabimus,
 et in hanc probatur et d. lo. 53. s. 2. de lo. 2. lo. 34. et 61. de acq. rer.
 dom. lo. 28. de dicitur dicitur. His supposito dicitur casu locutionis; hereditas
 lo. domini, dicitur personam defuncti obstat, substituit, et similia accipienda
 erit de hereditate pro et est quid dicitur dicitur dicitur ad heredita-
 riam ne quatenus dicitur personam hereditatis adquisitum est dicitur pro heredi-
 que aliquid rem hereditatis adquisenda est aliqua actio et dicitur rem dicitur
 et dicitur hereditatis, actio in iuribus et sic de alijs. tunc hereditas quoad
 omnes res inue contonitas loco domini habitus, quod dicitur defuncti, cum
 personam induit substituit et representat et ita explicantur quot quot lo.
 ita loquuntur =

13

Eodem modo explicatur q' dicitur in lo. 31. s. 1. de hered.
 in hunc. quia creditus est hereditatis dominus eius, q' non potest accipi de defuncto
 ne quod singula non creditur. dicitur creditus quia ita fuit, ita equidit.
 Cito statutus erat. vide Santolaxia in hunc. dicitur. n. 3. ubi ad alij proponit
 ita fuit exponit hoc dicitur creditus hereditatis eius dominus non quia ipse
 hereditas dominus sui ipsius, et singularis rerum habet, sed quatenus de-
 luntas defuncti prout hereditas substituit est domina. A hoc est sub-
 stituta personam defuncti. lo. 34. de acq. rer. dom. Sumitur enim aliquando
 figurate dicitur, hereditas pro defuncto defuncti a qua substituitur; q'

ad hunc hereditatis dicitur, non de omnino qui id corpus fuit ad hunc legem contractum
pote est enim hoc l. de hereditate accipi. in modumque casu confuso solget, obligat enim
confuso facta dummodo sit pariter de iure, et factis. q. 13. et 14. in fine cod. de hereditate
quibus in corbis l. petenda vult, na videbatur illa confuso ita facta et non potest
ante ad hunc hereditatis eadem, sed ab ipso legede confuso sine absentiam facta sunt
facta confuso, na ante ad quibus legitime hereditatis. Perus dicitur potest in fine.

Alia decidendi ratio confuso illa non est impermissa de iure aut factis et
illa quia domini suo hereditas. quam dicitur quibus restituitur, non
quodam modo nullius, non tamquam nullius sunt et non sunt in alicuius domi-
nio testatoris scilicet, et si sint in dominio alicuius in testatorem ita nullius
et non possunt fieri alicuius, na q. est in dominio testatoris et non potest absolute
in dominio alicuius, igitur de hereditas suo domini habetur, si cuius dicitur
quod et idem omnis domini est confuso illo confuso non est ita facta et non
potest fieri de iure: non enim tenetur qui confuso fuit ex eo q. hoc legem loqua-
tur de herede instituto qui est reus domini, hoc enim admitti non potest na q. dicitur
deus reus ab herede est reus domini, et hoc non dicitur et tamen q. d.
confuso facta de quibus herede erat illi. Perus et non est in l. 6. cod. =

Sed adhuc restat l. 53. d. t. de leg. 2. et scriptur de de iure hereditario,
et dubium cogitatur an a defuncto, an a herede capacitate accipiat. et non hinc
tam de iure capax fore quodam herede instituto sit incapax, et idem herede instituto
procedit: quam nullus est dominus in cuius persona de capacitate quibus potest
(concordat l. eius 64. de hered. inst. quod eodem modo explicatur) in quibus dicitur
instituit ad heredem nullus deus domini esse. Respondetur tamque Cay in d. l. q.
pignus disputari, an incapax herede acquisitioni, seu hereditarij: et re-
spondetur respondere deus, adquirere nihilominus sine ullo impedimento potest,
quia ex parte heredy institum nullus est dominus; de cuius capacitate quibus
potest; neque potest cadere sine ad heredem, et testatorem, t. quia sine do-
mini alicuius capacitate de iure nequit adquirere. De qua proponitur et
plurimas verbus in quibus dicitur quod ad deus hereditarios quibus de capa-
citate domini defuncto; neque potest deus A. C. supponere fictionem, et idem
amare deus, adquirere potest sine ullo impedimento propter capacitate quam
a persona facta accipit: hoc enim intelligentia et haec est diminutio
etiam est facta, na q. dicitur supposita fictione quibus de capacitate testata.

neque aliter procedit adquirendo quod testator in generalibus futuris quibus dicitur
 in l. supra allegatis, et nemo dubitat, eodem modo explicanda est. (S. unguis
 de peculis unicus no. qui dicitur n. 13. et 14. et enim dicitur potestatem
 actionem pro contrahendis rebus et illis qui subactum non potestatem in
 eodem. de iustitia in l. 3. an supposito q. potestatem dicitur ad verum, et
 filio potestatem. d. l. 1. s. 3. sub eodem verbis comprehenduntur. et dicitur
 dicitur, et continetur in l. 3. in quo dicitur potestas pro notitia sententia
 de re huiusmodi. nec potestatem dicitur, ne deinde adhuc non est dubium
 et ipse non est dominus negotiorum habet d. l. 6. et adq. re. dom. l. 1. s. 1.
 s. 3. et l. 1. et alio supra aducta. et quo constat ea dicitur d. l. 3. et
 in nullus sit potestatem nec potestatem accipi, ne d. dicitur loquuntur dicitur
 qui sunt in potestatem male sub verbis edicti comprehenditur qui in nullus
 potestatem est. igitur cum limitatione, et moderatione sunt ea dicitur accipienda
 dicitur de eo qui in nullus sit potestatem quoad potestatem dicitur, quod
 sit sit in potestatem habitum modo. =

18

Definitio retinet dominum, et potestatem, sed quia dicitur
 dominum, aut potestatem amplius per motum non habet, quia hoc dicitur
 provenit a voluntate dicitur, et am voluntate, voluntas autem dicitur neque
 ad motum, neque amplius dicitur ambulatoria l. 1. C. de sacro. l. 1. l. 1.
 et dicitur l. 1. videtur q. potestatem nec dominum, nec potestatem quoad dicitur
 hoc habeat, et hoc sensu res definitur dicitur nullus, et in nullus potestatem
 et in d. l. 3. de peculis l. 1. de re. dicitur. quo modo ponunt explicari l. 1.
 s. 3. quod dicitur, aut d. l. 3. s. 1. de l. 2. l. 1. d. dicitur. dicitur. et quod quod
 similiber loquantur, et optime dicitur in d. l. 1. de adq. p. re. sed d. l. 1. s. 1.
 dicitur dicitur. hoc re dicitur dicitur nullus, alio sensu habent potestatem,
 et dicitur dicitur nullus habitum dicitur ad dicitur dominum. ita enim res
 sacra, reliquas, et sanctas dicitur nullus d. l. 1. d. dicitur l. 1. s. 1. dicitur.
 et constat esse quo in dicitur dicitur. hoc dicitur res dicitur dicitur
 nec re dicitur dicitur quatenus ponunt pertinere ad adquirentem quo in d.
 est. et ideo dicitur dicitur nullus quia in nullus ponunt adquirentem dicitur dicitur
 dicitur quia adhuc in nullus adquirentem sunt et dicitur, l. 3. de adq. re. re.
 dom. s. dicitur l. 2. in d. eod. eodem sensu res dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

ene dominus pona defuncti alioquin situm n' erit, neq' aut incipere decedere
 post mortem, neq' post decessum p'p'ri' eo tempore quo dominus non habuit de font.
 dicitur incipere decedere quia dominus est voluntate deponit morte irrevocabilis
 facta, et confirmata, et in na ad hanc ad qu' incipit p'p'ri' non tam p'p'ri'
 denit neq' civitate in quib' adquisita est hereditas, de quo casu accipienda
 sunt illa verba, et cy sequitur conditio nuptiarum in heredes dominus est, neq'
 quia supponitur adit' fuisse hereditat' ante nuptias. Nota tam' ad hanc
 fact' dominus negare in l. 1. in p'no de ex' d'ca. l. 13. d. 6. quod dicitur aut clam.
 l. 35. d. 1. de leg. 2. l. 3. de p'culis. neq' si dicitur hoc dominus q' necesse est
 et aliter accipiantur notitia imp'p'ri' loquos fuisse uixi conuictos de armis.

ff. de p'p'ri' et p'p'ri'
 persona l'p'ri' in
 p'p'ri' nonita
 abolutu' p'p'ri'
 Dominus l'p'ri'

20

Non stat q' monachi caritate sp'ualit' amant dominus
 aut reges de sacro. Edu. neq' hoc non fit quia monachi reputantur, sed quia do-
 lytate omnia alienant in p'p'ri' cy et omnia quibus dicant Deo. An
 d. l. 1. Nulla. et in notell. d. 6. eorum p'p'ri' de sumitur. neq' obstat cap' p'p'ri'
 monach' civile, quia non in omnibus admittit morte naturali, maxime quia
 aut loquuntur de sacro, et in d'c' uim natural' bonasua civitate retinet, et
 h'icque adquiret es d' uim, aut uim p'p'ri' aut max' civile uim p'p'ri'
 et tunc p'p'ri' h'ic bona ab eis auferuntur. Et sic omnibus constat h'ic
 non uim necesse neq' h'ic, cy d'ca l. 1. et omnis d'c' uim d'p'p'ri' h'ic
 stat, et frustra labent ad man' in uim d'c' uim, et h'ic h'ic h'ic
 h'ic h'ic. neq' ad h'ic p'p'ri' que de oratio d'c' uim tradit d'c' uim l. 3. tract.
 1. cap. n. 4. facta est d'c' uim d'c' uim d'c' uim d'c' uim d'c' uim d'c' uim
 que non hereditas, sed ipsius testatoris d'c' uim. l. 3. d. 1. p'p'ri' de leg. h'ic. l. 3. d.
 l. 2. l. 3. d. 1. p'p'ri' d'c' uim. l. 3. d. 1. p'p'ri' d'c' uim. l. 3. d. 1. p'p'ri' d'c' uim.
 neq' qui ay' h'ic d'c' uim. sed quid inde? neq' constat d'c' uim d'c' uim
 quia dixit manumissus est ab eis qui ad d'c' uim d'c' uim d'c' uim, uno p'p'ri' d'c' uim
~~hoc est d'c' uim d'c' uim d'c' uim d'c' uim d'c' uim d'c' uim d'c' uim d'c' uim~~ notitia d'c' uim d'c' uim neq' si p'p'ri'
 morte d'c' uim d'c' uim fit dixit ab eis testator. Et h'ic in facta d'c' uim
 dominus est post mortem cum ab eis h'ic d'c' uim manumissus d'c' uim. Sed d'c' uim
 d'c' uim d'c' uim d'c' uim, q' d'c' uim p'p'ri' qui est p'p'ri' h'ic d'c' uim d'c' uim
 h'ic d'c' uim l. 4. in p'no de bon. d'c' uim. Sed em' l. 1. fit d'c' uim d'c' uim. l. 3.
 qui d'c' uim. q' d'c' uim d'c' uim d'c' uim. Respondit d'c' uim d'c' uim d'c' uim
 d'c' uim, sed quia d'c' uim manumissus.

UVA. BHSC

ius in re, et quod representando; quare fit in aliter et representat, ac exat q
 porem mortis, et hinc procedunt. Et quod dicitur de capacitate testatoris non fiat de capax
 representate, qui incapax est dicitur si mortuus non fuisset; sed contra hanc quod dicitur
 et rationem propriam probationis insano. Ita insano: si hinc solutio est et una sen
 que hereditaria non a defuncto, sed a fictione iuris capacitate accipitur, sed hoc
 et falsum, non ab ipso defuncto capacitate accipitur: q. dicta solutio contemnitur. **caus.**
 et minor probata est d. lo. in l. 33. §. fin. de adquis. rer. dom. ibi in persona defuncti
 l. 34. §. de leg. 2. dicitur: si quis pro ut dicitur in l. 1. §. de iur. iud. l. 1. §. de iur. iud.
 et dicitur capacitate accipitur etiam ad huc contra fictionem non accipitur
 sed non capacitate et representata persona, sed contra fictionem representante, et
 capacitate tribuente. — **non ne ne ne ne ne ne ne ne ne ne ne**

3

Ficitur autem in l. 6. de seruo corrupto: si de seruo dicitur equi ab
 hereditate si legatus fuerit. l. 4. §. 3. de iis, qui h. dicitur mutari dominum in le
 gatarium: l. 60. de leg. 2. dicitur dicitur hereditate ita dominum legatarium facere, sicut et
 facti, heredes, et postea ibi dominum q. hereditate fuit ad legatarium transcat:
 que omnia efficaciter probantur, si ostendatur in legatarium reus dominum transcat,
 et statim probato: sed dicitur legi omnia non probare dominum esse testatorem; sed
 distat hereditatis, et ideo accipienda sunt de dominio facti personis; ita enim non
 ponitur ponit non tam recte, non et cap. d. n. 15. dicitur hereditate pro ipse voluntate
 defuncti sumitur figurate, quod confirmo est d. l. 60. de leg. 2. dicitur dicitur re
 putare voluntate pro eo q. est residuare legat; igitur contra legat; pro dicitur
 et arguere debet; comprobata necessitate huius expositionis, et veritas huius proba
 tionis est d. l. 60. de leg. 2. dicitur dicitur dominum re legat; transcat mutata in
 legatarium hoc est a testatore in re; igitur quia nulla interpretatur fictio, que domi
 num re legat; accipiat, q. agitur contra l. 1. §. de iur. iud. d. 1. §. de iur. iud.
 ibi: mutata via ab eo qui legat; ad re, cui legata sunt transcat. Sed hinc non pro
 debet catenus hinc vera esse quatenus legatarium est facti reus dominus a legat
 mortis et plures fuerit, nec sine fundamento. atam; contra hanc solutionem alia
 nec minus probabile multat opinio, que esse omnino dicitur ostendit est sequenti
 bus. —

4

Potest legat; peti libus actionibus personali, et hypothecaria. §. sed
 aliam. d. in l. de leg. l. 1. C. com. de leg. de quib. agitur in d. §. sed aliam dicitur com
 miter interpretari. Donell. et alij. **UVA. BHSC** an hinc actiones requirunt

quam in fictionibus xibis ductibus erigitur et extrema sunt habita, quae non
 non sunt in casibus d. l. quia deo mortuo defuit extremum a quo sequi
 dem mortuo deo non potest inire retro, a tempore quo deus non est
 in re natura, sed hoc solutio infringitur, quia ex actio competit pro
 deo suo data habile extremum a quo potest enim ex actio reoduci, q.
 insententia ad reparationem negari non potest etiam id inconueniens est in
 retro habito domino herede, et tamen auerunt liquidum retro dominum
 ad adquirendam actionem legio Aquilia et constat ex d. l. h. d. l. 6. l. 13. Aquilia
 ad l. Aquilia. denique verba illa solutio quia falso supponitur ex
 habita habet extremum in fictionibus et cap. 100. n. probabimus.

6. **T**ertio probata quia in generali de rebus legatis amittitur
 spatio 20. annorum incipit curare a die adit hereditatis. l. fin. C. de
 heredit. et aqua iuncta l. 13. ff. qui admod. de her. amitt. q. quia extunc
 incipit illud in competere legatario: igitur id die debet de domino
 re legatario q. a pari procedit ex quasi domino. ex d. l. 3. de obliq.
 et act. neque satis faues si de rebus lex est speciale inueniunt utroque
 exceptione, seu ides procedere quia ante aditum non est legatarius in
 mora petendi, neq. contraxit q. et si non est in mora ante quod sciat
 de rebus legatis fuisse, et nihil omnino non id erigitur, imo ignorat lega-
 tarius incipit nocere peremptorio. d. l. 13. d. ff. qui admod. de her. amitt.

7. **Q**uanto delogatarium est rebus amate testatoris dominus
 curat inque ratio dicitur de quo in l. de rebus qui liber esse erat iuris et probat
 in primo. l. 1. eod. ibi: dominus autem h. de non curat et constat d. 5. iuncto
 d. 6. eiusdem legis: igitur non est rebus dominus. interim nota non ob stare quod
 dicitur in d. 3. ibi: dominus debet mutari: quia id accipiendum de muta-
 tione quae contingit post aditum hereditatis et constat iuncto d. 6. d. l. 1. l. 8.
 de rebus conjugio ex alio ibi: idem in specie declarata quod alibi a iudice et in
 genere dicitur: d. repudiato legato legato dominus re legatario ita retro fit
 hereditas, sicut retro est legatario agnoscendo legatario. l. 80. de leg. 2. sed non
 fit rebus hereditas nisi a tempore aditum et latius postea dicemus in
 et probat interim l. 8. d. de rebus qui admod. dominus re legatario non fit rebus

legatarij nisi ab additione = 6. probata in d. lo. de leg. 2. lo. 64 in
 fine defuato = 1. probata quia potest legari legari, et ubi dicitur lo.
 69. in p. de leg. 1. in qua specu legatij dicitur signum est cedit aman-
 le mia. lo. 1. in p. de leg. 2. q. d. duo leg. cedit. Sed legatij fundi non cedit nisi ab
 adita hereditate. lo. 1. de fin. ad. q. ideo est, quia alias non legatarius secun-
 dy m. h. mag. adquire potest fundus. q. quia tunc non est reus dominus
 sicut legatarius alioquin ut adquire potest fundus legatus. =

8

Octavo neque fides retroductiva hinc admittit potest. 1. quia nulla
 lo. induita agatur. 2. quia sine fidei, seu effectu nulla fides datur
 et cap. p. d. d. n. hinc autem nullus effectus habetur. Penam stat-
 que effectus circa omnia agatur in adquisitione per legatij qui effectus
 et supra ostendimus non datur. neque potest dici hanc fidei inducitur fuisse ad
 effectus transmissionis, siquidem transmissionis non supponit dominus neque trans-
 mittimus dominus, sed ut ad legatij. Et patet in re aliter legata quoniam
 fuit esse reus legatarij et tam hanc legatij transmittimus inq. lo. in C. de
 cad. tollend. et legatij qui loquitur in d. d. de leg. 2. lo. 64.
 7. d. d. q. d. duo leg. ad. ubi dicitur legatij sicut legato reus non cedere nisi ab
 adita hereditate. Sed si legatarius sicut reus fingitur dominus quoad effectum
 canonis, aut transmissionis legatij sicut legato reus cedit ab adita hereditate.
 q. quia neque hunc effectus canonis estate fidei resultaret. neque obstat
 q. legatij reus sicut cedit domino de cas. lo. 1. d. 6. de leg. 1. quia licet cedit
 domino non inde sequitur cedere neccesse domino, dominus non est causa ce-
 sionis imo ea supposita id q. cedit cedit domino sicut: effectus enim canonis
 non alunde tendit nisi ad id et signum materia legatarius, ut ad legatij trans-
 mittat in heredem. lo. 2. et 3. quando duo leg. cedit, ubi illa reus reus
 cum inspicitur legatus ab adita hereditate cedit. sicut q. fact. legatij non
 transmittitur in heredem; q. cedit ante se potest transmitti. notat Ba-
 chor. ad Inst. d. d. 2. d. d. 13. l. 1. l. 1. l. 1. sed hoc amplius =

UVA BHSC

9
Obstant hęc l. l. l. & fin. de condit. fidei, sibi dominus rei legatę sub
testatoris decurre ducta. Aug. ducuntur facta testatoris sed n̄ statim, ac legatę
(hoc est factę testatoris) alias in eius dicta discedit, et fuerit legatę q̄
monstrum erit: sed discedit eo facto cotato et tunc in tempore quo illud factę
confirmata, n̄pe tempore aditionis, et confirmata est l. 4. d. 1. de leg. l. l. 6.
in p̄rio. l. 8. d. 2. eod. = Q. obstant l. 5. d. 8. de reb. cor. sibi dicitur hęc n̄
possit repudiari legatę pupillo relicto, quia ut res legata sit pupillo hoc est alia
nam Aug. d. 1. procedit de repudiatione facta post aditę hereditatę, nam
loqueretur de repudiatione antea faciunda, ea in nihil fuit non quia res sit pu-
pillo, sed precipue quia repudiaret tutor tempore in habili, p̄tina hęc in repug-
tatio admittenda est, et in hoc tenet, et in alijs, qui in ditione loquuntur
explicari debent per alios, qui distincte docent q̄do legatę incipiat dominus
habere et in l. 6. in p̄rio. l. 8. d. 2. de leg. l. quia generaliter per speciales
dispositiones adaptari debet exp̄tione iusta l. 8. de ad. l. ut ibi aduerso
per repudiatione. Et quo non obstant, uno eod. modo exp̄tione sunt. l. 3. d. ut
duab. seq. ad l. Agitur in quib. sibi dicitur dubijs quo ad retractionem
partis accipientis, et retro duci dicitur: non tamen constat ad quod tempus
retro ducatur, et ideo dicitur erit retractionem fieri ad tempus aditionis, ita
et hęc explicanda erit. l. 3. d. dixerim 2. de leg. 3. necnon l. 5. de reb. dub., que
manifeste loquitur de reb. mutuo datis post aditę hereditatę, nam antea n̄
poterat heres hoc facere. Ultra quę q̄ si ita n̄ explicetur d. l. 5. obstant l. 8.
de reb. cor. que supra indurimur =

10
Obstat l. 40. de notabil. aut. quatenus aut legatę tenem pro fra-
tre a se, sibi legato, commisso dy iacet hereditas, eędy sententia continet
l. 6. de fidei. Sed et hęc non infert legatę esse rebus iacenti hereditate
domini: ratio enim obsequi legatę tenem et si tempore facti nullo modo
erit dominus proventus eius quod action. n̄pales, que ratione dicitur dantur
in domini commissa dicitur, et sic dominus qui fuerit postea dicitur ratione
domini q̄ habet tempore quo agit in iudicio commissa l. 1. d. 1. de qua
druga paup. fuisse dicitur. d. 3. inst. de notabil. Et in hoc procedit q̄ hęc
actiones dantur contra ipsa. B. H. S. C. ni manumissis et in casu l. 4.

D. fin. de fust. Exant enim sexus cy sua causa cy commodo, et in com-
 modo, et ad hunc. l. 2. de impio de leg. 1. et d. fin. d. l. 2. de exat.
 l. 43. d. fin. cod. et in hac ratione fit et hinc impunito sexor legat de-
 ducere possit q. sibi debita l. 2. d. 3. de punitio. Denique non obstant l. 66.
 d. 1. de fust. l. 43. cod. quod est obijuncta. nq ideo competit actio fust lega-
 tario, non quia sit actio dominus, sed quia in his l. arbitra de actione
 fust que competit, vel ex nota contractatione a fust post agnitione legatij facta,
 vel ex ratione que p. p. h. n. cap. fin. n. **H. 12**

M.

Et hoc omnibus constat legatarij neque dicitur, aut fust re-
 tas dominus esse nisi ab adita hereditate ab eo tempore rebus dominus est
 conditionis non sub conditione resolutiva, sed sic pensata, et probabilius in-
 dico. arg. l. 28. de leg. 1. hoc dicitur regulacione legatarij facere et non
 sint esse actiois rebus confusq. neque hinc obijunct q. hereditas eod.
 modo faciat dominus, actus des. l. 80. de leg. 2. quod qui hinc sub rebus
 a morte dominus et probant et l. 54. de adq. herid. l. 138. in seq. d. ad.
 I. et proinde legatarius rebus dominus dicitur debet: non inquit obstat hoc
 arg. primo quia herid. est rebus dominus et postea herid. dicitur
 quia et si faciamus rebus dominus esse, non hoc obstat: nq herid. dicitur
 turque rebus dominus, et eo quod est magis bona cy defuncto, et herid. dicitur
 l. 22. de ducag. notit. 48. in p. factio q. non dicitur de legatario. ne-
 que obstat de l. 80. de l. 2. que solum sunt equiparatione quoadquisito
 nis substantij non dicitur quoad accidentia temporis adquisitionis: hinc
 vero dicitur non in dicitur nos hinc quidam in eum sic sub summo
 Sicque et in p. dicitur: defuncti rebus dominus dicitur herid. rebus legatarij
 tempore iactio herid. aut sunt legatarij, aut herid., aut nullo
 lue, aut defuncti; sed non sunt legatarij et probabim. neque herid.
 quia non rebus fust dominus et postea obijunct q. obijunct in eum quoad
 rebus legatarij. l. 64. l. 2. de nusat. l. 80. de leg. 2. l. 1. d. 3. d. 3. quib.
 l. 10. d. fin. de condic. fust. l. 3. d. 4. de reb. cor. uncto d. 8.
 l. 1. l. 2. d. 3. de punitio. l. 44. d. 1. de leg. 1. l. 44. in fin. de
 fust. sed neque possunt dicitur nullus et factus superque cap. p. p. et p. p.

neque obstat factus
 ut dicitur in p. p.
 ibi fit comparatio
 quoad actum
 factum, quoque non
 requiritur legatarij
 et herid. in omni
 du comparandus
 ut dicitur

quod ostendimus et probant de leg. 64. de flutis. l. 80. de leg. 2. et alibi
 ibi. recta via est nullo dato medio sacro; igitur necesse est et fatemur
 legatam esse in domino testatoris siquidem post aditionem adquisitam fuerit,
 aut heredi, si legatarius repudiet, aut legatarius si agnoscat legatum et
 probant de leg. 80. de leg. 2. l. 64. Definit. univ. q. si dominus fuis-
 set amicus non potest recta via transire in legatarium, imo neque potest
 diu transire ab eo qui legavit, si tempore quo transit, nempe, post
 aditionem saltem hereditatis defunctus non esset dominus. =

12.

Constat ex hoc dominus rerum hereditariarum penes defunctum romanam
 siquidem post aditionem adquisitam personam a testatore designatam, ex quo duo
 deducuntur 1. confirmatio ad dicta capitula precedentia quatenus excludim.
 primam fictionem hereditatis factam ab interpositis imbutis. 2. deducta, facta
 utiq. interq. 2. fictionem (per quam heredes retro fingatur dominus a tempore
 mortis testatoris) hereditatem tribuere: Sed plures adversarij in nos exiunt,
 non uno, aut altero gladio contenti sumus, sed plures parare contendim.
 Sed primo moniti sumus, neque in hac questione sine duce in irregulari-
 bus descendere, neq. subtilis sumus, et in soliditate, et ingenio nulli interrog-
 tyuris secundo heredes, inquit, in leg. Sextus hereditarius. 52. de hered.
 inst. late retro facti heredes dominus negat. et adeo late, et docte et rubet
 ad ea possumus nos fortissimè, aut alteriq. spiritus ab eo forte, potius et non
 necessarijs, quos omnia curabimus tamq. doctrina sapientiam deum
 a Catone, et obviavit, qua laborat iniquitas horum exultare. =

13

Hic enim solum est dominus rerum hereditariarum ab
 adita hereditate est tunc dominus civile adquisit; sed nec rebus domini
 habita deus, aut fidei, q. probatur quo ad dominum deus eo si defunctus
 est dominus deus tempore iacuitio hereditatis et supra ostendimus, neque
 fieri et deus alius dominus deus pro eo et tempore, quia dominus de-
 us inchoat pro eodem tempore neque esse penes duos. Sed hoc id est
 probari ex acquisitione deus hereditatis qui domino actu existenti
 adquisit debet, et rubet, sed hereditati adquisit, non

ab herede, sed ab hereditate imo ab ipso defuncto capacitate accipit et constat
 C. de inoff. inst. de sup. de her. qualis, sed quia heredes nemo ne
 parit in capro banda amplius non innox = Quod nique factu sit h
 re retro dominus probatur primo quia factu nulla data necessi
 tate, et **Effectu**, sed hie minime est necessaria nique effectus habent.
 q. non data. maia est certa et omnia latentur et diximus, ob h
 musque cap. p. q. ad. n. 5. minor probata caso q. q. effectus sine ca
 dantur quo ad continenda una defuncti, et quoad adquisitione heredi
 tatis; no ex defuncto retro, et nique donec adita sit hereditas
 usque p. q. ad. de her. ad adquirendu manifestu sit omnia est.
 necessaria sine hac fictione dari; et proinde ex superfluo esse neces
 sary sit. sed contra addeamus qui duas fisiones admittit; aliter
 potest argui et saltem necesse habeant concedere alterutroque esse superfluo
 et proinde arguendy fore, no quidquid una necessaria p. q. ad. ab
 ruita, aut saltem personarum. q. hie dicitur non potest in coru p. q. ad.
 admitti. Alterius hie duq. fisiones mutuo se opponunt, et subvertunt, et pro
 inde alterutra arguenda saltem erit. arg. hie in l. 23. de cog. et
 p. q. ad. de qua late ad h. hered. in l. 2. ad S. C. text. et in g. h.

14

Secunda probatur quia si retro factu est necessaria nique
 herede et in omnibus et necessaria sed in aliquibus non data, et nihil
 omnia heredes sunt, effectusque heredy habent: q. necessaria non
 est; minor probatur ab abusu in casu d. d. in l. 1. p. q. ad.
 libertate in d. q. in specie l. 2. d. 18. et fin. de hered. institut. qui
 advenit die sit libera, et heres; no si hie heredem retro finem domi
 no, finemque is dominus heres. q. in l. de her. quia dies libertatis
 date non dicit nisi in post facto = Quibus dicitur alienus p. q. ad.
 titulus, qui non dominus, et ea superaverunt nec aliter potest adire.
 S. l. in l. de hered. inst. donec (quod concitari non potest) de retro ali
 nus heres institutus rante hereditate manumissus sit sibi heredita
 ty adp. q. ad. de hered. inst. sed dicitur credere hie dominus non
 sibi sed domino, qui hie q. ad. mox hie titulus ex imperitate locobat
 debent adquirere arg. d. de p. q. ad. B. H. S. C.

heredes videtur, et mutui confirmari. Sed utro ab adita hereditate tantum
ibi: quia heredes ex du adita hereditate videntur num fuisse, et in pa:
in id tempus redigi quo hereditas adita fuit: q. quia nulla datur utro
ductio domini ad tempus mortis alias mutui in casu d. l. 8. dicitur
contractu ad tempus quo re legat datus fuit, et non perire a tempore
adita hereditate. =

D

Quinto probatur in l. 40. de non. act. l. 24. s. fin.
l. 64. de furtis quo facile inducuntur. nam domino in rebus suis non com-
petit actio furti. l. 1. s. t. si quis lib. ex. et si ante quod mutus erit
sex quo mibi furti fecerit statim confunditur actio. s. si servus domini
6. int. de non. sed si servus legatus ante aditum hereditatem et heredes sub-
barruit competit heredi furti actio. l. 40. de non. act. l. 24. de furtis. s. fin.
q. quia nullo tempore servus hereditarius fuit in dominio heredis. et hoc enim
causa non confunditur actio d. l. 40. in fine. d. l. 64. de furtis neque confon-
ditur actio si servus qui furti fecerit legatus fuerit. Item d. l. 40. s. d.
non. act. l. 64. de furtis. si servus manum mitti iudicis. Item d. l. 40. in fine. sed ne
quod turbat facta allegatio aliquorum; et si hoc probatur magis apparet literis
d. l. 64. de furtis. percurram: si filius heredis homo suo legatus, ante aditum
hereditatem filius furti fecerit adita hereditate de eius legatus ad se pertinet

de iure furti eius de non. nomine agit cyes. filius: quia niqui tunc et facerit furti
eius furti in casu, de iure et de iure ratione: tunc de iure datus furti C. in
in his) et si maxime quod existimatur si servus in operis eius cum furti fecerit tolli
furti actio. et ne si alienatus sit agitur eo nomine (excitatione dubitandi quasi
dicitur quod si obsequat actio confundi; si servus aliquo tempore fuit eius, cum
furti fecerit, et ita confundi, et est in quod et non videtur cogit, itaq. si de iure eius domi-
nus hereditas non debet. (quia) ne post aditum quod hereditatem filius furti fecerit, qua
causam legantur iura sua ab eo qui legavit, ad eum cui legata sunt transire. q. d.
agente in d. l. constat, legatum non esse dominum utro a tempore mortis, nam si
aliquo tempore dominus vel confunderetur actio furti, et hoc arguit et C. in hoc
textu. =

18

Denique si bona continuantur penes defunctum et iure atten-
dimus, et ab eo accipit omnia iura heres adydo, furtiva inducitur hereditas
furtiva et in principio ad hereditatem. nam per personam factam a morte inquam ad aditum
continuatur iura hereditaria, et heres adydo ea accipit, non est ut iura furtiva

dominus. Defuit enim quod perfectus personam contingeret, sicut etiam dicitur in quibus
 huiusmodi tempore quo primus moritur. bona non possunt diu vacare rege rege
 quod primus defuit: quod quod in instanti additione extinguatur persona
 facta ut aiant ad reuocandam, non ideo possunt bona diu vacare tempore vacante
 hereditatis: sed forte reponitur dicitur in instanti dicitur per additionem non sibi extin-
 qui factus personam, sed etiam eius effectus, et ideo in hoc principio bonarum
 nullus erant nisi 2^a dicitur induceretur: hoc tamem solutio facta, et abunde
 est, non effectus fictionis, etiam fictione sublata non possunt reus tolli, non effectus
 fictionis uixit sunt quid reale, effectus enim uixit emolumentis et libertatis leg-
 ridibus, aut alij personis tribuentis sunt quid reale alias fictionis moti-
 li erant: effectus enim reale, et dicitur qui dicitur extinguit non possunt non
 extingui. lo. 12. s. facti 2. de capite lo. 31. de ad. s. quia ad preteritum non dicit
 potentia: sed dicitur posse fieri hoc effectus non extingui: quod potest. sed
 in hoc respectu lo. 2^a fictionis non esse necessarium, non si illi effectus non fin-
 guntur in facti necessaria non erant: quod neque est necessaria lex extinguit
 neque est necesse ut effectus personam fictionis in facti fingantur ad alij fictionis con-
 tibus dicitur: immo etiam quod facti fictionis extinguitur. aug. lo. 33. in fine de exort. lo. 1.
 de nu. et facti. lo. 1° immo quod si retro facti daretur attendetur capacitas legum
 sicut videtur in 1° dicitur. Sexti capite quod confirmatur in fictione reus ductione
 post limine. lo. 16. s. dicitur capite 2. in fine & 1° dicitur. Sexti: immo etiam quod
 Sexti hereditatis in causa liquidum loquentur lo. 1. s. 6. lo. 2. de parricid.
 de acquit. quod non possunt in causa domini loquentur. lo. 16. s. 5. lo. 15.
 s. 1. eod. lo. 3. et parricid. eod. tit. et defuit et non possunt loquentur in causa
 aticium quod ipse pro domino habeatur lo. 15. s. fin. eod. dicitur. quod aliquid
 nec dominus nec et talis habere vacante hereditate, quod dicitur indi-
 cat. d. lo. 2. de quest. ubi non possunt dicitur in causa domini loquentur:
 quod neque facti dicitur hereditas est.

19

Possunt in huius confirmatione capite lo. 1. s. si loqui. 22.
 de corationibus. 2^a dicitur dubitatur: an pater matris peculij castro ha-
 bente, mortuo filio eius peculij coram tenentur: et respondet con-
 dy esse peculij quando pater institutus erat dato etiam substituto et hoc
 est e ratione quia licet hereditatis filij, adhuc non aduenit pater nisi
 omnino postea adhibe metu substituto et in hoc peculij casu hereditas

69
56
12

filij videtur potius non alienata quod denovo quaerita non quia pater pater
sua patris, sed quia bona filij sunt de re patris, nisi alius exhibuit hunc
filio propter us patris. l. 9. et parum de castrense paut. et quo in futurum
quod si hereditio non aderet pautus non videtur pater, et hinc deducta
heredes qui non dy adit non tenentur conferre hereditatem quod postea adu-
xit alioquin non esset specialis ratio dubitandi in parte circa pautus,
militis: sig. heres non tenetur conferre in futurum et non vice alius dom-
ny videndum l. 1. in d. de collationib. -

20.

Obyitua l. 54. de adq. hereditate ubi dicitur heredes post ad-
tionem amote succurre intelligi: l. 136. de d. d. ubi q. hereditas et
tempore mortis continuatur. l. 193. eod. ubi q. omnia iura sequen-
dy paut de habentur acsi continuo sub tempore mortis heres existit.
Aug. dicitur l. non loqui de re fictione sed de defectu continuationis
et patet nq. de herede heredes dicitur et amote succurre intelligi
(a morte dicitur l. testatoris) et et eius morte continuari. et hoc patet
dicitur quatenus omnia iura paut testatoris paut de habentur acsi heres
heredes continuo a morte succurret ~~l. 1.~~ primo testatoris: paut de
quod de habentur quatenus nullo modo datus in et omnia iura
continuatur et hoc sensu heres heredes dicitur heres primo testatoris; eod.
quod denon quilibet heres dicitur paut de haberi acsi continuo a morte
succurret et nq. et definiti voluntas retinet omnia iura et ea post aditionem
in medio datus iura transeant in heredes ita taliter et augmety
et diminutionem suscipiat, sicut dicitur a morte et succurre, quo paut
de habentur omnia iura acsi succurret et ideo aditionem adquirentia her-
editate, et ea que transeunt in heredes: l. 1. d. 6. de iur. et propter hoc
continuationem heres, et hereditas unius personae sic funguntur et
dicitur in l. 22. de iur. quatenus datur eadem continuatio domi-
ny, aut alienus iuris, ~~l. 1.~~ in una persona datur. Similiter hoc pro-
cedunt, ac edunt in casu quo primus omittit rem bona fide, et incipit au-
capere, postea secus vendit qui continuatur conditionem aucapionis:
si hinc alius testator succedat vel ab eo omittit, vel quia eius heres, et
prosequat aucapionem paut de habentur ~~l. 1.~~ et incipit aucapere et tunc

est tamen; hinc enim confirmantur ex l. 3. s. t. de U. d. ubi de Stipulatione seu
si hereditaria dicitur nullus vim habere, nisi adita hereditas sit. ex qua decimone
agere hinc Stipulatione a quo conuisione, resolu tam sub conditione, ita et adito
non fauat et non incipiat Stipulatione obligatio, sed dicitur fauat et confirme-
tur. Item ex lege Stipulatio in presentia, et tempore scilicet Stipulationis dicitur
accipiat. l. 26. de Stipulat. Secus. nihil aliud potest adito prout quod con-
firmationis: neque obicit q. dicitur quare ^{non dicitur quare} respectu conditionis suspensivae quod
non habet huiusmodi Stipulatio in natura sua et non in presentia adquiretur.

22

Obligatur l. 24. s. t. de novat. ubi dicitur hereditas iacere sublineare
personae hereditas et exinde res dominus dicitur. sed omnia solutione communi que
deus cuius referat ad promissum que secutus fuit Cautentia lib. 1. tract. 4. cap. 2. n.
d. omnia et in solutione ad hanc ad iust. s. t. de p. 14. ff. 1. lib. 1. d. ubi dicit
hoc procedere respectu retrofessionis, ita et in re veritate hereditas sublineat sic
defuncti. ^{De} retrofessionis hereditas ^{ing} sublineat. Respondio y. et in. Diabro ad
s. 2. inst. de hered. inst. a quo non multo abest. Ceterum in respectu ad l. 52. de
hered. inst. et idem Cautentia a 1. solutione recedens lib. 3. tract. 1. cap. 1. n. 22.
hereditas sublineare personae defuncti iusta l. 34. s. t. ex concordantia de hered.
inst. et actus dicitur. hereditas vero quo ad adquisitionem, et confirmationem ex ipse
hereditas pendat sub conditione resolutiva ab aditione per que confirmatur.

23

Hereditas ergo representat defunctum, seu ipse defunctus quoad capa-
citatem prout dicitur de reo dicitur representativa de hereditas iacet et constat ex supra
dictis legibus non potest representare personam hereditas qui nondum est, et facte non existit.
Et ideo nequit accipere capacitatem personae hereditariae nisi a defuncto, dicitur
Stipulatur quare, dicitur sub conditione, quia et inque casu emissa capacitatem dom-
ni ^{tempore} ^{interposita} Stipulationis. arg. l. 26. de Stipulat. Secus. idem in legat
in quibus exprimitur capacitatem domini de reo tempore quo legata: idem in heredi-
tatis. observatur et dicitur que probat. l. 59. s. d. uncta l. 49. s. t. de hered. inst.
de qua mat. late, et vide de hinc confite. Ceterum in respectu ad l. 49. s. t. de hered. inst.
inst. sed defunctus non prout capacitatem de reo hereditaria quo ad omnia l. 61.
de adq. rer. dom. et ideo quare potest institui in persona defuncti. l. 32. de hered.
inst. nequit adire quia si vivens non potest hoc facere, defunctus autem institui nequit
l. 61. Similiter nequit Stipulatur dicitur quia si persona vivens potest
l. 61. de adq. rer. dom. l. 26. de Stipulatione dicitur. sed dicitur qd non datur dicitur

legat

UVA BHSC

prima defensor? dy uat hereditas: q. facta persona induit. Aug. dicit non
 posse singulari usufructu esse defector personae, sed ex defector personae usufructus. et
 hoc sensu procedere d. l. tenet Cofred. in d. l. 2. de hered. instit. n. 38. et
 eod. Si dicimus usufructu defuncto constituto, aut adquisito usufructu dig-
 dy facta statim esse amittit cy morte seruata. s. finitur inst. de usufruct. nec po-
 set transire in heredem cy sit personatio. et ideo in d. l. tenet de hered. instit. n. 38. et
 rursus singulariter usufructu qui est institutus adquirendus de defuncto, et
 d. l. 2. in cuius persona statim erat amittendus, seu frigidus. Debet
 tamen legari usufructus de hereditate quia legatus usufructus non ex-
 igit personae fructus ante cuius tempus, nec cedit ante aditum heredita-
 tem quo tempore est fructus iam adquisitus d. l. 6. de adq. rer. dom. l.
 2. de her. person. uentis l. 1. in c. s. de. q. de usufruct. leg. l. 2.
 et 3. quando dicitur leg. l. 1. in c. s. de. C. de caduc. tollend. Neque admittitur
 q. aliqui dicitur neque ideo non posse de hereditate singulariter usufructu q.
 inquit factu personae sua aditio. Non potest hoc admitti, et tamen in
 d. l. 6. de adq. rer. dom. huc ratio arguitur quoadum qui precedere de-
 bet aditionem, non tamen eadem arguatur quoad usufructu, sed potius ea
 q. sine persona constituta non potest. Deinde quia usufructus sine facto ad-
 quiritur cedit, et proinde idem dig dy de institutione usufructus, scilicet
 constituta sine facto personae; quod cedit legatus usufructus, et ex eo actio
 sine facto legatarum quiritur, constat in l. 1. s. 1. quib. mod. usufruct.
 amitt. ubi adita hereditate dicitur amitti posse: q. quia in sine facto per
 solus aditionem competebat. et ideo solo legato dicitur constitutus. l. 2. s. 1. et 6.
 de usufructu: constat etiam in l. 1. in c. s. fin. q. de duo usufructus leg. cedit,
 et ex eo q. contra ignorat, curat praecipuo legato de iuribus. l. 1. s. 1. q. q.
 ad mod. de iur. q. quia ignorat, et sine facto erat quiritur, alias non potest
 amitti. Cofred. in l. 3. s. 1. de reb. ex. n. 6. quo factu. l. 2. s. 1. de leg.
 2. in qua constat in de hereditate requiri in parte domini capaci-
 tatis cuius; naturalis deo in sua persona habere, et proinde supposita capa-
 citate cuius deo potest singulariter usufructu, si aliunde huc singulariter in-
 stituit non potest: ne quatenus atque ad factu personae deo sufficiat. d. de
 Cofred. lib. 3. tract. 4. cap. 2. n. 12. =

Neque tamen hereditas eius est adhuc in dominio
 UVA. BHSC

seno filij emancipati, seno scilicet hereditario, de quo proxime, et immu-
diatè magis facta erat. Sed videamus quid constitutum circa filij captivi
et intelligamus quid supponatur circa senos hereditarios cum filius ere-
quatur; constitutum enim stipulationis filij esse imponendum ita ut pater
apud locum mortuus cui filius dandi stipulatus fuerit iuxta stat. Stipu-
latus l. 12. §. 1. de captivis. quomodo alij edict extraneis personis stipula-
tio fuerit. ut si enim filius sui iuris apud tempore quo stipulatus fue-
rat ex parte mortuus fuerit apud locum, ex hac de causatione constat con-
trariè stipulationes filij captivi, et senos hereditarios, quando filius pater
senos dominus, aut heredi filius dandi stipulatus erit. constat sti-
pulationis filij non esse in hoc casu inest. Sed pendere ab eventu: et
constat stipulationis senos hereditarios defuncto filij esse doli, et im-
pendenti, et enim pendenti ex doctrina l. 13. §. 1. de d. d. iuxta
supra dicta n. 24. ubi videmus de exposit. d. l. 13. §. 1. =

23

Pendent acquisitiones senos ab aditione sub conditione res-
olutiva. Et pendunt acquisitiones senos peculij castrensis. l. 33. in prae-
de adq. res. domi. l. 44. §. 1. de cast. pecul. sub conditione sui generis quo-
ad id iugiter dicitur, ac acquisitiones senos hereditarios ratio est quia ante
aditionem peculij castrensis non est hereditas et doli talis sit per aditionem
post. et tam sit hereditas, ea quae facta ratio est peculij propter quod
nunc pater qd pendet sub conditione resolutiva. d. l. 44. sed de his
forte alibi latius agendum est. Similiter pendunt stipulationes senos
captivi. d. l. 18. §. 1. senos captivi. l. 12. §. 1. de captivis. sed haec pendet
quoad substantiam et d. 11. sicut stipulationes senos hereditarios ab adi-
tione quoad confirmationem pendunt: stipulationes tam senos peculij
castrensis pendunt quoad acquisitionem, nunc pater, nunc heredi que-
rendum sunt: Similiter ac stipulationes senos captivi pendunt an her-
editas eo mortuo, an igitur senos sint adquirendi. alia tam est diffe-
rentia: quod penduntia stipulationis senos, aut filij captivi iuxta
et fictionibus, sed penduntia senos hereditarios procedit ab acquisitione
aliqua, et ideo partim deserunt, partim comparantur. et in d. l. 18.
§. 1. senos captivi in illis verbis quomodo si senos hereditarios de.

Notandum tamq[ue] est testator[um] posse singulari vel hereditibus absolute,
 de h[er]editate futura heredi. d. l. 33. de pact. l. 33. de O. O. s. fin.
 ubi agitur de stig. sive hereditate facta, que non potest in persona
 sive in hereditibus conueniri nisi sub nomine proprio sive de iura
 rebus et docet doctorem. D. Sanctus in illustratione Aristotelis
 cap. 14. n. 3. Can eod. modo stipulationes faciendi, et dandi
 in hoc casu prout hereditibus alienis et loci non tam potest
 testator singulari sive tanquam quia bene singulariter sive de iura
 rebus contra l. 38. s. alieni de O. O. sed sive hereditate potest: hoc
 idem dicitur de de hereditate originis, et eod. ratione de de iura
 hereditatis seu testatoris definit, ut sive non posse singulari
 quia sive alienis est, posse tamq[ue] hereditate, aut sive hereditate
 singulari quatenus fit conuictio verborum in sive de iura rebus
 non alienis. D. Sanctus d. n. 3. quomodo in concordia sive
 communis cap[itu]li videtur. l. 18. s. 2. l. 28. s. fin. l. 33. s. 2.
 de iura rebus. l. 16. cod. l. 25. s. fin. de pact. ubi dicitur nomina
 sive hereditate futura non posse de iura rebus singulari, aut passiu, quia non
 sive Dominus est, que sunt accipiendi de stipulatione facta nomi
 natim, id est sub nomine proprio sive, quo casu non dicitur quia
 sive talis persona aliena est, neque dominus illo modo reponit
 talis sive, et ideo eod. cap. tenet stig. non magis concepta sive
 sive in d. 25. s. fin. id est nisi sub cognomine hereditate fuerit fac
 ta stipulatio. Ad quod. videtur hereditate non esse sive domini alio
 dicitur stipulatio quo quo modo concepta. Sicut de rebus sive et
 stipulatio dicitur licet non dixerit dominus meus dabis aut sive
 domino meo, dabitur enim ex eo sive quod sive stipulatus
 fuerit, maxime quia sive est ad confirmand[um] stipulationis quod
 qualitas necessaria est tempore stipulationis, aut rebus habita
 sive in casu sive cap[itu]li rebus: d. l. 18. s. 2. s. p. stig. sive sive dicitur
 rebus dominus danda foret stipulatio in eius personam nominatim
 sive appellatione hereditate sive. B. H. S. q[ui]do sive sive sive concepta

Ergo. idem dicitur. n. 6. d. A. 8. neque obstat l. 9. d. 3. ff. de
 iur. quatenus per se iacente liquiditate committi negat; ne ideo
 non committitur quando creditor liquiditas iacet quia non stat
 per debitorum quo minus non solvat. Si quidem non est cui solutio
 fiat. Vallet. n. 9. A. 10. omnino videndum. ad qualem enim
 obligatio, et actio liquiditati, seu defuncti in ea representatio
 et similitur ipse defunctus obligati ex causa agitur. l. 24. de iur. h.
 itaque quae est una persona subiecta de capax obligationis
 actio, et passiva; et constat ex d. l. 24. iuncta l. 14. in fine cod.
 hoc dicta obligationem non exiit in conditionati conventioni facta
 ab eo qui deponitur emittit tempore quo impletur conditio, et ideo
 hoc procedere quia eo tempore non est persona: ut si in casu l. 9.
 24. cod. iacente liquiditate ortus obligatio ideo exiit quia
 tunc persona invenitur. idem arg. de iur. potest. ex l. 5. in quo
 et legatorum. Sed in tabis mortis naturalis, et civilis quae parari
 et ideo si post mortem civilis defuit persona etiam post mortem natu-
 ralis defuit dicitur fuit. Sup. et supra cap. 1. n. 10. non in
 omnibus comparari, et ideo a morte civilis ad naturalis non con-
 cludere arg. sicut neque e contra. et constat ex d. l. 14. iuncta
 l. 24. de iur. h. =

29

Obiur potest d. 2. in l. de hered. in l. ubi non
 de adita liquiditas personarum dicit subicit non heredis filium sed
 defuncti ex quo eius qui in ista est heres recte heres instituta
 ubi probat Justinianus de her. hereditariis post mortem civilis
 q. de her. post mortem civilis potest, sed de her. post mortem ideo potest
 institui quia post mortem retrotrahitur natus: l. 26. de statu homin.
 l. 5. cod. ut ideo de her. hereditariis quia heres retrotrahitur
 heres a morte testatoris. idz arg. confirmat l. eius. d. de hered.
 instit. et hinc diffinitate satis facit. 1. notz dicit de her. habere
 esse capacitate, et eo respectu personarum de her. in quibus instituitur
 l. 32. d. ff. de leg. 2. sed non habere capacitate civilis in quibus
 et si dominus non sit capax iure civili: hoc est si non habeat re-
 spondi factorem passivum de her. eius non potest institui d. d. 2. l. 52.
 de hered. instit. ex alio; **Ubi A. B. H. C.** dominus de her. habeat capacitate

coram, et tam propter aliquod impedimentum continuu impeditus sit
 alius adquisitionis recte id ipse q. domino nequit adquire sexus
 uis, legata et in casu d. lo. 82. d. ult. delegat. notandus est sexus lo-
 reditarius accipere capacitatem a defuncto, et non ab herede. d. lo. 82. de
 hered. inst. et alijs supra tactis. 3. notandus est in institutionibus huius
 temporis attendi in quibus capacitatem heredis, aut legatarii requiritur, ut
 in hereditatibus tempore facti testamenti mortis testatoris, et aditionis
 lo. 49. d. t. de hered. inst. lo. 59. d. 3. et 4. eod. capacitatem enim in his
 temporibus exigitur sicut homines liberi instituantur, sicut illi qui in eorum
 potestate sunt. d. in extraneis 4. de hered. qualitat. et defunctis. eo quo
 fit et institutio sexus hereditarius in quibus capacitatem defuncti domini,
 et tempore illius et mortis institutus. d. lo. 52. de hered. inst. fit etiam ad
 partem aditionis debet haberi domini capax adquirendi, cuius uisus ad
 sexus hereditatis. hic enim non est defunctus, sed heres post aditionem et
 idcirco attenditur capacitas domini defuncti in sexus hereditario duobus
 temporibus, et exigitur capacitas heredis in facti tempore quo sexus
 heredis instituitur uisus domini heredis tunc sibi debet adire. his partibus factis
 et plena est institutio; ne in d. s. 2. et in d. lo. 64. de hered. inst. a sexus
 posthumum, ad sexus hereditarium, et contra an quibus non requiritur capaci-
 tatis requisitus in duobus primis temporibus, sed requiritur capacitas requi-
 sita tempore adquisitionis: ne institutio sexus hereditarii nullo existente
 successore ex parte aditua, et similiter institutio posthumum, aut sexus posthumum
 nullo posthumo nato ex parte facti in di. dubitari poterat, an tale institutio
 ponent necne esse daretur et impendenti adhuc enitens percipere enit
 institutio institutionis; quare peritabilis esset capacitatis institutio sexus,
 et huic dubio occurrit in d. uisibus et gabet; ne in d. s. 2. primum dicitur
 sexus accipere capacitatem a defuncto domino, itaque non erat dubium
 de prima capacitate igitur comprobata anst. posthumum dicitur tendit ad
 de mortis tempore non ex eo institutionis sexus hereditarii claudicare quia
 non certo conuictum an factus sit heres cuius uisus, et capacitate adire
 ponit: ut etiam in sexus posthumum contingat et ponit ab omni fieri: et tam
 propter eorum contingentem non fit institutio institutio sexus posthumum. hoc
 enim aperte confirmata est. d. lo. 64. de hered. inst. ibi enim primum
 sexus posthumum instituitur: ex eo probat M. quia etiam sexus hereditarius
 potest institui quous ante aditionem nullus sit: de hoc accipimus de capi-

7
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

3.

Sicut quicquid a quo accipiat capacitate deus posthumum in
 duobus primis temporibus. Aug. a b. i. g. posthumum, sed quia posthumum
 alium nunc, et ante inchoat potest et ad legem et iust. in d. 28. int. de
 leg. tertia. Debead. in quo. int. de bonor. possen. m. d. s. 28. et l. 16.
 qui 1^a fac. poss. et d. 2° de bonor. possen. omnino de hoc sententia placet
 videndus: sed quia posthumum concepti et probabilius iudicis semper incho-
 tum potuerunt: d. s. 28. quod non concepti, ne semper ne omnes po-
 tuerunt inchoat de quo casu inchoat l. oppoita: et l. 27. d. poss. de
 libor. posth. et denique quia quidquid fuit de posthumum non inchoat
 inchoat posthumum deus non potuerunt inchoat, etiam et habet, et possi-
 et generatione naturae d. l. 82. de leg. 2. in fine. suscipit capacitas uni-
 lis posthumum nascitur, quod habet propter retrospitionem d. l. 1. et 26. de
 stat. hom. et hoc sicut et quod de ipse posthumum non potest inchoat
 potuerunt tamque eius deus d. l. 82. d. 2. d. 2. fluxa de hac tradit
 d. int. 1. de lib. cap. 11. posth. caute tamque int. legendus etiam et d. 2. d. 2.
 fuit personae hereditatis, et retrospitione heredis et d. 2. int. de
 hered. int. vidend. Ceterum in d. l. 64. de hered. int. =

31

Ex his explicata l. 3. §. 6. de neg. gest. ubi negotii hereditate
 vacante gesty ne et defuncto, nec et herede gesty fuit dicit, q. quidz dicit,
 et propter pendentes futurum successione: catenus quidz non dicit negotii
 defuncti quatenus omnia, quod retinet defuncti. catenus retinet ab eo,
 quatenus ad futurum heredes pertinet gongt. et idio et costre, et acceptu
 a defuncto retinet deficiente dicit heredes alium; bonorumque sunt in
 contra, fuerunt absoluti, et proprio nullius, nisi fuit sibi caruerunt. l. 36.
 §. quotu. l. 114. §. qui int. l. 1. §. 1. §. 1. in quo de succ. edicto de qua

re Dalkent. lib. 3. tract. 1. cap. 8. et m. 15. quibus idem defectu fictionis factis de-
 ducit. Sicut dicitur tamq. ex d. n. 15. inque in for. cap. x. hinc enim obque defug-
 te spe alius heredis amplius non sit hereditas degenet esse. quod diximus
 cap. 1. in d. n. 15. hereditatis: cy ea sit ante aditionem aptitudo succedendi
 hereditibus competens, inde fit et omni deficiente possibilitate heredis futuri
 deficiat enim aptitudo succedendi = sed exordiamur ad d. l. 3. d. 6. de
 neg. gest. rationis negotii cy herede gesty non dicitur quatenus tunc, id est
 ante aditionem non est heres: si enim reus heres est non fuit necessarius
 de eo edicere, seu hoc explicare in d. d. 6. atq. reus ibi dicitur cy obligari
 esse quod cy ad cy potius bona pertinent necesse est, et negotii gestu
 foveat ex bono, et q. quod. =

32

In facta etig. ex ducta circa dominum deorsu hereditary, si re
 legatus esse sit, si re non, non confundi reprobantur actiones q. si que est
 nixit, si reus legatus reus heredis est ante que ad legatum dominum
 transiit et in casu l. 64. de testat. id. d. n. 15. est de rebus quibus
 testator est dominus p. d. d. dominus, heres reus deorsu et p. d. d.
 dominus legatus sit. no. quibus ex concursu eiusd. domini in proque
 p. d. d. confundantur deorsu; sicut etig. actiones confunduntur quando
 conceptus debitoris, et creditoris in una persona concurrunt. l. 1. q. adm.
 de iur. amit. uincto d. si reus domino in d. de no. p. l. 1. d. 1. d. 1.
 que d. in present. tamq. non dati talis concursus cy heres non sit reus
 dominus. hoc tamq. procedit reprobantur, atq. potest dari casus in
 quo, et actiones. et deorsu confundantur quin heres sit reus domini.
 d. si heres habeat p. d. d. deorsu, et testator dominus p. d. d. domi-
 no illud legat sub conditione, que non fuit adimpleta nisi pot. adito.
 hereditate hoc casu heres aduindo fit dominus p. d. d. domini sub
 conditione legati, et ideo in eo deorsu que p. d. d. domini in herede con-
 currunt, et de hoc casu accipienda est l. 15. de deorsu. Tunc non dicitur
 omni deorsu confundi, sed aliquas h. h. ibi in omnibus que adito.
 confunduntur. = Possunt etig. confundi si ego habeo p. d. d. domini,
 et instituo rem a filio, qui ante legat p. d. d. deorsu, quod est alium,
 quo casu cy emorem p. d. d. confundo deorsu, in eo quod deorsu que p. d. d.
 domini habeamus. Similiter si ante habeo p. d. d. deorsu legitima domi-
 no p. d. d. alium debio emere. A. B. C. D. E. factis confunduntur necesse

88

de iuribus: de quo casu accipienda est l. 116. s. fin. de leg. 1. = Similiter confyde
 pmt si pcedis domingk legato a tutatore eius domino iacente hereditate
 pmt dy de rebus adquisitis sit defuncto, seu eius hereditate, aut completa mu-
 catione a defuncto cypta, aut ex adquisitis personarum hereditarij facta de quo
 casu itaq pnt accipi. d. l. 116. s. fin. de leg. 1. l. 1. de iur. et s. t. l. 22. s. 4.
 cod. = Denique confonduantur actiones, et scripturas itaq emphales casus eo
 eo solum quod legataris petat actione personali. Etiam qd ita accipit leges
 est dominus sui legatij ab aditione ny quq facta legataris agant quq-
 no se petunt actione reali retro ab aditione sui dominus legataris. Confid.
 in d. l. 52 de legud. int. con. 63. =

33

Similiter casus qd iniquitate captus defuncti quo ad rem heredi-
 tary adquisitio infanti qd similes instituit de portatij, qd pnt in quibus
 fauere: l. 11. s. 2. de b. mltis, si alius quibus privilegij legandi, aut institui-
 di de portatij non habuerit, legat de re hereditaria, et duo legatij cedat iuste
 hereditate hinc cy illud legatij adquisita hereditate mltis, et hoc de portatij p-
 nt adquisi, et facta et de portatij obliqui adquisat legatij quod alias acqui-
 zere non poterat, quod provent casus qd persona detinere detinere: d. l. 52
 de legud. int. in quantum dy est ubi fauere indicari pnt edonire, et qui h. fa-
 ctory actory habet, pany non habeat, quod difficile est. pambile tamq in-
 quit, Confid. in d. l. n. 22. in damnato capitulter committari detinere
 cy et requisita sit reuocata in sententia, actura h. factio: l. 6. s. 6. de
 iur. iusto. quo casu cy itaq annuat, et solum actura u reuocata cy dy-
 tamat habet. ang. l. p. p. p. C. de agitat. =

34

Entis itaq fit et si servus h. domini libertate, accipere quq
 competat ab adita hereditate: l. 1. s. 8. qd duo legatij cy interum sit de
 heredi hereditate adquisat. l. 68. s. 1. de leg. 1. Sin autq libertas servus sit
 relicta subcondit. A heres necessarius, aut suus emittant quia hinc non datur
 hereditas iago cy h. statim sint heredes, ideo eis qd dominus adquisit.
 d. l. 68. s. 1. hinc itaq provent, et cy dominus libertate, et legatij servus reli-
 querit modo h. modo in h. sit legatij, hinc h. cy ita libertas relinqu-
 tur et pnt competere anteqq cedat: quia eo casu servus qd libere facta ad-
 quirit: hinc in h. cy non ita libertas relinquatur, quia hoc casu cy ad h.
 eo tempore quo est in domino hereditas sit in h. quib. et h. sit credita

+ quia h. h. h.

57
ab intestato non propter, utroque, sed propter continentiam: at quoque
hereditas data in die ipse testator velle videtur et continuatio legum non
prosit nisi ex die institutionis. Et ideo ante diem erit locus penultimus ab in-
testato: quando data in die id accidit. Et non enim ex lege debeat esse successio in
universum ius defuncti. Et quidem perhibetur si non potest die successio nisi argua-
tur ad certum diem ex hunc erit locus penultimus ab intestato, et postea et idem testa-
tor partem hereditatis, partem intestatus decederet. hoc enim inconvenerunt
non datur neque in libertate ex die data, sed in libertate in diem datur
idem fieri inconvenerunt quod in hereditate neque datur pro factis inconvenerunt
quando servus includitur quae data in diem libertate, neque ex testator in tali
casu non dicitur suscipiat in die hereditatis sed obliqua fit et non ideo
velit esse locus penultimus ab intestato quod patet neque si in tali casu servus
ante diem meruerit alius libertatis et in casu leg. de. de herede. instit.
hinc ante diem potest adiri. arg. leg. de. adq. hered. quod ideo est quia ex
voluntate testatoris non hereditas sed daturat libertas, suspensa erat
ad diem et quod ex libertatis suspensione etiam hereditas, suscipienda
non tam eodem modo, Et non dies libertatis regebat institutionis facti
conditionem, aut diem in certis. Et optime explicat Valentia de cap. h. n. 2. B.

De natura, et substantia possessionis
aliqua præmittuntur quæ ad questionem
de possessione hereditatis

Jacentis postea
discutiendam de
E Servium

Cap. 6

An a sedibus, vel pedibus denominetur possessio; disputant in d. h. for D. D. propter varias licturas L. 1. D. de adq. p. quidquid sit g. in tract. ad cognitionem huius mater. Et tenem in d. h. L. 1. Sily agatur de allusione huius d. d. constat ex ea nibit de duu. Si quidq. dato quod axq. ab allusione probet, certy est contra xuy licturæ in argumto ab allusione deductis, et dicitur in d. d. de multo. cap. 1. n. et ad rem notat Valentia lib. 1. illust. tr. 2. cap. 1. n. 15. possessio aliquando sumitur pro proprietate, aut dominio, sicut in casu quo quis legaverit possessiones suas: l. 1. interdy 14. de D. S. L. 1. s. 1. de leg. 3. L. 4. C. de conta. empt. l. 1. C. de p. d. g. m. n. Sicut etq. dominus significat possessionem l. 15. C. de re iud. et usu pro possessionis continuatione, et usu divergata: l. 32. s. 1. de leg. 1. l. 19. l. 20. et 23. in p. n. in quib. caus. l. 32. in p. n. de usu. quæ res a possessione definit. l. 1. de usufr. notat Valentia d. h. cap. 2. n. 4. et 5. in quib. patet intellectus. l. 1. quæst. 113. de D. S. ubi: possessio ergo usus in quibus. aliqui voluerunt definity fuisse possessionem: sed minus recte, quia ab usu definit in d. l. possessio divergata pro proprietate minus plena, et quæ sine usu consistit, et explicat Valentia d. C. 2. n. 2. et 3. =

2

Cum nulla leg. definita possessio invenitur, et eius substantia sub plurimam difficultat. Tenetur taceat arduy domper d. d. h. est, etq. doctrinam recty definity possessionis assignare ita et Accursius, et alij neque id facere ausi fuerunt, sicut Holomanus lib. 2. observat. 1. plures n. p. definitiones possessionis invenitur, in quibus eg. d. p. n. in contendo, quæ ex d. d. h. b. tradit. d. d. h. qd. d. h. n. 2. d. d. h. l. 1. l. 1. C. ubi possessione definit. UVA. B. H. S. C. quæ sine tradi. d. d. h. b.

2. part. xelut. ad cog. pones. imt. n. 2. ita huc D. D. placet: alij n. dicunt, et in
 adquisit. et in continuat. em facti, non uinc. quos refert, et sequitur. Cath.
 d. ep. 2. ex n. 34. et postea An. in rubric. de em capione. n. 200. Sed de uis
 puto dicendy possessionis adquisit. (n. de uis adquis. de modis non dreguta
 mus) em facti habituale, seu facty habituale, quatenus qui facti, et
 animo caput, possessionis eatenus possidet, donec facty habituale, hoc est habit.
 seu uis em facti quiescit non interuallat. Sed sic habitus, in quo consistit
 possessio uis est, dicitur tam facti em, quatenus ab initio em facti ortus
 fuit; sicut consuetudo dicitur em facti cap. de consuetud. c. tam sit uis
 non seruitus, et ex parte appellatur a J. C. in l. 32. in p. ibi. et hoc
 est uis: quod dicitur moribus constitutis. l. 35. de legib. 2.

E

Est enim possessio uis em de intentione quiescit n. et dicitur aut ad actus.
 ad Inult. d. 2. dig. d. t. h. 1. l. 1. d. d. possessionis, in conuentione fuerit
 possessionis em tunc possessione dicitur aut a re posita, corpore exidente: et ideo
 uis quiescit conuenire potest putat Bachoz. et ab omni possessionis reneat
 dicitur facti quatenus facti adquisitur, et ideo est facti in adquisitione,
 dicitur et facti in continuatione non quia ea sit facti uis, et proprie
 Sed quatenus eo et que possessio durare solet, donec facty contraxit non ago
 natura per alij. l. 3. d. d. in fine de adq. pones. l. 1. d. eod. itaque proprie et
 substantialiter est uis, quod probat ex plurimis fundamentis: 1. in l. 4. in
 p. de adq. pones. ibi: uis possessionis. l. 31. d. fin. de act. et omni.
 l. 5. C. de liberati. caus. l. 10. C. de adq. pones. Non dicitur possessionis alij
 quiescit, alij que corpore consistat, et postea cy de d. baque loquatur Ange
 rator Constantinus. ~~et~~ supponit d. q. que uis em, ibi super uis possessionis
 dicitur: quod ideo procedit quia possidere uis, aut corpore non defertur
 substantialiter, sed dicitur quoadmodum, etenim nec minus ille qui cor
 pore possidet, uis possessionis habere dicitur, quod ille qui uis possidet: 2.
 probatur quia uis prohibente non datur possessio. l. 26. in p. de donat.
 infra. l. 38. d. loq. quoque stipulatio de O. d. et contra uis non inq.
 dunt potest adquiri possessio. ang. d. 4. a contrario sensu. et hoc datur.
 d. ep. 8. sibi obijit dicitur n. 38. =

6

Vix enim res plurima a fundamenta pro hac sententia mittant. ea enim 3.
 probatur ex l. 2. d. 3. d. ff. de iur. publicis. ibi ut uis possessionis fuit.

non transcat in heredes. *l. 1. §. 1. quia pascio in acquisitione facti; et ideo nequit
transire in successores sine apprehensione, quod non recte contingit in pascio.
Sed et in dominica naturalis quod non transit in heredes, antequam pascio
apprehendatur. de quo diximus *q. 11. c. n. pascio l. 1. §. 1. quatenus
aut omnia iura transcat; non est ita absolute accipiendum notare oportet;
Sed esse restringendum ad iura que morte non fluxerunt extincta; id est ad
iura defuncti. Et diximus *q. 1. n. iura l. 1. §. 1. de O. S. et 62. de
S. I. et enim pascio ius quod morte non extinguunt, et ideo ius S. C. dicitur
non omnia iura transire intelligendo de iuribus morte non extinctis, necesse
fuit et dicitur pascio, ne alias crederemus, et fuisse in eorum
et extinguunt pascio ius ad heredes sine apprehensione transire; quod
est in iure propter naturam pascionis cuius adquisitio est facti potius quam
ius et supra diximus. =***

14

Septimo itaque arguit si pascio ius prohibentium
non potest adquiri: quod est falsum. *l. 1. §. 1. de adq. pasc. l. 16. eod. nec
amittitur et in iure, seu dicitur facti. quod etiam est falsum l. 6. §. 1. eod.
l. 12. et 18. de r. et si. Respondetur ius non potest tolli facta, et ideo si
contingat et maritus in causa donationis prohibet transire ius
pascionis, et mulier eam accipiat facti, et animo non potest ius facere hanc
infacta; Sed necesse est etiam facti influit in ius pascionis et maritus
amittat, et mulier adquirat: id contingit in casu quo quis in donatione
degitur, et ideo in hoc casu facti influit in pascionem, quod nullum
pugnatio continet. *l. 1. de r. et si. ius prohibere donationem interdixit, et
pascio, et eam infirmare, et tam non prohibere quoad subititiam acquisitionem
pascionis: quo casu non obstante generali prohibitione actus subititiam, id
videtur et de r. et si. nec ius prohibere non tam pascionis adquisi-
tionem in causa ortu: neque obstat l. 1. C. de legib. Item hoc l. ita en-
pascio est et optime aut tunc in tit. D. de legib. non et utinam
inter modo prohibendi, ne si prohibet facti non in de infacta et non exite-
re, aut habere effectum. Sin autem et speciatim quoad subititiam prohibeat, hoc
ergo ius nullum effectum habet. *q. 1. §. 1. de adq. pasc. l. 16. eod. non dicitur prohibitio quo ad***

pediti; et deo adquirendo naturalis persequitur sollemnius nobis engerat
 in quibus constat hanc directam dumtaxat quoadmodum acquiritur non
 deo ad subditum iuris quod expectari. Deinde inquit idem loquitur de
 versitate rigere inter modos adquirendi quia possessionis adquisitio est
 naturalis seu a naturali facto dependet, et in terminis iuris naturalis
 remanet. Illius iuris naturalis, scilicet quod dicitur secundum. Sed notandum
 est: minorum propositionum arguuntur huius non esse omnino verum. Et non proba-
 bile est quod ignoranti quereat possessio. Probatur in l. 1. de iur. ad-
 quiritur l. 5. de adq. posses. Col. 5. infer. quod probatur l. 1. de iur. l. 1. de
 adq. posses. unde quod minus est et dominus ignorat ex adquisitio
 a fugitivo facta. 2. ex textu expresso in l. de iur. 34. s. ill. eod. neque
 obstant l. aduoc. l. 1. de iur. l. 44. s. quibus de adq. posses. loquitur de causa
 peculiaris quoad effectum iurisdictionis: non sicut ius possessionis parit quod
 ignoranti non tam iure iurisdictionis inquit antequam fiat arg. l. de emp. 2.
 l. 1. de adq. possessione de iurisdictione; quod limitatum est in adq. 2.
 ex causa peculiaris in l. 44. s. quibus non ex causa non solum
 ignorantibus quereatur possessio. Sed etiam inquit curare iurisdictione: extra
 hanc causam quereatur ignorantibus possessio non tam inquit iurisdictione quia
 distat in rebus peculiaribus receptis est. Proponitur de iurisdictione d. l. 1.
 de iur. et idem ad iurisdictionem conditionem iurisdictionis domini est nec-
 essaria et dicitur in d. s. quibus scilicet de iurisdictione contra causam peculiaris
 d. s. quibus. neque obstat quod volentibus quereatur possessio. d. l. 53. de adq.
 rer. dom. quia aliud est iure adquisitio quod immediate seu inconti-
 ngenti: accedit aliud de iure quod ex mandato procedenti constare potest. Atque
 pariter alia antiquitas iurisdictionis Cuius 24. obi. 2. =

17

De iure ita arguit de iure arg. de annu. adquirendi domino non
 habuerit, u. adquirendi, quod iuris sunt. l. 13. de donat. l. 31. infer. de adq.
 rer. dom. Sed possessionem non adquirendi domino sine animo u. adquirendi.
 l. 1. s. h. 19. de adq. posses. 9. quia non est iuris: Responderi potest ne-
 gando hoc arguuntur quod quod concludere quoad subditum possessionem et non
 in possessionem quod de modo procedit distat in rebus (alia sanioribus
 spectatis) possessionem adquisitio inquit quod non negamus: ut non solum

quod si eodem modo tradit et acceptus fuerit. l. 35. de acq. rea. dom. l. 18. d. 1. e
adq. p. r. c. et ideo in domino quando dicitur, et principaliter in eadem traditione ubi
pugnatia dicitur dantis, et accipientis nihil agit, et in possessione eius quibus
dit, amittat possessionem. d. l. 18. d. 1. potest fieri et in dantis voluntate quod dicitur
et cum ipse dicit. d. l. 1. d. 19. de acq. p. r. c. et arg. d. seq. et hoc non ideo pro
quia dominus sit uis, et possessio facta, sed ideo quia possessio amittitur licet
alia mente detur, alia accipiat, dominus in ita amittat. aliter Bachoz. de
hoc q. d. disp. 21. th. 3. lit. C. ubi plura subtiliter conuenit licet dubius, et
anque in eligenda alterutra est opposita sententia =

18

Denique ita arguit Valentia: nullus uis alteri per alium sine
eius facto auferat. l. si filius C. de reb. cred. l. debitorum. C. de sig. l. quod
notat de al. 1. Sed possessio sine facto notis auferat. l. 6. d. 1. de acq. p. r.
l. 12. et 18. de ar. et ar. q. non est uis. Aug. nullus uis dicitur, et immuni-
te auferat sine facto notis per alium maius factum (Et enim si uis factus au-
ferat sine facto notis et omnia uis per alium capere) indirecte, et per conse-
quentiam neque maius. Sed de hoc modo non res auferat, sed ponitur actus
in quo indirecte resultat amissio in fit in possessione quoniam per alium au-
ferat, sed amittitur propter alium, et ea alio modo alteri adquisita: quod de hoc
accidit in domino solute quando non dicitur species in aliena materia fit ita
et reduci non potest quo casu in facto alterius amittit dominus. l. d. d.
cy que de acq. rea. dom. d. cy et aliena 23. inst. dicitur. diuis, et pluri-
ma similia exempla habent in d. d. sequunt. Et enim quod aliquis ponit
factum, quo posito necesse est, et ergo amittit dominus, cur et in illud amittit
tunc statim, non quod dominus inibi auferat dicitur, sed quia indirecte
et per consequentiam auferat. Sed ponit pro Valentia replicari quod
possessio si adquisita cy inuenta sit non potest uis dicitur, et quo inferatur
genus possessionis non potest dicitur. Aug. cy Bachoz. d. disp. 21. th. 1. lit.
C. possessionis male fidei, aut si quisque iustus possessionis uis absentibus, et
quoad subditum, quoniam uentura possessionis habet. l. 3. d. 3. de acq. p. r. c.
ubi quoniam in summa possessionis non multum interit, uis quod an inuenta possi-
diat: quod a se uis, et inuenta sit non prouenit a conditione possessionis
sed a fidei, et scientia, que uis et scientia possessionis sunt. =

invidiamus uis, seu facultatem invidendi habemus: hoc idem accidit in actione
 que est uis persequendi. s. in p. int. de act. Et uis in hac definitione thom. su-
 mitur pro potestate persequendi, et nihilominus dum actu agimus inuidiosus
 non persequamur quod intendimus actio durat q. non ideo quod actu agimus
 inuidiosus actio habemus. Sed ideo quia iure agimus, seu ius agendi habet
 mus. Simile exemplum in domino dari potest insontra communi, que
 id debet uis dari libere disponendi; siquidem hanc potestatem, hoc deus dis-
 ponendi ad huc dum disponimus, habemus: alioquin non possemus transire

si dicitur summy
 in actu trans
 ferendi non
 habemus de
 minime, quare

dominum quem nemo dat quod non habet. l. traditio de. de adq. ux. dom. 5.
 Disponimus debentur provisionem non esse neque obstat quod aliquid provisione dica-
 tur. l. 2. s. ff. pro emptore. l. 38. d. d. et ff. de O. d. dicitur enim talis improp-
 riu cy sub huius provisione non habeat, et dicitur propter aliorum dubitacionem
 iuxta l. 1. in p. de adq. p. dicitur de hac re Brachor. d. de p. d. ff. l. 1. ut
 ff. de p. dicitur de ditione provisionis, et de d. d. eius specibus; in quo
 refertur, et communis posuerit que de ditione ista tradit Walton. d. lib. 1. cap. 3. bac

24

2. = Communiter dicitur gaudere in naturalibus, et civilibus, sed que naturalis,
 queque civilis sit dicitur ambiguitate de constat est hinc que tradunt Brachor. et Walton.
 in locis supra citatis. Sed hac controuersia omnia notari maxime oportet ga-
 uerit corpore, et animo, aut animo solum non debere nisi que admodum gaudem-
 de de constat in dictis n. precedenti. Sed modus possidendi debet, et dicitur
 debet. Et enim, cy animus, seu voluntas dei sit iacta, et emanata, et in ha-
 bitu inde fit de dupliciter animo retineatur gaudere, dei actualiter, dei ha-
 bitualiter: actuali animo retinetur gaudere, qui actu dicitur retinere cy sit actu
 gaudere retinere, habituali animo retinetur, qui habet actu non sit emanans in
 uoluntatem retinendi cy acta fuerit nec proprio, cuius cauere habitum manet
 in eadem uoluntate. l. de ditione, fluxus qui non habent emanare de
 factis. l. 1. s. 3. iuxta l. 2. de adq. p. dicitur de p. d. d. de d. d. cap. et hanc
 distinctionem tradit Nauis de d. d. feud. part. 6. n. 32. qui pro causerit
 Baldy in ep. 1. de cont. inter mar. et fem. eandem distinctionem nomen uelate
 tradit Brachor in operibus ad l. 15. de d. d. n. 242. et 243. An. 463.

Line deductiva ratio obsequi fuerit generalis. l. 2. de adq. pona l. 4. s. 3. 80
 l. 44. s. 6. de iurac. quod si conueniat, aut disonant non potest. l. 2. l. 10
 enim procedit ex habituali animo qui reuocari non potest. l. 3. de adq. pona. Vult.
 lib. 1. cap. 6. n. 5. 8. et 9. D. Troz. lib. 4. ep. 11. n. 6. a quibus disonant inco
 quod hoc ex singulari iure, et ex orbitanti procedere contendant; qui ad hoc mo-
 denta ex l. 44. s. 6. de iurac. hoc id stabilitate causa relicta, seu recepta em dicitur
 quod quidem factor sed ex eo nego deducit fluxum non continuari possessionem sequi-
 dy iuris regulas que sub animo ex continuari dicunt. nō ad hoc dicitur voluntate
 habitualis; voluntas autem fluxus non est exstincta sed languens et dicitur ind.
 l. 44. s. 6. hoc est quasi dormiens, et nemo dicit dormientem, uel comparati
 fluxus. l. 1. s. 3. de adq. pona iure singulari ponderari; alia omnia singulari
 iure ponderant: ratio dubitandi, et singularitas que in d. s. 6. indicata, ex eo pro-
 dunt, quia uerum animo retinemus eo iure quo quodque dicitur inestare quodque
 ponimus. l. 3. s. 12. et hoc inflexio non inueniatur propter animi languorem,
 inde necesse fuit et super hanc possessionem dubitanda, sed obtinuit sententia
 profuerit possessioni: sed dicit hoc fuisse propter stabilitate recepta, et non ex
 rigore iuris. Aug. id fuisse ex rigore iuris relicta, seu recepta, neque obstant
 ea uerba stabilitate sua dicit, nō hoc causa fuit impedita, et super abundantia
 et colligere huc ex ipso dicitur in ablativo positio. alia obstant d. l. 2.
 de adq. pona. hoc non ex ratione stabilitate, sed ex stabilitate iuris rati. id procedens
 dicitur, neque obstat qd. id dicitur relicta, seu recepta. Etiam ad hoc dicitur quod
 de hac dubitarent conuult et ex duabus opinionibus ma dicitur recepta, seu
 admota. =

Aliud est fluxus pona continuari uicariis propter stabilitate
 voluntatem; aliud est quare an possit rem tradendo amittere possessionem quod di-
 dita probari ex l. 1. s. 2. de public. l. 13. s. 1. de iurac. l. 2. s. 16. pro omnia
 iure quod iurac. sine possessione non datur ratione assignat. Santo iura inter-
 p. 21. in eo quod huc fluxus non possit mutare voluntatem neque ex parte
 suo deficiente animo possessionem amittere; possessio tamē amittit potest ex parte alie
 quis, quod necesse excludit fluxum. neque obstat quod hanc dicitur relicta que
 dum ignorata ab alio ponderari. l. 46. de adq. pona. nō hoc procedit dicitur.

UVA. BHSC

quando summa potestas potest et motu ad recuperandam vel detrahendam
 alias tales summa non attendit et in casu. l. 18. s. 11. de adq. posses. Ardeo
 animalis potestatem annuimus statim ac se receperit in naturalis libertatem.
 l. 5. de adq. rer. dom. s. 12. de rer. div. et in mansuetis statim ac recuperat
 et consuetudines deservant. l. 8. s. 1. famul. exar. l. 3. s. 4. de adq. rer. dom.
 l. 41. de adq. posses. et in summa amittitur potestas eo quod stat moraliter
 impossibile recuperatio eiusdem potestatis. =

24

Sed soltat. l. 8. de adq. posses. l. 133. de al. l. 1. in quibus docer
 mus potestatem non amitti nisi animo, et cogitatur simul ad amissionem conuen
 ientibus. Aug. et Lepido in glosa Trinusque legis requirit d. 11. noniam
 absolute in omnibus casibus verum, sed sicut in omnibus et dicitur in d. l. 133.
 et quatenus quidam, et expl. quidam. d. l. 8. de adq. posses. et in primis non
 est vera, si quis animo cogitatur iniquitatem detinere potestatem quia in hoc casu
 solo animo amittit potestatem. l. 3. s. 6. de adq. posses. procedit tamen d. regu
 la quando corpore incipit quis amittere potestatem quo in casu non cog
 amittit nisi et corpore, et animo. Deinde regula d. l. 8. de adq. posses. et
 l. 133. de al. l. 1. non procedit de amittenda potestatem, et facto attento, sed
 debet tractari loquente de amittenda potestatem et corpore, et animo notato; quare
 non obstant d. 11. siquidem ad casum de quo diximus, non procedentibus
 potestatem. in his patet intellectus ad l. 44. s. 11. et duabus. 11. sequentibus de
 adq. posses. de quo aliqua tradit Barbo. d. d. 21. l. 4. lit. B. s. 1. et que
 hoc modo. =

25

Constat enim animo cogitatur potestatem retinere posse. l. 3. s. 1.
 l. 10. et 11. l. 6. s. 1. l. 18. s. 3. l. 23. s. 11. l. 30. s. 3. l. 44. in principio et s. 11.
 et duabus. sequ. de adq. posses. l. 1. s. 23. de rer. et rer. l. 1. C. de adq. posses. et s. 11.
 dicitur. tradunt communiter interpretes. Dom. Orig. lib. 4. c. 13. n. 8. Barbo.
 d. d. 21. l. 4. lit. B. et hoc procedit licet corpore, et animo adquirent, quia
 facilius retinemus, quae adquiremus. = quod ideo procedere ait Calt. l. 1. illust.
 tract. 2. q. 2. n. 23. quia quod in manu aperiendum est, et adhibita
 tenet adhuc non est soluta. Sed huius ratio requirenda est: Et non in ea infra
 non potest solo animo potestatem amitti: quod est falsum. l. 3. s. 6. l. 11. de adq.
 posses. retinetur quidem animo potestatem dymodo sit moraliter possibile recuperatio
 eiusdem potestatis, Superata enim potestatem recuperandi, animo retinemus

UVA BHSO

pactionem si quis quo sciamus xj ca. augerij, etiam in recuperanda amittimus. l. 3. s. 4. et l. 3. l. 18. s. 3. et l. 3. l. 23. s. 1. l. 46. de adq. paco. l. 13. s. 2. locati. itaque amittimus pactionem deliqua volumus non pactionem deliqua et impossibile recuperatio et hinc dicitur si ignoramus recuperationem deliqua et si sit pactionem recuperatio, non tam impossibile reputamus recuperandi spon amittendo. et constat eod. d. l. et ideo dicitur et pactionem recuperatio retinetur pactionem dicitur ignoramus eius recuperationem l. 46. de adq. paco. quare non obstat l. 3. s. 3. eod. cum de iure iura hanc dictionem intelligenda est et casu quo est pactionem expellere recuperationem, et ignoramus recuperationem, aut si scimus confidemus nos ut expellere sine quomodo procedit d. l. 6. s. 1. eod. neque obstat q. recuperata pactionem dicitur dicitur pactionem ignorat etiam dicitur lato modo pactionem pro eo q. et detinere, et insistere cogitatio l. 1. s. 1. l. 23. s. 1. eod. =

26

Aliqui distinguunt in hac parte inter res mobiles, et immobiles sed huc contra dicitur ita decidenda est, et ex parte pactionem et pactionem eodem modo retinetur, et amittitur pactionem mobilium, ac immobilium et constat eod. l. 3. s. 6. iura l. 30. 4. de adq. paco. pactionem tam facile amittitur mobilium pactionem, ratio est quia facile est impossibile eorum recuperatio quia de facto occultantur, et conduntur et quareat. applicata l. 3. s. 18. iura s. 13. de adq. paco. l. 13. in paco. s. 1. imbuta in his applicatur l. 45. eod. nempe quia res mobilium sit impossibile recuperatio in casu eorum quibus res immobilium non ferit et ideo amittitur mobilium pactionem si ubi sunt ignoramus d. l. 3. s. 13. l. 23. in paco. eod. q. intelligendum est non de ingluvi ignorantia, sed de ea que adhuc potest fieri diligentibus in inquisitione remanet q. hinc spon recuperandi deponimus d. s. 13. in fine. l. 44. in paco. eod. l. 1. de adq. paco. que ita debet concordari ut d. l. 3. s. 13. et d. l. 23. et dicitur supra in manuscripto de adq. paco. q. 3. n. 6. =

27

Quoniam mobilis, et semoventes quo ad pactionem committuntur. d. l. 3. s. 13. expulsi dicitur cuius pactionem non ita facile amittitur d. s. 13. in paco. eod. ideo que pactionem deum fugit retinetur et d. l. 2. dubium tam est an retinetur dicitur pactionem quo ad subditum, an solum quo ad effectum

ponditur illi nōpe quę recuperari pōtēbilitate confirmat. Et constat in l. 5. d. ult. ad exhibendū; neque obstat qd. fugitivus pōtēst non tenetur em-
bore. Siquidem non omnis pōtēst omnibū tenetur illi nōpe quę actum non habet. Et d. s. ult. quęvis si haberet, tenetur em-
bore =

82
73

28

Logitur deinde sub dīstīnguendū fore inter fugitivū quę recuperari pōtēst pōtēst pōtēst, et eū quę recuperari nō pōtēst; Et illi dōm ponditur. hic dylatāt ad effectū dīstīnguendū qd. constat ex d. n. p. q. adverb. et ita concordari pōtēst opinionū crūd. d. d. lib. 4. c. 13. n. 1. qui in dīstīnctōe tenet fugitivū pōtēst eū opinionē ad dōm. Et hūc pōtēst fugitivū convenire eū alijs rebus mobilibus, dīstīnguendū re-
putatū eū recuperatō; dīstīnguendū tamē quando reputatū eū recuperatō
xatio impōtēst quia aliquid tōne nullo modo pōtēst, fugitivus
tamē ponditur ad effectū dīstīnguendū. d. l. 1. d. s. fin. de furtis. Et
ita intelligenda est exnegatō legis. d. s. 13. de adq. gōnis. Et iuxta
hanc dōcturā cōglicanda, et accipienda sunt quę dīstīnguendū supra hōc
c. n. 3. neque is, quę delictū pōtēst dīstīnguendū obstat qd. fugi-
tivus dīstīnguendū contractant, et fluxant. l. anul. 60. de furt. l. 1. C. de dōm.
fugitivus unctō qd. pōtēst pōtēst autēntē. l. 1. de furt. l. 1. d. 13.
Si is qui pōtēst nō catēntē dīstīnguendū fugitivus dīstīnguendū furtū facere qua-
tōntē non pōtēst ab alijs dīstīnguendū dīstīnguendū et ad dīstīnguendū re-
fugitivus. Deinde pōtēst dīstīnguendū casū l. q. loquū de fugitivus ab alijs apprehensō, quę
amplius non pondemus. l. 1. d. 14. de adq. gōnis. Backod. dicta. d. 13.
d. 1. Ph. 4. tit. B. vidi plura de dōm fugitivus agud. Fin. in rub.
de dīstīnguendū. pro emp. ad l. 1. ex n. 14. dīstīnguendū ad n. 6. includere. =

CAP. VII

58

80

Possessionis post mortem penes defuncti
Voluntatem conservari ostenditur, nec
non per se ipsam ei adquisiri. Cap. 7

Possessionis mortem non extinguere sed penes defuncti voluntatem conservari
et ex multis ostenditur. Et primo a nat. probis nobis assenti quia po-
sio quae ab alio non occupata sola voluntate subsistit: igitur ex voluntate
mortem non extinguitur sed solum inveniuntur quo ad res suas dixerunt: et q.
3. ostendimus necesse est falere possessionis genus solutae defuncti manere
maxime quia ita possessio sola voluntate conservatur et conservatur ex
sola voluntate habituali donec revoce, aut facti attenuis redat imperio
recuperationis possessorum et constat ex dictis q. p. q. d. m. d. 3. Ita et falere
deus, et dominus gaudent quorum voluntas non habeant. et d.
q. m. d. ostendimus: quare ex morte non revoce, neque extinguitur, sed
ipse faciat cessare voluntatem necesse est falere possessionis post mortem ma-
nere genus defuncti voluntatis: Sed deus possessionis extinguitur, extinguitur
facultate inveniendi, et ideo defuncti gaudent non posse, q. huiusmodi
facultatem non habet, ex ipse non potest actu inveniendi. arg. l. q. d. s. l. b. de adq.
pos. huius tam solute evadit, ne et si possessio sit facultas propria
gaudendi, et hactenus gaudeamus, quatenus si delinimus naturalem
possessionis nancisci possumus et dicitur in d. l. q. d. s. l. b. non tam inde
infelix defuncti non gaudent, etiam ex ipse non potest amplius velle
inveniendi, seu naturali modo gaudent, necesse est, et post mortem pos-
sident, q. probis ex d. s. l. b. ne et ex hoc d. constat gaudentur eatenus,
quatenus si delinimus possumus inveniendi: igitur ex defunctis amplius
velli non inveniendi non potest, necesse est, et gaudeat arg. l. q. d. s. l. b. de adq.
quod non gaudentur sit us, deus et huiusmodi inveniendi: Et uno extinguitur

UNA. B. H. S. C.

a domino (no domino qui potest vindicare rem, et ad rem possessionem competat
 us insistendi) distinguitur tamq[ue] hoc ius a iure possessionis iure quod illud
 est remota, hoc proxima; q[ui]bus deficit ius possessionis sit facultas p[er]
 se, et in iure proxima quod est extrinseca, et per accidens non sit pro-
 xima hoc est dicitur de nobis competat ex parte iuris talis potestas,
 sui facultas ~~non~~ insistendi, et nihil habere, et accidentale
 impeditur possessionis insistendi quod placet et hoc modo intelli-
 gendus est d. d. 13. quod quidem ostendo, tunc quia de rem fugiti-
 vi possidemus et constat ex dicitur c. b. n. 25. et 28. quod per
 accidens impediatur quominus corporaliter ex tenemus, tunc q[ui]
 abone, et contra controversia constat, possidet quod per abone
 impediatur insistere quod dicitur. tunc q[ui]us amissa possidemus
 quod non possit agere pro libitu constat. dicitur d. c. p[er] q[ui]
 ex n. 23. et quibus constat defendi adhuc possidere, adhuc ius in-
 sistendi habere quod insistere per accidens, et tunc impedi-
 tur per mortem maxime quia tunc ipse non amplius possit insi-
 stere potestatem herede, in quibus dicitur omnia iura transire quibus
 addere oportet, quod illud axioma quod docemus frustrari esse
 potentis, quod ad actus nunquam reducatur, ita distinguendo, et
 explicando est, et sit frustraria potentia, quod de quomodo et q[ui]
 oportet, non reducatur, non tamen esse frustrari si in alijs casibus
 non reducatur. Dicitur D. Thomas.

Itaque non est frustraria inde-
 luncto potestas insistendi quod sit per se nunquam reducatur, aut
 reduci possit ad actus si quidem quod non possit, reducitur ab omni
 causa proderit non ad defectu iuris seu possessionis, quod talis est
 et in alia persona ad actus pro libitu reduci possit. =

2. Secundo probatur assertio nostra ex lo. quod dicitur, 88. de adq. h[er]ed.
 ubi dicitur quod cuius potestas qualis qualis fuit in hereditate: quod id est ac-
dicere omni seu cuiuslibet q[ui] a defuncto hereditatem fuisse in hereditate

Sed quasi unita, seu improprie unita, et possessione legendo, et dicitur improprie unita, non ideo quia non sit utraque una possessio, sed quia non est eadem, et in diversis personis diversa sit possessio, et ideo non dicitur quasi unita, in hereditatem descendere, quia hoc est falsum, et sit eadem possessio, sed in hereditate qui alij possessionis numero distincte adquirent praedictorum. Respondit tamen huic legi possessionis pro invocatione accipi quod colligitur ex eo quod compleretur dicitur possessio. in d. l. 3o. q. possessioni non convenire contendit, et hanc expositionem confirmant ex l. 1. cod. tit. Vastent. lib. 3. tract. 1. c. 2. n. 15. Sed hanc solutio exarata non est si consideramus verba possessionis ab invice pro invocatione accipi certum est hanc accipi non convenire verbi d. l. 3o. 1. quia una separatum de possessione fit mentio

mentio

et proinde de utraque sit interpretanda in propriis acceptionibus. Q. quia non probet invocationem continuari in hereditate adhaec C. ea verba quia possessio distincte d. q. d. probet necesse est in hac causali legi de possessione; aliam probaret invocationem continuari quia invocatio distincte quasi unita descendere ad heredes, neque pro solutione Vatoni faciant illa verba que sequuntur, et plerumque non de hereditate adita completa que commode accipi possunt de qua de possessione cuius praecipuus effectus de re possessione invocata fuerit completus fuit. Sed ea verba debent referri ad id quod de invocatione prius, et primum in d. l. 3o. primum tradidit iuris Consultis, non vero ad id quod in d. l. 3o. et ad probationem adveniat de possessione de possessione; sunt qui d. l. 3o. accipiunt de herede suo adque dicitur possessionem transire. Sed ista que q. hanc solutio nimis restringit, et sine fundamento d. l. 3o. verba manifeste condonata est illis verbis non de hereditate adita que suo non possunt convenire in quibus non datur aditus. = Bachov. d. d. q. 2. l. 1. tit. 1. d. ait hinc possessionem dicitur esse effectus invocationis. Sed hanc solutio non magis probata est, que illa a Valentia tradita, imo in eadem sententia inveniunt, et eodem modo impugnata. =

Quarto probata est loq. 13. s. non autem s. de adq. pones. Ibi nequit accipi pones.
 Quia pro successione: et constat ex s. antequam. Ibi de pones. loquitur C.
 s. in loq. 14. s. t. de dextis, et temp. Ibi tempus pones. defuncti dicitur accedere
 ponesionis heredis tempore, et ideo ipse ponesio accedit et proinde non potest dici
 interrupta. Sed utique dicitur ponesionem non esse sed quoad successendi conditio-
 nem continuari. atque hoc est quod oportet. nam si non ponesio sed ipsa successio conditio
 uel quae continuatur, et post mortem ducatur interrupta ponesione defuncti
 non interrumperetur successendi conditio, quia sine ponesione continuatur, et
 supponunt adversarij: sed hoc est falsum. loq. 20. de success. loq. 6. s. fin. pro
 emptore. quia sine ponesione non continuatur in hereditate, aut heredem suc-
 cessio. Sed amplius 6. idem probo ex d. loq. 20. de success. loq. 6. s. fin. pro
 emptore, in quibus dicitur continuari successendi conditionem dymodo a nullo ponesio
 sed res ponesio. Sed de capite dicitur ponesionem amitti, et si a nullo sit res ponesio.
 loq. 23. s. t. de adq. pones. quia ideo est, quia defuncti ponesio ducatur dymmodo
 ab alio non sit res ponesio; ponesio dicitur capite quia interrumperetur capite dicitur
 nullo in casu ducatur. Ide huc abiter inducta. ep. B. n. 2. : d. ex d. loq. 23.
 in quo ibi omnia uerba ad nos transeunt, quae uerba, et constat procedunt de
 uerbis morte non extinctis, et postea excipit uerba C. ponesionis: quia de capite
 sit dicitur uerba necesse est. et supponamus ponesionem esse uero morte non extinctis
 a loquor non solum ponesionem, sed omnia uerba ponesionem excipienda sunt a
 reprobata: quia si ponesio uel morte extincta non oportebat ad interpretationem ex-
 ceptionis a naturali apprehensione, Quae ad ponesionem adquisitionem equi-
 tate, sed debet A. C. rationem exceptionis contineri in extinctione ponesio-
 nem contingente. Ratio ob quam non transit quod res sit in hereditate, est
 quia ponesio in adquisitum est factum, licet sit uero, semel adquisita: est quod
 uero sed talis naturae et non potest regulantur ab alio adquisitum sine facto: et
 bene s. probata nostra adiectio est loq. 30. s. 3. de adq. pones. ibi, quod pro-
 colony ponesio heres meus nisi nactus fuerit ponesionem non poterit ponesio,
 cuius dictionis hereditas assignatur ibi: retinere animo ponesionem ponesio,
 ad rem non ponesio: et q. loq. **UNA BIFIDA** bus conueniant necessario:

appropinquat possessione suo animo retinere in hereditate, quod uis in bonis sine appropinquatione ab herede adquire. Probatur ex eo qd in hereditate, et generis defensionibus remanent omnia iura: ut supra per totum hunc tractatum ostendimus: Sed possessio est uis et constat ex dicto ex. per quod. qd est in hereditate. =

5

Deum probatur qd iuratio procedit, et in gloria iacente hereditate. l. 4. de iuracatione. l. 44. §. 3. et per totum eod. Sed iuratio non procedit sine possessione: qd in hereditate generis defensionibus voluntatem est possessio: non constat ex ipsa definitione iuracationis. l. 3. eod. Sed respondetur ut dicitur. hoc est uerum de iure communi; ceterum iure singulari admittitur fieri et iuratio sine possessione procedat: qd comprobatur dicta c. d. l. 44. §. non dy. 3. Sed huius solutione obstat. l. 30. in p. ex quibus causis. nam quod supra induximus ubi ideo continuari iuratio dicitur qd possessio defensionibus quasi unita descendit et igitur nequit diu iuracationis iure singulari sine possessione procedere, nam si hoc fuerit, et in postliminio continuaretur iuratio, et capteret omnia iura reuertentur, et ideo dicitur fore et reuertentur uis iuracationis et si possessio deficiat qd falsum est. Et enim constat iuracationem simul et possessionem intercipi: l. 13. de iurac. quare d. l. 44. §. 3. quod aut iure singulari continuari iuracationem conditionem post mortem, non ita accipienda est, et intelligamus continuari sine possessione; singulariter enim aliunde prouenit; Et enim dubitatur si iure communi et l. 13. §. 5. quod l. 4. de adq. posses. ubi plerique probant ratio dubitandi et colliguntur c. d. §. 4. in eo exat qd contra iuracationis naturam videbatur, et iuracationem dicitur fauore heredis qd nunquam ab eo generis exat. non ut heres iacente hereditate sit persona incerta, non enim constat ante aditionem quis futurus sit heres videbatur prode adquisitionem per iuracationem factam personam incertam, et dicitur, contra rationem contrahendi iuracationem non per se dominia diu in incerto sint. l. 1. de iurac. = Et hoc si loquimur de iuracatione in gloria ante aditionem: ceterum si d. l. 13. §. 4. accipimus et probabilis iudicio dicitur uide per aditionem factam, qui non diu apprehenderat possessionem in quo defensionibus ex perat iuracatione uide dubitandum an huic heredi procederet iuratio

defuncti quae tunc impleta erit, recte quibus dubitabatur siquidem procedet iura-
tio heredi non possidenti. Ratio dividendi: quia defunctus retinet possessionem
donec heres apprehendat eam, et ideo adquisit per iurisdictionem, quare iurisdictionem
succedat non solum in id quod defunctus in vita adquisivit, sed etiam in omnibus,
omnibusque adquisendi causis, et proinde in omni acquisitione et causa dignitate
iure possessionem prouenit, ideo est illa iurisdictione pro herede, non tamen ab
eo completa, sed quia completa sit ab ipso defuncto adhuc iurisdictione, et
possidente, et quia heres succedit in omni id quod testator iuris, aut mortuus
habuit: ex his constat ratio obsequi iure singulari ad iurisdictionem fuisse dicatam
et iurisdictione impleta antequam heres possideat. et sic patet ratio dividendi
ad id quod dicitur de iure singulari in d. l. 44. de iur. iur. §. 3. Si autem
hunc §. 3. accipias non solum de iur. iur. completa antequam heres possideat, sed
etiam de casu quo tempora iurisdictionis completa possidente eam herede, dico
etiam hoc iure singulari ad iurisdictionem, non iurisdictione exigit continuationem possessionis
ad quod exigit, et sit eadem possessio, quod non accidit in possessione heredis,
et defuncti, qui sunt duo possessores, et ideo diversa numero possessionis
habebant, non possessio cuiuslibet possessionis numero diversa est ab alteri
ius possessionis possessione. l. 14. in princ. de iur. iur. temp. §. 1. et §. 2.
hoc non procedat ex eo quod possessio deficiat de iure hereditatis pro-
bo ex d. l. 14. §. 2. l. 15. §. 1. eod. iuncto §. 1. d. l. 14. non si inter heredes
et iudicem loci ex aequitate fuit ad iurisdictionem, et ex eadem aequitate ac-
ea quae fuit, et ac iure possessionis defuncti procedat heredi; et hoc aequitate
non procedat emptori, si datus tempus iurisdictionis sine possessionis necessitate
impleatur neque profuturum si tempore iurisdictionis hereditatis deficiat possessio.
Ex quibus constat iurisdictionem impleti iure hereditatis, et ea adita ante
quam heres possideat, quia tunc ipse defunctus iurisdictionem: Similiter constat
iurisdictionem impleti in persona heredis coniunctis temporibus possessionis
iurisdictionis testatoris, et testatoris defuncti, nec non heredis: Itaque iure sin-
gulari quod non deficiat possessio, et autem intelligatur quod sit ius singu-
lare iure nostra de iur. iur. §. 3. Non illud a fictione distinguere probabimus
et semper est ratio singulari procedenti quod non contra generalitatem alium

regule videtur. Exant enim quod ius singulare contra iuris generalia inducitur
 dicunt siquidem. Et ius nulli sine iure et equitate, quod est summa iuris princi-
 pium seu causa inducitur. Et quod non attendit sine debito iudicium alium regu-
 le iuris, ius singulare obstat, nunquam tam obstat moniti iuris legibus. Et dicitur.
 3. dicimus. Vel potest, et rectius dicitur huius iuris singulare iuxta sicut iuris-
 ty est, si fuerit per se ius. d. l. 44. de iur. i. pen. quod si
 punitur. Et per se ostendimus. n. nimirum quia quatenus attinet ad iur-
 cationem completam ante possessionem heredis dubitatur propter iurisdictionem ad quing-
 tis, seu punitur. Et enim dicitur. Et fuerit afectionem dominii actu
 non habent, sed locum habent et proinde iure stricto iuribus non possunt iura-
 pene, huius punitur. post acquisitionem possessionem ab herede, et huius eadem sin-
 gularitas datur quoad tempus iuris, et alia quoad continuationem inter
 diversas personas iuris l. 3. de adq. poss. = s. 4. =

6 **E**t huius in comprehensionem, seu examinationem notari iuris dicitur, nam
 iure Romano contra contrarium est in hereditate possessionem iuris. l. 1. tit.
 4. part. 3. l. 43. Iuris. l. 8. tit. 1. lib. 3. not. iuris. Et in his legibus. sicut
 qui dicitur effectus possessionis iuris notari habere, Et enim d. l. de possessione
 naturali, et cum procedunt. et ex his potest colligi resolutio ad huius quing-
 tis: an heres possit in hereditate possessionem potest esse punitur. dicitur, quod examinationem
 potest demeritum. obier. 33. ad quatenus aut iuris notari possessionem transire
 in successore maioratus abest quidem iuris iuris propter l. 23. de conser-
 vandibus de adq. poss. non tam omnino siquidem est causa hereditatis.
 heres acquirit possessionem. l. 2. s. 38. d. nequit in loco publico, unde
 videtur deduci per iuris aditionem transire iuris possessionem, q. licet non possit
 accipi de iuris iuris actualis possessionem, accipi tam debet de iuris remota, licet
 est, non de iuris insertendi, sed de iuris huiusmodi iuris capiendi, quod
 iuris non omnes ita habent sicut heres, qui ita possessionem acquirit
 potest, et non possit, seu non debet ingredi, et ita si continuationem possessio
 ab eo semel acquiritur et possessionem defuncti: quare hoc iuris non male posse-
 sio naturalis, et cum iuris notari iuris iuris, nec iuris dicitur hoc
 UVA BHSC

sensu possessionis civilis, et naturalis, quod deo transire. Vide Nalting lib. 2. cap. 12.
cap. 16. Gomez in d. l. 43. Jauri an. 113. Valtent. lib. 3. h. 4. cap. 2. n. 16.
Quidam ex possessione sua ius in rem ostendimus, quod potest ius illud transire
sine, et proprie in Successores maiusculis. neque obstat q. ius civile solum
agprehensione adquisitur, et q. ista sola sit a iure naturali possessio, nam
potest adhuc aliter constitui: Niquidem dominus ius habuit ab occupat.
Et tamen transire sine occupat. quibus ius hoc constituit, imo igitur plena
possessio potest ius civile in rem transire et dicitur in l. 1. cap. 12.
d. c. de leg. et dicitur. Et proxime mater nostri Pragmatica regent ius
nostri hoc potest facere mater que d. l. de effectib. possed. accipiant; et
l. 1. notat de ipsa possessione loquuti. Et civilis sit, ius potest facere et possessio sine
agprehensione actu transire et tenet Gomez in d. l. 43. Jauri. neque
obstat q. possessio in adquisit. sit facta, et enim talis dicitur quia facta solet
agprehendi, non quia in substantia sit facta, modus enim capiendi possessionem
non pertinet ad ius substantia, et ideo potest immutari per leges, neque
obstat q. facta non cadant sub l. 1. d. facti de captivis nam ius
non potest facere et facti non sit facti, neque potest infelix facti facere, et
est tamen duplex facti, potest que eodem effectus habere ac si infelix facta
fuerint; aut facta non fuerint facta, in facti ius in captivis non tenet
captivitas sit facti ius constituit et captivis eorum fore effectus habeat
ac si illud facti non existeret: Sed de his alibi; neque obstat q. captivis in
reservata possessio, et denique q. super possessionis acquisitionis, aut simi.
lia, que facti sunt ius non deo potest et obigit Item in sub. cod. de
vnu. pro empt. n. 163. et 164. Niquidem exco q. non disponunt in
requitur non potest ius disponere super omnia iura excepta possessione
q. ideo de possessione non potest disponere: Aliud. ex generali disponit
non de iure disponit ius civile super id, q. est. facti quia licet ius
potest disponere super facta, ratio id tenet, quia hoc maius causa est, et
et ideo nisi specialiter notate non intelligitur disponit super id quod est
facti propter requit. l. 1. d. act. pro 23. et sequent. de iur. i. d.
Castilla de singularitate Val. A. B. A. S. C. 14. 13. et 16. =

7 **C**onstat ex precedentibus et alia fundamenta facti et iuris causa
 imitamus) genus defuncti voluntate possessionis us manere in quo
 lex possessionis capiat: neque his obstant q^d testator eo ipso q^d fuit
 testamentum vult et possessio reus suam transferat in heredem testamentarium
 et eo defuncto in legitimum, ne in hac voluntate n^{on} ambigua possit: alia
 et in iura descendit possidere: ne licet reus sit possessionis amittit quando
 eo in alio transferat volumus licet ab eo n^{on} adquiretur. l. 1. d. 4. l. 16.
 s. l. de adq. posses. hoc solo procedit q^{uo}d absolute volumus possessionem amittere,
 non tam procedit si conditionate volumus amittere eo, q^{uo}d aliter
 apprehendit, aut si apprehendit. l. 34. cod. quia tunc in quo illud
 tempus veniat, animus amittit n^{on} habemus. d. l. 34. iura l. 18. de possessione
 n^{on} habemus. l. 3. pro donato. l. 36. de adq. posses. Cuius lib. 4. in long.
 c. 32. n. 8. et hoc modo se habet, aut ita se habere creditur solus
 cuiuslibet momenti, qui heredem sive testamentarium, sive legitimum ha-
 bere possit, sed in talibus: possessio nequit sub conditione, aut in diem sus-
 pendi eo sit actus qui ab executione inquit. arg. l. 4. de donat. et
 defuncti nequit ita eo transferri in heredem. Respondetur aliud in sus-
 pendi actus acquisitionis, aliud suscipi voluntatem amittit possessionem
 et ideo licet concedamus actus apprehendendi possessionis n^{on} possit suscipi,
 non inde inferatur hoc idem dicitur tunc de voluntate amittit possessionem,
 huius enim potest se habere conditionate, potest qui in diem transferri: et
 ideo huius in talibus et in consensu antecedenti nihil officit: possit et illud eo
 Cuius negare in l. 38. s. l. de adq. posses. d. Amaya lib. obier. c. 4.
 c. n. 13. sed de his dabo. = = = = =

8 **P**ro communi sententia adducitur: pro hant enim hereditatem nullus
 possessionem habere et eo q^{uo}d non sit persona vera, qui possidet: sed eo ex pre-
 cedentibus capitibus. Satis constat hoc esse factum. obviunt. l. 6. in principio et s. l.
 de adq. rer. dom. l. 26. de h. v. a. b. h. c. pro hant hereditatem non habere

capacitatis, ad ea, quae sunt facti. Sed hoc arg. q. nihil probat ex possessione se
met contributa, et in eis producta sit unum, et distinetur ex his h. probata
possessionis adquirenda hereditatem non esse cogit quia adquisitio posses-
sionis est facti. Denique obijciunt q. proxi hereditaria contracta non
dicitur actio facti, sed crimen ex genere hereditatis solo sit. ex genere
hereditatis, q. si in hereditate daretur possessio facti, xii hereditaria non
ponit. Sed huius difficultati ex ill. dicitur faciendum uia hereditaria, adeo enim
dicitur est, sine innotua sine in communi sent. inuenire rationem obijci
facti xii hereditaria non fiat. Et merito accuratq, et satis tractationis
ex postulat, quae in d. ep. ill. huiusmodi solvendo resoluimus, praequae
cap. 12. obijciunt l. 1. d. 13. ff. de i. qu. lib. esse, dicitur solut.
Quatenus attinet ad illa verba quia possessionis hereditas non habet quae
facti est, et animi diximus ex. 6. n. 12. eodem s. explicuimus ex.
ill. n. 32. quae omnia huc referenda sunt et memo d. s. ageriat, ad ea
satis oportet quid quid diximus d. ep. ill. n. 32. verba illa. Denique
si nullus sit possessor negat facti sine, intelligenda esse de ipso defuncto
neque negare ipsius possessionis, neque verba si nullus sit possessor ita debent
accipi, ac si diceret hereditas; Denique si possessor sit nullus id est mortuus
qua explicat. supposita, ea verba probant mortuum esse possessor. Sed hae
interpretatio suadetur ex eo q. in d. s. **Equatur** de possessione pro et
est materia facti et ageriat constat ex dictis d. ep. ill. n. 32. et ex. 6.
n. 12. quo respectu mortuus pro nullo accipitur et nullus dicitur, sicut
eo dem sensu dominus q. constat retinere in hereditate dicitur nullus
esse lo. 13. d. 3. q. n. aut et lo. 1. in p. de d. xix. vide quae dixi-
mus ex. n. Ibi de hae d. explicat. equimus quib. addi potest h. p.
ill. exp. hae hereditaria comparatur ex ea quae sine domi-
no est, quod idem ac esse in proprio nullus, siquidem si esset proprie
nullus, quia sine domino non esset comparanda cum ea quae sine do-
mino est, sed potius dicitur foret idem xii hereditaria non fieri facti
quia sine domino est, at hoc non dicitur. Sed hae potius ratio dicitur
in similitudine ex re sine **DVA BHS** ex simile non sit idq, ac

aliquid sibi remittitur de dicitur hanc leg. ten. Satis probare rem hanc de
tariq non esse absolute sine domino licet ex sine domino cum tunc

88

79

Quis defenditur nullus dicitur quo ad ea que ab ipso
non tam est nullus absolute et ostendimus capitibus precedentibus
esse qd expressione attoribus (sicut exempli causa) potest adquirere
itaque ea que non sunt facta adquire solent hoc est non sine actu
actu adquirentis, qd idcirco procedit quia de fund. est capax recipiendi
et quod est emittitur voluntate non habeat neque corporale factu gignit
re possit, habet tam voluntatem habituale et que ipse prosequitur
pro alio expedirentur. ut accidit in leg. 22. s. ult. de leg. 2. ubi agitur
de re propria domini eius scilicet legata, Dominus et in capax huius legati
si u relinquitur: atam si sicut relictus sit facta legati quia dominus
prostat capacitate adquirendi in communem, et deus expressione in
requis habet capacitate naturalis adquirendi quidquid de fund. ad stat
ditatem legati. Sed hec que dicuntur de capacitate adquirendi, que defuncti
habent non solum in dominio et obligatione, sed et in possessione procedit,
sequitur potest deus in liquidatione in ipse in capax, hoc est constituit
defuncti possessionem et in capax in conditione. leg. 1. s. 3. in fin. de adq.
procur. leg. 44. s. 3. de iur. cap. leg. 22. de cap. et hoc in causa distat per
hanc et constat ex d. l. unctio leg. 30. in quib. caus. leg. 31. s. 3. de iur. leg.
40. de iur. cap. leg. 2. s. ult. hanc leg. 6. s. ult. pro omptone et tenent. Ceterum
tra lib. 1. l. 3. ep. 4. cum. 2. Adm in sub. lit. ep. de iur. cap. pro ompt. cum
n. 100 per plures videtur sig. Bachor. volum. 2. ad iur. leg. 21. l. 3. lit. ad
ad iur. leg. nec ignoratibus, ubi ubi ubi iure dicitur
reoruz in causa puerari ignorantibus, et tam solentibus adquire, qd
potest fieri, et fit multatibus, et ignorantibus adquirentibus, et sicut ex
fieri idque iustitiam sicut et in ead. voluntate procedant. et hanc et ratio
sicut que defuncti ignorantibus in ead. procedenti voluntate procedant per se
et in causa puerari puerari. d. leg. 1. s. 3. et proinde minus recte dicitur

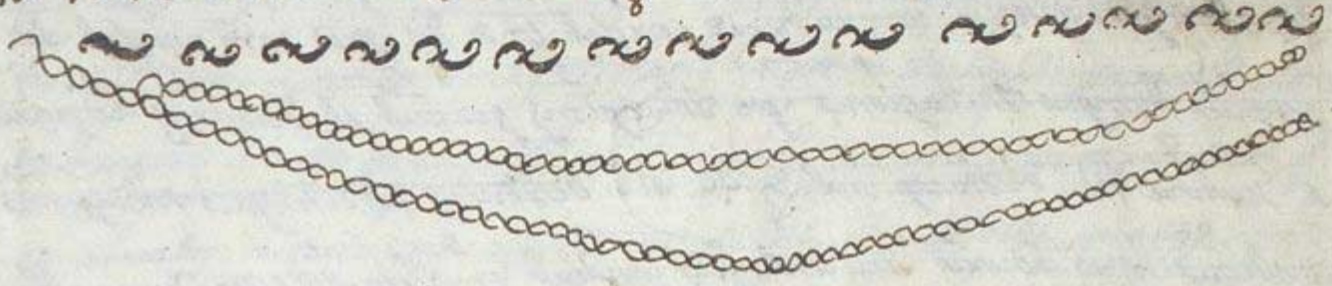
169

neque antea incipit iucagio, quae hinc p[ro]p[ri]et[ar]i[um] illud rei, quae dicitur
 f[er]it bona fide capiat, et hoc modo intelligit q[ui] dicit in d. l. 45. s.
 fin. ibi iucagionis p[ri]mordiu[m] est temp[us] h[er]editatis adit[us] id est
 Et tunc incipit, aliter si ip[s]o iure incipit iucagionis temp[us]
 ab aditione, sequetur h[er]ed[em] p[ro]p[ri]et[ar]i[um] iucagionis sine p[ro]p[ri]et[ar]i[um].
 hinc q[ui] n[on] erat ag[er] defuncti, hinc q[ui] est n[on] transiit ante
 apprehensionem h[er]editatis. l. 23. de adq. p[ro]p[ri]et[ar]i[um], qualiter h[er]es iuca-
 giat iucam seq[ue]nt[em]. Et hoc constat disting[ue]nd[um] e[st] doctrina d[omi]ni
 p[ro]p[ri]et[ar]i[um], et si dicitur exp[re]ssit d[omi]ni p[ro]p[ri]et[ar]i[um] iucagio incipit iug[ur]
 h[er]editate. l. 44. d. 3. de iucag. sin autem sol[us] detentio[n]is habuit
 non incipit iucagio et in d. l. 45. s. fin. eod[em] = obstat l. 24.
 l. 34. s. fin. de adq. p[ro]p[ri]et[ar]i[um]. l. 31. s. si dicitur de iucag. quibus in
 contrariu[m] movetur Cujas lib. 24. obier. ep. 9. sed fuit e[st] m[er]i-
 to n[on] p[ro]p[ri]et[ar]i[um] sol[us] p[ro]p[ri]et[ar]i[um]. Videre potest Valtentia lib. 1. c. 3. ep.
 ff. n. 18. et 19. huc p[er]tinet l. 40. d. de adq. p[ro]p[ri]et[ar]i[um]. =

De Usucapione continuanda, perfecta
et incipienda post mortem. Vide con-
posit. legis 13. de success.

Cap. 8.

Usucapio quae defuncti in leg. 3. de success. adyctio dominii per continua-
tionem possessionis. exigit longitudo temporis, et possessionem continuam de
quibus supra accurate tradit. Item in rub. ad lit. C. de success. pro imple-
ta enim incipit post mortem per mandatum dextrarum in causis iudicialibus, et
dicitur in l. 1. de l. 3. ep. 4. cap. 2. et dicitur ep. 1. n. 3. et l. 1. sed si
defunctus in vita sua fuit in conditione usucapendi eadem conditio con-
tinuatur in heredem ita et in herede temporaria possessione testatoris iudicialis
et tempore q. a morte intercedit. si qui quo heres apprehendat possessionem
cum tempore reliquo in quo heres possidet. et si de herede iam possidet ad
impletam tempore usucapionis ipse usucapionem perfectam, et dominium adquirit
s. dicitur in l. 2. de success. in l. 44. s. 3. de success. sed si tempore usucapionis
antequam heres advenit seu antequam possideat impletus sit et exadem rub.
usucapio perfectum et dominium dei defuncti, seu hereditati ipsius adquiretur.
l. 44. s. 3. l. 4. de success. neque intercedit tempore possessionis per alium mortem
et ideo si iacente hereditate temporaria usucapionis impletum ea constitutum
eodemque modo, si temporaria impletum postquam heres apprehendit posses-
sionem talis rei inquam si unus idem qui possessor possessionem habuisset q. heres
et hereditas unius personae, scilicet quo ad bonum effectum, tunc plerumque
l. 22. de success. hoc est q. hereditas possessionem habet in possessione habituali
defuncti, et eo habet donec heres apprehendat, propter continuationem non
intercedit tempore possessionis, et ideo eo possessionis sit continua, et aliunde heres, et heres
ditas unius personae tunc plerumque, unde dicitur et usucapio per heredem

perfu' possit. d. lo. 22. et agitur constat ex lo. ex mltis do. ex quibus
caus. mai. ubi quia gressio defuncti quasi unita (id est quasi in una
persona continuata) descendit ad heredem. videnda quae d. mltis ex
d. n. 3. =

2

Omnia haec de continuanda conditione suscipiendi postulationem
procedunt quando gressio non fuerit aliunde, et ex alia causa intermissa
lo. do. de suscip. lo. 6. s. fin. pro emptore lo. 13. s. 4. de adq. gress. ex quib.
dicitur, etiam si tam, probatur gressio postulationem, non ea intermissa dicitur
d. d. lo. de suscip. ex alijs concordantibus, nec potest intermissa iactare quid-
tam si tunc non erit gressio quae intermissa fuerit. Sed respondetur in d. lo.
gressio non debet pro suscipiendi accipi ne alia dicitur dicitur dicitur
recte dicitur Aliter more, dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
lo. 3. s. 1. iudicaty dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
alij accipiendi in verbo gressio admittat, non dicitur illius gressio
faciat hunc absurdum dicitur. suscipiendi dicitur ita heredi procedit sicut
in tempore a nullo gressio est. et ita A. C. dicitur gressio dicitur, q.
est absurdum, et falsum, non suscipiendi ius, seu conditio, quae esse habet
nullo dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur, sine titulo, aut bona fide nullo conditione suscipiendi dicitur, et quae
dicitur non dicitur cum titulo, et bona fide, et habeat conditione suscipiendi
non habet esse suscipiendi conditione quae esse habet, nec potest dicitur esse
illo dicitur dicitur, q. continuata suscipiendi dicitur heredi, et emptori conce-
ditur. lo. 13. s. 4. de adq. gress. s. 12. et 13. inst. de suscip. ubi communi-
ter interpretatur, et d. l. dicitur de suscipiendi defuncti gressio ab herede
potest accipi, neque quomolibet dicitur casus, potest dicitur ad gressio
dicitur capto ab eo qui a defuncto emisset; dicitur patet ex generalitate
dicitur in d. lo. do. =

procurator

Edeo q. n. continuatur usucapionis conditio si medio tempore inter-
rupta fuerit possessio: in factis fatisq. esse opinionem eorum qui contendunt usu-
capiens continuari, in liquiditate capere deudendo apud hostes per leg. Cornu-
lia. que opinionem tenuerunt Cujas in leg. 13. de usucap. Inst. sub. in un-
quod. tit. ff. pro. b. i. tit. 28. et post. Auzas. Balles. et Jacom in d. leg. 13.
que longe lateque exornat Valent. illust. lib. 1. h. 3. ep. 10. et ff. quibus
refutatur ab Ann in d. sub. Cod. de usucap. pro ompt. em. 186. et a
Ardo in d. leg. 13. de usucap. per rationem em. 89. et xuke et monitus in-
quiere in hac parte dylaxat prodest ad continuandam usucapionem capere a
defuncto, casusque n. sit aliunde interrupta possessio et constat ex leg. n.
precedenti aductis et negari non potest: sed capere per caperitatem
annos possessionis. leg. 23. d. t. de adq. poss. leg. 15. de usucap. Ann. d. sub.
em. 180. ad n. 186. ubi q. id omnes in ore salubria: q. necesse est
interpretari usucapio neque ad eam continuandam leg. Cornelia prode-
re. q. fundamentis potest efficacius proferri. si de potest. supponatur
leg. Cornelia hereditatem inducere a tempore preced. caperitatis tempore
capere n. fuisse capere imo in eoritate decessit in instanti immediati
precedenti. Caperitatem. quare eodem tempore, a quod n. magis tempore
capere moris fuisse, ita constituitur hereditas, et cum eod. qualitate.
ac si in eoritate eo tempore decessit. igitur hanc hereditatem fidei in
stante interrupta possessio, idem visum ac in vera hereditate iurante
in qua interrupta possessione interrupta usucapio est supra dictis legib.
Sed certum est possessionis interrupti postquam leg. Cornelia tenet heredita-
tem: q. interrupta iur. usucapio, q. possessio interrupta postquam
hereditas capere tenet, constat: n. tenet iur. ante caperitatem.
A postea per ip. caperitatis rupta possessio. leg. 13. in pro. de usucap.
leg. 19. et 23. Mag. Caus. maiores ex alio (de quib. statim agendum est)
et quib. satis constat hereditatem alio. Cornelia inducto, non conti-
nuare usucapionem per capere. et hanc opinionem tenent. Un.

inquit. hoc argumentum non observat, si res non prodest inhaerentia
 et successio multo minus heredi eius per legem Corneliam prodest. Sed istud
 verum non prodest postumum, et proficit inhaerentiam possessionis, multo
 minus qui defuncto prodest; legem Corneliam magis propositum suggerit, dicitur
 et indubitabiliter minus et minus manifeste probat ex illis verbis. Sed magis
 est ut in vita sua deum possidere, quasi dicitur postumum non prodest ei,
 qui in vita sua desit possidere, quod possessionem non retinet. Sed sine possessione non
 procedit successio, quod verum non prodest postumum et inhaerentia successio-
 nis proficit. Dicitur magis dubitare et dicitur Saulus in casu postumum,
 quod legem Corneliam, quia plus visus in postumum, quod in legem Corneliam considerari
 non poterat, quod dicitur constat et dicitur Saulus arguit arguere uti postumum
 non quoad inhaerentia successio ad negandum legem Corneliam in casu legem habere
 et quomodo Amaron admittit. Si quis actionem ob quod Saulus minus dicitur
 fuit inveniunt in extendendo uti postumum quod legem Corneliam. Inveniunt
 probabile dicitur, nempe quia quid quid postumum uti tribuitur ipse capi-
 tum immediate prodest, at vero legem Corneliam eius hereditas. Et nihil magis
 si maiore favore dignus dicitur ipse captivus, nihil magis quod Saulus em-
 pta dicitur ut magis dicitur favore captivus redire, quod eius heredi. 2.
 ratio dicitur principia ad idem communis sententiam prodest esse, quod in postumum
 non rediret persona vera; in legem Corneliam fatione; non vera, sed ficta.
 Resus lib. 1. inter legem cap. 4. n. 16. quod dicitur, dicitur et dicitur prodest fide in-
 ventione ad agendum prodest nobis principia, secundum quod in hereditate nihil
 actualis voluntatis emittit, quod contra est in captivus redire. Inveniunt dicitur
 ob quod captivus non possidet agendum prodest nec inde emittit d. legem 13. in-
 haerentia dicitur debet ut necessarium sit hanc questionem prodest et quod in d.
 legem sequuntur prodest dicitur.

6
 Captivus non successio, quod non possidet legem 13. A 23. et quod causa
 maior d. legem 13. de successio. Sed an non possidet? quia per captivitatem possessionem
 non amittit, an amittit inveniunt? dicitur quia ab alio possidetur legem 13.

s. t. de adq. goro. l. 54. s. ult. de adq. rex. dom. l. 118. de cl. i. n. g. facty
 quo captivus pouditur et talis naturq. et excludat pouditione captivus, neque
 potest q. poudio sit vis et poudio facta tolli non potest, et non est talis
 naturq. et facta atroxius tollata dicitur ep. 6. n. 7. q. ex eo procederet
 ut homo in q. facty captivitate, et sic excludat vis pouditione, sed q. dy quis
 pouditur ab hostibus cogitio amittit amittit poudendi, sicut quando dicitur
 iure cui neq.que resiste poudere speramus, pouditione amittimus de quo charn
 d. ep. 6. dicitur. Dicitur si captivus non poudet quia poudita, nec est domi-
 nus, quia dominatur, hoc sophisma poudit dicitur. Cui ad poudens con-
 adendo illatione, ne cury et captivus dominus habere non poudet, et ides
 necesse fuit et iuris potestate dominus restitueretur, aut concesseretur; in
 quibus tamq. cur vis dominia, et alia iura captivus restituit non tamq. idem in
 pouditione, aut ducatione contingit. Ad poudens ducatione non restituitur
 quia non restituit pouditione, et ides dicitur labor dy fore in poudenda rat.
 ob q.que vis pouditione captivus non restituitur. D. Ad poudens pouditione que facta
 quo ad substantia; dicitur ides vis circa pouditione non ducatione quia facta
 iuris non poudent, nec extendi potest, circa ea que sunt facta; sed facta sup-
 ponunt vis non poudere circa ea que sunt facta. =

7

Et enim quod vis facta infesta facere non potest; neque infesta
 facta constituit tamq. eodem effectus ac si facty, non fuisse facty, et ac si in-
 festy facty fuisse, idesque quod vis vis non potest facere neq.que in fuisse captivus;
 dominus captivitate facta amittit non fuisse amittit constituit; tamq. et ides
 iuris sit ac si dominus non fuisse amittit, ac si captivus non fuisse captivus.
 l. retro de captivis. Similita nasci est facta, et tamq. vis non naty, naty
 poudit quo ad effectus; l. qui in dicitur, de stat. hom. mori est facta, et tamq. vis
 vivere mortuum poudit. s. t. inst. de iuris. l. ubi. in fin. eod. modo traditione
 et pouditione. l. quis quis. d. l. C. de donat. l. poudit. quis quis. C. de donat.
 UVA. BHSC

20

ita Ann. d. sub. n. 182. D. Cassia de singulis. multu' sect. 2. n. 14.
 et 13. neque obstant. l. 12. s. facti de capt. et poss. l. 12. in quib. caus. iuris
 his, que dixerunt, in quib. constat ut omnia capti reverso restituere, possi-
 sionem, aut possessionis effectus minime conservare; aut tribuere; q. argum-
 ty similiter exprime potest, in l. Cornelia, Respondio ut possit fringere
 circa ea que sunt facti; distulit tamq. fringere circa ea, que fringit circa
 ea que sunt iuris, et ideo facti non extenditur, non comprehendit ea, que
 sunt facti dy generaliter procedit, nec exprime ad facta extenditur, ne
 ea que notabiliter sunt, nisi specialiter notentur didenda quasi neglecta
 et dicitur in l. 13. s. aut possion. 2. l. cy seq. de univ. D. Cassia d. n.
 16. quare cy non sit exprime notaty in possionibus, aut l. Cornelia m-
 nime hie fictiones ad possessionis effectus extenditur. ne hoc habeat potest
 alia iura q. facti contraria ~~inter~~ interray potest, et q. semet interrupta
 nequit, restitu nisi fringatur, cy exprime contrariu' facto captivitate germanice
 se Caliter Resus didendis de forent. p. 62. que solutio meo diu agitate
 probata est. d. l. 12. in qq. caus. maior. ibi dicitur q. possessio habet
 glaciis facti (non q. sit facti) et ideo non restitui q. huiusmodi causq
 possionibus non contingitur, nec dicitur C. q. non possunt contineri; sed
 dicitur q. non continentur, sed de sing. facti ~~ad~~ huc obstat d. l. 12. s. facti.
 Ibi dicitur id nulla continetur. Rexi posse. Respondio ibi diu nulla continetur
 fieri potest de possessio et emendi suagio capti interrupta non sit. potest
 tamq. fieri, et habetur eodem iure ac non fuerit qui q. interrupta q. non
 negat: ibi supponitur. Vide Ann. in sub. n. 184. et 185. Ibi aliter
 respondit facti supponitur in his casibus fictione fore de iure imperibili,
 et arguuntur, et ideo non dari ne licet in consuetu composito captivitate
 imperibile sit potest, in consuetu de iure non sit imperibile, et hoc dicitur ad
 fictiones iuris et communiter post Bartholy tradita. =

~~Non est exemplum bonae quae in possessione~~
 partibus postea editis expresso dicitur titulo quod dicitur proce-
 dere ex eo quod quasi possident partibus a proprio simul ex amicta. Hinc
 difficultati (omnis alius) respondet An in d. rub. n. 209. et 210.
 dicens postliminij debere in re, debere in persona: ita scilicet si persona
 quae possidet capta sit, in possessione reus non restituatur. Sin autem res pos-
 sessa capta fuerit, et redierit ut dicitur in d. hinc usque plenius de sabore
 et omnes effectus restituere, non est res fingatur neque capta et possessor
 manserit in civitate capta possident potuit usque restituere reus possessor.
 (non est ipse aut) quod dicitur dum res possessa capta animo, et facta omni po-
 sessione sit necesse, usque hoc casu possessione duplet, quod minus difficultate
 in eo videtur, quod in casu possessionis capta: sed hinc solutio dicitur quod
 non si res non restituit effectus possessionis facta capta civitate amovet
 de capta fuit possessor non dicitur eorum effectus restituere debet, quod
 res possessa capta, eorum modo quod quid dicat An amicta
 possessione in hoc casu, non de possessione capta idem amicta possessione, quod po-
 ssidetur de res capta, et quod quia possidetur ab hostibus amicta possessione,
 spe, et potestate invidendi amicta, sed aut An d. n. 210. idem in re
 capta restitui possessione quod hoc factio non in soluit neque quod, quod
 factio possessionis in possessione capta in soluit: sed in d. hoc probat
 et de eo quod postliminij ex eo fingeat non fuisse captas de proinde
 potuerunt esse possessione, sed idem dicendum in possessione qui fingitur in captis
 de proinde eodem modo fingatur possessor, ne factio postliminij sibi contra-
 dicat. Sed aut alterius ex eo quod dominus in civitate fuisse fingatur: non in-
 fuit necesse ex eo possidere. Sed hoc idem probat euenire in re possessa
 ab hostibus capta, non ex eo quod in civitate sumptu dictionatur non
 infuit continuo fuisse in possessione illius qui quod fuerat capta po-
 ssidetur, quia in soluit amicta possessione illius rei et quod si in civitate
 fuisse. — quare hoc restitui potest de quod fuit usque postliminij non

non dubitavit an expositione per sonum ex causa gentium quibus vis in
 cogendi competeret legibus capiti anq. l. 12. s. facti de capt. q. non de
 causa gentium decepta, in d. v. = Contra illi sonum et quibus ibi
 propositis procedere de causa gentium, fuerunt plures quos sequitur d. l. tra
 d. ep. 10. **C**on. s. et **K**erius lib. 1. interq. ep. 40 con. 12. ubi optime id pro-
 bat. et id patet, nisi dubium contra causas gentium accipiamus suppon-
 dy, et fatendum est Juliani sensum etiam contra causas gentium capiti pro-
 nonz adquire potuisse. q. non sonat Julianus. et constat ex l. 12. s. facti
 de capt. l. 12. s. gen. eod. neque obstant, qui obgunt Ann. no ad l. 2. s. p.
 non esse determinatum de gentium locutione ita contra gentium, et accipiam.
 in eo sensu in quo sine abusu accipi potest. = ad l. 2. s. p. d. v. q. ad mo-
 dy sententia esse facta, et tunc reprobatz in hac l. expresse que in l. 12. s.
 facti de capt. in fin. et statim applicabimus. ad l. 2. s. p. Juliani ibi du-
 bitare quoad heredes capiti, et non dubitare quoad ipse capiti rectoris, nec
 contrarium de opinionone Juliani probari potest ex l. 12. s. facti quibus
 continet sententia Juliani quoad casu postumum, non tamz ibi constat
 Juliani non dubitare quoad heredes ex l. Cornelia. =

12

His suppositis quibus in d. v. q. si sonus: an per sonum
 in unitate videtur sonit capitis in ipse ducere ex causa dicit gen-
 tium Julianus aibat in son danti esse ducatione, ita et si rectoris capiti-
 tus ei procederet sin autem ibi decerneret dubitari an per l. Cornelia ad
 ducatione eius pertinere et dy dubitari an per videtur id negare, non doly
 quia dubitari aut (quod vis hoc duxerit l. 12. ad l. Aquil. l. 16. s. 1.
 et l. l. 3. de l. m. h. tenet Ann. d. sub. n. 216.) Sed etiam quia aut
 esse in son danti, q. certe non diceretur si Julianus existimaret in ipse que
 casu ducatione procedere, et hanc interpretatione aliunde convenit proposita
 danti qui pro quibus in hac l. conat ostendere maiore dubitandi ratione esse

in loy Cornelia ac in postumius constat et sic contentum 6. em. d. n. et
 si hae vera videntur, tam certis magis videtur q. Julianus dubitari deat
 ex sententia aliquorum, et explicat Chiquis lib. 1. interq. 40. n. 13. et 14.
 in quorum sententia inpendenti dicitur iucapio; quae opinionem non appro-
 bat Julia. et constat ex loy in bello s. facti decap. et in sacramento
 sententia dubitatur an per loy Cornelia ad successores capto pertine-
 rit per se a dextera quae in causa ageretur, probatur a iuribus Pauli,
 nempe magis dubitari de amplitudine loy Cornelia, quae de postumius
 extensione. Marcellus aiebat per plenius fictionis legis accipi: sed
 in quo plenius datus liquet. existimo Marcellus plenius accipere fictio-
 nis legis quae ad postumius, non quae ad loy Cornelia, q. ultra alia
 statim dicenda constat, ex eo q. si Julianus in causa ageretur
 negavit iucapionem pro dicitur huiusmodi in loy Cornelia comparabilis
 plenius non potest ad id referri, et non cuj gerat postumius plene et Julianus
 illic dicitur dubitari sententia aliorum dubitatur refert, dicitur opinionem
 non exprimens id positum non concedat, merito dicitur debet illud plenius
 supra postumius fictionis cadere quae plene accipit a Juliano, et plenius
 a Marcellis, neque esse q. dicit fictionis legis, necesse est de Marcellis
 de loy Cornelia loquens dicamus; non est fictio postumius et fictio legis.
 Existimo Marcellus plenius accipere fictionis legis in postumius quae
 tenus in ea sententia erat iudicaret et loy postumius pro dicitur ad
 continuandam iucapionem eorum quae per se det per se non possidebat capto
 cuj ad hoc peruenirent, q. probo etiam constat hanc fuisse sententiam,
 loy Marcellis contra et exprimens in loy 12. s. facti decap. ubi Mar-
 cellus nihil intereum que possidebat an subiecta ei persona. hanc eorum
 sententiam Marcellus hinc refert Paulus: rationem Marcellus proponit
 in illis verbis quae statim sequuntur quae admodum enim (aiebat Marcellus)

postumum reusque plus iuris habere potest in his que sexu ingunt,
 que in his que per se vel per uxorem possidebat, et ad hoc se generavit que
 si ita argueret centum et sexaginta capite possidere, et in uxorem uero esse
 causa peculiaris sed arguatur plus per capite possidere que per se: et
 plenius dicto legis in postumum accipienda, ita non solum in uxorem cap
 hinc ea que sexu esse causa peculiaris possident, sed etiam ea que per se
 vel per uxorem ex quaunque causa possidebat, et ad hoc se generavit.
 hinc argo non respondet Paulus quia debile ipse videtur, et quia cum
 ingruente legis ingruo penitus adiecit de ea quaest. an in uxorem
 et lo. Cornelia in uxorem ea que capite per se possidebat (de qua
 quaest. iam Paulus sententia sua pro uxore efficaciter que proba-
 rinat) noluit sententia Marcelli impugnari, que solum procedebat quo-
 ad postumum, non vero quo ad lo. Cornelia, et statim ostendit. =

13 **D**ylatatur quoad postumum opinatur Marcellus nihil inter-
 esse ipse possidet, an subiecta uero persona et in hac lo. et in d. lo. l. s.
 facti in fin. de capite de capite quo ad lo. Cornelia non sentiebat Mar-
 cellus imo inter se putabat ipse possidet an subiecta uero persona ex cau-
 sa peculiaris; ita et si per se possidet non procederet in uxorem successibus,
 in autem uxorem ex causa peculiaris detantia possidebat, et postea sex-
 tu possiderent, in uxorem procederet, loyque haberet in uxorem. et ideo
 Paulus huius l. auctor Marcellus non refellit, neque ex proprio a Pauli fuit
 ostendit de huius in uxorem successibus capite et lo. Cornelia, que ipse
 capite reusque iure postumum: et que id ingruo ostendit: postea
 refellit sententia Juliani qui in uxorem ex causa peculiaris dubi-
 tauerat quo ad successibus, et lo. Cornelia, non tamen quo ad postumi-
 num: et ultimo aduertit auctoritate Marcelli, qui licet plenius postu-
 mum ostendit que alij non tamen ostendit lo. Cornelia.

Itaque omnia quae hinc congerunt, Paulus, sui sententiam sequitur con- 97
firmant. in his explanationibus utimus de iuribus qui dicitur Marcellus.
in hereditatem in quibus de sui personae defuncti fuisse receptis, ideoque 88
in Successoribus legi non habere iurisdictionem (ait Marcellus) quasi di-
ceret quod non propter hoc possunt nihil intus an capere per se
an personarum personas possident non idem dicitur quoad Successores eo.
leg. Cornelia. in hiis succedunt quia legem constituit hereditatem a tempore
captivitatis quasi in ipsa civitate ducuntur captivi. et ideo ex receptum
sit ut hereditas fungatur sui personae defuncti, et ille qui fungitur defuncti
de facto personae eorum quae per se possidebat postquam defunctus dicitur
armaverit, in de est ut in hereditate quae sui defuncti fungitur non ga-
det sui possessio quae defunctus armavit, et ideo certum est in Successoribus
legi non habere iurisdictionem. haec ratio Marcelli obviare proponit et ideo
plenius explanationem exposuit. Atque de his huius rationis peragitur
Suggerendum est quod supra diximus quod a defuncto iurisdictionem non con-
tinuari de hereditate iure intexuerit. deinde Suggerendum est quod legem
nisi hereditatem iacere a tempore procedente captivitatem, et ad
toto tempore quo captivitas duxit hereditas eodem modo dicitur iacere
ac quilibet alia hereditas. in quo sequitur et eodem iure fungitur
eodemque regulis iudicari. Sed in hereditate huius observatur et ut
hinc demum in Successoribus legi habeat iurisdictionem in rebus, quae de
defuncto dicitur ad mortem possident si medio tempore non intexuerit possi-
sio, in quo si intexuerit non potest in hereditate contineri, quia
hereditas sui personae fungitur, et sicut in re testata non potest dicitur per
se iurisdictionem semet intexuerit, nisi de novo in eandem et ita simili-
ter non potest hereditas quae sui defuncti fungitur quam ex possessio captivi

in rebus quae posse possidebat sit interrupta captivitate, in dextera in fact
Marcellus in dictionibus loqui non habere revocacionem, quia si habent, et
propter hanc liquiditatem, et in liquiditate non datur possessio interrupta et deo
non datur quia nec in iure defuncto cuius dicitur hereditas fingitur talis
possessio ~~non~~ datur. ~~~~~

14

Sed dicitur si Marcellus agnovit interruptam possessionem in rebus
quae posse possidet a iudice loqui Cornelia non procedere aut, cum agnoscatur obli-
vissimus in eodem casu procedere. maxime quod dicitur per loqui Cornelia captivus
fingitur nunquam captus. Respondetur tamen sententiam Marcelli nunquam non esse
quoad postliminiam, neque a Paulo approbati, a iudice non non tenentur ad
respondendum arguuntur ex falso suggestis deductis. Dicitur tamen concessa sen-
tentia Marcelli non obstat quod plus tribuerit fictione postliminiam quae
legis Corneliae. Etenim certum est ne hoc negat Marcellus in istis quae
casu interruptae esse revocacionem propter interruptam possessionem, sed
constabat postliminiam restituere quoad effectum revocacionis: loqui Cor-
nelia non item. motum poterat esse quod diverso modo se habeant loqui
fictiones; non loqui Cornelia dicitur fingit captus mortuus dicitur loqui
in omnibus 18. de capt. ita et in omnibus dicitur esse haberi pro mortuo
d. loqui 18. loqui 22. in quo eod. Sed in mortuo locum observatur, et interruptae
pate revocacio possessione quomolibet interrupta; igitur loqui Cornelia non
prodest ad hoc et interrupta possessio eius liquidibus prodest. Contra
in postliminiam agnoscatur Marcellus, quia ipse captus reverso posside
omnia restituit, ac si non fuisset captus. loqui 19. et sequitur eod. tit. itaque
quod non fingit tam esse loqui Corn. quae post captus, non fuisse captum.
hoc diverso modo se habet. nam in loqui Corn. fingit non fuisse captum.
quia fingit semper in sententia iudicis; et idcirco non dicitur colore finis

quia fingit
etiam non
fingit semper

accipit Marcellus fictionis legis in postumum, quod in l. Cornelia
Sed si quis dicit Marcellus non defendimus in eo quod avertit de postumum;
dilatant rationem qua deceptus fuerit proponimus coniecturam non
defendimus nec defendere possumus quia eius sententia falsa est, et
falsitas in l. q. d. s. facti decapit. Alibi a Paulo ibi Sed si quis in sua
dita deesse possidet, idemque nec postumum a prodest et si dicit de iure, et
ab eodem Paulo in l. gen. decapit. et a Juliano in l. d. d. s. t. et d. =

45

Si vero si quis dicit arg. Marcellus in illis verbis quod admodum enim postu-
mum res suas plus iuris habent in his quod se non egissent. Et dicitur potest
test. nonnulli non si possit quis oblique et per alium consequi quod per se non possit
Et in casu l. q. d. s. fin. de leg. 2. non sicut ibi est impedimentum naturale
in domino et igitur res sua legari possit, ita similiter est impedimentum natu-
rale capientis non qui possidet facta quo possidetur excluditur a facul-
tate possidendi sicut qui habet excluditur ab alia illius rei adquisitio
l. q. incompensabilitas solite interposito sexto qui est causa peculiaris possidet
quo casu ex persona sua naturaliter capere et voluntate domini non re-
sista potest possidere domino. Et in eodem domino per se possidet dum
capite amittit animum, et facultatem insistendi rei, et si per alium possidet
est causa peculiaris, aut per se potest et eadem causa ei possessionem adqui-
rat, nulla datur exceptio si quidem etiam capere voluntate possidendi per
se non consistat, et eadem consistat facultatem insistendi per se non
licet facultate insistendi per se amittat, non tamen facultate per alium non
per se non amittit, neque animum, aut voluntate insistendi et ita pro-
cedunt. l. q. d. s. gen. et in q. caus. ma. d. l. q. d. s. t. et d. l. q. gen. de
capit. et aperte nostra solutio fundata in l. q. d. s. t. de iure. Sed
etiam confirmari potest exemplo ad id aduic in l. q. gen. de capit. non quod
dicit per se immediate non potest adquisire, remane tamque loci est per se non

199
200
Dignus fuit Marcellus sententia sup. quae proponitur in d. l. 12. s. facti
de capt. non restituitur ad postumum sed eque acinus in l. Cornelia
Seu in Successibus circa exheredationem nihil interuenit liquidibus an quis
fuitus posse an exhereditas personas possidet quae postea in d. quae ad mo-
dy probat sup. opinionem quoad postumum et supra dicitur. et in d.
no quoad l. Cornelia quasi dicitur: Suggestio q. postumum facti et
continua usucapio eorum quae postea captus possidebat sequitur et idem de-
nat in Successibus et l. Cornelia no liquidibus fingitur in personam et idem
Sicut captus possidet, ita eius facta liquiditas, quam in Successibus l. 1.
habet usucapio. Videndus Celsus d. ep. 4. s. lib. 1. in l. 1. qui ita legitur =

199
200
D
Constat q. ex d. l. 15. de usucap. possessionem non continuam
quando fuit interrupta: neque postumum, aut l. Cornelia factiois et
modo sufficere ad continuam usucapionem interrupta possessione; sed non
infertur q. non possit in capite usucapio in possessione pendente causa
penultimae quae sit: no in hoc casu usucapio procedit et prodest l. 1. s. cap-
t. in herede, quae eius Successibus per l. Cornelia si apud hostes dicitur
dat, q. non negat Paulus neque Julianus qui l. 1. dubitari ait et
Sententia aliorum. Nulli minus Marcellus, qui si legas d. 1. non
negat ne non loquitur de hoc casu, sed distat de possessione interrupta
per captivitatē: si legas affirmative hoc exprime probat et constat ex
n. p. xi. idem non obstat l. 22. s. per. de capt. et quae ad id probatum
aducit Valentia quia d. 1. concedimus l. 1. in postumum redit, quae
quae in Successibus per l. Cornelia continua usucapionem rerum quae
Seu si possidebant ante captivitatē, aut ex causa penultimae post captivitatē
possidere cupiant. =

An defunctus testator per solam ad-
ditionem extranei existenti re sui heredis
dominium possessionem re amittat.

Ubi late explicatur l. l. s. 16.

de adq. posses. Ostenditur

Solum pro herede non suf-

ficere (suscipione)

~~~~~

CAPITULUM

V. **F**errius proxi. capitul. constat possessionem, et dominium per mortem non
extinguuntur, immo genus defuncti voluntatem remanere quousque heres de
facto existat, per additionem si fuerit extraneus; et per nudam existentiam
si suus fuerit. retinet quidem defunctus quousque transeat ad heredem
et ideo scrutari oportet a quo tempore heredi dominium possessionem re habere
incipiant. et quod attinet ad possessionem factis est questionis resolutio,
nam aut loquimur de extraneo, aut de suo: si de extraneo cum sit eius
non possidere quousque hereditatem adierit nisi post additionem naturalem possessionem
apprehenderit: l. 23. in prin. l. 30. s. 3. de adq. posses. ita non sufficit ali-
quis rem hereditatem possidere. sed necesse sit ut singularem rem possessionem ca-
piat. l. 1. s. de heres. 16. l. 34. s. fin. de adq. posses. Antonius Gomus in
l. 43. laur. n. 33. Menoch. de adq. posses. remed. 4. n. 599. et c. l. 10.
et alijs Ann. in rub. de iur. n. 89. = aut loquimur de suo et tunc
est dignus huiusmodi dissonantia amittit possessionem in suo herede

continuari, quod sententia reuocamus cap. n. videtur potest. Item in d. sub. en
 n. 458. usque ad n. 461. inclusivè ubi speciatim probatur nulli restrictioni
 dari inter suos, et extraneos heredes quo ad possessionem. ut inop. heredes non pro-
 videant antiquè naturaliter possessionem capiunt: et in heredes generos de
 functi continuatur si alium de non fuerit interempta. Et eiq. ostendimus
 q. d. n. et q. 8. n. in factis defuncti gaudere sique quolibet heredes
 hereditatis possessionem; ne quod ad additionem extranei existentiæ de sui de iure
 defuncti gaudere. =

2

Defunctio est hec questio quatenus attinet ad dominium; et ideo ad
 eius intelligentiam statusque est: defuncti esse dominum post mortem q. domi-
 nium voluntate retinet sique quo transcat ad heredes constat ex d. et. q. d.
 cap. ideoque est dominus saltem sique ad additionem. Sed quia per additi-
 onem fit dominus heres extraneus, et siue per nudo existentiæ ideo dicitur
 videbatur defuncti post existentiam sui et additionem extranei heredes peni-
 tus desinere dominum habere. ut duo domini in solidum pro eodem tempore
 esse non possunt. l. 3. s. si duob. et. commodati. l. 3. s. ex contractu de
 acquir. heres. et heredes extranei dominorum hereditariam esse incipiunt
 usq. l. 3. de acqu. hered. l. 8. de leg. 2. l. 1. et 2. et 3. de bonor. poss.
 et proximi alius dominus repugnat. Sed hoc minime obstantibus ita
 hoc dubium resolutum est, et dicimus defuncti ante additionem esse in solidum
 dominum post additionem, existentiam de heredes esse etiam dominum dominus na-
 turali hereditate: heredesque per totam additionem, existentiam de distat do-
 minum civile acquirere posse. q. minime repugnat, ne licet duo domi-
 ni in solidum esse non possint pro eodem tempore in eadem specie dominii.
 bene tam ponunt in diversa, et probat d. 22. in d. de acqu. her. dom. in casu
 heredi alium quibus inseparabilitate inuenit, q. duorum dominorum est pro eodem
 UVA. BHSC

tempore =

3

Itaque hoc dubium duplici conclusione resolvitur
 1^a est. Sit prima heredes naturali dominij generalis acquisitione contentiose
 non adquirent sed tunc demum ex singularium rerum possessione adquisita habuerunt
 Sit secunda conclusio: heredes post acquisitionem possessionis dominij naturale
 adquirent in rebus hereditariis: definitum tamen non omnino ut in rebus hereditariis
 ditatis amittant, neque hereditatis extrinsecus t. conclusio, quae in mola
 in l. si homo § 5. de success. Petrus Barbosa in rub. ff. Solut. matrim.
 4. part. cap. 2. n. 21. probata. t. extrinsecus in l. 18. de acq. rer. dom. l. 43. de
 acq. herid. l. 1. s. 16. l. 38. s. fin. de acq. poss. l. 48. eod. in quorum casibus
 plurimum sapientissimi non laborant. nec quidem de rebus, et quibusque dignitas
 digna. Velius putaverunt, et pro regula iuris tradiderunt. non pro rebus
 hereditariis adquirent q. sit eiusdem hereditatis. d. l. 1. s. Petrus 16. quae
 regula non solum negat acquisitionem possessionis in rebus hereditariis generaliter
 sed etiam acquisitionem dominij. ita ut sensus huius regulae sit etiam adquisitio
 dominij in rebus hereditariis heredes non possunt adquirent per illum dominum
 aut possessionem alterius in hereditariis fundi. d. q. d. regula procedat quoad
 possessionis acquisitionem; constat enim d. l. 1. s. 16. ubi dicitur in casibus rerum
 donatarum emphyteuticarum, aut locatarum constat exceptionem de possessionis adquisi.
 procedere ibi per d. n. an possunt ex tunc possidere, et postea per d. n. reliquorum
 adquirent possessionem: ex q. exceptio debet esse de regula, de duobus regulis ad
 rerum possessionem spectare. postquam id probata est q. d. probata subtile de
 acq. poss. et q. ibi agatur de casibus in quibus limitari debeat, quod con-
 firmata est d. l. 1. s. 11. et 18. in d. l. 38. s. fin. eod. tit. = quae dicitur
 pertinere hae regula ad acquisitionem dominij constat. t. e. d. s. 16. ubi re-
 gula generaliter concepta est ad omnem acquisitionem et claudat. neque ob-
 stat quod ibi pro generali prope pertinet ad acquisitionem possessionis, etenim
 hoc non probat ex d. n. ad dominij acquisitionem non pertinere, neque regula quae

101
92

ad duas matonas pertinet sub illa qua ex heredi debet. 2. idem confirmat l. 18. de
 ad adq. rer. dom. ubi eadem regula generaliter per se pertinet ad acquisitionem
 domini: ubi per hereditarium sensu quod est eiusdem liquidationis non potest
 et maxime ipse liquiditas ubi primo negatur adquisitio domini in liquidita-
 tis (sic per additionem) et a fractione negati adquisitio ipsius liquiditas (ante addi-
 tionem sicut alioquin particula empta) 3. idem confirmat l. 43. de adq. liquid.
 4. idem probatur ex d. s. 16. quatenus ab eadem regula excipitur res donata
 empta, aut legata, ne si ubi dylaxat quare de acquisitione possessionis
 certum est consequenter agi de acquisitione domini, quod per acquisitionem posses-
 sionis adquisita l. 20. d. fin. de adq. rer. dom. l. 1. de adq. pos. Quare
 exceptio illius regule ad dominum, et possessionem particula pertinet, et quatenus
 de regula dicitur sit. et exceptio debeat esse derogata. =

4

Bartol. Jason, et alij post Accursium in d. s. 16. quos sequitur dicitur
 in l. ff. de adq. liquid. c. 19. n. 10. et dicitur regula ad dominum acquisi-
 tionem pertinet existimant contendit et dylaxat haberi locum ante aditionem
 liquiditatis sed et dicitur post liquiditatem aditum saltem quoad possessionem locum ha-
 bere contendit Castrensis Jason, et Quarenus in d. s. 16. quos sequitur
 Barb. ad Inst. vol. 2. cap. 21. l. 3. lit. ad. sed ex adverso Valentia
 lib. 1. tra. 2. c. 12. n. 4. non vult hanc hanc regulam, et dicitur et post aditum
 liquiditatem locum habere. nec minus ad dominum quod possessionis acquisitionem
 pertinet iuxta dicta num. preced. quod dicitur regula ante aditum liquiditatem
 locum habeat, constat ex d. l. 18. de adq. rer. dom. l. 43. de adq. liquid. ubi non
 solum dicitur liquiditatem acquisitionem, sed etiam de acquisitione liquiditatis
 agitur quare necesse est et dicitur pertineat ad casum non aditum liquiditatem
 non post aditionem liquiditatis adquisitamaret, et ideo postea debet hanc con-
 itionem ponit adquire. Valentia. d. c. n. 2. itaque ante aditum liquiditatem
 nec ipse liquiditas nec res liquiditatem adquire quoad dominum possessionem
 de ponit per dicitur liquiditatem ratio est quia ante aditionem nihil liqui-

tamque adquire potest ut prius sit de hereditate ad aliam quae dicitur, et aliqua
 res hereditaria adquiretur. Deinde q. ante aditionem, aut q. idem valeat.
 Secundo hereditarius est alienus heredi, et per se alium nihil adquire
 potest. s. in his s. in t. per quas gens. aliam rationem tradit. In tertia d. q.
 12. n. 3. hoc idem absque dubio procedit. Sed an eod. regula probetur
 constat. et probabilius quia hoc in d. regula non dicitur, seu immediate
 probari sed dicitur ut illud, et a fortiori ratione, quasi ita arguatur
 post aditionem hereditatis per se hereditarius nihil q. hereditatem sit adquire
 potest. Sed hinc plus iuris habet in secunda regula quae ante aditionem: q. ante
 aditionem res hereditaria per se adquire non potest. Debita post aditionem
 res hereditaria per se hereditarius adquire non potest: q. multo minus
 igitur hereditas ante aditionem, q. confirmat. d. l. 18. de adq. iur. dom. in t.
 maxime. =

5 **D**icitur regula quae post aditionem hereditatis per se hereditarius nihil
 rem hereditaria adquire posse d. l. 1. s. 16. ut in condempnatis, et quod de hoc
 casu sit accipienda probatur t. quia ut regula ad possessionis acquisitionem dicitur
 pertinet necesse est ut tunc habeat in casu in quo de possessione querenda
 disputari possit. Sed nequit de hac re disputari ante aditionem. Eodem
 modo denuda constituta, quae idem operata, ac aditio est. hanc q. ca
 regula post aditionem locum habet. et hac rat. morata. In tertia d. q.
 12. n. 4. = 2. probatur quia ante aditionem eodem modo se habent,
 res hereditariae, ac non hereditariae ut eodem modo sunt alienae heredi.
 Sed regula loquitur de rebus hereditariis, ita ut non pertineat ad res, quae
 hereditariae non sunt: q. loquitur de rebus hereditariis pro se non heredi
 tarius distinguuntur, q. accidit post aditionem hereditatis. = 3. quia ante aditionem
 ut nec dominus, nec possessor sit heres, certum est, ideo non potest per se hereditaria
 adquire, quia est alienus, non vero quia sit hereditarius. =
 Quare quia in d. s. 16. et in l. 18. non distinguntur a regula de iur. donati
 A. BHSC

omni de. de legibus, et suadent verba Pauli in d. s. 16. quae multarationem reddunt
 et hanc fuisse quondam opinionem refert Jacom in d. s. 16. col. 6. et ructio hujus
 solutio quae ista Auxiana a conditione equalitatis descripta est. Animo in-
 tumescat per comparationem apprehensum: quod requiritur et Mensura pluraque ditionum
 legatorum in quibus eadem equalitas est, et tam non obstat. Et ructio Baroni
 d. s. deinde quod hujus ratio ad summam inter ditiones hujus habeat locum,
 nec tollat fuerit per ditionem apprehensam. Et quia non est equalitas, sed
 quia intermiscere non potest. Cetero hanc ructioem quod nihil pos-
 sit esse causa sui causae, seu ut explicat Duaxenus quod ditiones conti-
 nentur in hereditate, et quod hereditas sit causa ut adquiratur, quam non
 habeat recipere, et sic iterum erit causa adquirere hereditatis. hanc
 eodem rationem vidit Catherina d. ep. 12. n. 5. nec multum abest Laurus
 in d. s. n. 6. ubi aut ditiones hereditarias esse dicitur et dicitur ut alij rebus
 hereditariis, quae neque aliam re hereditariae acquirere, ne videatur se
 ipsas acquirere, quae omnis in Doctoribus supponit etiam post additionem
 hereditatem manere. nec aliter potest Catherina ab huius ratione
 difficultate exire quod ubi dicitur hereditatem per additionem extrinsecam
 fieri quae res hereditarias patrumque hereditas: necesse est ut per ditionem
 rationem supponit hereditatem manere etiam post additionem, imo et
 post apprehensionem possessionis ditionis hereditariae, per quae dicitur hereditas
 res possideri. non hereditas per additionem non dicitur esse hereditas, aut
 si diceretur esset postquam, praecedente additione ditionis hereditariae possideri.
 est: Si in his casibus non essent hereditaria omnia bona quae ante
 additionem fuerunt, nec ditiones contineretur in hereditate quae tunc non
 esset, nec esset causa sui causae hereditatis nempe est. quae fuit
 ratio Catherinae, Duaxeni, et Catherinae: neque ditiones adquisitis hereditariis
 essent sua res ut alij rebus et supponit Laurus in ructio supra citata:

Quare de omnibus difficultatibus obviis eamuis constitutus est per
 sensu hereditarius ante aditionem nihil hereditarius adquire posse. demum
 neque post aditionem id posse fieri et supra ostendimus. et denique idem dicitur
 dy quod post aditionem factam heres fuerit ingoies. de iur. q. probata in d. l. q.
 34. s. fin. de adq. p. o. a. contrarius sensu loquuta enim d. l. de exceptione
 huius regule, et loquuta de sensu p. o. ab herede, ibi. heredi eius extradi-
derit, et infra ibi. et heres ei accipiet, per quod ideo ait C. res heredita-
 rias p. o. d. e. p. o. quia non iure hereditario ad heredem pervenit: q.
 infra p. o. d. e. p. o. nihil hereditarius adquire posse si is ad her-
 edem iure hereditario pervenisset. hoc idem confirmata arguendo a cont.
 sensu in l. q. 48. cod. ibi p. o. d. e. p. o. in d. i. d. o. n. a. t. i. s. p. o. d. e. i. n. t. e.
 d. s. 16. quatenus loquuta de eadem exceptione negat exceptionem in d. i. d. o. n. a. t. i. s.
 p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.
 arguenda est d. i. d. o. n. a. t. i. s. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.
 neq. d. i. d. o. n. a. t. i. s. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.
 sensu hereditarius p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.
 Sed si loquuta de sensu non d. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.
 ne hereditarius neq. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.
 hereditarius p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.
 sensu non p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.
 ubi adquiret qui ab alio p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.
 Bator. d. h. o. s. l. i. t. a. b. i. n. d. s. s. e. d. e. x. a. d. v. i. s. o. i. n. p. r. i. s. o. i. b. i. d. p. o. b. a. t.
 in d. l. q. 1. s. 13.

8.

Ratio q. huius d. i. d. o. n. a. t. i. s. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.
 huius d. i. d. o. n. a. t. i. s. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.
 n. d. t. et supponere videtur C. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.
 C. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e. p. o. d. e. i. n. t. e.

Bachor. in lous supra relatib. itaque ex hereditate sit ante aditionem post ad-
 itionem et adhuc post acquisitionem possessionis, et de hereditate manet res heredi-
 taria, et habeant per modum unius infante personarum hereditarium, et adhuc
 hereditarium de se qualitatem habeat, et sic si possidet sit ab herede non pos-
 se adquire possessionem, dominium, et aliam rem hereditariam. ne sit causa
 sui causae et aibat Casencius, quod sequitur Duarenus, et Valentia
 aut ne hereditaria res quae idem sunt ex seorsum in idem hereditario per
 se adquirentur, et sic ex parte de una, eademque res est agens, et patiens
 quod fuit ratio dicitur in d. d. de hered. sed quia haec doctrina deficiente est
 ideo ex singulis casibus in quibus videtur cogitanda debet adaptari iuris.
 et inquirimus ante aditionem hereditatis, ideo personarum hereditarium, neque heredi-
 tatis ipsa, neque res hereditaria adquire possunt. quod est verum alieni
 respectu heredis, et personarum aliarum adquire nihil potest: huius enim casus
 extra regulam est, aut saltem extractionis regulae, de qua dicitur in d. d.
 et enim extra regulam rationis, imo extra regulam, non ea subacta adhuc
 non potest heres personarum huius alieni adquire: sed potest subacta
 contineri quatenus ex eius ratione probatur ex hereditate huius sit res contineri
 nono res hereditariae per modum unius itaque regulam per unum alium
 adquire ex nulla res respectu alterius sit alia. sicut regulam idem
 per idem adquire.

9
 P^{ost} aditionem idem certum est heredem non posse praeiudicari
 ex hereditarium dominium, aut possessionem alterius rei hereditariae quaeque
 manet hereditas, et adhuc res hereditaria per modum unius habentur, quare
 nequit idem personam adquire aliam agens, et patiens: interumque adqui-
 sitionis, et res adquirenta non distinguuntur quod est ab aliis. postquam huius
 adita hereditate acquisitionem possessionis unius deorsum idem dicitur ex eadem
 ratione. in quibus patet ratio, et regula videtur limitanda sit in casibus

11 **E**t in primis supponitur et adhibetur nomen acquisitionis (idem est
ratione de qua proinde dicitur) sed dicitur praequisitum adqui-
sitionis et notat et recte Chenu. lib. 1. in leg. cap. 12. n. 2. de causa
(nunc remota) in qua acquisitio sequitur, q. probata est l. 23. in prin-
cipio de acqu. p. in. ubi adita hereditate, iuncto q. ablativus absolutus vel
facti conditionis vel denotat praequisitum et dicitur de mutuo cap.
n. hoc praequisitum posito lex non statim est dominus iure naturali
sed preparatus est ad id capiendum. Vix est lex domi posita aditione
statim acquirere omnia iura defuncti possessione excepta et constat est.
l. 23. et ideo dominus acquirere: atque acquirat dominus, q. civile
vocant interpretes et leges Jason in l. Domonius d. p. n. 11. ff.
de acqu. p. in. et in l. 1. n. 13. C. de her. fugitiv. Costa in l. Gallus. s. et
quid sit tanty. d. p. n. 116. Barboza in sub. de solut. matr. d. p. em. n.
17. Pinellus. lib. 2. de l. cap. 9. n. 21. non tam acquirat dominus
naturale sique dicitur idem conjugationis singulari vix capiat, Barboza
et Pinellus d. locis. q. ita coniungitur est: lex adyde induit perso-
nam defuncti ita de utroque pro unus personae vice fungantur; non heredi-
tas fungitur vice personae defuncti. l. 34. l. 61. de acqu. rer. dom. et her-
edis fungitur vice personae unus ex hereditate. l. 22. de sucog. d. p.
vice personae defuncti sunt hereditas, et ceterus dicitur successor in ma-
teriam us defuncti. Et hac representatione iure civile inducitur sequitur
heredem habere omnia iura defuncti: quatenus representat defunctum
ita et non ea habeat propter aditionem ex persona sua seclusa qualitate
heredis, sed propter et lex ex persona defuncti, et quia hae iura civi-
li iurata sunt, ideo dicitur loci dominus civile, non naturale: =

adq. liquid. l. 23. inquis de adq. poms. l. 63. inquis ad Siebel l. 1. 2. et
3. de bona. poms. quatenus probant liquidom additione facta in omnia
iura excepta poms. succedere. quo faciunt l. 24. de U.S. et 62. de
ad. I. quz omnes procedunt de dominio civile, et civili adquisit. eodg
sensa dicitur bona defuncti post aditionz fieri patrimonioz liquidis.
S. t. inst. liquid. qualif. et differentia. neque obstat q. liquidis post
aditionz dicitur vindicatio. l. 30. S. t. de iur. vind. l. 2. in fin. ff. cogitatio
liquiditatis; no ideo est quia hie actio non sily competat domino
naturali, sed iteg civile. l. 23. inquis de iur. vind. Dicitur ff. et iuris
gentiuz c. 2. q. 2. in quo infante adquisitioz est testamento iteg
iuris gentiuz est: q. dominus q. liquidis per aditionz adquisitioz eius-
dem iuris est: respondit ff. ex iure gentiuz iteg est eodem iurisdictione.
causq. adquirendi dominus, atq. causa remota sunt sunt contractus
no dicitur gentiuz hie adquirendi dominus occupando et possidendo
propterea ius sibi est ff. conusuz et ideo q. per soloz aditionz liquidat
dominus; est inuentus a iure civile, et expresse constat in fragm.
Ulp. tit. 19. de D. iurista l. 30. de leg. 2. et hinc notanduz est. de finit.
ty habitu retinere dominus naturali, et civile sique ad additionem
post eg transire dominus ad liquidem quatenus hie fit dominus
de iure civile per aditionz. neque obstat l. liquidem. 57. de ad. I. quz
aut liquidem eiusdem potestatis iuris que esse iuris fuerit defunctus.
no debet potest id accipi quo ad representationz quatenus et hie non
potest plus quz defunctus cuius personaz representat. debet potest acci-
pienda est de casu accipit provisionis quo casu idem dominus (quz
no diverso modo actuali nempe) habet, ac defunctus. Vide de hac
quest. ep. 1. cap. 21. =

Sed ex dicto insunges contra expositionem d. l. q. l. d. 16 de adq. p. et
 dicitur quod non per aditionem distinetur adquirenda dominium ante post
 quod heres apprehendit possessionem sicut hereditarium iam est do-
 minus iure naturali illius sicut, qui habet ingratum moris; of. illi
 sicut penitus amittit qualitatem sicut hereditarium; of. et res dis-
 tincta ab alijs rebus hereditarijs non possidet; of. nihil impedit quo-
 minus per eum, ac per quolibet alium sicut proximum heredis possit
 adquire possessionem, dominiumve naturale aliam rem hereditariam.

Respondetur sicut possit post aditionem hereditatis esse in dominio, et
 possessione heredis iure naturali, non tamen penitus amittere conceptum
 sicut hereditarium, quare recte in eo statu hereditarius agitur
 non amittit penitus qualitatem sicut hereditarium; et ita sensus est
 verus in d. requita qui alias falsa esset, et sine ratione procederet.
 est quidem adhuc hereditarius, quia adhuc est hereditas et constat
 ex d. s. 16. et ostendimus ex t. ex n. 21. quibus addere libet hanc
 rationem: heres succedit in ius defuncti l. q. 2. 3. p. de adq. p. et
 ita non plus possit quod testator fecit in omnibus, et tamquam heres.
 d. l. q. 39. de ad. d. et succedit in commodatam commoda. l. q. 1. 2.
 et 3. in quo debon. posses. nec potest plus iuris habere quam potest de
 fectibus plus transire quod habuerit l. q. 39. de ad. d. l. q. 1. s. 16. si is
 qui d. libere. et ergo non potest testator in dicta rem sui sui
 sicut sui adquirenda, et heres eius post apprehensionem possessionis sicut her-
 editarium respiciet testatorem, nec plus possit quod testator possit, con-
 siderans existimaverunt heredem non posse adquirenda possessionem aut do-
 minium rem hereditariam proderunt hereditarium eius si ei possiderit. Sed
 dicitur: testator potest adquirenda possessionem sui sui possideri sui; of. eius

hæc potest adquirere sibi defuncti hereditatem
Augustinus constat id q. constat ex precedentibus capitulis n. de defuncti
testatorum rebus dominis, et hereditatem sique dicitur hæc ea adquireat itaque
post aditionem ad hunc defunctum rebus hereditatem n. de hæc non dicitur
hereditatem in quo sit de hereditate casu quo hæc adita hereditate acqui-
rendum potestatem de hereditate, non vero hereditatem aliam n. de hereditate
hæc potestatem de hereditate, defunctus vero alias res hereditarias; cy ex eo de
functis, et hæc pro una persona habentia non sunt rebus et c.
hereditatem non potest hereditatem hereditatem potestatem res a defuncto hereditatem, q.
est una persona cy defuncto; sicut igitur defunctus in vita sua non potest
pro una de hereditate potestatem alias res hereditarias potestatem. itaque propter hanc iden-
tatem in vita defuncti, et hereditatem in vita defuncti hereditatem habentem potestatem
re etiam in rebus hereditariis a defuncto sui de hereditate hereditatem ab herede
potestatem, et res hereditarias potestatem a defuncto videtur eundem personam
hereditatemque esse. Et una per aliam non potest adquire, si hoc plus subtili-
tatis que veritatis habere videantur, aliam solutionem solutionem potestatem
de potestatem que non potest dicitur; nec ab herede est, n. inquit de hereditate
d. ut. de. s. sed ex adverso: de inter multas alias vias antiqui argu-
tas, et subtilitates hanc remanere dicimus. cy et igitur d. c. Paulus
in d. l. t. de adq. potestatem. et cetera d. c. in l. concordantibus. multo hu-
ius veteris regulæ rationem prosequuntur. Sed videamus an aliqua
potestatem inveniri; cy q. q. hæc doctrina felicitate. nonnulla cy. seq. tra-
duntur. Sed nunc est illa disputatio controversia: an liber hereditatem
sit habitus; Et si non alio potest invocare hereditatem; precedentibus doctrinam
conferre curabimus. =

Ades stricta est requisita defendi, et non possit huiusmodi aliter ducapere
 res hereditarias, seu quae in hereditate inveniuntur nisi et ducem, et quatenus
 requisita personae defendi, q. d. habet obsequio. Sed ad id suggerendum est
 ducapionem esse bonae fidei ius, et coram iudice personarum. Sui et
 agentibus procedamus quinque desiderari nempe personarum, huius, bonae
 fidei, tempus, et intentionis, et dicitur Ann. in d. rub. de ducap.
 pro empt. n. 5. et omnis ad h. d. c. et inst. de ducap. bona fides dicitur
 emptoria de primis inquit ducapionem conditio; hoc est de acquirere personae
 quae ducapionem pariat, q. d. est commune omnibus causis, et huius ducapionem
 agendi: nec antea emptoria bona fides emptoria causa, seu huius pro
 emptore exceptis; ubi requiritur bona fides tempore traditionis, sicut
 in alijs et illius singulis emptoria bona fides tempore contractus.
 l. 2. in quo pro emptore: l. 48. de iur. pro soluto. l. 2. d. de pub. l.
 l. 4. et ill. pro l. Ann. in d. rub. n. 228. Deinde circa huius notandum
 est illud non esse habitum ad ducapionem q. in alijs terminis, et est
 natura sua non sit habitum ad transfundendum dominum. ne hoc est per
 petuum in iure si ille huius in quo tradente domino, qui transfere
 potest, dominum adquirentem acquirere, producat ducapionem condi-
 tionem de domino res tradite, et pondeat. requiritur tamq. et a non domino
 huius dicitur intendit hoc est et ompho de facto sit celebrata a non
 domino, et sic de alijs huius ne error falsae causae ducapionem non qu-
 rit. s. error. inst. de ducap. itaque ducapio non procedit neque est
 error iuris inter veniente. l. 8. de iur. et facti cognoscantia. l. 2. d. de
 pupillo pro emptore. Donellus. lib. 3. c. 15. Ann. d. rub. n. 34. ne-
 que causae sufficit. d. d. error. 6. Ann. n. 34. Sed quod est ad ducapionem
 quendam error facti. l. 2. d. de a fixo pro emptore, ubi non obstat q.

dicatur publicanorum non competere q. intelligendum de iurisdictione, et dicitur
 An n. 312. de emptio et venditio, et dicitur; lib. 2. cap. 8. tit. 4.
 procedit etiam error qui ab aliis factis dependet l. fin. d. fin. pro suo. l. 1.
 ff. pro emptore: An n. 313. qui ead. n. 298. optime defendit, in eo
 deforari iurisdictionem pro empt. ab alijs titulis q. huc non procedat errorum
 falsae causae etiam admittit titulo pro soluto, q. ex requirit bonam fidem
 tempore contractus quae haberi non potest in concomitantia tituli pro so-
 luto inde est et non potest iurisdictionem pro emptore emptore deficiente. quae
 vero in alijs titulis error falsae causae in titulo pro soluto potest ad iur-
 cipiendum; quia dicitur bona fides tempore traditionis quae in titulo pro
 soluto haberi potest. non tamen negat An errorum provenientibus
 alterius factis iurisdictionem pro empt. iuxta l. ff. pro empt. non constituit
 deforantem in ea errorum in factis alieno provenientibus, et facta causa legi
 ordo igitur videatur. =

16

Hic breviter supponitur sit nostra delusio: titulus
 pro herede non esse sufficientem, et huius potest iurisdictionem ad iuris.
 Sicut ex consideratis et huius, sicut et privata persona. l. 1. et fin. Cod. de iur-
 cap. pro herede. l. fin. Cod. com. de iurcap. l. 1. ff. de iur. et temp.
 ita Goffredus in l. fundo. d. ad l. fund. c. n. 6. dicit quod si bona
 fide, et titulo pro herede iurisdictionem potest q. defunctus sine titulo genes
 se habebat. ff. xim lo catz, aut pignoris conuiz non potest iurisdictionem
 neque in persona sua. d. l. ff. de iur. et temp. neque in persona
 defuncti q. defunctus non potest sine titulo iurisdictionem. multo minus
 potest iurisdictionem huius xim quae mala fide accipit de defunctis.
 etiam si vellet esse iurisdictionem tempore contractus. l. d. d. huius.
 ff. de iurcap. s. diuina. ff. inst. eod. Vallent. lib. 1. tract. 3. cap. 4. n.
 1. in qua valde dicitur iurisdictionem iurisdictionem, et huius, seu bonorum p.

a successoribus partibus in sunt legatarius, emphyteus, donatarius, non succum
 in hac parte dicitur in capite. in persona defuncti, ita si defunctus non volu-
 rat, nec ipse potest et contra quod ipse non potest in persona sua in capite
 qua accipit rem, quod in hereditate erat, et quod defunctus in capite ac-
 cipit mala fide potest in capite quin mala fide propria in nocet. l. 2. d.
 in hac aut. 12. de publico. d. s. 12. in st. de succap. l. 2. d. 19. pro emphyte
 l. 43. in fine de succap. et hoc q. nec defunctus in capite in persona sua mala
 fide damnosa fuit. l. 48. d. 1. de adq. xix. dom. in successoribus partibus
 utantibus aliter observatur, non hi potest a se in capite in capite q.
 Antecessor non potest in persona sua mala fide; dummodo defunctus non sit in re
 ipse. l. 12. d. 1. et fin. de adq. p. l. 1. de diversis. Atque et e
 contra quod ipse antecessor fuit in bona fide, si ipse mala fide possessionem
 accipiant, in capite non possunt. l. 2. d. si e. l. 1. pro emphy. Vattent. d. q.
 d. n. 18. 19. et 20. in qua differentia optime corroborata ratio de videndi
 supra tradita ad l. 1. d. 16. de adq. p. l. 1. = Sed id q. de herede dimi-

13

nis; dicitur potest in capite quatenus requiritur defunctus. et casu
 quo defunctus potest. primo tempore dicitur, et prefata doctrina dicitur
 sit si defunctus in capite non potest propter defunctus personale, non pro
 propter solam mala fidei quo casu heres et si bona fidei habeat ne-
 quit in capite, et constat in dicitur, et vero si defunctus non potest
 in capite rem quod a defuncto dominus habeat, et hoc propter defunctus
 reale, veluti si fuit, aut si possessa illa res erat, tunc quod defunctus
 potest heres in capite. l. 26. d. 24. d. 1. de succap. ratio quia in capite
 defunctus potest id fauere purgato dicitur. s. aliquando. 8. in st. de succap.
 ratio differentis inter defunctus reale, et personale consistit in eo quod heres
 representans personam defuncti non potest non succedere in ista persona.

la, at vero circa reprobationem in infesta liquidum succedere in ista rebus
 que non retinentur ex parte defuncti, sed solum ex parte sui: et quod si illud
 dicitur adit non potest liquet succedere hoc procedit proinde quia licet in se
 sit successione. d. l. 24. inquis. d. furtive int. de succap. Quid tempore
 regis est in ista l. liquidum. 43. de succap. pro cuius intelligentia dicitur
 est liquet a se non potest incipere successione et solo titulo pro herede et
 constat ex dict. n. 16. inquis. potest tamen a se incipere successione si
 defunctus habebat titulum quod non succedere non incipit. 10. de finibus
 emerat rem a non domino bona fide, et decemorat antequam rem
 tradidit: in hoc casu liquet incipit successione ex tempore in quo
 potest, et titulo pro emptore. d. l. 43. Similiter incipit successione
 in casu quo per vendidisset rem furtive testatori, isque rem hereditam
 bona fide accepit quo casu testator non incipit successione donec in
 l. furtive testatoris per maneat certus est testator non incipit suc-
 cessione. potest ex tempore dicitur per maneat fuisse antequam liquet accepit potest
 sionem illius rei. in hoc casu a se incipit successione. d. l. 24. s. l. de suc-
 cap. incipit tamen non ex solo titulo pro herede, sed ex titulo pro emptore
 que testator habebat, seu que testator potestabat. in his utroque casibus in-
 cepit liquet incipit successione, requiritur et bona fide potest incipit. d. l.
 43. ibi liquet cuius qui bona fide rem emittit et non caput. Sumo ali-
 quod, si modo ipse potest tradita sit. id est, si ipse primo a venditore
 potest tradita sit. aliud dicitur dicitur si a defuncto inchoata fuit
 successione que casu liquet ex potest, et si mala fide potest accipit
 d. l. 43. ibi continuatione vero non impeditur heredes dicitur. n. 16.
 dicitur consistit in eo: successione dicitur usque non impeditur quod non
 potest incipit dicitur veniat mala fide. l. 43. s. in contrarium de adq. rer.

incipit

om. et ideo si testator unquam ducagionem et huiusmodi prosequitur non obest mala
fides, sicut in ma. casu qui persona non obest superius huiusmodi mala fidei. et ideo
dictum in d. lo. 43. continuationem non impeditur huiusmodi scientia, sicut mala
fidei. Contra quando ducagio inchoatur in heredem, et inquit bona fidei.
quod simpliciter inquitur tempore, ^{quo} incipit ducagio: lo. 2. in fin. quoniam
pro emptore et dicitur n. 15.

18

Sed casus inuenerit potest aliquando non tunc ad vana assentio-
nem supra positam in qua huiusmodi huiusmodi pro heredem non sufficiunt
ad ducagionem. non videtur superius esse quod dicitur casus in quibus huiusmodi
ducagionem quod defunctus ducagionem non potest, et in d. lo. 24. et maxi-
me esse quod huiusmodi a se positum inchoare ducagionem. Sed et huiusmodi
notandum est. titulus pro heredem non sufficit pro ducagionem et tunc
vno titulo sufficit. et ad continuationem ducagionem, et ad eam incipendum. non si de
fundus ducagionem operatur, et huiusmodi continuationem eorum ducagionem potest
procedit ducagio et titulo et pro defunctus ducagionem operatur, et bene titulus
pro heredem dicitur procedit ad hoc et omni titulo procedenti. huiusmodi huiusmodi
prosequitur ducagionem, et ducagionem illius, qui et vno titulo ducagionem ope-
rat = Sim autem defunctus non inchoat ducagionem et in casibus n. pro-
cedit. potest, et ea ab heredem incipit et in casu d. lo. 24. s. 1. et 43. de ducag.
non ideo procedit et titulo pro heredem, sed et titulo qui habebat defunctus,
et in d. lo. 43. et titulo emptoris in d. lo. 24. s. 1. et eorum, et alio titulo
habili, inquit titulus testatorum quibus succedit huiusmodi, et addit id,
quod, defuit potest ducagionem et titulo non de testatorum, incipit ducagio.
et titulo pro heredem continuata quod titulus pro heredem dicitur pro-
cedit ad continuationem, seu continuationem, non et optime notat Brachos. in
tract. de act. d. 10. s. 1. titulus pro heredem huiusmodi dicitur ducagionem. et quo
tunc confirmat conclusionem notam. non natura vni tituli et si sit
causa habili adquirendi dominium. Sed titulus pro heredem, seu heredem eius.

Magis obstant l. 3. s. 4. de adq. poss. l. 33. s. 1. ubi amplius
 de usucap. in quibus dicitur dari possessionem in solo titulo pro herede. Sed
 respondit Casp. in d. l. 4. ad l. falcid. dari possessionem in solo titulo
 pro herede atamque usucapionem ex eo solo non potest. quia dicitur
 sunt leg. usucapere pro herede, et potest pro herede. l. 2. d. ff. pro
 empt. et constat in d. l. 3. s. 4. ubi dicitur etiam post acquisitionem dominii
 potest pro emptore, et constat tamque tunc pro emptore non usucapi
 sicut contra q. usucapi non potest pro emptore, potest pro emptore
 d. l. 2. s. 1. pro emptore, quia separatae sunt causae possessionis, et pro-
 putatio = nunc vero per quos fundam. contrarij sentij. ut per l. 2. ff. pro
 herede. respondere potest. ubi dicitur hereditatem in usucapionem
 in hereditate inveniunt ex eo q. putat hereditarij esse: q. quia titulus
 pro herede per se solus sufficiens est. Respondetur tunc non usucapi
 in titulo pro herede, sed in iusto errore, hoc est error q. de herede potest
 pro herede et hereditarij iusto errore dicitur et creditur a defen-
 so legitime adquisitj tunc ille titulus putativus sufficit ad usucapien-
 dy, quod solutio ad magis confirmatur in l. 1. s. fin. pro suo. inde
 infertur non usucapi pro herede, sed usucapi ~~est~~ in iusto errore, seu in titulo
 putativo quj iusto credit heres defuncti habuisse, et si iusto errore
 credit defuncti omnia d. s. fin. ubi enim quicquid exantibus casus heredis,
 et casus quo error originis habuit a sensu hereditatis, et sibi innotet
 vel a se emptj. in quibus solus putativus titulus sufficit. l. 11. pro
 emptore, et ideo idem dicitur de herede. ita Casp. in d. l. 4. sed
 dicitur heredis iusto canonis causa fore ~~non~~ potest. q. in iusto est quilibet

an proinde legi succagat. **M**agnitudine huiusmodi successione cogitatur
 et iusti canonis causam frequenter habere posse quia et alio titulo competat.
 Sed causam huiusmodi non debet huiusmodi habere quia leges est. Sed dicitur
 magis et putat causa testatorum legitime et adquirentem determi-
 nando titulum: *De Emptore. et de u. donat. p. 12. et de de quibus. ratio est*
 quia iustus error non est qui a persona ex parte uxoris habet, et ideo non
 succagat, qui putat se emere et non emere. s. error iust. de succog. Sed
 ille qui ab alterius factis dicitur iustus ille est iustus error. d. l. fin. d. fin.
 pro suo d. l. ff. pro emptore, et constat ex rat. de iudiciis in d. s. fin.
 ibi: *in alio facto. et ca. h. ratio sit immutabilis ad casus ibi posita*
 legibus subicit, et eius qui a deo accipit necesse est ad utrumque
 adoptet. Et ideo dicitur leges non habere iustus erroris esse q. non
 in hereditate inueniatur nisi ab alia persona decipatur. Quibus appa-
 ret legem posse perficere successione capta a defuncto titulo pro herede
 et hoc quod mala fide accipiat personam. Sed et non posse sine bona
 fide successione inchoare neque in iusto errore in casu posito, neque si
 defunctus titulum habuisset et in casu l. 24. s. 1. et l. 43. de succog. iusta.

n. d. 13. A 18. = ~~~~~

21

Notari tamque oportet sine titulo pro herede non
 posse succagi pro herede in casibus supradnumeratis, neque quod defunctus
 habuisset titulum legitimum, aut quod quis erroris facti alterius habue-
 rit. Veluti si filius qui institui non potest sit leges institutus, neque in
 hoc casu non potest perficere successione inchoatam a defuncto, neque esse
 titulus defuncti et inchoare, neque esse erroris facti aliam successione in-
 augere. l. 1. ff. pro herede. et ideo et in bonis nihil succagi potest. *exp. d. iust.*
 ideo qui dicitur legibus ~~et in casu~~ ~~~~~

122
102
22

existantibus nihil prohibere iurari potest ab alio. l. 2. Cod. prohibere
 sic intelligenda. Sed an sius iuris iurari potest prohibere dubitatur. quia
 tam iuris iurari potest in eorum casibus, in quibus ius iuris potest, non
 absurdum est plus emittitur, quod filius iuravit. ita post. Auth. Bachov.
 fol. 2. disp. 22. l. 5. lit. H. nec obstat d. 1. 2. c. prohibere, non
 aliud est sius iuris non potest iurari quod ibi non negatur. aliud non
 potest iurari sius iuris quod ibi asseritur. non obstat quod iurari
 dormni censentur. non hoc dato ad hoc exist necessaria iurari cy filij
 ad summy sily possunt censeri dormni eorum xix quary dormni
 habet pater, quod dicitur iurari dicit non potest. obstat. l.
 2. s. ult. ff. prohibere. Sed iurari dicit filij non potest iurari pro
 herede res sibi a patre donatas, quia non potest iurari cas habere
 et hereditarias. cy prius cas habuerit et donatas, et nemini licet cau-
 sa mutari. d. l. 2. s. 1. et ideo dicitur sicut hoc negare, quia emittitur
 lat naturalis possessionis penes filij fuisse ius patre, quod accipiendum
 est quod ad res donatas: quia non sily pater cas donaverat, sed et hoc
 tradiderat filij; ideoque mutari sibi causa possessionis non possunt.
 Sed vel iurari debent pro donato, vel et multa causa, mali enim
 est d. s. de iurari filij omnis res patris naturaliter eo ius possidere
 cy opinio de iure restringenda sit ad casum ius donat, et tradit. et ideo
 et hoc dicitur neque pro parte hereditaria (defuendy) filij iurari pro
 herede potest. quia idem de parte ac de toto. l. ca. quod de ius donat. aliter
 d. s. fin. exponit Bachov. d. loco. lit. H. ubi est iuris l. 1. quod notat.
 d. l. 2. c. prohibere quod negat iurari quod quod potest ab herede est
 hanc existantibus heredit. sius accipiendum esse deducen. ~~_____~~
 ab infestato, quia in divisione est. ~~_____~~ est hereditum emittitur dicit
 UVA. BHSC

Suo potest succedere pro herede in casibus legitimis in quibus potest. Si sui heredes
nulli existant, neque pro parte sua eodem modo, sed extraneus hereditatem
habeat. =

22

Hoc q^o de mala fide suggerente diximus verum
est de iure civili Romanorum in quo mala fides suggerens potest in casibus
atq^{ue} successione neque in una, ead^{em}que persona, neque in duabus, quae
pro una haberi non potest, sed factis de iure Canonico, est quae
suggerit bona fides toto tempore successione C. 28. de legibus. 2. ubi
Communi tractat, et late exponit interpretis iuris Canonici ubi ad
propositam illam questionem exagitur, an heres potest de iure Canonico suc-
cedere rem, quae bona fide accepit et hereditate, et ead^{em} bona fide
tempore a lege definita possideret, aut saltem an id potest facere per
cap. 30. annorum, de qua D. Cozar. in ep. glossar. p. 2. d. 9. D. Mono-
chaca. lib. 2. illustr. contror. ep. 33. n. 11. et quae huc potest pertinere
questio ista: an heres potest plus quae testator: dignus est potest non potest,
per accidens potest. Sed de hac quest. videtur aliqua agere. Dactos.
ad Aruill. lib. 2. cap. 12. tit. 1. n. 1. imo heredi ubi aliquibus
obijungitur, quae in contrarium modo videtur breviter satis fact. =

De causa ob qua rei hereditariae fuerit non fiat, et
de crimine expilatorum hereditatis.

CAP. X. et VI. T. III.

Potest fieri defraudari: rei alienae dolo malo facta contractatio: ita Iustell.
 vol. 2. disp. 20. thes. 1. cuius tamque descriptionem habent iura in loq. t. 8. 3.
 ff. de furtis. et d. t. inst. de oblig. quae ex delicto. Toti fieri describitur:
contractatio rei fraudulosa lucrificandi gratia vel ipsius rei, vel eius
eius possessionis re: quae definitionem hanc explicant Richardus Harpocretus,
 et alij in d. s. t. inst. Donell. lib. 15. comment. 9. 29. Cuius lib. 5. s.
 fieri cum alijs quos ipse respicit dicitur in exponit. loq. t. tit. 14. part. ^{exponant}
 5. et Antonius Gomez tom. 3. ep. 5. c. n. 1. d. Corax. lib. 2. sea. ep. 9.
 n. 1. a quibus plura quae ad hanc definitionem spectant, multum differunt.
 nos tamque aliqua brevitate proponemus, quae proxime ad instituta nos-
 tra pertinerent videntur. Et in primis notare libet, fieri sine contractu
 non fieri et constat ex ipsa definit. fieri: et quia in factum non fieri
fieri rei immobilis. loq. 38. in cap. loq. 53. de furtis: nec rei incorporea-
 lis. Cp. d. d. 54. de elect. d. d. lib. 3. opus. ep. 2. in fieri: nec accusari
 et in consequenti rei corporalis mobilis, nec in corpore contractu.
 in factum etiam sola cogitatione non fieri fieri (quod dicitur procedit
 in foro interno C. si propterea 22. de pign. dist. 1.) neque obstat
 t. 6. de furtis verbo Sage a contrario sensu inducitur, non respiciendo est ad
 illud verby contractatio: et sit sensus quae non sage contractatio, seu rege-
 rata contract. nec fieri fiat. Et explicat usual. ad Donell.
 d. lib. 15. ep. 29. lit. e. Adulterium et fieri et in hac parte contractatio.

Si dicitur naturalis contractatio, non qui de malo operem contractat, sed qui
 et ipse contractare videtur, ministerio alterius. l. 52. s. 12. de furtis. s. 11.
 inst. eod. l. 66. s. 2. de furtis sic intelligenda. de eademque controversia
 an et consilio, et simul conuocantibus, an vero alterius l. 1. s. 1. de
 furtis fiat. dicitur Bachoz. ad Juuill. volum. 2. disp. 30. l. 3. l. 1. d.
 ubi agit de intelligentia l. 33. de p. s. et l. 4. de con. dit. furtiva. Cuius
 in d. 11. n. 1. Similiter et naturalis contractatio. fit furtum in casu l. 1.
 22. de furtis. s. fin. et quinque l. 1. sequent. in quibus constat eis,
 qui delent tabulas, sive ut. sive nominis furti tenentur pro quantita-
 tabus ibi contentis. d. l. 22. in p. =

2.

Quamuis abique contractat. non fiat furtum, non sufficit con-
 tractatio. Ad furtum, nisi alia contributa conuocant, et ideo sine
 fraude non committitur. ideo qui non fit furtum quando propter neces-
 sitatem contractat res necessarias. l. 2. s. 1. et eadem. s. 1. ibi d.
 cogitatur ad l. 1. s. 1. de iactu. l. 1. de bonis eorum. l. 1. de lib. agnos-
 cend. C. suut. 8. dicitur. s. 1. Dom. Gonzaly in ep. 3. de furtis eorum
 est fraudulenta contractatio que sine consensu domini animo fug-
 di fit. l. 15. de cond. causa data. s. 1. inst. de oblig. que ex delicto,
 et ideo que non non credimus domini consensum fore non committimus
 furtum, si animo fugdi non habemus. l. 12. s. 2. de furtis. sed du-
 bium est an furtum fiat casu quo contractat animo fugdi ab invito do-
 mino, si in rei veritate dominus in alio non fuerit. in qua questione furtum
 committitur. ut a Bachozio ad Juuill. d. disp. 30. l. 1. l. 1. l. 1. l. 1. l. 1. l. 1.
 furtum non dicitur. sicut Bachoz. et opinatur Vultius in d. s. 1. inst.
 de oblig. que ex delicto. probatur hoc sententia eius quod. contractatio eorum
 debeat esse ratio que propter eum furtum non dicitur et non dicitur. in re domini
 facta quando contractat. UVA. BHSC nonne inuult:

necessario sequitur furti fure, licet dominus non sit in re, ex eo
 obly quod fur exidat, cy in re fure. Deinde hęc sententia agitur
 comprobatur. c. l. v. inter omnes d. 6. s. per contraxit. 8. de furtis. ubi
 itaque dicitur et furti fure, et furti effecti, seu actioni non dari.
 neque obstat. s. sed et si. 8. inst. de obly. quę est delicto, quia accipit
 dicitur est. de furtis quoad effecti, sed quoad effecti furti fure in casu
 d. s. 8. probant, et exprimit ea verba ibi: non solum furti actionem
sed et serui corrupti. Et = Sed respondetur q. solitas domini in
 d. s. non fuit serui, qualis nos exprimus, sed demutata ut fure ma-
 nifeste deprehenderetur. Et bene Conn. in d. s. n. 2. = quo serui
 non fit in hoc casu furti. fit enim furti quia dantur constituta
 furti: non fit quoad effecti quia desunt actio furti propter con-
 s. domini, qui de consentit remittere actionem furti, et ideo in d. l. 46.
 s. per. dicitur huiusmodi fure non esse furti obly. nec verum est
 (inquit Bachos. et pro furti sua commisso actio furti non datur. l. 1.
 de amol. l. 89. de furtis. s. 12. inst. de obly. quę est delicto =
 Neque obstat. l. 48. s. 2. de furtis ibi: quis enim solitas domini ha-
 bens fur dicitur potest. quia in casu d. s. qui receperat seruum, nec com-
 itare solibat, nec exheremabat domini seruum in re fure, in re
 neque dominus erat, et ideo dicitur quęquę manifeste esse in hoc
 casu non furti furti, cy neque in opinione, neque in veritate dominus
 serui furti in re. = neque obstat. q. solenti non fiat furti. l. 11.
 sequi d. in fraudem patroni. l. 143. d. de. et quod sine fraude furtum
 non fiat. neque respondetur solenti et consentienti nec fraudi furti. Non
 obstat et d. l. q. nec iniurię. l. 1. s. 3. de iniurię. sed hęc dicitur pro-
 cedunt respectu fraudati, aut iniurię pati, non serui respectu delin-
 quę, qui fraudi committit, et iniurię furti, quia alij consentit. iniurię

enim, et factus factus consentiens, sine propositis, sine alij abundantia: et
 idcirco licet consentiens agere non possit, potest iudex esse officio agere
 et inuicem factus se quare de rebus dicitur Doctores. d. lit. C. que factus
 factus in lo. 42. de auto. lit. non obstat pro dicitur opinionem. lo. 43. s. s.
 defurtis. ubi dicitur factus non facere, qui re vix de re dicitur amonofingit
 accipiat, non ea de re procedit esse quod ad factus constituitur necesse
 est. et contractus res alienas, aut que talis sit, et in ea aliquid
 alienum inueniatur, et statim dicimus: quare in re dicitur excludit
 nihil alienum sit, inde exonit, et sola constitutio subripientis que
 tyris fraudulenta non sufficit ad factus constituitur anq. lo. in. ff. en.
 g. factus lo. d. dicitur essent in casu notis auentionis: ubi res aliena
 dicitur contractata lucra factus dicitur, et proinde omnia constituta
 factus factus conuincit. = Denique non obstat q. factus non dicitur mai
 adit persona, cui factus, q. q. persona in nostro casu non apparet,
 etenim u. qui consentit contractationi non dicitur posse fieri factus
 non huic difficultati respondit in nostro casu adit personam, cui factus
 factus: non licet ipse dominus non sit in rebus, est tamen dominus
 cuius consentiens contractus ignorabat, et idcirco et persona cui factus
 factus. maxime de in hac mat. factus in re dicantur omnes, qui
 non est ipse consentiens, quia non requiritur pro re et dominus
 qui sit in rebus. anq. lo. 5. de dicitur. pro d. vrb. lo. 33. de factis. lo.
 43. de re. nupt. = Et contractus fraudulenta dicitur necesse est
 et sit contractus rei simpliciter, aut dicitur quid alienum et dicitur
 et Thomas. 2. 2. q. 66. art. 3. ad 3. Cuius. lib. 2. obuiat. q.
 19. non dicitur non est omnino propria contractus, sequitur enim que
 hinc alienum, quare rei non omnino propria sit factus. licet dominus

3

ut qui contrahat. l. 43. s. sed et qui. l. 50. de factis. et a factis si sit
 partem in contrahendo dominus partem aliena. l. 45. cod. sed de l. 43.
 natus peraguntur quos vult distinguere huc casus. 1. quando creditor
 contrahat et alio sibi debet. 2. quando contrahat et sup. 3. qdo
 et equivalentes pro debet. in hoc ultimo casu (et ab eo quia favorabilis
 resolutio est iniquitatis.) factis semper committit, quia dicitur et con-
 trahat et alio, et inquit de formato, et non licet creditori committere
 sui debet equivalentes. Inult. d. 2. vol. d. 2. l. 1. lit. C. et ubi
 Bachor. d. si autem. quod aliqui dicitur et Clarus s. factum.
 n. 20. videndum ad. Corona. ver. ep. 2. n. 15. in alijs duobus casibus,
 videlicet quando creditor contrahat et sup, aut sibi debet et alio
 et est. et si contrahat, seu auferat ab eo debitore, aut possore, qui nullo
 iure potest defendi, aut non iuste retinere potest, tunc nulli quod factis commi-
 tat, l. 44. s. 1. l. 45. s. fin. l. 55. de factis. neque obstat, qd. nemo
 calet sibi ipse iudicare. l. 13. ff. quod metus causa. l. 116. de act. l. 1.
 nuc. C. ne quis in sua causa. neq. (et ante respondit Bachor. d. loco)
 qui contra hanc regulam peccat, non ideo invidet in eum non factis, quod
 pro in alias genus invidere solent, nisi iustissima ratione et dicitur
 et in edict. Marci d. l. 13. q. multis causa, aut in eum non ratiq. l. 1.
 3. de si honor. raptor. Donit. in l. 3. c. de pign. et alij apud Bachor. d.
 d. loco. Contra si creditor auferat et sup, aut sibi debet, ab eo qui iuste
 retinere poterat, factis inquit committit ratione possessionis, aut dicitur, quib.
 alia proutur in iuste. d. l. 45. s. fin. de factis. = Sed ad remus predictis
 distinctionibus inuicem quis parat hoc modo debitor semper, et in alijs
 in his casibus in iuste proutur sui detractione. neq. in nemo parat iure com-
 pelli ad factis tradendi. sequitur et semper habeat ius retinendi, et ideo

licet aliud vis non habeat, et hoc legibus capite recte contendit, se in iure
 cogitatum in detentione. Augondibus (admissio quod nemo potest iure iure
 Romanorum compelli ad factum tradendum de quo passim agunt Doctores)
 quod et si debitor, nulla alia exceptione munitus, non potest compelli ad
 factum tradendum, nihilominus tradere debere in iureque retinere. Siqui-
 dem vis, licet eum ad traditionem non compelat, non ei concedat retinere vis,
 sed distinet eius iniuriam detentionem tollat, ne libertas imperio re-
 diatur. =

V

Huius ad substantiam facti requiritur et fraudulosa
 contractatio lucrifugae gratia fiat. d. l. 1. s. 3. de factis. l. 22. l. 3.
 l. 53. cod. l. 2. s. 1. ff. de ex. annot. s. 1. inst. de factis, no de fugite
 animo lucrifugae et est locus actionis aquilae. l. 4. s. 1. ad l.
 Aquil. de actione iniuriarum. d. l. 53. de factis. D. oroz. de aquil. lib.
 3. c. 13. n. 2. neque obstat l. 13. de condit. causa data, quae opponit
 Actus. d. c. 2. n. 40. pro cuius legis exponit. consuetudo D. oroz. d.
 c. 13. diditamus Chry. lib. 2. in hunc. ep. d. no in his duobus doctores.
 sive omnia quae loci per hunc, et obstat parant exponit inueniunt. constat
 enim opus esse ad factum et contractatio lucrifugae gratia fiat, et dicitur
 gratia lucrifugae facta, contractatio illa, qua quis intendit lucrum
 capere, et ratione ipsius rei eum inuenire intendens quo ad proprietatem
 et ratione rei quando fit intendit rei lucrum; et ratione pro-
 sessionis, si fit agat decedendo lucro ex sui possessione. itaque illa d.
 d. l. 1. de factis. et d. s. 1. inst. de oblig. quae ex delicto. verba (inquit)
 illa et ipsius rei, eius possessionis de cuius non sunt re ferenda ad verbum
 contractatio, quasi sit contractatio rei, eius possessionis de; sed ipsius re-
 re debent ad verba lucrifugae, quasi dicitur iura praedicta, factum esse
 contractationem rei gratia lucrifugae, quo rei, eius possessionis de eius. =

4

alias vixby re frustra bis regitly ent in paxduta ducunt. observat. Chy.
 d. q. 4. n. 14. in quib. constat, q. et si fur non possit auferre domini re,
 nihil omnino dicitur contractare lucrativus de quibus igitur re, quatenus
 in parte sua intendit domini re proprietate privare et dicit Cig. lib.
 2. 6. quest. 2. in loq. 1. de distract. pignoz. Sed dy dicitur furtivus fieri qdo.
 quando adit contractatio facta animo lucrativus de igitur 23, 24, 25, ponzio
 nre eius procedit dicitur regitly fieri, nre regitly illius qui factus gah
 tur sufficit quod adit intexere, hoc est qui sua intexit furtivus non fieri
 et constat in loq. 1. loq. 11. loq. 12. loq. 14. s. 10. et 11. loq. 66. loq. 36. s. 1.
 loq. 85. in fine de furtivis. loq. 22. cod. cod. s. 13. int. de obligat. que
 in delicto nascitur. =

S

Constat furtivus non fieri, et furtivus actio non dari
 nisi ei cuius intexit furtivus factus non fuerit, nec sufficit quod legem intex
 erit, sed requiritur et actu intexit dy contractatio fit, loq. 6. et 3. de furtivis
 loq. 11. s. 1. cod. ibi quia loquid. loq. 1. s. 1. de regitly. libor un. ibi quozis gaha
 loq. 11. s. 1. de puz. verb. igitur adit loq. 1. cod. de nosal. et
 in d. furtivis 13. int. de oblig. que in delicto. tenent Paulus de Castro
 in d. loq. 1. C. de nosal. et dicitur dicitur militari. loq. 2. int. 2.
 int. 16. Chyquus lib. 2. int. 6. n. 36. et Henao lib. 1. ot. 6. n. 3.
 4. et dicitur ratio est quia emigra persona cui factus furtivus. loq. 43. s. 1. de furtivis.
 loq. 1. int. 15. de regitly. libor un. et non potest dici persona cui factus furtivus nisi
 illa quoz aliquod intexere, aliquod de us intexerat, dy contractatio fit.
 Et notum est furtivus factus necessarius est cogitari contractatio furtivus, quoz
 intexit intexere illius, cui factus furtivus. et dicitur si de puzanti. loq. 2. int. 2.
 stationis non intexit alium, non fit furtivus quatenus dicitur alia consti
 tutione. et sufficit intexere, et si potest factus contractationis. et dicitur nisi aliq.
 dicitur in contractata, et intexere intexat. et dicitur contractatio quoz non dicitur

quoniam peruenit, et deinde quod verificata concurrere aliter posse constituta fuerit
 debita interuenit bonorum conuentionis, neque obstat quod dicitur furti fieri
 a, qui in rebus non est, neque aliud est dominus non est in re, aliud quod eius non
 interuenit, neque quod in rebus dominus non est, et eius condonatus habet, data
 conuentionis fraudulosa, luxuriosa et gratia facta. Deinde et partibus
 interuenit quod patet, neque ipse cui furti sit ex condonatus suo remittit interuenit
 quod constat illud habere, aliter non potest remittere. Sed dicit dominus cui
 facta conuentionis conuentionis, antecedenter ad id remittit interuenit,
 seu damnum conuentionis: quod si conuentionis sit nullus interuenit interuenit
 nullus de damno patitur. Alio dicitur. aut dominus remittit damnum inter-
 uenit post conuentionis factum, et tunc nequit eius remissio efficere quo-
 minus furti antecedenter ad id factum non est, aut dominus re-
 mittit interuenit ante conuentionis, et adhuc eius facta, et omissa re-
 missio non tollit quod minus est conuentionis factum non fiat. neque rem-
 issio, et omissa condonatio non potest habere vim donationis, quia illa
 voluntas, seu omissa domini, permittit ad summum habere potest vim
 factam, et destinatio donationis, non vero donationis actualis,
 et in summa nihil aliud est quod propositum, seu destinatio perm-
 ittere in suo conuentionis, quod destinatio non in dicit remissionem
 damni, seu interuenit. et ideo dicitur conuentionis ab eo, qui propositum
 damni non scit, neque probabiliter ignorat, neque non potest interuenit
 damni peruenit: dominusque damnum est conuentionis patitur.

6 Obiurgatio. de qua dicitur in l. 2. de iur. d. de furti. ubi
 dicitur furti actio competere pro peccato liquidato in qua dicitur
 conuentionis, fuerat instituta. De hęc dicitur pro peccato culpa adu-
 a Senor non potest. et dicitur in l. 2. de iur. d. Aliquis pro dicit. ep. 6. n. 2.

ut in casu d. s. sexus q. h. m. h. s. d. v. n. i. d. e. b. e. r. e. t. i. n. g. u. i. s. s. u. a. c. t. i. o. n. e. s.
 f. u. i. t. q. u. i. a. i. p. s. e. s. e. x. u. s. s. u. b. r. u. g. h. e. s. f. i. n. a. t. n. i. l. i. n. i. s. q. u. i. p. e. r. a. c. t. i. o. n. e. m.
 p. r. o. d. u. c. i. t. e. t. i. g. i. t. f. a. c. t. u. s. l. i. q. u. i. d. i. t. a. t. i. s. q. u. i. a. l. i. a. s. v. e. n. i. r. e. n. o. n. p. o. t. u. i. s. s. e. r. a. t. i. o. e. s. t.
 q. u. i. a. u. t. s. e. x. u. s. c. o. n. g. i. u. s. q. u. i. m. e. t. u. r. e. t. i. l. l. u. d. p. r. o. t. e. s. t. a. t. u. s. r. e. g. u. l. a. r. i. d. e. b. e. a. t. p. r. o. p.
 t. e. r. i. n. s. t. i. t. u. t. i. o. n. e. s. i. n. d. e. e. s. t. n. e. g. i. t. i. m. a. t. i. s. l. i. q. u. i. d. i. t. a. t. i. s. c. o. m. p. u. t. a. t. i. n. a. c. t. i. o. n. e.
 f. i. x. t. m. a. x. i. m. e. q. u. i. a. c. t. i. o. f. i. x. t. i. n. g. u. i. d. i. t. a. t. o. n. a. t. u. r. p. r. o. p. t. e. r. i. n. t. e. r. e. s. s.
 a. c. t. u. a. l. e. s. e. x. u. s. e. t. i. d. e. o. n. i. l. i. n. i. s. q. u. i. e. a. c. t. i. o. s. o. m. n. i. s. n. a. t. a. p. o. s. s. e. a. u. g. m. e. n.
 t. a. p. r. o. p. t. e. r. d. a. m. n. u. s. l. i. q. u. i. d. i. t. a. t. i. s. n. o. n. a. d. i. t. a. s. e. x. u. s. = a. l. i. a. s. o. n. i. m. n. o. n.
 c. o. n. g. o. t. u. r. a. c. t. i. o. f. i. x. t. i. q. u. i. m. i. n. i. m. e. d. a. t. a. e. s. s. e. o. s. o. l. u. s. q. u. i. l. u. c. r. u. s. a. m. b. i. t. a. t. e. l. o. q.
 q. u. i. i. n. u. i. x. q. 53. s. f. r. i. d. e. f. i. x. t. i. s. l. o. q. s. i. i. s. i. u. i. c. o. m. m. o. d. a. t. a. d. s. i. e. s. i. e. o. d. C. l. i. q.
 d. e. q. n. d. o. r. e. q. u. o. b. l. i. t. l. s. i. c. o. m. m. o. d. a. t. a. f. f. r. i. x. a. t. o. n. e. s. a. b. q. u. i. a.
 l. i. c. e. t. d. a. t. a. i. n. t. e. r. e. s. i. l. l. u. i. s. q. u. i. l. u. c. r. u. s. s. p. o. n. t. a. b. e. b. a. t. e. t. i. d. e. i. n. t. e. r. e. s. i. n. a. l. i. a.
 a. c. t. i. o. n. i. b. u. s. v. e. n. i. t. c. o. n. t. r. a. r. i. u. s. a. c. c. i. d. i. t. i. n. f. a. c. t. u. s. p. r. o. p. t. e. r. s. t. r. u. c. t. u. r. a. m. e. i. u. s. n. a. t. u. r. a. m.
 n. e. q. u. i. d. d. i. c. i. m. u. s. e. r. r. a. t. i. b. i. a. s. s. i. g. n. a. t. a. s. i. d. e. C. l. i. q. u. i. d. d. l. i. b. d.
 i. n. t. e. r. e. s. e. q. d. e. t. d. e. q. 6. i. b. i. n. o. n. n. u. l. l. a. s. u. c. a. d. a. p. t. e. r. d. a. i. n. v. e. n. i. e. s. e. t. i. n. t. e.
 r. u. m. n. o. t. e. p. r. e. d. i. c. t. u. s. a. n. t. e. r. i. o. r. d. i. s. t. a. n. t. p. r. o. u. i. d. e. r. e. r. e. g. e. s. t. u. c. o. n. t. r. a. t. i. o. n. e.
 n. i. s. f. a. c. t. u. s. e. o. t. e. m. p. o. r. e. q. u. o. a. c. t. i. o. n. e. n. o. n. i. n. t. e. r. e. t. a. l. i. q. u. i. s. n. o. n. t. a. m. e. n. r. e. g. e. s. t. u. s. t. o. t. u. s.
 c. o. n. t. r. a. t. i. o. n. i. s. e. r. e. m. p. l. e. q. u. a. t. i. a. c. o. n. t. r. a. t. a. t. a. r. e. s. m. i. h. i. d. o. n. a. t. a. a. u. t. i. n. q. u. a.
 a. l. i. q. u. i. s. s. p. o. n. t. a. b. e. o. d. i. c. i. m. u. s. m. i. h. i. n. o. n. q. u. e. r. i. a. c. t. i. o. n. e. s. f. i. x. t. i. s. S. e. d. s. i.
 p. o. s. t. e. a. q. u. o. r. e. s. e. a. o. r. c. o. n. t. r. a. t. a. t. a. m. i. h. i. d. o. n. a. t. a. f. u. i. t. d. e. n. o. v. o. c. o. n. t. r. a. t. a.
 s. i. t. c. e. n. t. u. s. e. s. t. e. t. i. n. h. a. c. s. e. n. t. e. n. t. a. c. o. n. t. r. a. t. i. o. n. e. n. e. p. o. t. e. e. o. t. e. m. p. o. r. e. f. a. c. t. a. i. n.
 q. u. o. u. i. s. a. c. t. u. a. l. e. h. a. b. e. o. f. i. x. t. i. a. c. t. i. o. n. e. s. m. i. h. i. c. o. m. p. u. t. a. t. i. e. a. d. u. l. t. a. s. e.
 C. l. i. q. u. i. d. i. n. d. l. o. q. 1. C. d. e. n. o. v. a. l. i. b. e. t. i. n. l. o. q. s. i. a. d. u. c. t. a. t. o. C. d. e. f. u. n. d. o.
 ~~~~~

O. b. i. g. i. t. e. t. i. g. p. o. t. e. s. t. l. o. q. a. n. t. e. r. i. o. r. e. s. l. i. b. d. s. f. r. i. d. e. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. f. i. x. t. i. a. c. t. i. o. n. e. s.
 UVA. BHSC

proposita est p[ro]bat[io] dicitur exp[re]sse furti in l. 40. in p[ri]mo de stat. liberis et dicitur
 solum qualitate a furto distinguere in l. 16. §. 6. de p[ro]p[ri]o. Vt solum quoad actio-
 nes in l. 12. Cod. de p[ro]p[ri]o. causis infamia exco[m]municat. et ita opinatur Sicut
 Gregorius Sicut. iuris part. 3. lib. 35. ep. 8. necnon Avemus in d. lit. C.
 de Curm. exp[re]ss. h[er]ed. qui avocant exp[re]ssione furti d[ic]itur esse. D.
 Amaya lib. 2. obi. ep. 1. n. 10. Ibi quod idem omnia duplicia in furtis
 statuta, et in exp[re]ssione tunc habent, quare necesse est furti exp[re]ssio-
 nis laborem furti substat[ur] et furti d[ic]itur esse. atque quia iuris subtili-
 tate furti actio deneganda erat, ideo dicitur non esse furti, neque quoad
 effectus distinguatur enim exp[re]ssio a furto, sicut adrogatio ab ad-
 optione in d[ic]itur d[ic]itur, et ideo nihil mirum quod d[ic]itur d[ic]itur r[ati]o
 modo dicatur furti, modo de furti esse negat, arg. l. 1. in p[ri]mo de furtis
 quo faciunt ea que dicitur hoc ep. n. 2. et ea que disoblignat. pupilli tra-
 di solent, neque ex certis sit pupilli naturaliter obligari. l. 1. de no[n]at. l. 1. de
 ad l. falcid. l. 1. §. 1. q[ui]s d[ic]itur legat. et hoc quoque nec dicitur pupilli
 intentionat, nec igitur longitudo fiat, et in d. l. 1. tamq[ue] quia obligatio pupilli
 nec effectus obligationis naturalis habet. ideo est p[ro]p[ri]e dicitur ignominia
 non debere. l. 1. de condit. in debet. l. 1. §. 1. disoblignat, et act. et dicitur in-
 p[re]cat d[ic]itur ad Inst. vol. 1. d[ic]itur 6. l[ic]et. 5. l[ic]et. d[ic]itur = ooooooooooooooooooooo

10

Dicitur exp[re]ssione non solum furti esse quoad substat[ur] sed etiam quoad
 effectus, siquidem etiam agi potest furti contra exp[re]ssores. l. 1. §. 1. de sup-
 lit. ubi exp[re]ssione hereditatis criminis. sin minus furti neque dicitur h[er]ed[ic]i
 contractum res hereditarias tenent exp[re]ssione hereditates, casu quo con-
 tractaverit res a nullo alio p[ro]p[ri]as, tenentque furti, si res hereditaria
 ab alio p[ro]p[ri]as fuerit iusta casus. l. 68. 69. de furtis l. 1. de homo
 §. 1. de iur. cog. p[ro]p[ri]as d[ic]itur sunt h[er]ed[ic]i h[er]ed[ic]i et illa alternativa procedit

Actio. d. l. q. 2. n. 34. et d. l. q. 68. 69. et d. de factis. et est. l. 35. de iur. iur.
 notari oportet limitationem, seu declarationem praesidentis actionis, neque
 potest sit hereditas ad rem factam non pro contractu. facta antequam pon-
 deat res hereditaria, hoc tamquam limitationem carumque alius gaudet nomine
 sui heredis, seu ipse heredi iuxta casum d. l. q. 2. quae in tali casu facta actio com-
 petat possessori et propter possessionem heredi, ut haec tamquam differentia quod posses-
 sori semper competat, si res fuerint contractate adita hereditate, si res
 non adita, heredi non aliter non aliter quod si contractate fuerint post
 aditionem ab eo facta, quae differentia notata in d. l. q. 2. de factis. ubi post
 quod dixerat I. C. in casibus praesidentibus u. facti actionem competere neque
 creditore praenotato, commo datario, aut usufructuario postea de loquuta
 de herede, non ita absolute loquuta: Sed distamat dicit idcirco heredi quoque
 competere posse: quasi non semper competat, sed potest dari casus in quo ei
 competat. Ratio huius differentiae ratio profertur: quod actio facti non
 competat nisi ei cuius intercessit actu de contractate sit et supra. 5. etiam
 dicitur. heredi autem non intercessit actu nisi postquam factus est heres ad-
 ita hereditate. post aditionem hereditatem necesse est, et ei competat actio facti.
 Ratio est, quia heredi in praesentibus competit actio facti; d. l. q. 2. d. l. ff. de iur. iur.
 hered. l. q. 4. s. 13. si quis. heres autem post aditionem statim gaudere cogit
 omnia ea, quae a creditore praenotato, commo datario, usufructuario depon-
 dentur, et ideo nulli impedimentum datur quominus actio facti competat
 heredi, et quidem non propter intercessit alterius, sed propter sui intercessit. xxx

11

In d. l. q. 35. de iur. iur. heri praenotatus s. p. homo cuius usufructus legat.
 fuerit, contractatus fuit antequam heres possessionem huiusmodi de hominis agra
 henderit. dubitabatur, an possit dicitur. seu am factibus eius, seu expulsi.

magis si factibus dicitur non potest iurari: l. 33. de iurag. s. factis int. eod.
 Sin autem scriptis iurari potest. D. l. 5. l. 10. de iurag. in l. 1. q. 1.
 Sabinus respondit nulli iurari iuragione sine cuius nomine facti agi
 possit, agere autem facti est qui sui de bonis sine. quasi ita argueret, non
 potest iurari rei cuius nomine facti agi potest. ^{Videtur huius} ^{Homini} ^{no}
 potest. in his enim supponebat Sabinus heredes non habere facti actionem. ^{mine facti}
 anxia que legataria est actionem habere; sed quia hoc anxia non est ^{agere potest}
 suo. ^{Utrumque} ^{est} ^{legataria} ^{actionem} ^{habere} ^{potest}
 Sabinus (suis legis auctor) id explicat ad casum quo le-
 gataria potest sui sui, quasi diceret non semper legataria facti actionem
 habere, sed hoc dicitur si homo subrogatus est potestque ipse est proxime po-
 tens sui sui. est enim legataria in potestate proxima non di. ^{Augdi}
 potest cautionem praestare, et custodiae dicitur sine naturaliter non dicit, sine
 adhuc non potest dicit. quia cautio legataria custodiae praestat. l. 1. in p. et
 sine ff. iur. iur. q. adm. cau. q. dicitur ad actionem facti. l. 11. s. fin.
 de factis, et ideo legataria potest praestare cautionem habet actionem facti pro-
 pter custodiae susceptam, et cautio. et quia per se stat quomodo non dicit
 ut ait Sabinus. in glo. ad. d. l. 33. de iur. d. q. d. n. 31. de legataria non
 potest. Si tamque est in actu proximo, quae praestabit cautionem, facti actionem
 habet, sed hoc actio non communicatur heredi; huic enim soli competit
 actio facti. Si homo aditus fuerit legataria facti, et fugit, quo casu
 est homo potestati desinit esse hereditaria, et ideo si contractus dicitur
 in tali statu actio facti competit non solum fideicommissario, sed etiam heredi est
 ratione n. p. ad. assignata, neque quia per potestatem fideicommissarii ipse leg-
 tarus potest. neque obstat q. in p. d. l. 33. dicitur ibi nunquam potest.
 neque ea verba accipiuntur de potestate ab ipso herede immediate appropria-
 ta, sed ut huiusmodi dantur ad casum ^{Utrumque} ^{est} ^{legataria} ^{actionem} ^{habere} ^{potest}
 Sabinus.

A rursus id q^d dicimus de legato non dy gaudente: n^o q^{uod} ex hoc
 facti actioⁿ obstat q^{uod} xⁱ hereditari^o non facti (quoad effect^u) antequam
 gauderetur. l^o 6. d. 6. xⁱ am^o. Et quoniam nec legatari^o potest competere in p^{ro}
 falo casu. Respondetur legatari^o, sicut et heredi non dari facti actioⁿ pro
 constructione xⁱ hereditari^o non dy gaudere. quia in Troque ind^e extratis
 docet C^onellus de lib. ep. d. em. d. 3. et constat ex ip^so l^o 35. de iur^e i^uca.
 N^o non aliter u^o competere dicitur qu^o si potest s^u p^{ro} p^{ro}, et enim qu^o n^o agnosce
 rit legatari^o, agnoscit non potest plus u^o habere, qu^o actioⁿ p^{ro} facti heredi
 atam^o in p^{ro} p^{ro} casu aliud u^o est, n^o licet homo legatari^o sit hereditari^o
 quoad proprietatem sique dy potest sit ab heredi, vel legatari^o, et ideo
 xⁱ p^{ro} p^{ro} p^{ro} non potest facti facti huiusmodi hominis, atam^o quo
 ad usufructu^m desinit hereditari^o habere, et capax est, et eius facti facti,
 ratio est, quia ideo xⁱ hereditari^o (quoad effect^u et atam^o subtilitate
 iuris) non facti facti: n^o q^{uod} quia nullus u^o actuale datur in heredi, aut lega
 tari^o non dy gaudenti^o n^o potest actuale exponi; Et quoniam si datur in ta
 me actuale, seu actuale u^o tunc nihil obstat quominus facti agere possit
 qui exque tale u^o habebant, tempore constructionis; hoc u^o non habet
 legatari^o in proprietate legata, ante qu^o gaudet, sicut nec heres habet,
 Sed in usufructu habet legatari^o actuale u^o est tempore in quo est p^{ro}
 p^{ro} p^{ro} p^{ro} n^o p^{ro}, quia ex de p^{ro} p^{ro} habet custodire, et facultate
 p^{ro} p^{ro} p^{ro} p^{ro}, et ideo potest actioⁿ facti habere si ip^s dy potest
 n^o p^{ro} a blatis homo fuerit: n^o licet homo quo ad proprietatem sit
 heres hereditari^o; quo ad usufructu^m minime hereditari^o est, ideo qui
 reputari debet ac ali^o qu^o desinit esse hereditari^o, aut n^o qu^o hereditari^o
 fuerunt.

13 **R**e^o hereditariis factis fieri antequam gauderetur indicant. (L. 2) **A**ntiqui
Seq. de factis. Ita probabuntur hereditariis delictis actio facti datur. =
Responditur tamque potest et Cassent. ad h. de adq. hered. c. 2. m. 3. l. ta-
bulas fuisse in testatore delictas, et ideo actionem facti dari potuisse. Sed
melius Aletio. lib. 1. quic. c. 2. n. 33. qui. l. 2. de factis refert ad l. 2.
29. Adversus l. 2. dicitur procedat quoad actionem ad exhibendum,
et interdum quorum bonorum quos pro rebus expetitis committit. l. 1. s. 2.
Expetitis hered. Similitur factum re hereditariis fieri indicant. l. 2. s. 2.
s. 1. de hered. potest. l. 2. s. 2. in quo ad l. factid. l. 1. s. 1. de pignorat. delict.
Sed huc uia accipienda sunt, suppositis terminis habitibus, iuxta casus
2. l. 2. 69. et 70. de factis iunctis his que d. 1. n. 10. Aletio. c. 2.
2. n. 38. D. Donaya d. c. 1. n. 8. et 34. eodem modo explicanda est. l. 2.
H. s. fin. de adq. hered. et Similitur explicari potest. l. 1. s. 1. de factis.
Sed delicti potest latius n. = non obstat. l. 1. s. 1. si isquit. libere uti:
quia responditur potest, et doctrina tradita. n. 2. non obstat. l. 43. ad l. Aquil.
quatenus aut actionem arborum factam querit, que species actionis facti est.
l. 2. s. 2. D. arbor. fact. quar. committitur pro arboribus iacente heredi-
tate quis. Responditur enim actionem arborum factam querit aliquid esse speciem
actionis facti, seu actionem facti continere, ut si simul et quomodo facti
concurrat, frequenter tamque actionem facti non includere. l. 2. s. 1. eod. quare
quod delicta actio arborum factam querit non probat necessario facti facti
fuisse. et in casu d. l. 43. ad l. Aquil. necessarium dicitur esse actionem arborum
factam querit non concurrere et actionem facti, quia pro contributione re
hereditariis actio facti non datur de iura l. 2. ostendit potest. = de alijs l. 2.
Consequenter itaque videtur probari facti actionem dari pro contributione re heredi-

tanq non dy pascq; postea oportunitas agendi est, postqz rationz pgritaciones
obqz p hqreditarij finibz fieri pasc nqstun, oportunitas quidem quae
pca decidendi ratione luy accipiunt. =

120
110

14

Distinctio supra n. d. cogitationis esse speciem finis, et finis sub-
stantiis habere, licet pro cogitatione actio finis non concedatur: quae
operis pfectus est discutere, et scrutari rationis, obqz actio finis contra em-
pitationis eximen non concedatur, et opinor (salva pae immunitatis
dixionis, qui de hac re taxaverunt) ideo finis actionis non dari quae
res hqreditarij constructuntur, quia talis actio non datur nisi sit persona
cuius intorsit, actu dy constructio fit, constructio non fieri, et ob-
dumus supra n. d. ad. 2. quae quidem persona non adit atqz
res ab hqre di pndiantur (excipio casibus l. 68. 69. et de defunctis)
quae unius subtilitate atenta recte rones iudicaverunt non pnt fieri
actionis concedi, si de iacta, si de adita hqreditate res fuerint constructa-
ty; l. 2. d. t. (cy alijs supra aductis) ff. cogitatio hqrid. q. non sit per-
sona, cui actu intorsit in casu d. l. 2. d. t. Si ostendo: si aliqua persona
hunc uel condidenda rnasime personam testatoris, sed eius non intorsit.
q. nulla persona datur, in his duob. ppositionibus plogis difficultas
conducat: cony tandem veritatem separatum et forte concludentia mos-
trabo: sed obiter pmittendy est non loqui non de intorsu talis ptyto,
sed de intorsu actuali quo d requiritur pntante finibz pasc ad h. n. u. con-
petat actio finis iusta dicta supra n. 6. =

15

Quod autem si alium uel concedenda actio finis in ptyda l. 69
ten, ptydictis que casibus, maxime defuncto concedi debent, sic ptybo
in l. 6. in fin. ff. xon. amot. dicitur pro rebus amotis ab m. m. maximo
viro, et anteqz hqris pndiat, non pnt fieri finis actione contra d. m. m.
UVA. BHSC

et dicitur et contra eum agere, aut xui induat. aut p[er] h[er]ed[em] liquidat[ur],
et p[ro]inde ex hoc t[er]m[in]o de d[omi]n[u]o d[omi]n[u]m, neque actione xui amolam ad-
versus d[omi]n[u]m agere, quod et[er]i[us] p[ro]bat l. qu[er]is. ff. C. de furtis. l. ad-
versus. d. C. de crim. exp[er]t. liquid. et s[ic] qu[er]as rati[on]e ob[er]v[ati]o[n]e non
t[er]minat exp[er]t[ur] liquidat[ur] crimine non alig[er] ind[em]n[is] p[ro]p[ri]o. n[on] r[ati]o[n]e
q[ui] d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]o constructare res maxim[as], qu[er] liquid[ur]; seu q[ui] in
rebus liquidat[ur] non d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]o ab h[er]ede man[er]e, si alium f[er]t furt[ur],
ip[s]i marito f[er]re d[omi]n[u]m sit, et m[er]it[ur] liquid[ur] quare ex[er]ta man[er]e,
et d[omi]n[u]m non debet actio furt[ur], id[em] neque potest dari actio exp[er]t[ur] liquidat[ur]
liquidat[ur]; l[eg]is. d[omi]n[u]m. ff. exp[er]t. liquid. Si qu[er] dom[us] ip[s]i man[er]e p[ro]p[ri]o con-
structat[ur] iuxta credidit, ita Paulus de Castro in l[eg]is. b[e]l[er]is ff. Cod.
de furtis. n. 2. et in l[eg]is. ff. Cod. eod. m. t. Vbi furt[ur] de non alig[er]at[ur].
Videtur: qu[er] qu[er] dem[on]strat[ur] confirmat[ur] in l[eg]is. 3. Cod. de crim. exp[er]t.
liquid. Vbi non denegat[ur] in d[omi]n[u]m exp[er]t[ur] liquidat[ur] ad[er]sus nos[er]e
liquid[ur], quia ea exp[er]t[ur]at, non liquidat[ur] d[omi]n[u]m, sed alig[er] liquidat[ur]
liquidat[ur], et aut[em] p[ro]p[ri]o in l[eg]is. 3. ff. exp[er]t. liquid. Ite eadem auct[or]it[as] p[ro]-
bat[ur], neq[ue] h[er]es ante ap[er]t[ur] p[ro]p[ri]o non habet ius, q[ui] d[omi]n[u]m
et si furt[ur] furt[ur] a t[er]m[in]o m[er]it[ur] iuris; et non habet d[omi]n[u]m p[ro]p[ri]o
de, et p[ro]p[ri]o: d[omi]n[u]m neque habet d[omi]n[u]m natural[em], quare non po-
test ei furt[ur] furt[ur], q[ui] non habet d[omi]n[u]m natural[em] p[ro]bat[ur] in l[eg]is. ff.
C. de furtis. iuncta l[eg]is. ff. C. eod. et alig[er] hoc supra n. aduct[ur], in q[ui] d[omi]n[u]m
d[omi]n[u]m, non p[ro]p[ri]o furt[ur] contra d[omi]n[u]m, nisi ea constructa sunt res
in p[ro]p[ri]o ab h[er]ede, et exp[er]t[ur] constat in l[eg]is. 6. in fin. ff. xix. amol.
De d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m. C. de furtis: d[omi]n[u]m furt[ur] actio[n]e p[ro]p[ri]o contra d[omi]n[u]m
constructat[ur], post qu[er] h[er]es d[omi]n[u]m factus est, l[eg]is enim opp[er]t[ur] non
alig[er] tolli potest, nisi d[omi]n[u]m. d. l[eg]is. ff. loqu[er] de d[omi]n[u]m natural[em],
quod non ad qu[er] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o nisi et[er]i[us] p[ro]p[ri]o h[er]es ad qu[er]at,

et sui optime concordant prefataque ex quo in d. lo. h. cum opus dicitur
 non aliter facti fieri quod si loquor fuerit in possessione, seu dominus possessione
 munitur (hoc est naturali dominus) habuerit q. quidam dominus requiritur
 ad hoc ut ratione dominus facti actio nascatur, neque facti sit iure naturali pro
 habetur. lo. t. de factis: s. t. int. de oblig. quod ex delicto nasc. Bartol. ad
 Iuult. vol. 2. disq. 30. l. 1. ut. ad. ubi tate de sacre. in de fit. h. mat.
 facti de iure iuris non gerit esse dominus curle quale est, id q. per dicitur
 aditione adquiratur. Senet. lib. 2. delect. ep. 2. n. 2. post Baaborg in
 rub. de solut. matr. l. p. e. m. 12. = Ergo sic concludo: si alium ius
 concedenda actio facti pro contractat. xii hereditaria non dy posses, maxime,
 et iure testatori ea conceda fuit; constat ex dictis in hoc non. et e. n.
 plurimus ep. preced. connotis: ubi enim satis probavimus testatorum
 retineat dominus naturali neque dy loquor gaudet, quare si alium con-
 cedenda ius actio facti, maxime testatori, et pote domino naturali, con-
 cedenda fuit. arg. lo. d. de factis. ubi dicitur pro re dotale, quod per ius
 mulieris sit, (videt pro re dotale non ghermata) actio facti marito, non
 vero uxori concedi, unde q. licet max. ab omni iure soluti matrimonii
 dicatur domina naturalis, lo. 30. de iure dotis. verum tamq. protom-
 pte constantis matrimonii dominus naturali genus maritus est; dominus
 curle genus uxoris, et aucte probat Baaborg. ad Iuult. vol. 2. disq. 5. l. 6.
 l. 1. C. Cujus lib. 10. obi. ep. 32. et quod si teneant aliqui dominus
 naturali uxoris esse semper in eo conveniunt et maxime licet reuocabi-
 litor dominus naturali habeat, licet non gerat, nec abiotuly saltem quo-
 ad ius, et possessione, et docet Cujus in lo. ius. s. usque in l. 1. C. de iur.
 iur. ad. D. Henrichora de impendis sect. 1. n. 23. et proinde eod. iure
 ambulant, quoad quoniam casu maritus in re dotale constantis matrimonii,
 et testator dy loquor non gaudet.

Restat et probatur ex parte defendi non dari interum, et potest ei concedi
 facti actio. id enim t. probatur e. d. l. 3. s. 6. de iur. gest. ubi quorum neque
 testatoris et defendi, neque si post mortem non iudicatur negotiorum defendi idem
 est, quia non veritas illius interum. l. fin. ff. de iur. gest. ubi neque facti
 negotia fuerunt qui eis deservat. 2. e. d. l. 14. s. fin. de iur. gest. ubi quia q. facti q. d.
 is, cuius interum non subiciit idem ad cuius utilitatem pertinebant ea. H. Sed
 post mortem bonorum non amplius pertinet ad utilitatem defendi. q. iniquit actio
 facti concedi, probatur, neque bona defendi a tempore mortis pertinebant iniquit
 ad liquidis, neque idem intelliguntur rebus succurre. l. 50. de adq. liquid. l. 138. l. 139.
 123. de d. d. unius h. q. de hac rebus ducta succurrene dignus su
 pra ep. 5. e. d. 20. = Neque obstat, q. testatoris interum voluntatem suam
 adimplere, et bona sua ad bona de se mixta pervenire, neque hoc interum non sub
 cit ad facti actionem concedend. anq. l. 49. de iur. gest. si quidem ex parte pass
 non sufficit interum affectionis. d. l. 49. quibus ex parte contractibus, sufficit.
 l. 54. s. 1. e. d. quia sic intellecta non obstat etiam ad facti contractibus, ne
 cum est, et contractans lucrum capiat, et hoc lucrum dicitur et si affectionis
 facti sit, d. l. 54. s. 1. ex parte illius cui contractatio fit, necesse est, et dicitur
 interum, et hoc interum si facti affectionis fuerit non sufficit ad facti. d. l. 49.
 de iur. gest. Quibus lib. 2. inter. ep. 6. e. d. 27. = quibus addi potest q. dicit
 interum testatoris bona sua ad liquidis pervenire, et interum affectionis sufficit
 ad facti, in sequenti casu ex alio casu facti actio deneganda facti, neque
 e. d. q. interum testatoris non propter se immediate, sed propter liquidis,
 quo casu non conceditur actio facti. anq. d. l. 49. de iur. gest. neque magis ob
 stat, q. testator sit dominus, et possessor sique si liquidis possideat, et dominus
 ep. pro. neque sit dominus, et possessor non idem habet actionem facti nisi
 vel contra. l. 14. s. fin. de iur. gest. ubi dicitur sine verby maxime inure

accipendy est non quasi alias idem sit, sed quasi idem non sit, ita Joanne
 Calvinus de usuon iuris p. maxime ubi hoc probat got fluxa in lo. 1. 2.
 Nucap. lo. 2. C. an dicit. en suo fact. quid. lo. 33. s. p. ab in fin. d. lo. 3. d. uis
 inter fuit uncto q. loquibit d. s. dees, qui q. dominus erat, lo. 12. d. t. eod.
 ubi pro fuozibus subreptis actio fuit conceditur domino, et colono, en hac
 pat. quia Thuoque interit, quasi ne domino concedenda foret, nisi interit.
 Istus en proquis in s. fuit. 13. inst. de obliq. qui en dubito. ubi itaque ne domi-
 no aliter corrigat, quq. si eius interit x. non gerunt, =

D

Sed neque en gaude liquidis dantur terminu habiles, ne fuit actio
 adquisita, non dantur antea dntz liquiditatem, quia tunc nullu actuale habet.
 d. lo. 2. deniq. gest. neque obstat q. x. eto dominus lo a beatur, ne hoc gatz
 est falsu. et supra. q. s. n. u. dominus. nec si gatz enit qui d. quq. probaret,
 ne et si pronunc fatcamur heredem cui x. eto dominus per fictionz, lo. f. h. n.
 sufficit ad hoc. et si fuit fuit, sicut non sufficit ad actionz negotioz gestioz
 in casu d. lo. 2. s. 6. ne ad fuit actionz concedz dntz atonditur uis naturalis, et
 gatz, sicuti atonditur in casu d. s. 6. et aut Antonius sub. in rationati
 ad. d. s. 6. quare en in x. uisitate ante aditionz nullus habeat in rebus
 liquiditatz, sequitur actionz fuit non en e concedendz en dicto hoc. C. en.
 s. = Sed neque post aditionz potest heres labore actionz fuit, q. proba.
 t. en dicto q. p. q. d. ne si defunctus est dominus naturali domino p. d. t.
 isque d. q. heres p. d. ead, et si heres p. x. s. t. aditionz d. y. t. a. p. t. ad quicq. dominus
 ante, nec uis in fuit, lo. q. d. i. actionz fuit d. a. m. non p. s. e. quia in ea et.
 ten d. t. uis naturale, et q. d. m. s. et tunc d. p. probatur quia, et constat
 en d. q. p. q. d. hereditas per aditionz non d. o. n. t. en hereditas, et idio cum
 x. hereditariq. non fiat fuit, i. g. t. e. hereditate, nec got aditionz fuit p. t. e. r. i. t.
 q. in utroque casu res hereditariq. sunt, et ad defendz d. p. e. t. o. n. t. a. n. q. lo. 1. s. 16.
 de adq. p. o. r. e. de cuius en p. m. t. l. supra. en p. q. d. labora. r. o. m. u. s. quq. omnia h. i. e.

exigenda sunt, et qd. potest interpretari tota in lo. t. ff. de i. quib. lib. uic.
 s. et generaliter. 6. ubi vel libertas competat post interdictum modum ad leg. h. qd. d. 1.
 h. 16. ubi dicitur locy esse actioni honorarij et illo qd. d. et si libertas
 competat post adit. liquidatem dymodo immediate ad aditionem, hoc est
 antequam heres pondeat, quo casu idco competat actio illa, quia heres qui nondum
 pondeat, et si adierit, nondum est dominus illius heredi, qui h. lib. uic. usus est.
 Sed defunctus dominus manet, cui subrepti, quare datur locy qd. d. et
 rat. assignata in p. d. lo. t. =

18

Sed his obstant a contrario sensu: lo. 44. s. 2. et lo. 64. de fidei.
 in d. lo. 44. dicitur heredi competere facti actionem si servus hereditarius h.
 domini manumissus res proprias heredis, ante adit. liquidatem contracta-
 verit: qd. quia post adit. liquidatem heredi facti non fit: qd. idco quia post
 aditionem heres fit dominus servus, facti actio heredi post aditionem non competit,
 quia inter dominum, et servum non datur. Respondetur: Servus h. p. manumissa-
 ry, statim ab adita liquidate libery esse: lo. 11. in fin. lo. 23. s. 1. de manum.
 h. et idco in casu d. lo. 44. s. 2. post adit. liquidatem, cum h. servus sit libery
 factus, facti facti contractus res heredis, idco autem in d. s. 2. dicitur ante
 adit. liquidatem: quia de illo casu dubitabatur propter retrahentem heredis.
 lo. 54. de adq. herid. post adit. liquidatem non potest dubitari, et idco
 nequit deduci a contrario sensu, **S**ervus post adit. liquidatem facti heredi
 heredi non facere, neq. ex statim fiat libery nulli dubio est, quin facti
 heredi facere possit. = et d. lo. 64. de fidei. videtur deduci post adit. heredi-
 tatem, hereditaria domini facti servus hereditary non confundentur
 actiones, nisi servus legatus esset, et nisi servus legatus transiret statim,
 seu iuxta via in legatum. Sed respondetur id videri supponi in v. et si man-
 me, quis emittit, sed vera non supponi, neq. dicitur in illo verum d. d.
 tacet supponitur animum, seu potius permittitur, quod supponitur, per-

nihil enim, neque concilio vera esset decisio. poterat quis arguere dicitur.
 et si servus hereditarius legatus contractus non hereditarius, factus fuerat, legatus
 funditur per aditionem per quam hereditas dominus servus, hinc obiectum respondet
 Notatus in fin. d. l. p. admittendo, nec concedendo suggestio argumendi, quasi
 dicat licet concedatur hereditas fere dominus per aditionem, et inter dominum
 et servum confundi actum fuit, in casu servus legatus qui factus antea hereditarius
 factus, aliud est dicitur siquidem non sit hereditas cum quibus transcat, neque ad
 dominum ante ipsius, de rebus ad legatum. = obstat etiam contrarius
 sensus. d. l. d. s. b. de negot. gest. ibi: qui nondum adit: quod non aditionem ne
 quibus hereditas per dicitur sit: ad idem dicitur: ibi: sed quod de tempore
 hinc hereditas: et ideo dum non per negotium testatoris quia non est, neque
 hereditas quia nondum adit, seu quia nondum est heres. a contrario sensu, nihil
 infertur, maxime cum exstat et hinc non inferatur. ne in negotio unius
 idem a tempore iure naturali, et gentium dicitur exat de herede, qui adit, si
 non dum possidebat, ac de eo, qui nondum adit, et supra probavimus; et
 certum est nihil a contrario sensu deduci, nisi sit deductum a contrario
 sensu eandem, seu rationis decideret. = Sed aliter potest respondere dicitur
 recte in istatione in obiectum potest a contrario sensu, dymodo sic
 ista verba: qui nondum adit, est negotium, et dicitur neque hereditas, qui non
 dum adit, non negotium; quem vero hereditas istius, qui adit, licet nondum
 possideat; sed non deducitur fere hereditas nondum possidens. quia
 ad factum actum emittitur inter iure actuale, et naturale. ad actum nego-
 tiorum gestorum minus requiritur; neque sufficit de negotio in istatione
 alicuius veritatem licet est potest factum. l. d. s. t. in fine. de negot. gest. l. d.
 eod. itaque emendata actione negotiorum gestorum recte arguitur ad dem-
 gandum actum fuit, quia ista factus, hinc de factis conceditur, contra-
 rium non recte arguitur. =

Dico si res hereditaria contributa fuerit, statim ac heres adit hereditatem, nascitur actio facti, siquidem per se statim, quominus heres eorum agere non dando, naturali dominus habeat, quod desinit ad actionem facti concedendam. arg. l. 12. §. fin. de resuscit. Respondetur supposita dicta tradita supra n. 11. et 12. facti actionem non dari, nisi si cuius actu intulerit, de contributione facti, et dominus n. 1. idcirco qui non super se si potest intulerit, et si potest per se facti, quominus heres respondeat, alias falsa essent ea, quae de actuali intulerit traduntur, quo facti. l. 11. §. fin. de praescrip. verbis. Invocatur actio facti, licet eo, qui annulos accepit, et detinebat, faceret quominus ad dictorum perveniret, quare dignum est, facti fieri quando per se stat quominus heres respondeat, de modo adit contributione, quae sit causa proxima ob quam heres non respondeat, et adit quidem quando intulerit. idcirco qui de contributione facti ante aditionem non potest dari actio facti quia intulerit non concurrat ex contributione. Sin autem post aditionem hereditatem contributa res, idcirco ex dignum; neque obstat argumentum hypochrysi, ne in eo casu de contributione heres non de praescrip. non potest dari, per se fieri quominus respondeantur de casu contributione. Verum est q. ex post facto, si sua voluntate, impedit possessionem liquidam, sed ex idcirco impedit simul de novo contributione da, nequit dari actio facti; siquidem dominus, et contributione non concurrunt. et idcirco in d. l. 11. §. fin. de praescrip. verbis. non facti, neque quia non intulerit annuli; quod non traduntur, verum est q. quia detentio impedit facti quominus annuli traduntur in naturali dominus facti, sed ad facti actionem alterius requisita q. illud impeditur contributione, quod dicitur, quae ex parte detentore non datur. l. 6. de factis ingruis. l. 3. §. 11. de adq. p. 1. s. 6. inst. de oblig. quae ex delicto.

Stat

+ idcirco non est
possibile, quia
contributione
siquidem de
contributione
erat non
possibile, ut
traduntur
non potest
dici per se
facti

Sed si alius casus, in quo ipsa condictio impeditur possessione liquidis, si puta si
 dy leges precebat ad caput possessionis sui liquidariq alius ex condictio, tunc dic-
 tum finit actione liquidis condictio, et ipsa condictio proxime impedit
 possessionem. Sic similiter si res hereditaria ablata, dy caubant liquidis denovo
 condictata sit, post que leges et in possessione aliam rem liquidariq, Similiter
 dicitur finit actione condictio condictio liquidis condictio, sicut et hoc condictio
 in simili casu legataris non possident. l. 66. s. t. de finit. l. 23. eod. Tit.
 Barto. quia in his casibus ipsa condictio proxime impedit possessionem,
 et facti quominus liquidis, et legataris non habeant dominium naturale, quod
 est dominium civile, et possessione condictio. neque his obstat l. 2. s. t. ff. con-
 dicit. liquid. l. 6. s. fin. De act. xox. annot. in quibus et proque dicitur sui
 liquidariq non dy posses non finit finit, neq. Respondet sui liquidariq
 posses sui, aut negatur quoad proquentem quoniam quod ipse condis-
 catio possessionem impedit. aug. l. 14. et 23. de cond. et dem. l. 16. de act. s.
 et arg. l. 24. in fin. locati. l. 1. s. 13. de contrahen. d. capit. In qua doctrina
 potest et proque h. h. in l. si homo. 35. de iur. iur. ibi. si finitarius po-
 terit sui finit, que verba quoniam aliter possunt exponi, et si finitarius sugra-
 n. ff. xutetamq aptantia ad proquentem casu. Et dicitur non vna acugustia
 de finitarius, qui habet pro finit, et finit et pro quod sola condictio im-
 pedit quominus Natur, finit =

Et supra dictis exponi potest l. 32. s. si statuliber. 23. de finit. quod
 obstat dicitur quatenus aut desinere intererit liquidis supponens aliquod
 in finit. Sed pro solutione huius huius notandus est in eo agi de finit
 facto magis testatore in re sub condit. legata, aut in statu libero. et proque
 probat Valentia ad h. de adq. liquid. ep. 2. n. 30. que casu actio finit

potest transire in heredem et potest in universis successibus, non vero in legatarium
transit, in heredem si aliquo tempore res legata aut statu libero in iudiciali
re dominus media possessione possiderent. non transit si relictaria ab ipso
instanti additione datus sit liber, aut legatus transit in legatarium, q. contin.
sit de legatis est quibus l. 64. de fideicom. l. 70. de leg. 2. aut purificatus ante
additionem, quia idem de puro, ad purificatum dicitur est, idem dicitur de statu libero.
Si pure manumissus est t. aut subcondit. que sit purificata ante additionem
his enim casibus facti actio licet nata in vita defuncti non transit in heredem
et d. s. 22. quia si transierit in rationem rei, et ut res ad eum potest purificatus con-
ditionem non spectet, in dicit, et non habeat actionem facti, neque enim personam
defuncti, et hoc dicitur in d. s. 22. dicitur de iure in herede heredis, namque
propter possibilitatem, quia ante quod purificatus eventus conditionum, poterat in-
telle, et vero illud purificatus lege ipse defuit, et ideo in herede dicitur. Contul.
Si conditio legati, aut libertatis adhuc post additionem sit in pendentibus actio facti,
que competebat defuncto, transit in heredem dominus facti (licet relictaria) et
rei legatus, et servus subcondit. libertatis eiusdem. et hoc secundus casus de-
duci licet obviare in illis verbis d. s. 22. ibi pendente autem condit. et
et idem dicitur in l. 80 s. 1. et 2. cod. Idem casus dicitur in
proximo d. s. de statu libero. 22. Ibi agitur de casu quo ante additionem
constituerent conditiones. notandum oportet in hoc casu heredi competere
facti actionem, et si nondum pendat, ratio est quia eum habeat in personam
na defuncti, cui libertas competere operaret, nihil impedit quominus in
heredem transeat, l. 23. de adq. hered. quod in eo statu ipse heredi facti
fieri non potest, sed autem res fundi sunt contractatus post additionem dicitur
in eadem pendat ei competere actio in persona sua. anq. l. 42.
s. fin. de iur. facti.

undo D. Henao. d. ot. t. n. 12. neque has oblat q. pater suus factus
paulij carboris. l. 52. d. 6. de testis no ad hoc dicit q. filius eius habeat
dominium naturale paulij licet sub alio respectu. D. Henao. d. ot. t. n. 14. =

23

Non datur actio facta nisi adit persona cuius interit actu dycontracta-
to fit, et nisi naturaliter interit, et datus duxque ostenduntur alij tam
actionibus aliud observatur, quia non ad eo stricti naturae sunt ac actio facta,
et in primis actio legis aequi comparit pro commodato iacente liquiditate
l. 13. d. 2. l. 15. inquis. l. 43. ad l. Aquilij. Sed ratio est quia actio legis
aequi comparit que u. qui hunc dominus erit, cy damny datur, ac u. qui
postea dominus habuerit, et agente constat ad l. 43. propter eadem rationem
idem dicitur de interdito, q. d. aut clam, et de p. l. liquiditate. l. 14. l. 2. l. 43
36. d. 2. de liquid. petit. et de act. d. d. corump. l. 12. d. 1. de d. corump. l. 1. d. 1. l. 43
l. d. 6. de iur. iur. neque oblat, de obliqua has actiones dant pro interitu. leg. 43 quod
d. i. aut Claz.
et de p. l. 14.
quo deducitur actu interitu dyraet liquiditas, no s. ligordeta interitu quod
dant, neque enim actio expitely liquid. datur nisi interit alicuius. ne-
quomus tamq. dant interitu actuali, q. equi personae comparat actu dum con-
tractatus fit, quale requiritur ad factu in casu d. l. 1. datur interitu, et
propter interitu dantur actiones. Sed illud interitu dicit est ignis de finchi,
vel si consideratur esse liquidus, non est actuali ignis liquidus, sed est talis et
propter illud est post factu adit liquiditas apparat, hunc post quod liquidus
est dominus interitu eius damny non fuisse datus, eo tempore quo non
erat liquidus, neque interit eius, et huc est ratio. d. l. 43. ad l. Aquilij.
Eadem sine distinctione ratio inuenitur, inter actiones facta, et iudica-
tionem, non datur actio facta proxi bus liquiditatis non dygoreis, q. liquidus
si que dy gaudet, non habet dominus naturale; datur tamq. iudicatio li-
quid. que ad iudicand. datur. D. Henao. d. ot. t. n. 14.

Sed ad actionem factam in bonis non sufficit. =

126
116

24

Huiusmodi. l. 1. s. 4. dicitur act. Non dicitur actionem factam comprehendere
 expletione, aut contractat. velut cadaveris; cui difficultat Negonideta
 mor. lib. 1. ad loq. Iulias, et Sagia ep. 18. d. s. accipere de iure de iudicibus gre-
 hore, quos ornatus carere in sepulchris ab herede geruntur quaque rema-
 nent in domino, et possessione heredis quare non sunt conuenerunt in bonis
 hereditariis. Nator B. Ortega ad Saboniz lib. 2. in loq. fin. depositi in
 loq. pon. de iudicibus. n. 28. Ibi hac ratione distinctione, si si res fuerint abla-
 te summationem competat, actio facta, q. heres erat in gans. Sin autem post
 summationem fuerint ablatae tunc q. sunt scilicet religione competat actio,
 Sepulchri Violata. loq. 3. s. d. de sepulchris violat. = Et hoc q. res in-
 uersitatis comparantur rebus hereditariis. loq. 1. s. loq. cuiusque inuers. et in in-
 uersitate facta facta. loq. 38. et 41. de iudicibus. Negonideta comparari sed non
 esse idem, aut non in omnibus assimilari, distinctio est in eo q. inuersitates.
 et inuersitates geruntur per syndicos. loq. 2. de adq. gans. loq. 14. ad inuensug. et res
 naturali dominus habent. loq. 1. s. 1. qd. cuiusque inuers. quare dicitur actuale
 inuensug. et actionem factam inuersitates habere gerunt, q. in rebus hereditariis
 non inuensug. vix est q. res inuersitates gerunt aliquo sensu dei nullius.
 d. loq. 1. s. 1. quatenus non sunt singulorum, sed res hereditariae dicuntur nullius
 alio respectu et supra ep. 2. n. 18 ostendimus = quare non obstat l. fin. ff. ex-
 p. loq. Ibi dicitur res hereditariae non fieri facta. Sicut neque eius que
 sine domino est, neque ibi non dicitur res hereditariae esse sine domino, sed dicitur
 tunc habere ac res que sine domino est, et dicitur Actes 2. ep. 2. n. 1. gestora
 loq. 1. et loquatur absolute comprehendit casus hereditatis iacentes; et heredi-
 tatis adit et non de personis re expletat. axoq. loq. 2. s. 1. eod. quatenus compre-
 hendit. l. ead. ea verba sunt in l. fin. ff. de hereditaria iurisdictione, ac res

quare, quare licet postea res ante constituta sit, et ad hoc subiacet dominus
 res licet extoritur sub constitutione ad maiorem partem, et sic licet relinquatur in
 eo statu, ac antea erat, ita fere ad huc. d. ep. 2. huc fuit alia ratio, quod hanc
 licet a filio in l. to. c. de fidei. aut enim in liquiditate contentum res per
 modum tutoris, et ideo liquidum fere dominus res in communi, neque dum
 singularium res per se agitur, quare (inquit Aulgorius) nequit adquirere
 actionem fidei, pro re non posita, quia conductus et particularis, et adeo
 ingratum non extoritur dominus res ad actionem quod. hanc hanc
 rationem non esse omnino huc. 1. quia ex ea deducitur res legata non posita
 fidei, sicut et actionem fidei legatario denu. q. est hanc. 2. propter l. 8. de
 leg. 2. ibi: Sicut liquiditas liquidis res singularis. Sed ad h. Ugon denu
 ponit, legatario non dari fidei actionem, quia res legata et potest per se in liquidi-
 tate contenta, retinet conceptum universalem, et liquiditatem neque quo legatario
 ponit, ad l. 8. de leg. 2. et h. Ugon denu ponit, legatario fidei legatario
 res dominus res legata. Sicut liquiditas fuit res singularis liquidis, sed
 itaque fere sub eodem conceptu universali, fuit liquiditas res singularis liquidis,
 non et singularis sunt, sed et quod universale constituit. de de tamen in congru-
 batione doctrinae Aulgorii que dicitur ep. 2. pro emp. l. 1. s. veteris 16.
 de adq. p.

26.

Fuitque res hereditaria non fuit, ideo dicitur alij; quia res hereditaria
 a nullo possidentur, et fuitque sine possessione non sit, ita D. Araya lib. 2. ob.
 ep. 1. Chiquis v. lib. 2. ep. 4. n. 2. Ann. v. l. 1. Cod. de iur. p. p. v. m. g.
 c. n. 113. Sed hanc opinionem videntur conantur D. Chumacero Select. 4. et
 l. 1. d. lib. 1. ep. 2. qui hinc dicitur fundamentis. 1. quia dominus amittit.
 possessionem p. d. a bonis d. i. v. l. 1. s. 1. de adq. p. Sed hinc

Item si quis non noverit, si quis ergo possessor, namque si nullus sit possessor negat
si quis si quis: (in his enim verbis de seipso videtur negare, si quis si quis possessor non
 est, hoc enim est illud verbum in seipso diabolice Romanica; deinde de seipso
 loquatur de seipso hereditario constat eius verba ad hanc questionem referenda
 esse: Si quis ergo de seipso est nullus si quis hereditario si quis si nullus sit pos-
 sessor id est si nullus extraneus possidet hereditario in ca. llo. 68. 69.
 et de. de seipso non enim dicit de seipso rationem veris, sed dicitur in dictis
 verbis iuris de possessione et observatione veris, quasi dicitur possessionis si quis
 si quis potest, sed si quis hereditario non potest nihilominus si quis si quis si a nullo
 extraneo possidetur. pergit de seipso, et reddit huius divisionis rationem:
 et ait idcirco hereditario si quis non si quis (Sicut si a nullo extraneo possidetur)
 quia possessionis hereditas non habet, quod facti est, et animum huius enim verba iura
 mentum de seipso, licet obicere contingat eodem ratione, quod et nos probavimus.
 de seipso idcirco si quis hereditario non si quis si quis, quia non est persona cuius iura
 de seipso hereditas; non enim personam probavimus eum q. si aliqua est
 maxime persona defuncti; de seipso autem non iuravit, quia est instanti iure
 omni emolumentis hereditatis iuravit seipso ad liquidum licet in seipso vide
 supra em. 16. eandem sententiam contingit praeserta de seipso verba, in seipso q. pos-
 sessionis illi, quod facti est, et animum, non habet hereditas, de seipso dom. est hereditas, in
 nos iura defuncti, neque possessionis, neque dominus de seipso modo habere, et
 si possit si quis si quis, ne de seipso non habet possessionis facti, et animum, quia non si quis possi-
 det, sed hereditas facti, nec si quis iuravit alia iura nisi si quis possit ad
 facti hereditas. Potest aliter et agere explicari de seipso iure, et dicimus
 de seipso de seipso pro iure, et in dubitatis si quis hereditatis iuribus, non possit si quis
 si quis ratione dominus; et idcirco non videtur rationem iuribus, sed dicitur

quo ad id in quo dubium esse poterat, dubium erat circa id, an datus q. factus ratione do-
minij non fieret propter causas iam assignatas; Solum ratione possessionis fieri
possit: magis dubitatur quoad possessionem, quia definitio retinet possessionem, et possessio
reputatur de iure actus possidendi, et continet actualem intentionem. Unde quod non
possit fieri factus ratio dominij habitualis, ad hoc dubitari poterat, an ratio posses-
sionis fieri valeat: et ideo de iure redditur ratione, ob quod in quo ratio possessionis fieri
factus dicitur, ideo non fieri quia licet definitio possidendi non habeat illam possessionem,
quod factus, et animus est. quia non habet actu possessionis, sed ius possessionis dytastat, quia non
q. ius in eodem modo spectet ad futurum liquidum, ac dominium, et alia iura q. huius posse-
sionis habet
redemptionis non potest esse de iure malis factis, dicit et est causa, in qua hoc est quia
non defuit dominium, q. retinet habitata. et hoc voluerunt dicere qui ideo in non habet
liquidationis iuris, factus non fieri dixerunt, nunc quia ius liquidationis iuris actus posse-
sionis non habet
sunt quodammodo nullius. ita de iure in iur. d. de iur. liquid. n. t. iuris
+
Dicitur idcirco ita expressus est, quasi idcirco liquidationis iuris non sit, si
nullus extraneus possideat, quia si ex aliqua causa fuerit maxime ratione
possessionis, quod factus sit, et animus, quod non habet liquiditas, et hoc ratio
ita extendi debet, si ex aliqua causa fuerit factus in liquidationis iuris a nullo
extraneo posses, id in quo fuerit ratio possessionis factus, et animus, et animus quo
ad possessionem quod tantum iuris sit certus est non esse materialis factus, non possessio
iuris, sed ius possessionis habituale q. retinet definitus, ita est in iuris
ad factus, dicit dominium et alia iura, quod retinet ius in liquidatione, et hoc ideo
quia eodem modo retinet definitus ius possessionis, ac alia iura, quare si
ex aliqua causa fuerit factus, id ius ratione possessionis actualis, seu quod
factus sit, et animus, et ideo ius in iur. de iure liquidationis factus non
fieri, quia possessionis liquiditas non habet, quod factus est, et animus. = = =

E

supradicta sequitur doctrina descendit Ulp. (Auctor d. l. q. l. ff. de i. i. q. l. s. 11. adit huius verba: Sed neque liquidus est gressus consequens possideat, quia liquiditas in eo id tantum transpōdit, q. est liquiditas non autem fuit gressus liquiditas, in q. id videtur doceri rōpe ideo rē liquiditatis furtum non fieri adit liquiditate, nisi heres possideat; quia aditō non fuit liquidem gressus, quasi diceret non sufficit ad furtū gressus aditōnis furtū q. heres per aditōnem fiat dominus, Sed alterius requisitū est capiat illo gressus facti, et tamen, quoniam exat in liquiditate: quare autem necessarium est ut heres possidens facti, et animi capiat, non dicit Ulp. Sed aliunde petendū rōpe d. l. q. l. ff. de i. i. q. l. s. 11. liquid. que generaliter loquitur et de casu carentis, et de casu aditōnis liquid. et in utroque casu aut non fieri furtū rē liquiditatis quia habet aures, que sine domino est: Sed quia dominus ante q. per aditōnem quæritur q. attinet ad furtū id est, an nullus dominus erit, et non sufficit ut in totum naturale consideretur in liquiditate propter rationes supra expressas: n. d. l. s. 11. h. d. h. d. q. sine contractatione non fiat furtū, et q. contractatio fieri non potest nisi res amovētur, et proinde dicitur ratione gressus fieri furtū valere, rōpe si non dicitur gressus, desinit persona a cuius potestate amovētur res, Sed respondetur contractationem fieri alium rē eo amovendo, a potestate alium, atamque amovēre a potestate illius qui potestatem, seu ius in re habuerit, que potestas potest esse, vel reat. dominus, vel possessionis, vel usus. =

O

logū dicitur pro supra dicta sententia l. q. 68. 69. ff. de i. i. q. l. s. 11. quatenus probare dicitur tunc furtū fieri rē liquiditatis quando aditō gressus, tunc non fieri quando non adit. Sed rōpe has l. q. id quidem probare. Sed quare eorum decisio procedat non aliunde que ex ratione a nobis assignata preterit, ideo enim rōpe alibi dicitur ut furtū in casu d. l. q. quia datur persona cuius actu intexit. l. q. l. s. 11. de furtis. datur cuius intexit propter gressus, et si dicitur

Cum ergo videtur alij deherem vixi facty non est natione possessionis
 facty, et aliunde agnoscat res liquidatas; iacente liquidate enim dominus
 ignis liquidatis, et ea adita etiam enim dominus liquidis; dicuntur ideo res
 liquidatis iacente non facty; quoniam est persona que sit in vita; unum,
 q. facty non facty, nisi in vita dominus res constructur; ita post Dicitur. tali de.
 ferdit ad huc, d. lib. 1. c. 2. n. 16. et sic per hunc aut enim per dicitur Dicitur li-
 quidatam ut possessione facty sine animo, et post in vita dicit, q. ad ratione facty con-
 quita. Sed hoc opinio contraria t. quia falso supponit liquidatam ut possessione
 facty et sic probatur. 2. quia licet facty non nisi in vita dominus facty non
 in desequitur: facty in liquidatam fieri non potest, neq. facta ad hoc potest in vita.
 Dicitur enim non revocet, aut obtingat voluntatem, et hinc c. 3. d. 9.
 falso supponitur facty non nisi in vita dominus fieri; siquidem defuit sine
 negatione se habuerit, hoc est si expresse non consentiat, l. 3. de decur.
 pro. ubi. imo quia facty fieri potest dominus non in vita, et probatur
 supra n. 2. = 1. hoc sententia requirunt. et sic q. ad summum dicitur
 eius ratio probatur facty iacente liquidate fieri non potest; neq. ea adita
 liquidis, qui sit dominus per dicitur aditione potest esse in vita negat; neque
 satisfact, q. hinc obiectum respondit ad huc d. c. 2. n. 23. aut enim facty
 liquidatis non omnino est in vita neque de hoc potest; q. ea facta ad hoc
 est necessaria ad contrarium effectus possessionis; de iurisdictione a defuncto in
 c. 1. q. quia iurisdictione conditio non continuatur, si aliquo tempore propterea
 defuncty facty, in exemplum, sed hoc error omnino requirunt. hinc quia
 non datur neque ante, neque post aditione talis persona facta. et constat in
 dicto. q. hinc debet error ista error q. et non condatur talis persona
 sona post aditione canon impedit, quoniam liquidis facty ad huc dominus
 et potest esse in vita. et non facty non impedit, neq. potest impediri effectus ad-
 honis; alioquin canon in facty liquidis, sed in eius dominus in dicta.

FINIS

[Faint, illegible handwriting covering the majority of the page]

A

Actio facta non datur nisi ei, cui actualiter inter-
 est. C. to. n. 5. 6. et 7.
 Actio facta quasi datur fructuarius, proficitur in
 fructibus. C. to. n. 1.
 Actio facta conceditur, si res liquidetur ab aliquo qu-
 sidente. C. to. n. 10.
 Actio facta proficitur, si res post causam per-
 sita fuerit. Digesta. p. cap. l. 35. de iur. C. to.
 n. 11. et 12.
 Actio facta non datur legaliter, non datur perit. C. to. n. 12.
 Actio facta conceditur liquidari, si per fructus stat quomodo per-
 diat. C. to. n. 19. et 29.
 Actio facta in causa testamenti, si non datur liquidari si
 res substituta per legatum. C. to. n. 21.
 Actio facta quia a testamento actionibus datur. C. to. n. 23.
 Actio facta datur si cadaverum dicitur conculcator. C. to. n.
 24.
 Actio facta non datur domino meri ante. C. to. n. 25.
 Actio de viro an datur in mandatarum. C. 3. n. 22.
 et 30.
 Actionum actus, et passus defenditur substituit. C. 3. n. 28.
 Actionum quo iure ab herede, aut ab herede in iure
 nequeant. C. 3. n. 32.
 Ad rem potest, qui repudiare, sed non eodem modo. C. 3. n. 20.
 Aditionis definitio. C. 1. n. 8.
 Aditio non tollit liquidationem. C. 1. n. 21. in ad fin.
 Aditio non potest interire ad actionem factam requisitam.
 C. to. n. 11.
 Aditio quare non transmittitur in liquidationem. C. 6. n. 10.
 et C. 9. n. 1.
 Aditio non auferit a testatore dominum. C. 9. n. 2.
 Aditio solum dominum ante habuit liquidum. C. 9. n. 1.
 to. sigad. 14. et C. to. n. 15.
 Aditio de maiori in minoribus quare nequeat. C. 4. n.
 5.
 Alienatio facta contra prohibitionem aliam solutam quare
 revocatur. Sicut et substituta contra conventionem inter vivos
 facta. C. 5. n. 1.
 Amicus non fructus morte. C. 3. n. 33.
 Anima immortalitas, et nullo cognoscitur. C. 3. n. 1. in
 fin. et 2.

B

Bona, et hereditas, quid differant. C. 1. n. 19. 121
 Bonorum possessio an ab hereditate distinguatur. C. 1. n. 5.
 Bonorum possessio an per hereditatem distinguatur. C. 6. n. 11.
 Cadaver nequit iure hereditario substitui. C. 3. n. 1.
 Cadaver quid hominis habeat. C. 3. n. 36. et 37.
 Captivi quare non restituntur in possessionem, et aliquid de iure
 fictione designatur. C. 6. n. 10. et C. 4. n. 10.
 Captivi quare non gaudent. C. 8. n. 6. 1. et 2.
 Captivi possessio adeo intermixta, ut neque possit committi in
 liquidum continetur. C. 8. n. 3. 4. et 5. et 11. ad fin.
 Captivi iure quo modo restituntur in possessionem. C. 8. n. 8.
 Captivi iure quatenus datur actio facta. C. 10. n. 5.
 Condicio voluntaria an sit dicitur, an. C. 3. n. 13.
 Conditionum impletio evidenter, quod per actum stat, quomodo
 adimplenda. C. to. n. 9. in fin.
 Conditionum iuris solum ex necessitate induuntur. C. 4. n. 3.
 Conventio contra bonam morem induci potest. C. 2. n. 21.
 Conquisitio non substituitur iure. C. 3. n. 35.

D

Definitio actus per se suspendi. C. 3. n. 11.
 Definitio non habet voluntatem expressam. C. 3. n. 12.
 Definitio si suscipitur, bonam rem gerit. C. 4. n. 12.
 Definitio non habet interitum actuali in re. liquidationem. C. 6. n.
 16.
 Depositionis potest oblique interire. C. 5. n. 33.
 Depositionis quare sit factio non habeant. C. 2. n. 12.
 Domina, et eorum distinctio a quo iure procedunt. C. 2. n. 16.
 Dominus unicus potest mortem testamentum ducere. C. 4. n. 12.
 Dominus hereditatis potest solum aditio agere testamentum, et li-
 quidum est sub ditionis requisitis. C. 9. n. 2.
 Dominus rerum liquidationem non potest liquidari per se solum liquidum
 tarum adquire. C. 9. n. 3. ad 15.
 Dominus non transmittitur per se solum liquidum. C. 9. n. 11. et
 12. in fine. et 12.
 Dominus civile adquiretur liquidum per aditio non iure naturalis
 C. 10. n. 10. ad 11. et C. to. n. 11.

UVA BHSC

Dominus curia n̄ e sufficiens mal. ad actioz facti d.
 admodg. C. 10. n. 25.
 Dominus uix curia ad quibz accidentibz gossel. est h̄
 naturale. C. 10. n. 25.
 Dominus naturale gentij castrens̄ e agud p̄bz dy h̄
 re filij militis deliberat. C. 10. n. 22.
 Donatio in tempus nuptiarum collata quare non dicitur
 C. 2. n. 22. et C. 3. n. 15.

gossel. p̄bz dicitur ad dominos. C. 6. n. 3. 21. et 28.
 curia definitio. C. 10. n. 1.
 curia actio conceditur p̄bz dy re iacentibz gentij super iug
 tr, si scriptis legu regudibz. C. 10. n. 22.
 curia e uix naturali prohibita. C. 10. n. 15. 11. et 25.
 curia si uix imitata n̄ requirit. q. d. dominus sub iur
 C. 10. n. 2. et 30.

E

Exor uisus, cythelo p̄bz h̄p̄bz dicitur p̄bz. C. 2. n. 20.
 Eximologia liquiditatis. C. 1. n. 1. et 2.
 Ex liquidatis quare in filij mortuis n̄ procedat. C.
 3. n. 32.
 Ex liquidatis quare ad subitog. C. 10. n. 3.
 Ex liquidatis liquiditatis accusatio n̄ datur. Ita v̄bz de
 fundi. C. 10. n. 15.
 Ex liquidatis liquiditatis nomen etig. Igitur v̄bz v̄bz
 et post aditg, et n̄ dy p̄bz liquiditatis. C. 10. n. 8.
 et 12. et seq.

curia requirit et singulata, aut dicitur quid aliud. C. 10.
 n. 3.
 curia expet̄ contractationz luxuriantia de armo facti. C.
 n. 4.
 curia n̄ committitur abique persona, uix dy contractata in
 terit. C. 10. n. 5. 6. et 11.
 Eximius an p̄bz dicit, et dicitur p̄bz. C. 6. n. 22. et 28.

H

Facta etig p̄bz aureo fr̄bz. C. 6. n. 10. C. 8. em. 2.
 Familij nomine quid intelligatur. C. 1. n. 13.
 Fictio etig dixi impossibile e p̄bz. C. 4. n. 3.
 Fictio a quo uix p̄bz. C. 4. n. 4.
 Fictio sily est necessitate induita. C. 4. n. 5. et 8.
 Fictio quid a p̄bz dicit. C. 4. n. 6.
 Fictio fictiois reguatur. C. 5. n. 18. in fin.
 Fictio persona n̄ adest in liquiditate. C. 4. em. 1.
 Fictio in liquiditate communitate reguatur. C. 4. em. 1.
 C. 5. n. 18. et C. 4. n. 2.
 Fictio definitio. C. 4. n. 3. et 4.
 Fictio communis antiquitus instituta. C. 2. n. 18. et C. 3.
 n. 3.
 Fictio familiae an recte seorsum manumittatur in
 que u. 4. ad manz. dicit. et 13. s. t. d. qui, et
 agg. man. C. 3. em. 8.
 Fictio uix obligatorum, et p̄bz bonoz dicit.
 C. 4. n. 11.
 Fictio uix an p̄bz dicit, et quomodo dicitur.

Hereditas quo sensu dicitur Succum in mortuo uix de
 fundi. C. 1. em. 3. ad 10.
 Hereditas quid a bonoz possessione dicitur. Cap. 1. H. 1.
 Hereditas uix dicitur. Cap. 1. H. 1.
 Hereditas sily corpore aut iure dicitur.
 Cap. 1. a H. 12. ad 19.
 Hereditas damnosa uix dicitur. Cap. 1.
 H. 16.
 Hereditas dicitur post aditionem. Cap. 1. H. 21. ad fin.
 Hereditas post aditionem quomodo fiat p̄bz
 monij hereditis. Cap. 1. H. 24. et 25. et Cap. 2. H. 1.
 Hereditas duas in communem sententia facta
 uix dicitur. Cap. 4. H. 2.
 Hereditas quo sensu dicitur dicitur. Cap. 1.
 H. 23. et 25. et Cap. 5. H. 3.
 Hereditas quo sensu dicitur de fundi sily dicitur
 dicitur. Cap. 4. H. 1. et alia personaz h̄bz
 dy. Cap. 5. H. 22.
 Hereditas ex du. C. 10. quare uix dicitur
 dicitur. Cap. 5. H. 33.

Hereditas an et quomodo possideat Cap. 7. h. 2
et Cap. 10. h. 27 et 28
Hereditarij iuris port aditionis et habentia
Modus unius Cap. 9. h. 8 et 9
Hereditarij iuris quatenus habentur tantum
4. h. 17 et 18

Hereditarij non ut quod ex actionibus
Sunt autem contrahuntur Cap. 9. h. 9 in fine
Hereditate iacente qualenus concipitur iure singulari
procedat. C. 1. n. 5.
Hereditatis etimologia, et acceptio et dicitur. C. 1. n. 1.
2. et 3.
Hereditatis quae per heredes. C. 1. n. 10.
Hereditatis nomen, et bonorum quae dicitur. C. 1. n. 19.
Hereditas iacens a nulla sit in persona subditore. C. 1.
Hereditatis dominij post aditionem agitur testatorum, et heredes
dom sui dicitur concipitur. C. 2. n. 2.
Hereditatis factus non sit. C. 1. n. 8. ad finem.
Hereditas in rebus dominus a morte testatorum. C. 5. n. 1.
Hereditas quatenus amantem successum dicitur. C. 3. n. 2.
Hereditas, et hereditas quare per omnia iura quae persona habentibus
C. 3. n. 20. in fine.
Hereditas in rebus extraneis relictis testatorum. C. 5. n. 1.
21. 26. et 25.
Hereditas quibus temporibus dicitur esse capta. C. 5. n. 22.
At 23.
Hereditas aduendo quare post non a dicitur. C. 6. n. 13. et 14.
3. n. 1.
Hereditas contrahuntur post defunctum. C. 6. n. 3.
Hereditas an possit peti manu factis et concipitur, quare
Suspensio in hereditate maritum. C. 1. n. 6.
Hereditas capta quare per lege contractus non adimpleat concipitur
C. 8. n. 3.
Hereditas per dicitur hereditarij nihil quod eius hereditatis
sit, a dicitur dicitur. C. 9. n. 3. ad finem.
Hereditas per aditionem dicitur dominij. C. 10. n. 15.
Hereditas alij concipitur, quod defunctus concipitur potest.
C. 9. n. 11. 18. et 22. in fine.
Hereditas dicitur dicitur concipitur per heredes. C. 7. n. 21.
Hereditas aduendo post aditionem non habet inter actualibus
hereditarij. C. 10. n. 11.
Hereditas per hereditaria contrahuntur habet factis
Siger fuerit stat quomodo possideat. C. 10. n. 11.

In hereditate quomodo possideat. C. 6. n. 19.
In hereditate est de iure quasi ita non subditat; secundum concipitur.
C. 3. n. 35.
In hereditate actus nascitur. C. 3. n. 4.
In hereditate auctoritas regulariter post mortem dicitur concipitur. C. 3.
n. 34.
Ius accipiendi est defuncti voluntate dicitur. C. 3. n. 6.
Ius alterius per alterum est defuncti factis concipitur. C. 6. n. 13. et 14.
Ius civile quod dicitur dicitur, quod ab eo aduendo, aut dicitur
conferatur. C. 9. n. 9. et 11.
Ius civile in dicitur ius gentium regulariter post mortem. C. 2. n. 21.
Ius dicitur iura facta fructus post mortem. C. 6. n. 10. et C. 8. n. 1.
Ius gentium quomodo fructus dicitur concipitur. C. 2. n. 21.
Ius publicum quod sit. C. 2. n. 13.

L
Legatus solus est rebus dominus ab adita hereditate
C. 3. n. 4. ad finem.
Legatus habet actiones legum regulariter per concipitur
iacente hereditate cuius. C. 3. n. 5.
Legatus non dicitur dominus quare fuerit actus non habet,
reguliter concipitur fructus non dicitur. C. 10. n. 20. et C. 3. n. 10.
Legatus habet actiones reguliter post mortem. C. 5. n. 4.
Legatus in rebus personis relictis, si soluat rebus non dicitur
C. 2. n. 3.
Legatus in rebus tabul. quod sensu antiquissime dicitur, et quomodo
de testamentis concipitur. C. 2. n. 6. et 7.
Legatus regulariter est concipitur dominus. C. 4. n. 13.
Legatus rebus non dicitur manum factis dicitur, quare aduendo
dicitur voluntate, est post eius mortem. C. 3. n. 5.
Legatus rebus dicitur quando concipitur. C. 3. n. 34.
Legatus rebus concipitur. C. 4. n. 20.
Mandatum an actus de voluntate. C. 3. n. 22. et 23.
Mandatum quando concipitur mandantis voluntate dicitur
et concipitur regulariter morte. C. 3. n. 24.
Mandatum dicitur ad hereditatem pertinet morte mandantis
conferatur. C. 3. n. 23. et 26.
Mandatum dicitur concipitur ab herede dicitur. C. 3. n. 25. et
28. in fine.
Mandatum est expressa voluntate post mortem dicitur. C. 3.
n. 28.
Mandatum non dicitur regulariter dicitur quod armata dicitur
C. 3. n. 33.

Servus p[ro]p[ri]e in lib[er]o, et ex d[omi]no lib[er]o ex unius add[iti]o[n]e
 n[on] d[omi]ni d[omi]ni lib[er]o d[omi]ni. C. 5. n. 14. et fin[is]
 Servus alienus in lib[er]o, et iacente h[er]editate manum[us]. C. 1. n. 12. et 19.
 et sibi adquisit. C. 5. n. 14.
 Servus h[er]editarius in loqu[en]te in causa h[er]edit[is]. C. 2. n. fin[is].
 C. 5. n. 18. in fin[is].
 Servus h[er]editarius an h[er]edi futur[us] recte s[ig]nificat[ur]
 et. C. 5. n. 21. 26. et 27.
 Servus h[er]editarius quare suspens[us] s[ig]nificat[ur].
 queat. C. 5. n. 23.
 Servo h[er]edit[is] potest n[on] s[ig]nificat[ur] legari. C. 5. n. 23.
 Servus h[er]editarius recte defuncto s[ig]nificat[ur]. C. 5.
 n. 24.
 Servus g[er]m[an]i vel h[er]editarius in g[er]m[an]o. 5. conse-
 niant. C. 5. n. 29. et 30.
 Servus g[er]m[an]i a quo cap[er]at[ur] accipiat. C. 5.
 n. 30.
 Servus int[er] manum[us], et u[bi] aliquid legato
 q[ui]d valeat legat[us]. C. 5. n. 34.
 Servus ff. manum[us] defuncto iacente h[er]editate
 adquisit. C. 5. n. 34.
 Servus ex d[omi]no lib[er]o ex unius potest int[er]lib[er]o. C. 5. n. 35.
 Servus nolente quare nobis g[er]m[an]o p[ro]p[ri]e et n[on] g[er]m[an]o.
 C. 6. n. 11.
 Servus an nobis g[er]m[an]o p[ro]p[ri]e adquisat. C. 6.
 n. 16. et C. 1. n. 2.
 Servus fugitivus an p[ro]videatur, et quomodo res a beo
 p[ro]p[ri]e p[ro]videatur. C. 6. n. 32. et 28.
 Servus ex causa p[ro]p[ri]e defuncto p[ro]p[ri]e adquisat.
 ut. C. 1. n. 9. et 10.
 Servitus legata n[on] potest g[er]m[an]o p[ro]p[ri]e g[er]m[an]o.
 C. 3. n. 6.
 Servitus p[ro]p[ri]e legat[us] quando in p[ro]p[ri]e h[er]edit[is]
 confidant. C. 3. n. 32.
 Servitus legat[us] de quo in lib[er]o. 3. verbo p[ro]p[ri]e
 de servitute leg[is] quare n[on] valeat. C. 3. n. 19. et 20.
 S[ig]nificat[ur] an ut unius g[er]m[an]o an utrius. C. 2. n.
 9. et 10.
 S[ig]nificat[ur] g[er]m[an]o n[on] valet, si g[er]m[an]o nihil relinquit.
 C. 1. n. 18.
 S[ig]nificat[ur] servus h[er]editarius in favor[em] defuncti
 facta valida e[st]. C. 5. n. 24. et 25.

Testament[um] facere nequit qui nihil q[ui] relinquit habet
 C. 1. n. 12. et 19.
 Testament[um] non rite fact[um] an in fore corruat obligat
 C. 2. n. fin[is].
 Testament[um] tam quoad form[am], qu[am] quoad exig[en]t[ia] et
 iuris g[er]m[an]o. C. 2. n. 1.
 Testament[um] a iure civile institut[um] an g[er]m[an]o a p[ro]p[ri]e
 man[us]. C. 2. n. 3.
 Testament[um] quoad form[am] accident[al]i[us] a iure civile p[ro]p[ri]e
 n[on] valet. C. 2. n. 4.
 Testament[um] fact[um] s[ig]nificat[ur] civile d[omi]ni potest. C. 2. n. 11.
 Testament[um] fact[um] quare dep[re]h[en]dit n[on] habent. C. 2. n. 12.
 Testament[um] quo iure iuris g[er]m[an]o d[omi]ni. C. 2. n. 13.
 Testament[um] n[on] infirmant[ur] nuda voluntate iure civile.
 C. 2. n. 20.
 Testament[um] d[omi]ni n[on] confidit in tom[us] in tabule
 C. 2. n. 22. et C. 3. n. 15.
 Testament[um] fact[um] act[us] potest qui a beo p[ro]p[ri]e
 habere. C. 5. n. 33.
 Testandi facultas quatenus alt[er] duod. tab. p[ro]p[ri]e
 C. 2. n. 6. et 7.
 Testator et domus eius g[er]m[an]o ad h[er]edit[em]. C. 1. n. 2. 9.
 Testatoris voluntas se habet conditionali[us] quoad p[ro]p[ri]e
 h[er]edit[em]. C. 1. n. 1.
 Testator quatenus h[er]edit[em] s[ig]nificat[ur] g[er]m[an]o. C. 3. n. 31.
 Titulus p[ro] h[er]edit[em] n[on] sufficit ad d[omi]ni g[er]m[an]o. C. 2. n. 1.
 15. ad 32. Sufficit tam[en] ab contrariis g[er]m[an]o. n. 21.
 Titulus p[ro] h[er]edit[em] ex iure iuris g[er]m[an]o p[ro]p[ri]e
 C. 2. n. 20.
 Titulus p[ro] h[er]edit[em] n[on] e[st] causa d[omi]ni p[ro]p[ri]e
 C. 2. n. 18. in fin[is]. et 19.
 Tutor nequit dari a beo, qui nihil int[er]lib[er]o relinquit
 C. 1. n. 18.

U

Uditor h[er]editatis n[on] tenet de d[omi]ni p[ro]p[ri]e
 n[on] valet. C. 1. n. 20.
 Uditor ex adu[er]sione in d[omi]ni fact[um] morte d[omi]ni
 firmat[ur]. C. 3. n. 34.
 Uditor act[us] quando suspens[us] e[st]. C. 3. n. 11.
 Uditor n[on] d[omi]ni h[er]edit[em]. C. 1. n. 11.
 Uditor quoad h[er]edit[em] n[on] valet s[ig]nificat[ur] g[er]m[an]o

UVA.BHSC

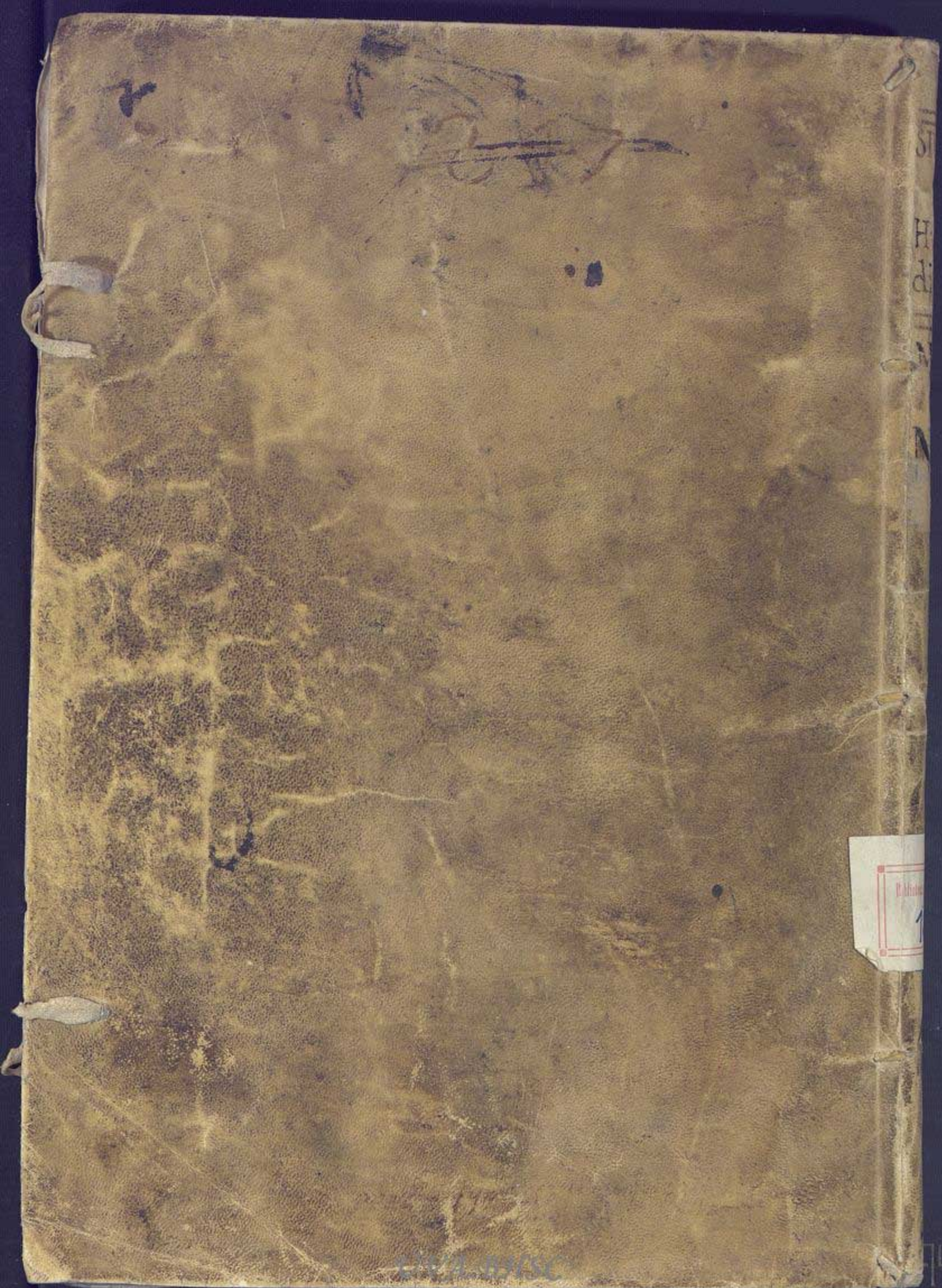

UVA.BHSC

10

SH
H
P
N

Library
1

LIBRARY